

532

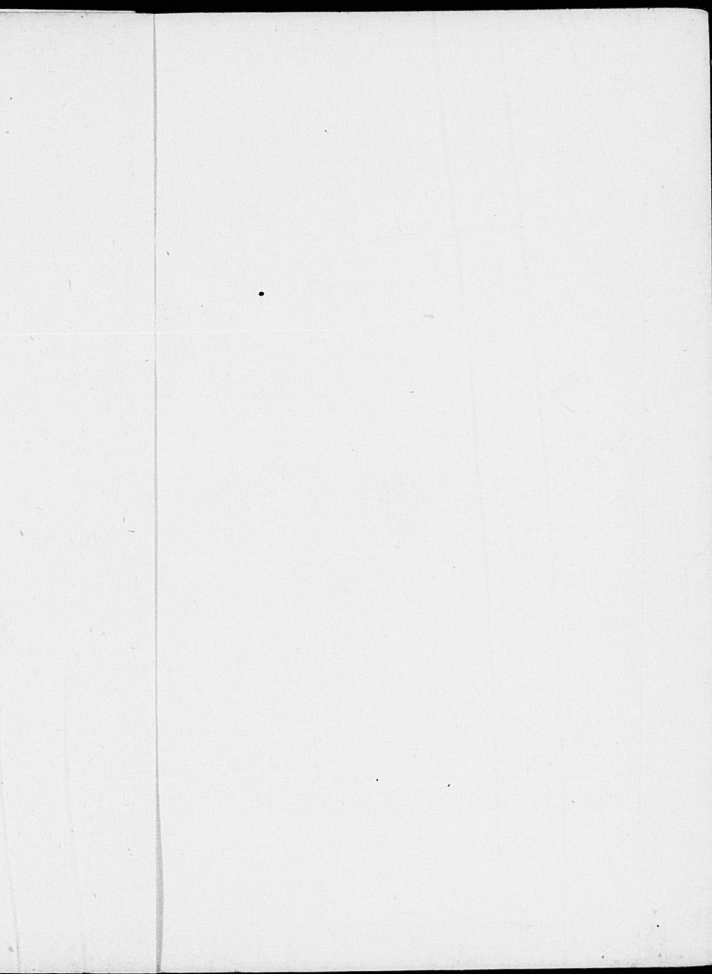
Per.
Vak 169

H. FAMILIE JESUS, MARIA, JOZEF.

Per 169
5-3-2

DE MAN NAAR GODS HART.

~ ~ ~ ~ ~

EENIGE WENKEN,
OEFENINGEN EN GEBEDEN,
om het gewone leven op eenvoudige
wijze te heiligen;

AANGEBODEN
AAN DE LEDEN DER AARTSBROEDERSCHAP
DE HEILIGE FAMILIE
JESUS, MARIA, JOZEF,
DOOR
A. JANSEN, Pr.

~ ~ ~ ~ ~

Zoo velen dezen regel zullen ge-
volgd hebben, vrede en barm-
hartigheid over hen.

GAL. VI, 16.

~ ~ ~ ~ ~

Liturgische Vereeniging
Aartsbisdom UTRECHT
Volgnummer Bibliotheek

's Hertogenbosch,
LUTKIE & CRANENBURG.

—
Met goedkeuring. — 1871.

Eigendom.

N°. 79.

QU

QUI ERE

SUPR

THESAU

QUI CONF

AB HIS

CULTU

ET NUTR

QUI

SUB PR

PIO IX

PONTIFICI MAXIMO,
QUI, DEO FAVENTE, UNUS VIDIT
ANNOS PETRI;
QUI ERECTIONEM CONGREGATIONIS SANCTÆ
FAMILIÆ
SUPREMA AUCTORITATE CONFIRMAVIT,
ET CONFRATRIBUS
THESAUROS ECCLESIAE BENIGNE APERUIT;
QUI CONFRATRES PATERNO AMORE PROSEQUITUR
AB IISQUE CHARITATE FILIALI DILIGITUR;
QUI, VICARIUS CHRISTI,
CULTUM VIRGINIS SINE LABE CONCEPTÆ
INSIGNITER PROMOVIT,
ET NUTRITIUM DOMINI PATRONUM ECCLESIAE
DECLARAVIT;
QUI IN SOLIDITATE PETRÆ CONSTITUTUS
IN ADJUTORIO ALTISSIMI,
SUB PROTECTIONE VIRGINIS EJUSQUE SPONSI
STAT IMPAVIDUS;

QUI IN PROSPERIS ET ADVERSIS
 VIR SECUNDUM COR DEI
 DEMONSTRATUS EST;
 QUEM GESTIENS ORBIS CATHOLICUS
 INFALLIBILITER INFALLIBILEM
 PROFITETUR;
 CUJUS INVICTA VIRTUS CUM BENIGNA MANSUE-
 TUDINE
 IN URBE ET ORBE NOTA EST;
 ANNO ÆTATIS OCTOGESIMO,
 SACERDOTII QUINQUAGESIMO TERTIO,
 SUMMI PONTIFICATUS VIGESIMO QUINTO
 COMPLETO,
 IN IPSO DIE JUBILARI,
 HUNC LIBELLUM,
 (QUANTUMCUMQUE EXILEM ET INDIGNUM)
 CUI TITULUS
 VIR SECUNDUM COR DEI,
 DEDICARE AUSUS EST
 SANCTITATIS SUE
 DEVOTISSIMUS FILIUS.

KALEN

AANMERKING
 dagen vinden
 Heiligen, zoo
 blaadjes staan
 jaar, waarop
 binnengetreden
 die herdacht

In de tafe
 zij zeven fees
 eenen vollen
 het hoofd de
 feestdagen in
 zij aan dien

— Daarenbo

1° Op de

2° In he

3° Op he

4° " "

5° " "

6° Wan

vergezellen.

Eindelijk

van Rome o

Hemelvaart

Alle die

zielen in he

De voorv

municeeren

opgerigt, be

Wanneer

nen zij ver

KALENDER DER FEESTDAGEN.

AANMERKING. In de volgende tafel der vaste feestdagen vinden de leden der H. Familie de namen der Heiligen, zoo als die op hunne jaarlijksche patroonblaadjes staan aangegeven, met bijvoeging van het jaar, waarop die Heiligen de hemelsche vreugde zijn binnengetreden, of het jaar, waarop de gebeurtenis, die herdacht wordt, heeft plaats gehad.

In de tafel der verspringende feestdagen vinden zij zeven feesten opgegeven, op ieder van welke zij eenen vollen aflat kunnen verdienen; tevens zijn aan het hoofd der maand de Zondagen, alsook de vaste feestdagen in den loop des jaars aangeteekend waarop zij aan dien vollen aflat kunnen deelachtig worden.

— Daarenboven is hun een volle aflat vergund:

1° Op den dag der plegtige opdracht.

2° In het uur des doods.

3° Op het feest van den H. Patroon des jaars.

4° » » » » » » » hunner afdeeling

5° » » » » » » » der plaats.

6° Wanneer zij het H. Sacrament bij de processie vergezellen.

Eindelijk verdienen zij de volle aflaten der statien van Rome op Witten Donderdag, Paschen, O. Heeren Hemelvaart en Kersmis. — (Pius IX, 24 Julij 1850).

Alle die aflaten zijn toevoeglijk aan de geloovige zielen in het vagevuur.

De voorwaarden zijn: goed biechten, waardig communiceeren, de Kerk, waar de Aartsbroederschap is opgericht, bezoeken en daar bidden tot intentie van Z. H.

Wanneer die aflaten invallen op een werkdag, kunnen zij verschoven worden tot den volgende Zondag.

TAFEL

DER

VERSPRINGENDE FEESTDAGEN.

JAAR.	ZONDAG- LETTER.	EPACTA.	7 WEËN V. MARIA.	PASCHEN.	Se ZOND. NA PASCHEN.	HEMEF- VAART.	PINKSTER- MAANDAG.	SACRA- MENTS-DAG.	H. HANT V. JESUS
1871	A	9.	31 mrt.	9 apr.	30 apr.	16 mei	29 mei	8 jun.	16 jun.
1872	G F	20.	22 mrt.	31 mrt.	21 apr.	9 mei	20 mei	30 mei	7 jun.
1873	E	1.	4 apr.	13 apr.	4 mei	22 mei	2 jun.	12 jun.	20 jun.
1874	D	12.	27 mrt.	5 apr.	26 apr.	14 mei	25 mei	4 jun.	12 juu.
1875	C	23.	19 mrt.	28 mrt.	18 apr.	6 mei	17 mei	27 mei	4 jun.
1876	B A	4.	7 apr.	16 apr.	7 mei	25 mei	5 jun.	15 jun.	23 jun.
1877	G	15.	23 mrt.	1 apr.	22 apr.	10 mei	21 mei	31 mei	8 jun.
1878	F	26.	12 apr.	21 apr.	12 mei	30 mei	10 jun.	20 juu.	28 jun.
1879	E	7.	4 apr.	13 apr.	4 mei	22 mei	2 jun.	12 jun.	20 jun.
1880	D C	18.	19 mrt.	28 mrt.	18 apr.	6 mei	17 mei	27 mei	4 jun.
1881	B	*	8 apr.	17 apr.	8 mei	26 mei	6 jun.	16 jun.	24 jun.
1882	A	11.	31 mrt.	9 apr.	30 apr.	18 mei	29 mei	8 jun.	16 jun.
1883	G	22.	16 mrt.	25 mrt.	15 apr.	3 mei	14 mei	24 mei	1 jun.
1884	F E	3.	4 apr.	13 apr.	4 mei	22 mei	2 jun.	12 jun.	20 jun.
1885	D	14.	27 mrt.	5 apr.	26 apr.	14 mei	25 mei	4 jun.	12 jun.
1886	C	25.	16 apr.	25 apr.	16 mei	3 jun.	14 jun.	24 jun.	2 jul.
1887	B	6.	1 apr.	10 apr.	1 mei	19 mei	30 mei	9 jun.	17 jun.
1888	A G	17.	23 mrt.	1 apr.	22 apr.	10 mei	21 mei	31 mei	8 jun.
1889	F	28.	12 apr.	21 apr.	12 mei	30 mei	10 jun.	20 jun.	28 jun.
1890	E	9.	28 mrt.	6 apr.	27 apr.	15 mei	26 mei	5 jun.	13 jun.
1891	D	20.	20 mrt.	29 mrt.	19 apr.	7 mei	18 mei	28 mei	5 jun.
1892	C B	1.	8 apr.	17 apr.	8 mei	26 mei	6 jun.	16 jun.	24 jun.
1893	A	12.	24 mrt.	2 apr.	23 apr.	11 mei	22 mei	1 jun.	9 jun.
1894	G	23.	16 mrt.	25 mrt.	15 apr.	3 mei	14 mei	24 mei	1 jun.
1895	F	4.	5 apr.	14 apr.	5 mei	23 mei	3 jun.	13 jun.	21 jun.
1896	E D	15.	27 mrt.	5 apr.	26 apr.	14 mei	25 mei	4 jun.	12 jun.
1897	C	26.	9 apr.	18 apr.	9 mei	27 mei	7 jun.	17 jun.	25 jun.
1898	B	7.	1 apr.	10 apr.	1 mei	19 mei	30 mei	9 jun.	17 jun.
1899	A	18.	24 mrt.	2 apr.	23 apr.	11 mei	22 mei	1 jun.	9 jun.
1900	G	*	6 apr.	15 apr.	6 mei	24 mei	4 jun.	14 jun.	22 jun.

JANUARIJ.

- 1 a Besnijdenis des Heeren. H. Naam Jesus.
- 2 b H. Macarius de jonge. Abt. † 394. oud 99 j.
- 3 c H. Genoveva, Maagd † 512.
- 4 d H. Rigobertus Aartsb. van Rheims † 740.
- 5 e H. Simeon, zuilbewoner. † 459. † 69 jaren.
- 6 f Openb. des Heeren. Drie Koningen. *volle aft.*
- 7 g H. Lucianus, Martelaar. † 312.
- 8 a H. Gudulr, Maagd. Patron. v. Brussel † 712.
- 9 b H. Julianus, Martelaar. † 313.
- 10 c H. Wilhelm. Aartsb. van Bourges. † 1209.
- 11 d H. Theodosius, Abt. † 529.
- 12 e H. Arcadius, Martelaar. † 229.
- 13 f H. Hilarius, Bissch. v. Poitiers. Leer. † 338.
- 14 g H. Felix, Priester van Nola. † 256.
- 15 a H. Paulus, 90 jaren in de woestijn, † 342.
- 16 b H. Macarius de Oude, Abt. † 390. oud 90 j,
- 17 c H. Antonius, Abt. † 356. oud 105 jaren
- 18 d H. Petrus. Stoel te Rome, in 't jaar 42.
- 19 e H. Canutus, Kon. v. Denem. Mart. † 1086.
- 20 f H. Sebastianus, met pijlen doorb. † 288.
- 21 g H. Agnes, Maagd en Mart. te Rome. † 305.
- 22 a H. Vincentius, Diaken Martelaar. † 304.
- 23 b H. Raymundus de Pennaf. Predikh. † 1275.
- 24 c H. Timotheus, Bisschop van Ephese. † 97.
- 25 d H. Paulus-Bekeering in 't jaar 34.
- 26 e H. Polycarpus. Bis. v. Smyrna. Mart. † 166.
- 27 f H. Joan. Chrysost. biss. v. Constanti. † 467.
- 28 g H. Cyrillus, Patriarch van Alexandrie † 444.
- 29 a H. Franc. de Sales. Biss. v. Geneve. † 1622.
- 30 b H. Joan., Aalm. Patriarch v. Alexan † 619.
- 31 c H. Petrus Nolascus. Ordestichter, † 1256.

F E B R U A R I J.

- 1 d H. Ignatius, Biss. v. Antiochie, Mart. † 107.
- 2 e O. L. V. Zuivering. Lichtmis. *volle afl.*
- 3 f H. Blasius, Biss. van Sebaste; Mart. † 316.
- 4 g H. Andreas, Bisschop v. Fiesole. † 1373.
- 5 a H. Agatha Maagd en Mart. te Rome. 251.
- 6 b H. Doroth., Maagd en Mart. te Ces. † 308.
- 7 c H. Romualdus, Abt. † 1080.
- 8 d H. Joannes de Matha, ordestichter. † 1213.
- 9 e H. Apollonia, M. en Mart. te Allex. † 250.
- 10 f H. Scholastica, M. zus. v. d. H. Bened. † 533.
- 11 g H. Serverinus, Abt van Agaune. † 507.
- 12 a H. Eulalia. Maagd en Mart. † 223.
- 13 b H. H. Petr. Paul. engez. Mart. v. Jap. † 1597.
Heiligverklaard door Z. H. Pius IX. 1862.
- 14 c H. Valentinus, Martelaar te Rome. † 270.
- 15 d H. H. Faustinus en Jovita. gebr. Mart. † 121.
- 16 e H. Juliana, Mart. te Nicomedie.
- 17 f H. Silvanus, Bisschop. † 718.
- 18 g H. Simeon, Biss. v. Jerusal. Mart. † 120.
- 19 a H. Bonifacius, Biss. van Lausanne. † 1260.
- 20 b H. Eleuther. Biss. v. Doornik, Mart. † 531.
- 21 c H. Margaretha. v. Cortona, boetel. † 1297.
- 22 d H. Petrus Stoel te Antiochie in 't jaar 35.
- 23 e H. Petrus Damians, Biss. Kardin. † 1072.
- 24 f H. Mathias, Apostel, in Judea. I. eeuw.
- 25 g H. Walburgis, Maagd † 779.
- 26 a H. Porphyris, Bisschop van Gaza. † 420.
- 27 b H. Leander, Bisschop van Sevilla. † 596.
- 28 c H. H. Mart. tijdens de pest te Alex. † 261, 263.
- 29 H. Oswaldus, Aartsbiss. van Jork. † 992.
(in het schrikkeljaar).

M A A R T.

- 1 d H. Switbertus, Biss. Ap. van Nederl. † 713.
- 2 e H. Simplicius, Pauz. † 483
- 3 f H. Cunegundis, Keizerin. † 1040.
- 4 g H. Casimirus. Prins v. Pol. † 1453. oud 24j.
- 5 a HH. Adrianus en Eubulus. mart. gebr. † 309.
- 6 b H. Coletta, Maagd, stierf te Gent. 1447.
- 7 c H. Thomas van Aquine. Leeraar. † 1274.
- 8 d H. Joannes de Deo, Ordestichter. † 1550.
- 9 e H. Francisca, Wed. Ordestichteres. † 1440.
- 10 f HH. 40 Martel. v. Sebaste krijgsl. † 320.
- 11 g H. Eulogius, Mart. in Spanje. † 859.
- 12 a H. Gregorius de gr. Paus Leeraar. † 604.
- 13 b H. Euphrasia, Maagd. 410.
- 14 c H. Mathildis. Koningin. van Duitschl. 968.
- 15 d H. Longinus, sold. doorst. Jesus zijde Mart.
- 16 e H. Joannes, Bissch. van Vicence. † 1181.
- 17 f H. Gertrudis maagd abdis te Nivelles. † 659.
- 18 g H. Gabr. Aartsengel (kracht Gods.) *volle afl.*
- 19 a H. JOZEF, Voed. O.H.J.C. Patr d. K. *volle afl.*
- 20 b H. Wulfrannus, Biss. Ap. der Friez. † 726.
- 21 c H. Benedictus, Abt. van Cassino. † 543.
- 22 d H. Patricius, Apostel van Ierland. † 464.
- 23 c H. Toribio, Bis. v. Lima in America † 1606.
- 24 f H. Simon, door de jod. verm. † 1472 2j. oud.
- 25 g O. L. V. Boodschap.
- 26 a H. Ludgerus, Bissch. van Munster. † 809.
- 27 b H. Jeannes. v. Egijpte, kluizenaar † 394.
- 28 c H. Sixtus, Paus. † 440.
- 29 d H. Eustasius, Abt van Luxeu. † 623.
- 30 e H. Joan. Climac. abt. † 603.
- 31 f H. Acacius, Bissch. van Antiochie. † 250

A P R I L.

Zondag na den 7 April. *volle afl.*

4e Zondag van April. *volle afl.*

- 1 g H. Hugo, Biss. v. Grenoble. † 1132.
- 2 a H. Franciscus v. Paula. Ordestichter † 1505.
- 3 b H. Celestinus, Paus † 432.
- 4 c H. Isidorus, Bisschop van Seville † 636.
- 5 d H. Juliana v. Cor. M. te Luik. † 1258 *voll afl.*
- 6 c H. Vinc. Ferrerius, Dominicaan † 1412.
- 7 f Gelukzalige Germanus, Belijder. † 1236.
- 8 g H. Dionysius Bissch. v. Corinthe. II eeuw.
- 9 a H. Maria van Egipte, boetelinge † 421.
- 10 b H. Macarius, aartsb. stierf te Gent. † 1012.
- 11 c H. Leo de Groote, Paus. Leeraar, † 461.
- 12 d H. Sabas, martelaar. † 372.
- 13 e H. Hermenegildis, martelaar. † 586.
- 14 f H. Lidwina, maagd te Schiedam. † 1453.
- 15 g H. Petr. Gonzal. Patr. der Matrozen. † 1246.
- 16 a H. Drogo. Patroon der herders. † 1186.
- 17 b H. Simeon, Bissch. v. Seleucia, mart. † 341.
- 18 c H. Apollonius, mart. te Rome. † 186.
- 19 d H. Leo IX, Paus. † 1054.
- 20 e H. Agnes d. Monte Pul. M. en abdis † 1370.
- 21 f H. Anselm. Aartsb. v. Cantelb. Leer. † 1109.
- 22 g H. Soter, Paus en Martelaar. † 177.
- 23 a H. Georg. v. Cap, sold. Mart. † 290. *volle afl.*
- 24 b H. Fidelis, v. Sigm. Kapuc. Mart. † 1622.
- 25 c H. Marcus, Evangelist. Mart. † 68.
- 26 d HH. Cletus en Marcellinus, Pausen en mart.
- 27 e Gelukz. Pet. Can. S. J. (Pi. IX. 1864) † 1597.
- 28 f H. Vitalis, M. Vad. d. H. Gerv. en Prot. † 62.
- 29 g H. Robertus, Abt. van Molesme. † 1110.
- 30 a H. Catharina van Sienne, Maagd. † 1380.

MEI.

voor het vieren der maand Mei. *volle afl.*

- 1 b HH. Philippus en Jacobus, Apostelen.
- 2 c H. Athanasius, Patriarch v. Alexan. † 573.
- 3 d H. Kruisvinding door de H. Helena in 326.
- 4 e H. Monica, moeder v. d. H. August. † 387.
- 5 f H. Pius, Paus. † 1572.
- 6 g H. Joannes, in de kokende olie. 95.
- 7 a H. Stanislaus Biss. v. Krakau Mart. 1079.
- 8 b H. Michael-verschijning V. eeuw.
- 9 c H. Greg. v. Naz. Aartsb. v. Const. † 389.
- 10 d H. Antoninus, Aartsb. v. Florence. † 1459.
- 11 e H. Franciscus d. Hier. Missionaris. † 1716.
- 12 f H. Epiphanius, Biss. v. Salamina. † 403.
- 13 g H. Joan. d. Zwijger, Biss. in Armenie. † 559.
- 14 a H. Pacomius, Abt van Tabenna † 348.
- 15 b H. Dijnhna, maagd en mart. te Gheel. † 605.
- 16 c H. Joan. Nepomucenus, Mart. † 1383.
- 17 d H. Paschalis Baijlon, Franciscaner. † 1592.
- 18 e H. Theodotus, herbergier, mart. † 303.
- 19 f H. Petrus Celestinus, Paus. † 1296.
- 20 g H. Bernardinus van Sienne. † 1444.
- 21 a H. Felix van Cantalicie, kapucyn. † 1587.
- 22 b H. Ivo, priester, vriend der armen. † 1303.
- 23 c H. Julia, Mart. te Corsica. V. eeuw.
- 24 d O. L. V. hulp d. Christ. (Pius VII. 1814).
- 25 e H. Gregorius VII, Paus. † 1085.
- 26 f H. Philippus Neri, Ortestichter. † 1595.
- 27 g H. Maria Magd. de Pazzi. Maagd. † 1807.
- 28 a H. Germanus, Bisschop van Parijs. † 576.
- 29 b H. Maximinus, Bisschop van Trier. † 349.
- 30 c H. Ferdinandus, Koning v. Castilie. † 1252.
- 31 d H. Petronilla. Maagd. 1^e eeuw.

J U N I J.

- 1 e H. Justinus, geloofsverdediger, mart. † 167.
- 2 f HH. Marcellinus en Petrus, Mart.
- 3 g H. Clotilda, Koningin v. Frankrijk. † 545.
- 4 a H. Franciscus, Caracciolo. Ordest. † 1608.
- 5 b H. Bonifacius, Aartsb. v. Mainz mart. † 755.
- 6 c H. Norb. Aartsb. v. Maagdenb. Orde. † 1134.
- 7 d H. Paulus, Bis. v. Constantin. Mar. † 350.
- 8 e H. Medardus, Bisschop v. Vermand. † 545.
- 9 f H. Pelagia. Maagd en Mart. † 311.
- 10 g H. Margaretha, Koningin v. Schotl. † 1093.
- 11 a H. Barnabas. Apostel, gezel v. d. H. Paulus.
- 12 b H. Joan. d. St. Fac. Pr. in Spanje † 1479.
- 13 c H. Antonius v. Pad. geb. in Portug. † 1231.
- 14 d H. Basilius d. G. Bis. v. Cesarea, Leer. † 379.
- 15 e H. Landelinus, Abt. † 686.
- 16 f H. Joannes Franciscus Regis. S. J. † 1640.
- 17 g HH. Both. abten Adulf. biss. gebr. VII eeuw.
- 18 a HH. Marcus en Marcel. gebr. mart. † 286.
- 19 b H. Juliana Falco. Maagd. Florence. † 1340.
- 20 c H. Silverius. Paus Mart. † 538.
- 21 d H. Aloy v. Gonz. S. J. Patr. d. jeugd. † 1591.
- 22 e H. Paulinus, Bisschop van Nola. † 431.
- 23 f H. Maria van Oignies, bij Nivelles. † 1213.
- 24 g H. Joannes de Dooper, Geboorte.
- 25 a H. Prosper v. Aquitanie. Leeraar. V. eeuw.
- 26 b HH. Joan. en Paul. Mart. te Rome. † 362.
- 27 c H. Ladislaus, Koning van Hongarie. † 1095.
- 28 d H. Ireneus, Biss. v. Lyon, Mart. † 202.
- 29 e H. Petrus, Prins der Apos. † 67. *volle afl.*
- 30 f H. Paulus, Apostel. † 67.

JULIJ.

2e Zondag van Julij. *volle afl.*

3 Zondag van Julij. *volle afl.*

- 1 g H. Rumold. Biss. te Mechelen. Mart. † 775.
- 2 a O. L. V. Bezoeking bij Elizabeth.
- 3 b H. Phocas, hovenier Mart. † 303.
- 4 c H. Ulricus, Bisschop van Augsburg. † 973.
- 5 d H. Michaëld. Sanct. † 1624. (Pius IX. 1862).
- 6 e H. Goär. kluizenaar, nabij Trier. † 575.
- 7 f H. Pantenus. Leeraar. † 216.
- 8 g H. Elisabeth, Koningin van Port. † 1356.
- 9 a HH. 19 Mart. v. Gore. † 1572. (Pi. IX. 1867.)
- 10 b H. Felic. met 7 zonen, Mart. † II. eeuw.
- 11 c H. Pius, Paus en Martelaar. † 157.
- 12 d H. Joannes. Gualbertus Abt. Ordest. † 1073.
- 13 e H. Eugenius, Bisschop v. Karthago. † 503.
- 14 f H. Bonaventura, Kard. Leeraar. † 1274.
- 15 g H. Henricus, Keizer. † 1024.
- 16 a O. L. V. v. d. berg Karmel. (scapulier 1251.)
- 17 b H. Alexius. belijder, Rome. † IV. eeuw.
- 18 c H. Frederic. Biss. v. Utrecht Mart. † 830.
- 19 d H. Vincent. à Paulo. Ordestichter. † 1660.
- 20 e H. Margaretha, Maagd en Mart. † 375.
- 21 f H. Victor, Patr. d. molenaars mart. III eeuw,
- 22 g H. Maria Magdalena boetelinge. † I. eeuw.
- 23 a H. Apollinaris, Bis. v. Ravenna. Mart. † 76.
- 24 b H. Christina Maagd en mart. † 300.
- 25 c H. Jacobus de Meerdere. Apostel † 44.
- 26 d H. Anna, moeder d. allerh. Maagd. *volle afl.*
- 27 e H. Pantaleon, geneesheer. Mart. † 303.
- 28 f HH. Nazarius en Celsus, Mart. † 68.
- 29 g H. Mart. zust. v. M. Magd. en Laza. † I eeuw.
- 30 a HH. Abdon en Sennen, Perzen. Mart. † 250
- 31 b H. Ignatius v. Loijola, Ordestichter. † 1556.

AUGUSTUS.

Zondag *onder* het Oct. van 15 Aug. *volle afl.*

Zondag *na* het Oct. van 15 Aug. *volle afl.*

- 1 c H. Petrus-Banden. in 't jaar 44.
- 2 d H. Alphons. Leeraar. Ordes. † 1787 *volle afl.*
- 3 e H. Stephanus, vinding zijner reliquiën 415.
- 4 f H. Dominicus. Ordestichter. † 1221.
- 5 g O. L. V. ter Sneeuw. Rome IV. eeuw.
- 6 a Gedaanteverandering O. H. J. C.
- 7 b H. Cajetanus, Ordestichter. † 1574.
- 8 c HH. Cijriacus en 22 gez. mart. Rome. 303.
- 9 d H. Romanus, Mart. Rome. † 258.
- 10 e H. Laurentius, Diaken Mart. Rome. † 258.
- 11 f H. Philomena, M. Mart. Reliquiën gev. 1802.
- 12 g H. Clara, Maagd en abdis. Assisie. † 1253.
- 13 a O. L. V. Toevlugt der zondaars.
- 14 b H. Eusebius, Mart. III eeuw.
- 15 c O. L. V. Hemelvaart. *volle afl.*
- 16 d H. Rochus, Patroon tegen de Pest. † 1327.
- 17 e H. Mammes, Mart. in Capadocie. † 274.
- 18 f H. Helena, Keizerin, Moeder v. Const. † 328.
- 19 g H. Timotheus, Mart. † 304.
- 20 a H. Bernardus, Abt. v. Clairv. Leer- † 1153.
- 21 b H. Joanna Francis. d. Chan. wed. † 1641.
- 22 c H. Sijmphorianus, Mart. II eeuw.
- 23 d H. Philipp. Benitius. v. Florence. † 1285.
- 24 e H. Bartholomeus Apostel in Indië. I eeuw.
- 25 f H. Lodewijk, Koning v. Frankr. † 1270.
- 26 g H. Zephijrinus Paus en Mart. † 219.
- 27 a H. Werenfridus. ap. d. Nederl. VIII eeuw.
- 28 b H. August. Biss. v. Hippone Leer. † 430.
- 29 c H. Joannes de Dooper, onthoofding.
- 30 d H. Rosa v. Lima. in America Maagd. † 1617.
- 31 e H. Isabella, zust. v. d. H. Lodew. M. † 1270.

SEPTEMBER.

1e Zondag van Sept. *volle afl.*

3e Zondag van Sept. *volle afl.*

- 1 f H. Egidius, Abt. † VII. eeuw,
- 2 g H. Stephanus, Koning v. Hongarië. † 1038.
- 3 a H. Remaclus, Biss. v. Maestricht. † 674.
- 4 b H. Rosa v. Viterbe Maagd. † 1252 oud 18 j.
- 5 c H. Laurent. Just. Patriarch v. Ven. † 1455.
- 6 d H. Rosalia, Maagd te Palermo. † 1160.
- 7 e H. Lupus, Aartsb. v. Scissons. † 623.
- 8 f O. L. V. Geboorte. *volle afl.*
- 9 g H. Naam van Maria.
- 10 a H. Nicolaus v. Tolentijn. Priester. † 1309.
- 11 b H. Paphnutius Biss. in Thebaïs. † IV eeuw.
- 12 c H. Guido v. Anderlecht bij Brus. † 1012.
- 13 d H. Nothburga v. Rottenb. Maagd. † 1313.
- 14 e H. Kruisverheffing in het jaar 629. *volle afl.*
- 15 f H. Eutropia, Weduwe. V. eeuw.
- 16 g H. Cornelius, Paus en Mart. † 252.
- 17 a H. Lambertus, Bis. Mart. Luik. † 708.
- 18 b H. Jozef v. Cupertino v. Napels. † 1663.
- 19 c H. Januarius, v. Napels. biss. Mart. † 305.
- 20 d H. Eutachius. soldaat. mart. II eeuw.
- 21 e H. Mattheus, Apostel en Evangelist.
- 22 f H. Mauritius engez. (Theb. leg.) M. † 286.
- 23 g H. Linus, Paus en Mart. I eeuw.
- 24 a O. L. V. v. Barmh. (orde gesticht 1213.)
- 25 b H. Hildegardis, duitche Maagd. † 1179.
- 26 c H. Thomas v. Villan. aartsb. v. Val. † 1555.
- 27 d H. Cos. en Dam. br. geneesh Mart. † 285.
- 28 e H. Eustochia, Maagd te Bethlehem. † 419.
- 29 f H. Michaël, Aarts. (Wie als God?) *volle afl.*
- 30 g H. Hieronijmus, priester, Leeraar. † 420.

OCTOBER.

- 1 a H. Bavo. Patr. v. Gent en Haarl. V. eeuw.
- 2 b HH. Engelbewaarders.
- 3 c H. Gerardus, Abt. in Namen. † 959.
- 4 d H. Francisc. v. Assisie. Ordestichter. † 1226.
- 5 e H. Placidus en gezellen, mart. † 546.
- 6 f H. Bruno, Ordestichter † 1101.
- 7 g H. Sergius, sold. Mart. onder Maximians.
- 8 a H. Birgitta, Weduwe. † 1373.
- 9 b H. Dionijs, biss. v. Parijs en gez. M. † 272.
- 10 c H. Franciscus v. Borgia. S. J. Rome. † 1572.
- 11 d H. Ludovic. Bertr. v. Valencia. † 1500.
- 12 c H. Maximiliaan Bisschop en Mart. † 283.
- 13 f H. Eduardus, Koning v. Engel. † 1066.
- 14 g H. Calixtus, Paus en mart. † 226.
- 15 a H. Teresia, geb. te Avila. overl. te Alba 1582.
- 16 b H. Gallus. kluizenaar. † 646.
- 17 c H. Marg. Maria Alacoq. (H. Hart) † 1690.
- 18 d H. Lucas, Evangelist. I eeuw.
- 19 e H. Petrus v. Aleant. in Spanje geb. 1499.
- 20 f H. Joannes Cantius in Polen. † 1473.
- 21 g H. Ursula en Gezellinnen, mart. V. eeuw.
- 22 a H. Maria Salome, I eeuw.
- 23 b H. Joannes Capist. Franciskaan. † 1456.
- 24 c H. Raphael aartsengel (hulpmiddel Gods).
- 25 d HH. Crisp. en Crispini. met els. doorb. † 287.
- 26 e H. Evaristus, Paus en mart. † 112.
- 27 f H. Frumentius, Biss. in Ethiopie. IV eeuw.
- 28 g HH. Sim. en Jud. Apost. in Egypte en Lybie.
- 29 a H. Narcissus, Bissch. v. Jerusalem. † 212.
- 30 b Zalige Alphonsus Rodriguez S. J. 1617.
- 31 c H. Wolfgangus Biss. v. Regensburg. † 994,

NOVEMBER.

- 1 d Allerheiligen. *volle afaat.*
- 2 e Allerzielendag. *volle afaat.*
- 3 f H. Hubertus, 1^e biss. v. Luik. † 727.
- 4 g H. Carol. Bor. Aartsb. v. Milaan, kard. 1584.
- 5 a H. Zacharias, vader v. d. H. Joannes Bapt.
- 6 b H. Leonardus Abt. † 559.
- 7 c H. Willibr. Ap. d. Nederl. † 739.
- 8 d H. Willehadus, Bs. en Ap. d. Friez. en Saks.
- 9 e H. Theodorus, Martelaar. † 306.
- 10 f H. Andreas Avellin. priest. te Nap. † 1608.
- 11 g H. Martinus Bis. v. Tours. † 400.
- 12 a H. Martinus Paus en Martelaar: † 655
- 13 b H. Stanisl. Kostk. S. J. Pol. † 1578. oud 18 j.
- 14 c H. Alberik, Bissch. v. Utrecht. † 784.
- 15 d H. Gertrudis, Maagd, abdis. † 1334.
- 16 e H. Edmondus, Bis. v. Engeland. † 1242.
- 17 f H. Greg. Thaum. biss. v. N. Cesarea. † 370.
- 18 g H. Odilo, Abt. van Cluni. † 942.
- 19 a H. Elisabeth v. Hongarië. weduwe. † 1231.
- 20 b H. Felix v. Valois. Belijder. † 1212.
- 21 c O. L. V. opdragt in den tempel.
- 22 d H. Cecilia, Maagd en Mart † 230.
- 23 e H. Clemens, Paus en Mart. † 100;
- 24 f H. Joannes á cruce. Carmeliet. † 1591.
- 25 g H. Catharina v. Alex. M., Mart. † 307.
- 26 a H. Conradus, Aartsb. v. Constance. † 976.
- 27 b Zalige. Leon. á Portu. Maur. Missi. † 1751.
- 28 c H. Stephanus de Jonge Mart. VIII eeuw.
- 29 d H. Saturninus. biss. v. Toulouse, mart. 250.
- 30 e H. Andreas, Ap in Sciijth en Achage I eeuw.

DECEMBER.

- 1 f H. Eligius, B. (eerst muntmeester) † 959.
- 2 g H. Bibiana, Maagd en Mart. † 363.
- 3 a H. Francisc. Xaver. Ap. d. Ind. S. J. † 1552.
- 4 b H. Barb. Patron. in 't doodsuur. mart. † 306.
- 5 c H. Crispina, Mart. in Thebaste. † 304.
- 6 d H. Nicolaus, Biss, v. Myra. † 352,
- 7 e H. Ambros. biss. v. Milaan, Leeraar. † 297.
- 8 f O. L. V. Onb. Ontv. (Pius IX. 1854. *volle afl.*
- 9 g H. Leocadia, Maagd Mart. † IV. eeuw.
- 10 a H. Eulalia, Maagd Mart. † IV eeuw.
- 11 b H. Damasus, Paus. † 384.
- 12 c H. Alex. en Gez. Mart. te Alexandrië. † 250.
- 13 d H. Lucia, Maagd Mart. Syracuse. † 304.
- 14 e H. Odilia, Maagd mart. Elsas. † 720.
- 15 f H. Christiana, Apost. d. Iberiërs. IV eeuw.
- 16 g H. Adelaide, Keizerin. † 999.
- 17 a H. Begga, stichteres der Beggijnen. † 694.
- 18 b H. Gatianus, Bissch. v. Tours. † 407.
- 19 c H. Nemesius, Mart. te Alexandrië. † 240.
- 20 d H. Philogonus, Biss. v. Antiochië. † 323.
- 21 e H. Thomas, Apostel in Africa en Azië.
- 22 f H. Hungerus, Bissch. van Utrecht. † 866.
- 23 g H. Victoria, Maagd en Mart. † 250.
- 24 a HH. Tharsilla en Emiliana zust. M.
- 25 b Geboorte O. H. J. C. *volle afl.*
- 26 c H. Stephanus 1e Mart. Jerusalem. † 33.
- 27 d H. Joannes Apostel en Evangelist. † 100.
- 28 e HH. Onnoozele kinderen.
- 29 f H. Thomas. aartsb. v. Kantelb. Mart. † 304.
- 30 g H. Sabinus. Biss. v. Assisie. mart. † 304.
- 31 a H. Silvester, Paus. † 335.

J N L E I D I N G.

Eng is de poort en smal de weg, die ten Hemel leidt, (MATTH. VII. 14) en toch die poort moeten wij binnentreden, dien weg bewandelen; noch ter regter, noch ter linker mogen wij afwijken. (PROV. IV. 27.)

Maar, Heer, hoe kunnen wij dien weg kennen? (JOIS. XIV. 5) — JESUS zegt tot ieder van ons: „Ik ben de weg, de waarheid en het leven. (IBID. 6) Volg mij. (MATTH. IX. 9) Komende in de wereld sprak Ik reeds: zie, ik kom... om uwen wil te doen, o God! (HEBR. X. 7.) Ik deed altijd wat mijnen Vader behaagelijk was. (JOIS. VIII. 29) Ik verklaarde, dat het mijn voedsel was den wil van mijnen Hemelschen Vader te volbrengen. (IB. IV. 22) Ik bad: niet mijn wil, o Vader, maar de uwe geschiede! (LUC. XXII. 42) En Ik leerde: niet

ieder, die tot Mij zegt: Heer, Heer! zal ingaan in het rijk der Hemelen, maar die den wil doet mijns Vaders, die in den Hemel is, hij zal ingaan in het rijk der Hemelen" (MATTH. VII. 21).

Dit is de weg, dien wij moeten bewandelen. (Is. xxx. 21) Volgen wij JESUS, dan bewandelen wij den regten weg ten Hemel. Doen wij naar JESUS' voorbeeld en leering, dan zal onze wil met Gods wil overeenkomen, dan zullen wij zeker, naar het loflied der Engelen, menschen van goeden wil zijn. (LUC. II. 14)

En dien goeden wil hebben wij allen, Mannen van de H. Familie! Was onze wil niet goed voor God, wij waren geen leden van het Godsgezin. Nu wij mannen van goeden wil zijn, nu is de beloofde vrede ons deel. Nu zijn wij wezenlijk mannen naar Gods hart, gelijk God die wenscht, want God zelf getuigt: Ik heb David gevonden, den zoon van Jesse *den man naar mijn hart*; en waarom? omdat hij in alles mijnen wil volbrengt. (ACT. XIII. 22) Zulke mannen naar Gods hart willen ook wij zijn, dien wil van God willen ook wij in alles volbrengen.

En dit is niet moeilijk voor ons, neen, zijne geboden zijn niet zwaar; (1. JOIS. v. 3) zijn juk is zoet, zijn last is ligt. (MATTH. XI. 30)

Daartoe zijn bijzonder twee zaken noodig, die zeer gemakkelijk te volbrengen zijn; te weten: goed bidden en goed werken, of: ijverig zijn in het behartigen der godsdienstpligten en getrouw zijn om de dagelijksche bezigheden en moeiten aan God met een zuiver hart op te dragen.

De beoefening dezer twee eenvoudige maar gewigtige zaken wordt in dit boekje aan de mannen der H. Familie aanbevolen. Volgen wij die aanbeveling, dan doen wij niets buitengewoons, maar alles eenvoudig goed voor God; en die eenvoudig leeft, leeft vertrouwelijk, (PROV. x. 9) leeft in het zoete genot der liefde van JESUS, waarin hij zich meer en meer heiligt, — leeft in de zekere verwachting van de toekomstige belooning in den Hemel. —

Dit is Gods wil, uwe heiliging; (1. THESS. IV. 3) dit ook is het doel van dit boekje. Moge het, onder de bescherming van JESUS, MARIA en JOZEF, voor mijne dierbare Medebroeders der H. Familie eenige vruchten van zaligheid voortbrengen!

Mijne geliefde Broeders, weest stand-
vastig en onbewegelijk, altijd
overvloedig in het werk des Hee-
ren, wetende, dat uw arbeid niet
ijdel is in den Heer.

(1. Cor. xv. 58.)

DE AARTSBROEDERSCHAP,

DE H. FAMILIE.

Waar er twee of drie in mijnen
Naam vergaderd zijn, daar ben
Ik in het midden van hen.
(MATTH. XVIII. 20.)

Een klein zaadkorreltje wordt neergeworpen in den grond; onder Gods zegen ontkiemt het, groeit het op, wordt het een boom, die zijne takken ver uitschiet en honderdvoudige vruchten oplevert.

Dat zaadkorreltje was de Congregatie der H. Familie. Gering in haren oorsprong ontkiemde zij, groeide welig op, verspreidde hare vertakkingen wijd en breed, en bragt in hare duizende ledematen de heerlijkste vruchten van zaligheid voort.

Naast JESUS, MARIA en JOZEF, dank aan de bijzondere zorgen der Eerwaarde Paters Redemptoristen, die zich het eerst dit heilig werk hebben aangetrokken en den bloei der H. Familie op uitstekende wijze hebben bevorderd!

Van de strekking dier heilige Vereeniging, van de middelen, die zij tot het bereiken van haar verheven doel aanwijst, van de oefeningen en verplichtingen van liefde, die zij aan de leden voorhoudt, kan men eenvoudig zeggen, dat dit alles niets anders is, dan eene ijvervolle en getrouwe betrachtung der pligten, welke de mensch, als Christen, te vervullen heeft, om zich door een deugdzaam en godsdienstig leven des te meer van zijne zaligheid bij God te verzekeren.

Om dit in te zien, slaan wij het oog op de Regels en Verordeningen der Aartsbroederschap van de H. Familie.

Het is de pligt van den Christen op aarde, God te dienen; welnu onder de bijzondere vereering en magtige bescherming van JESUS, MARIA en JOZEF zullen wij des te gemakkelijker dien grooten pligt betrachten, des te zekerder den weg der deugd bewandelen. (art. 1.)

Het gebed, het aanhooren van Gods woord, het ontvangen der H. H. Sacramenten zijn voor iederen christen de groote middelen ter zaligheid; tot het getrouw behartigen, tot het veelvuldig en waardig gebruik dier schoone

en zekere middelen van zaligheid worden de leden der H. Familie aangespoord. (art. 2.).

De orde, die in eene tairijke vergadering noodzakelijk is zoowel tusschen de leden onderling als in betrekking tot hunne geestelijke Bestierders, wordt in verschillende artikels bepaald en geregeld; zoo ook is de strijdende kerk van Christus op aarde eene goedgeregelde legermagt (Cant. VI. 3); en de H. Augustinus zegt: Orde leidt tot God.

Als Christenen zijn wij in gemeenschap met elkander, met den Hemel, met het vagevuur. De H. Familie maakt die gemeenschap nog inniger. De onderlinge liefde is het onderscheidingsteeken der Christenen, volgens het woord van JESUS: hieraan zullen allen kennen of gij mijne leerlingen zijt, zoo gij liefde hebt tot elkander, (Jois. XIII. 35). Die liefde moet vooral eigen zijn aan de leden der H. Familie, kinderen van hetzelfde huisgezin, broeders onder elkander; die innige, bovennatuurlijke liefde moet hen verbinden als ledematen van hetzelfde ligchaam. (Vgl. art. 9 & 17.)

De Christen is in betrekking met den Hemel, met God en zijne Heiligen; naauwer is die betrekking voor ons met JESUS. den

Zoon van God, Mensch geworden, met MARIA, de Koningin des Hemels, onze Moeder; met JOZEF den voedstervader van JESUS, onzen magtigen beschermers; met de Engelen en Heiligen in art. 20 aangegeven; met den H. Patroon, die onze bijzondere beschermers is. (art. 18).

De strijdende Kerk heeft gemeenschap met de lijdende in het vagevuur; hoe heilig en zalig wordt die gemeenschap onderhouden in de H. Familie door het gebed, het H. Misoffer, het toepassen van aflaten voor de afgestorven Medebroeders! De liefde onder de broeders wordt door den dood niet verbroken; zij duurt en blijft duren, tot dat zij voor den troon van JESUS, MARIA en JOZEF vereeuwigd wordt in den Hemel. (art. 17.)

En hoe heilig en stichtend zijn de oefeningen, die elke week gezamenlijk gehouden worden! Daar voorzeker is JESUS in het midden zijner vrienden, die in zijnen Naam en in den naam zijner heilige Moeder MARIA, en van zijnen voedstervader, den H. JOZEF vergaderd zijn! Gelukkig het lid, dat zich nooit zonder gewigtige reden aan die zalige en genoeglijke bijeenkomsten onttrekt! (art. 7, 10. & 11.)

En dan art. 16! Die verplichtingen van

liefde, die de leden op zich nemen, om als goede christenen te leven; die zorgen, die zij aanwenden om al wat kwaad is, of ook maar den schijn van kwaad heeft, te vermijden; die oefeningen van godvrucht, die zij 's morgens en 's avonds verrigten; wat zijn dat allen gewone maar heilzame middelen, om hem geluk voor tijd en eeuwigheid te bevorderen!

Wij kunnen dus van de Congregatie der H. Familie zeggen, dat zij op eenvoudige en aangename wijze het geluk van den Christen vermeedert en zijne zaligheid voor God verzekert. Zij vereenigt ons naauwer met JESUS, MARIA en JOZEF, met God en zijne hemelingen; zij sluit ons zamen door den band van onderlinge liefde, die ook na dit leven voortduurt; zij doet ons meer en waardiger gebruik maken van de middelen van zaligheid; zij verwijderd ons van alles wat slecht en gevaarlijk is voor onze ziel; zij spoort ons aan tot godsdienstigheid en deugdzaam leven; zij wil, dat wij onze dagelijksche bezigheden en kruisen door eene heilige toewijding aan JESUS, MARIA en JOZEF verdienstelijk maken voor den Hemel; wekelijks waarschuwt zij

ons tegen het kwade of spoort ons aan ten goede door den mond van onzen geestelijken Bestierder; zij beurt ons op en verheft onze harten tot God door hare godsdienstige gezangen; zij toont ons tot stichting het deugzaam voorbeeld onzer medeleden; zij wijst ons op het heilig leven en de magtige bescherming van JESUS, MARIA en JOZEF, en onze H. H. Patronen; zij doet ons dikwijls een oogslag werpen op de Medaille, die onze borst versiert, op het Diploom dat in onze woning prijkt, waardoor zij ons opwekt, om als waardige leden van het Godsgezin te leven. Welke eenvoudige maar doeltreffende middelen, om ons wezenlijk gelukkig te maken! Want, zoo veraangenaamt zij ons leven, maakt ons den weg ten Hemel gemakkelijk en voert ons zeker naar het eeuwigdurend bijzijn van JESUS, MARIA en JOZEF.

Een waardig lid der H. Familie, een man van goeden wil, een *man naar Godshart*, beseft zijn geluk. Gave God, dat ieder, die in de gelegenheid is een waardig lid dezer H. Vereeniging te zijn, dit inzage! Brengen we daartoe het onze bij door gebed, voorbeeld en voorzigtige aansporing.

DE MAN NAAR GODS HART.

I.

MORGEN- EN AVOND-OEFENINGEN.

ONDERRIGTING.

Wij zijn geschapen, om in dit leven God te dienen en Hem hierna eeuwig te aanschouwen; — wij zijn leden geworden der H. Familie, om in de vereering van JESUS, MARIA en JOZEF de gelegenheid te vinden, met zekerheid den weg van het goede en der deugd te bewandelen (Regels art. 1.) om eens tot het bezit van God in den Hemel te geraken.

Het streven naar dat groote doel is een zware pligt, die op ons rust, en een groot gedeelte van dien pligt zullen wij vervuld

hebben, wanneer wij ons bij het begin en einde van elken dag op behoorlijke wijze met God onderhouden; zoo toch zullen wij elken dag, zullen wij geheel ons leven trachten te heiligen.

In het oud verbond moesten de Joden de eerstelingen aan God ten offer brengen; offeren ook wij de eerstelingen van iederen dag aan God op, en geheel ons leven zal daardoor aan God worden toegewijd. — In het boek der wijsheid (XVI. 27—29) zegt de H. Geest, dat de joden in de woestijn vóór den opgang der zon het manna moesten rapen, want datzelfde manna, dat door het vuur niet kon verteerd worden, smolt weg, zoodra het door de geringste straal der morgenzon beschenen werd, en de les is er bijgevoegd: »opdat het voor allen blijkbaar zou wezen, dat men voor den opgang der zon in den vroegen morgen uwen zegen, o God, moet afsmeeken, en u bij het begin van den dag moet aanbidden, want de hoop van een ondankbaar mensch zal wegsmelten als 't winterijs en wegvlieten als onnut water.” Brengen wij die les in beoefening; smeeken wij elken morgen Gods zegen af over ons zelve, onze zorgen en

bezigheden; aanbidden wij Hem, naar zijn verlangen in den vroegen morgenstond, toonen wij ons dankbare kinderen jegens onzen Vader, die in den Hemel is. — Volgen wij het voorbeeld van den koning David, dien *man naar Gods hart*, die van zich getuigt, dat hij den morgenstond voorkwam en tot God riep, omdat hij op Gods woord vertrouwde; dat zijne oogen in den vroegen morgen tot God gerigt waren, om Gods geboden te overdenken. (Ps. CXVIII. 147 & 148). Doen wij als de regtvaardige, wiens hart 's morgens vroeg waakt voor den Heer, die hem gemaakt heeft, en die zijne gebeden opzendt voor het aanschijn van den Allerhoogste, die zijnen mond opent in het gebed, en van God de vergeving zijner fouten afsmeekt. (Eccl. XXXIX. 6 & 7.)

Wat de H. Schriftuur ons aanprijst, bevestigt het dagelijksch gebruik onder wellevende vrienden: deze bieden elkander den morgengroet bij de eerste ontmoeting, — welnu bij ons eerste ontwaken ontmoeten wij God, het betaamt, dat wij Hem, onzen besten vriend, onzen eersten groet aanbieden. Evenzoo gelijk vrienden bij het einde van den dag elkander eenen goeden nacht toewenschen,

zoo is het voor ons betamelijk, dat wij den goeden God, onzen bezorgden Vader, bij den avond onzen kinderlijken groet brengen, dat wij Hem bedanken voor zijne weldaden, ons op nieuw aan zijne zorg aanbevelen en zijnen zegen voor den nacht over ons afsmeecken. Zoo moesten de Joden des avonds zoo wel als des morgens telken dag een brandoffer aan God opdragen. De opheffing mijner handen tot God, het gebed mijns harten, zal het avondoffer zijn, dat ik God aanbied, dat als een aangename wierook voor zijn aanschijn zal opstijgen. (Ps. CXL, 2.)

Moeten alle Christenen in die morgen- en avond-oefeningen getrouw zijn, nog meer de leden der H. Familie; zij immers zijn gehouden te leven als *goede Christenen*, volgens art. 16 van hunne Regels, waar hun tevens deze bijzondere morgen- en avond-pligten worden op het hart gedrukt.

Om die wel te volbrengen, wordt er niet veel gevorderd; genoeg, dat men, wat de houding des ligchaams aangaat, als het kan, neêrkniele; dat het hart het goed meene; dat de geest oplettend zij.

Geene morgen- en avond-gebeden zijn meer

eenvoudig en duidelijk, meer bondig en zakelijk, dan die, welke in den Catechismus van het Bisdóm van 's Bosch worden voorgesteld, waarom deze aan de leden der H. Familie worden aangeboden, na eenige uitleggingen en opmerkingen.

Men begint zijn morgengebed met zich levendig voor den geest te stellen, gelijk het inderdaad is, dat men zich bevindt in Gods heilige tegenwoordigheid. — Dan teekent men zich driemaal met het kruisteekeu (zoo mogelijk met gewijd water) onder het eerbiedig en aandachtig uitspreken dier heilige woorden: *In den naam enz.* — Daarna vernedert men zich ten diepste voor Gods oneindige grootheid; van Hem, onzen Schepper, zijn wij, zijne schepsels, voortdurend afhankelijk, Hem moeten wij erkennen als onzen Heer en God. Hem moeten wij vooral in den vroegen morgenstond, aanbidden; zoo volbrengen wij het eerste gebod. »Ik ben de Heer uw God. Gij zult geene vreemde goden voor mijne oogen hebben. Gij zult u geene gesneden beelden maken. Gij zult die niet aanbidden of godsdienst aandoen.»

Een andere pligt, dien we jegens God te vervullen hebben, is de dankbaarheid. Houdt Gods goedheid niet op de weldaden voor ons te vermenigvuldigen, wij moesten nooit ophouden ons dankbaar te toonen jegens Hem. Herhaaldelijk in ons leven moeten wij Hem dien uitdrukkelijken dank betuigen, vooral bij het begin van den dag, wijl hij ons gedurende den nacht in zijne vaderlijke goedheid bewaard heeft. — Dankbaar zijn jegens God, vergeet de mensch wel ooit, en toch die dankbaarheid is een zoo schoon en zeker middel om den overvloed van Gods zegeningen op ons te doen neêrdalen. — Dien dank zullen wij aan God brengen, met de gaven zijner eigene goedheid aan Hem toe te wijden. Hem brengen wij het offer van onze kostbare ziel, van ons sterfelijk ligchaam, van alles wat wij bezitten. Aan Hem, aan JESUS, MARIA en JOZEF (Regels art. 16) dragen wij op alle goede werken, die wij in den loop van den dag zullen verrigten. Die opdracht zullen wij door den dag nu en dan, vooral wanneer we eenig bijzonder werk beginnen, met de meeste vrucht vernieuwen, al doen we dit ook niet telkens uitdrukkelijk met woorden, maar slechts

met de daad, bijv. zoo wij voor het begin van eenig werk godvruchtig het H. Kruisteecken maken. Indien wij zoo onze werken doen met een zuiver hart en ter eere Gods, dan zal daardoor het doel onzer schepping worden bereikt: Gods verheerlijking en de zaligheid onzer zielen. Gelukkig het lid der H. Familie, dat zoo, in den geest der Aartsbroederschap zijne dagelijksche bezigheden heiligt!

Men voegt bij die opdracht zijner werken de meening om tevens de aflaten te verdienen, welke door de oversten der H. Kerk aan die goede werken zijn verbonden.

Daarna vernieuwt men zijn voornemen, den dag, als een goed Christen, door te brengen, en zich te bewaren voor zonden, meer bepaald voor die zonde, waaraan men dien dag meer kan blootgesteld zijn, of waartegen men gewoonlijk het meeste te strijden heeft, of waarin men vroeger meermaals gevallen is; liever duizendmaal sterven, dan te zondigen, want, goed doordacht, zijn duizend dooden, is het grootste kwaad, wat het schepsel kan overkomen, niets in vergelijking van de minste beleediging, welke eenen, oneindig goeden God zou worden aangedaan.

Maar wat kan de zwakke mensch door eigen kracht? Daarom smeekeu wij God nederig, dat Hij ons door zijne genade gelieve te sterken, om getrouw die goede voornemens te volbrengen. Met de hulp van JESUS, vragen wij ook de bescherming der H. Maagd, onze goede en magtige Moeder, en van den grooten H. JOZEF, met wien wij, als leden van zijn huisgezin zoo naauw verbonden zijn. Wij smeekeu, de voorspraak af van dien Engel, die op Gods bevel voortdurend aan onze zijde voor ons heil waakzaam is, — van onzen H. Patroon (in het doopsel en in de H. Familie tot beschermer ontvangen) — van alle Engelen en Gods lieve Heiligen, opdat zij onze beschermers en voorsprekers mogen wezen bij God.

Verder bidt men het *Gebed des Heeren*, met die inleiding, die eerbied, hoop en liefde ademt, en met die alles bevattende zeven vragen; — het *Wees gegroet*, met een bijzonder vertrouwen op MARIA's alvermogende voorspraak; en het *Symbolum*, waarin de voornaamste waarheden van ons H. Geloof zijn zaamgevat, van dat Geloof, waarin we het geluk hebben te leven, waarin we eens zalig hopen te sterven, om zoo te geraken

tot het eeuwig leven bij God in den Hemel. Dien wensch herhalen wij in het gebed, dat de H. Kerk in hare eerste getijden van den dag bidt: *Dat de Heer* enz.

Merken wij hierbij op, dat het een prijsbaar gebruik is, door alle goede Christenen onderhouden, van 's morgens en 's avonds driemaal het *Wees gegroet* ter eere van MARIA's Onbevleete Ontvangenis en hare heilige zuiverheid te bidden, om onder hare bescherming, ieder in zijnen staat, de zuiverheid, die bloem der deugden, vlekkeloos te bewaren. Een bijzonder gebed, met aflaten verrijkt, kan men tot dit einde hier bijvoegen. *O mijne Meesteres* enz.

Eindelijk brengen we in den geest der Kerk driemaal daags onzen groet aan de H. Maagd, om God te bedanken voor het groot geheim der Menschwording van zijnen eenigen Zoon, dat voor ons de bron is van alle gunsten en genaden, waarmee wij voortdurend door God overladen worden. Bidden we tot dat einde, zoo het kan op het teeken der klok, 's morgens, 's middags en 's avonds, (geknield, doch Zaterdag-avond en Zondag staande) *De Engel des Heeren*, of in den Paaschtijd (van Zatur-

dagmiddag voor Paschen tot Zaterdag-middag na Pinksteren, altijd staande) *Verheug u* enz.

Het is in de meeste christelijke huisgezinnen en zeker daar, waar de leden van het H. Huisgezin zich bevinden, eene zalige gewoonte, zoo het eenigzins kan, 's avonds gezamenlijk het Rozenhoedje te bidden, welk godvruchtig gebruik niet genoeg kan aangeprezen en bevorderd worden. Valt het soms lastig, om vermoeidheid of andere redenen, goed te bidden, beginnen we ten minste met eene goede meening, letten we op het geheim van ieder tientje en spreken we met eenen bijzonderen eerbied uit de zoete namen van JESUS en MARIA en het *Glorie zij den Vader* enz. Dit zal ons veel helpen, om eerbiedig en aandachtig te bidden.

Wat het bijzonder avondgebed aangaat, stelt men zich, even als 's morgens, in Gods tegenwoordigheid, men knielt neêr, aanbidt Gods opperste Majesteit en dankt Hem voor de weldaden gedurende den dag ontvangen.

Hier volgen twee oefeningen, die uitdrukkelijk in de Regels (art. 16.) staan aangegeven, het onderzoek des gewetens en de geestelijke

communie. Het gewetens-onderzoek past bij het einde van den dag, is zoo gemakkelijk te doen, is zoo nuttig om zich meer en meer te zuiveren en te heiligen, en het helpt ons zooveel, om altijd goed te biechten, wijl dan onze zonden en fouten als van zelf voor den geest komen. Iemand, die telken avond zijn geweten behoorlijk onderzoekt, kan niet slecht blijven, zal zeker deugdzaam gaan leven en zich hoe langer hoe meer op het goede toelleggen.

Men begint met den H. Geest te bidden, dat Hij zijn hemelsch licht aan ons verstand mededeele, opdat wij onze fouten mogen opmerken, dat Hij door zijne genade ons hart helpe, om die opregt te betreuren en te verbeteren. Eene enkele verzuchting uit het hart is daartoe voldoende. — Dan doorloopt men de voornaamste handelingen, den omgang, de ontmoetingen, de gesprekken, de genegenheden des harten enz. van den dag, vooral lettende of men niet gevallen is in die zonde, waaraan men het meeste onderhevig is. — Daarna bidt men de acten van geloof, hoop en liefde; betuigende ons *geloof* in God, die de eeuwige waarheid is; onze *hoop* op God,

die oneindig goed is tot ons, almachtig en getrouw in zijne beloften; onze *liefde* voor God, die de oneindige volmaaktheid, het opperste goed zelf is. Maar vooral bidt men diep doordrongen van leedwezen een acte van *berouw* over die zonden, welke men gedurende den dag bedreven heeft, en vernieuwt men zijn voornemen den volgenden dag en in de toekomst zich daarvoor te bewaren, met op zich zelven te letten en de noodige middelen daartoe te gebruiken, bijv. te zwijgen, als er gevaar is twist te verwekken, — aanstonds aan God te denken en te bidden, als wij bekoord worden, — dien omgang, die personen te vermijden, omdat wij weten, dat ze niet goed zijn voor ons, enz.

Hier is de geschikte plaats voor de tweede oefening: de geestelijke communie. — Is de wezenlijke communie het heiligste, wat de mensch op aarde verrigten kan, ook de oefening der geestelijke communie, die meermaals, ook door den dag, en zoo gemakkelijk kan gedaan worden, is zoo welgevallig aan God, zoo zalig voor den mensch. God wil meester zijn van ons hart, Hij vraagt het ons, welnu dat hart geven we hier aan God; wij willen

in den Hemel God eeuwig liefhebben, en op aarde reeds die zalige liefde beginnen, welnu dat verlangen naar Gods liefde betuigen wij in de geestelijke communie, en dien wensch van ons hart zal God, die de harten doorgrondt, opmerken en vervullen. — Vreezen wij ook niet, in staat van doodzonde eene soort van geestelijke communie te doen, of het verlangen in ons op te wekken, JESUS waardig te kunnen ontvangen. Immers hebben wij het ongeluk, ons in staat van doodzonde te bevinden, dan wenschen wij niet, zoo, in dien staat, maar met een gezuiverd hart met God vereenigd te worden; en wel verre dus, dat men, met op die wijze geestelijk te communiceeren, kwaad zou doen, gelijk wel eens sommigen meenen, is het integendeel een acte van deugd. Die oefening der geestelijke communie is vervat in die eenvoudige woorden, welke wij met een vurig verlangen des harten uitspreken: *Kom, Heere Jesus* enz.

Verder voegt men hierbij die aanroeping der heiligen en het slotgebed, als 's morgens.

Dikwijls, maar vooral wanneer zij zich ter ruste begeven, zullen de leden der H. Familie zich met het volste vertrouwen aan hunne

H. H. Patronen JESUS, MARIA en JOZEF, aanbevelen en dat schoon schietgebed bidden: *Jesus, Maria, Jozef, ik geef u*, enz. Onder die zoete verzuchtingen slaapt men zoo zacht in. Wel hem, die met die schoone woorden op de lippen elken dag en eenmaal zijn leven op aarde mag sluiten!

—0—

MORGENGEBED.

In den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes. Amen.

Mijn Heer en mijn God, ik aanbid uwe opperste Majesteit.

Ik bedank U voor alle weldaden, bijzonderlijk, dat Gij mij dezen nacht bewaard hebt.

Ik offer U op mijne ziel, mijn ligchaam, en al wat ik bezit; ik draag U op alle de goede werken, die ik dezen dag zal verrigten. Ik wil die doen tot uwe eer en glorie, tot zaligheid mijner ziel, en om de aflaten te verdienen, die daaraan zijn toegevoegd.

Ik maak een vast voornemen van dezen dag christelijk door te brengen; ik wil liever duizendmaal sterven dan U vergrammen.

Barmhartige God, geef mij de genade, om dit voornemen wel te volbrengen.

H. MARIA, Moeder Gods, bid voor ons.

H. JOZEF, bid voor ons.

H. Engelbewaarder, bid voor ons.

H. N. . . (Patroon in doopsel of H. Familie.)
bid voor ons.

Alle Engelen en Gods lieve Heiligen, bidt voor ons.

Het Onze Vader of het Gebed des Heeren.

Onze Vader, die in de hemelen zijt, geheiligd zij uw Naam. Ons toekome uw rijk. Uw wil geschiede op de aarde, als in den hemel. Geef ons heden ons dagelijksch brood. En vergeef ons onze schulden, gelijk wij vergeven onzen schuldenaren. En leid ons niet in bekoring. Maar verlos ons van den kwade. Amen.

*Het Wees gegroet of de Engelsche
Groetenis.*

Wees gegroet, MARIA, vol van gratie, de Heer is met U, gezegend zijt Gij boven alle

vrouwen, en gezegend is de vrucht uws ligchaams, JESUS. Heilige MARIA, Moeder Gods, bid voor ons, zondaars, nu en in het uur van onzen dood. Amen.

De 12 artikelen des Geloofs.

1. Ik geloof in God, den Vader almachtig, Schepper van hemel en aarde;
2. En in JESUS CHRISTUS zijnen eenigen Zoon, onzen Heer;
3. Die ontvangen is van den H. Geest, geboren uit de Maagd MARIA;
4. Die geleden heeft onder Pontius Pilatus, is gekruist, gestorven en begraven;
5. Die is nedergedaald ter helle, den derden dag verreezen van de dooden;
6. Die is opgeklommen ten Hemel, zit aan de regterhand van God den Vader almachtig;
7. Van daar zal Hij komen oordeelen de levenden en dooden;
8. Ik geloof in den Heiligen Geest;
9. De Heilige Katholieke Kerk, Gemeenschap der Heiligen;
10. Vergiffenis der zonden;

11. Verrijzenis des vleesches;

12. Het eeuwig leven. Amen.

Dat de Heer ons gelieve te zegenen en tegen alle kwaad te beschermen en tot het eeuwig leven te geleiden; en dat de zielen der geloovigen door Gods barmhartigheid in vrede rusten. Amen.

(DRIEMAAL) *Wees gegroet.* (DAARNA).

GEBED TOT MARIA. ¹⁾

O mijne Meesteres, o mijne Moeder, ik offer mij geheel aan u op, en om u mijne verkleefdheid te toonen, wijd ik u van daag toe mijne oogen, mijne ooren, mijnen mond, mijn hart, geheel mij zelven. Wilt ik dus de uwe ben, o goede Moeder, bewaar mij, bescherm mij als uw goed en eigendom.

In den naam des Vaders, enz.

¹⁾ Wie 's morgens en 's avonds dit gebed tot Maria, om de zuiverheid te bewaren, na het *Wees gegroet* bidt, verdient elken dag 100 dagen aflat, en wie het dagelijks gedurende eene maand bidt, vollen aflat onder de gewone voorwaarden, ook toevoegelijk aan de zielen des vagevuurs. (Pius IX. 5 Aug. 1851.)

DE ENGEL DES HEEREN. ¹⁾

De Engel des Heeren heeft Maria geboodschapt, — en zij heeft ontvangen van den H. Geest. *Wees gegroet* enz.

Zie de dienstmaagd des Heeren, — mij geschiede naar uw woord. *Wees gegroet* enz.

En het Woord is vleesch geworden, — en Het heeft onder ons gewoond. *Wees gegroet*, enz.

v. Bid voor ons, H. Moeder Gods,

r. Opdat wij waardig worden de beloften van Christus.

Laat ons bidden. Wij bidden U, Heer, stort uwe genade in onze harten, opdat wij, die door de boodschap des Engels de menschwording van Christus, uwen Zoon, gekend hebben, door zijn lijden en kruis tot de heerlijkheid der verrijzenis gebragt worden. Door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.

¹⁾ Telkens 100 dagen aflat, en voor hem, die dit of het volgende gebed gedurende eene maand dagelijks bidt, volle aflat. (Benedictus XIII. 14 Sept. 1724.

(IN DEN PAASCHTIJD.)

Verheug U, Koningin des Hemels. Alleluja.

Omdat, dien Gij waardig geweest zijt te dragen. Alleluja.

Verrezen is, zooals Hij gezegd heeft. Alleluja.

Bid God voor ons. Alleluja.

v. Verheug en verblijd U, Maagd MARIA, Alleluja.

r. Want de Heer is waarlijk verrezen. Alleluja.

Laat ons bidden. God, die U gewaardigd hebt, door de verrijzenis van uwen Zoon onzen Heer JESUS CHRISTUS, de wereld te verblijden; verleen, smeeke wij U, dat wij door zijne Moeder, de Maagd MARIA, de vreugde van het eeuwige leven mogen verkrijgen. Door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.

AVONDGEBED.

In den naam des Vaders enz.

Mijn Heer en mijn God, ik aanbid uwe opperste Majesteit.

Ik bedank U voor alle weldaden, bijzonderlijk dat Gij mij dezen dag bewaard hebt.

Kom, o Heilige Geest, verlicht mijn verstand, om mijne zonden te kennen, en geef mij de genade van een opregt berouw over dezelve.

(Overdenk hier, hoe gij dezen dag hebt doorgebracht, om te zien of gij gezondigd hebt; en zeg daarna:)

De acten van Geloof, Hoop en Liefde ¹⁾ en vooral van Berouw.

OEFENING VAN GELOOF, HOOP, LIEFDE EN
BEROUW.

Acte van Geloof.

Ik geloof in éénen God, drievuldig in Per-

¹⁾ Voor het verwekken der acten van Geloof, Hoop en Liefde telkens een aflat van 7 jaren en 7 maal 40 dagen, en volle aflat eens in de amand, voor wie ze dagelijks verwekt. (Benedictus XIV. 28 Jan, 1756.) Die aflaten kunnen op de geloovige zielen worden toegepast.

sonen, één in wezen, looner van het goed en straffer van het kwaad. Ik geloof, dat God de Zoon voor ons allen is mensch geworden en gestorven. Deze mysteriën en al hetgeen de H. Kerk mij voorhoudt te gelooven, geloof ik vastelijk, omdat Gij, mijn God, de eeuwige waarheid zijt, die het zelf geopenbaard hebt.

In en voor dit Geloof wil ik leven en sterven.

Acte van Hoop.

O barmhartige God! ik hoop met een vast betrouwen, door de verdiensten van onzen Zaligmaker JESUS CHRISTUS te bekomen het eeuwige leven en al de middelen, die daartoe noodig zijn, omdat Gij zijt oneindig goed tot ons, almachtig en getrouw in uwe beloften.

In deze hoop wil ik leven, en sterven.

Acte van Liefde.

O mijn God! ik bemin U bovenal uit geheel mijn hart, omdat Gij zijt het opperste goed in U zelven. Ik bemin mijnen evennaaste gelijk mij zelven om U, en wensch, dat alle menschen U beminnen.

In deze Liefde wil ik leven en sterven.

Acte van Berouw.

Mijn Heer en mijn God! het is mij uit den grond van mijn hart leed, dat ik uwe Goddelijke Majesteit en goedheid, die ik bovenal bemin, vergramd heb door mijne zonden; ik haat en verzaak die uit liefde tot U, en ik maak een vast voornemen van voortaan niet meer te zondigen, de gelegenheden te schuwen, en liever te sterven dan U te vergrammen. Amen.

DE GEESTELIJKE COMMUNIE.

Kom, Heere JESUS, ik bemin U, ik verlang naar U, kom in mijn hart, ik verbind mij met U, ik vereenig mij met U, wil nooit van mij scheiden. Amen.

H. MARIA, Moeder Gods, bid voor ons.

H. JOZEF, bid voor ons.

H. Engelbewaarder, bid voor ons.

H. N. . . (Patroon in Doopsel of H. Fam.)
bid voor ons.

Alle Engelen en Gods lieve Heiligen, bidt voor ons.

Dat de Heer ons gelieve te zegenen, en tegen alle kwaad te beschermen, en tot het eeuwig leven te geleiden; en dat de zielen

der geloovigen door Gods barmhartigheid in vrede rusten. Amen.

Driemaal Wees gegroet. *daarna.*

GEBED TOT MARIA.

O mijne Meesteres, o mijne Moeder ik offer mij geheel aan u op, en om u mijne verkleefdheid te toonen, wijd ik u van daag toe mijne oogen, mijne ooren, mijnen mond, mijn hart, geheel mij zelven. Wijn ik dus de uwe ben, o goede Moeder, bewaar mij, bescherm mij, als uw goed en eigendom. Amen.

SCHIETGEBED. ¹⁾

JESUS, MARIA, JOZEF, ik geef U mijn hart, mijn geest en mijn leven.

JESUS, MARIA, JOZEF, staat mij bij in mijnen doodstrijd.

JESUS, MARIA, JOZEF, geeft dat ik in uw gezelschap in vrede sterve.

¹⁾ 300 dagen aflat voor iederen keer, en dezen aflat kan men aan de geloovige zielen toevoegen. (Pius VII 28 April 1807.)

II.

DE MEDITATIE.

ONDERRIGTING.

De Meditatie of overweging is niets anders dan eene aandachtige en doorgezette overdenking van die zaken, welke God en onze ziel aangaan, om daardoor godvruchtige gevoelens in ons hart op te wekken, en goede voornemens te maken, welke wij later, wanneer de gelegenheid zich aanbiedt, met Gods hulp zullen uitvoeren.

Die geestelijke oefening der Meditatie mag aan de mannen der Heilige Familie niet vreemd, niet onbekend zijn. Zij is zoo nuttig, om ons verstand te verlichten in de kennis der heiligste waarheden, der belangen onzer ziel, der pligten, die wij te vervullen hebben; zoo nuttig om ons hart te zuiveren van de zonde en de slechte neigingen en, in ons die

zalige gevoelens van afschrik tegen het kwaad en liefde voor het goede op te wekken; zoo nuttig om onzen wil te versterken in de beoefening der deugd en zoo op den weg des Hemels, in Gods liefde en verdiensten voor onze ziel, met reuzenschreden vooruit te gaan.

En zouden wij ons dan op die zalige oefening niet toeleegen? Beschouwen wij de zorg van den mensch voor het tijdelijke: indien de landman eenigen arbeid gaat beginnen, overlegt hij eerst, hoe dien aan te vangen, voort te zetten en te eindigen. Krijgt de werkman eenige bestelling, hij overdenkt bij zich zelve, wat er noodig is, wat voorbereidsels hij te maken heeft, wat zorgen aan te wenden, om het bestelde werk behoorlijk af te leveren. Gaat de reiziger eene groote reis ondernemen, dan voorziet hij de rigting, de gelegenheden, de ontmoetingen, de benoodigdheden op reis, om op de bestemde plaats aan te komen. Nog meer zorg en overweging kan men opmerken in hem, die handel drijft, of die in een moeilijk proces gewikkeld is. In een woord de wereldling en wij ook in onzen stand (en het mag en het moet zoo zijn) wij denken over onze tijdelijke zorgen, wij over-

leggen onze bezigheden en drukten, — en zou het dan ook niet betamelijk zijn, dat wij eens ernstig nadachten op den grooten arbeid door God ons opgelegd, op het voornaamste werk dat wij op aarde te doen hebben, het zaligmaken onzer ziel. Moeten wij dan niet met zorg overdenken, hoe de groote reis door het ballingsoord der aarde naar ons eeuwig vaderland behoorlijk af te leggen; om met de talenten, door God ons geschonken, een voordeelligen handel te drijven; om het groote proces over de zaligheid onzer ziel te winnen tegen onze listige vijanden!

Niemand twijfelt er aan. Het is eene zaak van het allergrootste gewigt; zij verdient dus onze meest ernstige overweging of meditatie.

En die oefening der meditatie is ook zoo gemakkelijk. Men behoeft daartoe niet geleerd te zijn, neen; de minst geletterde de eenvoudigste mensch is daartoe in staat: Ook is het niet noodig, dat men afgezonderd van de wereld leve; genoeg, als men het goed meent voor God, — als men zijne zaligheid behartigt, — als men toont een man van goeden wil te zijn.

Stellen wij eenige voorbeelden. Er staat

geschreven: gedenk uwe uitersten en in eeuwigheid zult gij niet zondigen. (Eccli. VII. 40). Wie nu kan niet eens nadenken over zijne uitersten? Ik denk aan den dood, aan *mijnen* dood. Ik ben op aarde, maar ik blijf er niet. Eens eindigt mijn leven. Dan verlaat ik al het aardsche; dat is dus ijdel in zich — maar het is tevens een schoon middel om veel goed te doen. — Ik zal mij dus niet beklagen zoo ik het missen moet — ben ik in het aardsche goed gezegend, ik zal er mijn hart niet aan hechten, maar een goed gebruik er van maken voor den Hemel. — Waar blijft bij den dood mijn ligchaam? Het daalt weer in het graf, het wordt de spijs der wormen; ik zal het dus niet te veel koesteren door de voldoeningen der zinnelijkheid. — Waar blijft mijne ziel? — In de eeuwigheid, haar lot zal afhangen van de werken in dit leven gedaan, want de werken alleen zullen haar volgen. — Wat zou ik dan wenschen gedaan te hebben? — Dat ga ik nu doen.

Zoo over het oordeel. Daar sta ik eens voor God, die alles weet, die mijne zonden en deugden kent, van geheel mijn leven, van mijne kinderjaren af; die zal zeggen: kom

tot Mij, of: ga weg van Mij, — voor eeuwig. — Dat albeslissend vonnis hangt af van mij, van mijn leven op aarde; op elk oogenblik kan ik opgeroepen worden. Wat zou het zijn zoo God mij nu riep! Later is God regtvaardig — hier nog barmhartig. Dus gebruik gemaakt van die barmhartigheid Gods en mijne ziel in dien staat gesteld en bewaard, waarin ik gerust voor Gods oordeel verschijnen kan.

Over de hel. Eeuwig van God verwijderd, mijn eenigst, mijn opperst goed; onuitsprekelijke pijnen ondragelijke folteringen; — zonder hoop op verlossing uit dien wanhopigen toestand. En dat om ééne doodzonde, om het walgend vermaak van een enkel oogenblik. — Mijn God, heb medelijden met mij! Vergeef ons onze schulden. Ik wil liever alles ook den dood onderstaan, dan U nog te beleedigen. Straf mij hier, maar spaar mij in de eeuwigheid!

Over den hemel. Bij God te zijn, vrij van alle kwaad, verzadigd met alle goed naar ziel en ligchaam, zonder vrees dat die hemelvreugde verminderen zal of eindigen, dat is mijne bestemming, daar bij God en zijne Heiligen en mijne vrienden voor eeuwig ge-

lukkig te zijn. — Wat zoete troost voor mijn hart, wat bemoedigende gedachte in de moeijelijkheden dezes levens! — Daar wil ik ook eenmaal zijn, koste wat het koste; geen offering, geen strijd, geen moeite zal mij te zwaar zijn; alles voor God, alles voor den Hemel!

Evenzoo kan men nadenken over de liefde van JESUS in zijn lijden of in het H. Sacrament des Altaars ons bewezen, zooals in dit boekje bij den Kruisweg of de aanbidding van het Allerheiligste staat aangegeven. — Men kan mediteeren en zeer nuttig over een of ander punt, dat men leest en aandachtig overweegt bijv. in *De Navolging van Christus* door Thomas à Kempis; — *Het Onderwijs der jeugd*; — *Inleiding tot een godvruchtig leven* door den H. Franciscus de Sales; — het *Meditatieboek* van den H. Alphonsus, of in eenig ander kerkboek. Met de meeste vrucht zal men bij zich zelven overwegen de onderrigtingen en preeken, die men vooral des Zondags gehoord heeft. Zoo ook is het eene zeer eenvoudige en allernuttigste manier van mediteeren, eens bedaard en dieper na te denken op de verschillende ge-

beden, die men dikwijls bidt. Nemen we bijv. alleen de inleiding van het Onze Vader. Dan zeggen wij: *Onze Vader, die in de Hemelen zijt*. Met wien spreek ik in het gebed? — Met God, die in den Hemel is, oneindig heilig, voor wien de Engelen beven. Dat geloof wek ik op in mij en ik bid met den diepsten eerbied; en ik zorg aandachtig te letten op hetgeen ik aan die Opperste Majesteit ga voorstellen in mijn gebed. Maar ik rigt mij ook tot God, die mijn Vader is, zoo innig goed voor mij, die mij lief heeft als zijn kind; ik zal dus ook bidden met een groot vertrouwen, wijl ik zeker ben, dat zijne goedheid mijn gebed, goed verrigt, zal verhooren. — Maar mijn evennaaste is ook Gods kind, hij is dus mijn broeder voor God, ik moet hem dus beminnen. God wil dat wij in onderlinge liefde en eensgezindheid hetzelfde gebed met en voor elkander tot Hem zouden rigten: *Onze Vader*.

Eveneens kan men nadenken op de *zeven vragen* van het gebed des Heeren, op het *Wees gegroet*, de *twaalf artikelen* des geloofs, de acten van *geloof*, *hoop*, *liefde* en *berouw*, enz.

De negen hier volgende meditatiën over de Heilige Familie ons voorbeeld, onze hulp, ons toekomstig gezelschap in den Hemel, kunnen door de leden der Heilige Familie gehouden worden wanneer de betrekkelijke feesten, daar verhandeld, invallen, of wanneer zij zich tot een of ander bijzonder feest gedurende negen dagen willen voorbereiden, of wanneer zij eene negendaagsche oefening van godvrucht jegens de Heilige Familie willen onderhouden, om eenige gunst van den Hemel af te smeecken. Men kan iedere meditatie beurtelings om den derden dag met een der Litaniën van JESUS, MARIA of JOZEF sluiten. Van tijd tot tijd die punten te overdenken, zal in ons den geest van een waardig lid der Heilige Familie onderhouden.

MEDITATIËN OVER DE H. FAMILIE.

1^e MEDITATIE.

DE HEILIGE FAMILIE

te Bethlehem.

Mijn God, ik geloof in U. Ik verneder mij in uwe heilige tegenwoordigheid. Ik aanbid U. JESUS, MARIA, JOZEF, ik beveel mij aan U, om in mijn verstand verlicht, in mijn wil ten goede gesterkt te worden.

Onderworpen aan Keizer Augustus vertrekken MARIA en JOZEF naar Bethlehem, om zich in de stad van David, van wien zij afstonden, te laten opschrijven. Het verblijf in die stad wordt hun geweigerd. Zij moeten den nacht in eene spelonk, in eenen stal doorbrengen. Daar komt de aanbiddelijke Verlosser ter wereld. Het goddelijk Kind omwonden met doekjes wordt neergelegd in eene kribbe. MARIA en JOZEF aanbidden Het.

Een Engel brengt de blijde tijding der geboorte van den Zaligmaker aan de herders. Deze komen naar den stal. De hemelsche geesten zingen Gods lof.

Ik zie MARIA en JOZEF, twee personen zoo groot, zoo verheven in het oog van God, zich nederig onderwerpen aan het bevel van den heidenschen Keizer Augustus, die het getal wilde kennen zijner onderdanen, waartoe ook de Joden behoorden. Zij beklagen zich niet om de moeilijkheid der reis, om den verren afstand, om de bijzondere omstandigheden, waarin zij waren. In het bevel van den Keizer zien zij den wil van God; zoo levendig is hun geloof aan Gods voorzienigheid, zoo nederig hunne onderwerping aan zijnen heiligen en aanbiddelijken wil. — En de uitkomst beweest, dat Gods hand hen geleidde, want Bethlehem was als de geboorteplaats van den Verlosser der wereld aangewezen.

MARIA en JOZEF ik bewonder uwe stille onderwerping aan Gods wil. Ik ben beschaamd, wanneer ik zie, dat mijn gedrag zoo ver van het uwe verwijderd is. Wanneer mij iets lastig valt, wanneer er iets tegen mijn zin is, wan-

neer ik eenigen tegenspoed of eene moeilijkheid ondervind, dan ben ik ontevreden, dan is mijn hart ontsteld, en niet zelden beklaag ik mij bitter tegen Gods alwijze beschikking. Ik zie het in, dat verzet tegen Gods wil beneemt mij de rust, den vrede des harten, het beneemt mij de zalige verdiensten der onderwerping, het beneemt mij Gods liefde mischien, of zeker doet het mij in die liefde verflaauwen. Ik betreur opregt voor God die weerspannigheid. MARIA en JOZEF, ik ben uw beschermeling, ik wil ook uw navolger wezen. In alles wat mij overkomt zal ik Gods wil erkennen en tevreden zijn. Steeds zal mijne gedachte, mijne verzuchting wezen, wat ik zoo dikwijls bid in het »Onze Vader»: Mijn God, uw wil geschiede!

MARIA en JOZEF vonden geen verblijf in de stad. Nadat zij hunne namen hadden opgegeven, klopten zij herhaaldelijk aan bij de inwoners van Bethlehem, maar te vergeefs, zij werden van iedereen verstooten en genoodzaakt in eenen stal te gaan herbergen, zij, die doorluchtige afstammelingen van het koninklijk geslacht van Juda! En toch, geene

klagt, geen verwijt tegen de inwoners van Bethlehem; neen, op nieuw aanbidding van Gods beschikking, onderwerping aan Gods wil! — En zou ik, nietig schepsel, zondig mensch, zou ik mij dan beklagen om de vernedering, de beleediging die mij soms door de menschen wordt aangedaan! Neen, liever met MARIA en JOZEF in de handeling van den mensch de beschikking van God erkennen en aanbidden.

Op dien nacht, in dien stal had de groote gebeurtenis plaats, waarnaar de regtvaardige zielen eeuwen lang verzucht hadden. De Zoon van God, Mensch geworden, verschijnt op aarde als een klein, een zwak, een arm kind. MARIA, zijne Moeder omwindt Hem met doeken, zooveel hare armoede het toeliet, en legt Hem neêr in de kribbe. Zij aanbidt haren goddelijken Zoon. Met MARIA knielt JOZEF neer, om het Menschgeworden Woord te aanbidden, om Gods goedheid voor zijne oneindige weldaad te bedanken, bijzonderlijk voor het geluk hun eigen, dat zij zoo naauw met dien Menschgeworden God verbonden waren, dat zij de eersten mogten zijn, om aan dien geboren God-mensch hunne hulde, hunne teedere liefde

aan te bieden. — Mijn Zaligmaker, ik bewonder uwe goedheid, Gij komt U gelijk maken aan mij, om mij eens gelijk te maken aan U. Ik dank U, ik bemin U, ik geef U mijn hart. MARIA en JOZEF, ik bewonder uw geluk, ik kniel in den geest, als uw huisgenoot, aan uwe zijde neder, om met u mijne aanbedding, mijnen dank, mijne liefde aan uw goddelijk Kind aan te bieden. Ik zie reeds zijn heilig lijden begonnen, om onze zonden te boeten, om ons tot den Hemel te brengen, want om ons, menschen, en om onze zaligheid is Hij neergedaald. — Goddelijk Kind, ontferm U mijner, wisch mijne zonden uit. Ik wil u nooit meer beleedigen, altijd beminnen. MARIA en JOZEF helpt mij, uw kind, opdat ik altijd uwen JESUS liefhebbe!

Een Engel des Hemels brengt de blijde tijding van de geboorte des Zaligmakers aan de Herders. Wat eene eer, wat een geluk voor hen! Wie waren zij toch die herders, die de eersten waren, aan wie van Gods wege door een bode des Hemels die geboorte werd bekend gemaakt? — Zij waren eenvoudige nederige menschen, klein voor de wereld,

groot voor God; — zij waren waakzaam over hunne kudde, getrouw in hunnen arbeid, in hunne pligten; — zij waren mannen van goeden wil, want, zoodra zij wisten wat er geschied was, gingen zij zich speedende naar de plaats der geboorte en zij vonden MARIA en JOZEF en het kind liggende in de kribbe. En zij loofden en dankten God. — Was ook ik eens zoo gelukkig geweest als die herders! — Ik wil zijn even als zij, eenvoudig, getrouw in mijn pligten, van goeden wil; dan zal ik JESUS, MARIA en JOZEF behaaglijk zijn, dan zal ik waardig zijn tot JESUS te naderen om Hem te aanbidden in zijn H. Sacrament, om Hem te ontvangen in de H. Communie, om Hem eens te bezitten in den Hemel. — Met de herders zal ik tot mijne medebroeders zeggen: *laat ons doorgaan tot Bethlehem*; (Luc. II. 15.) laat ons de H. Familie bezoeken, laat ons getrouw zijn aan onze voornemens en geregeld de wekelijksche bijeenkomst bijwonen (Regels art. 11). — Is onze stand zoo eenvoudig niet als die der herders; gelijkt hij meer op dien der Wijzen uit het Oosten, laat ons dan met deze arm van geest zijn, ons in zaligen eenvoud vernederen, en

wij zullen waardig zijn tot JESUS te naderen en vertrouwelijk met Hem te onderhandelen, die zoo gaarne spreekt met de eenvoudigen. (Prov. III. 32.)

Met dien Engel, die de blijde boodschap bragt aan de herders, vervoegde zich eene menigte van hemelsche geesten, die zongen: Glorie aan God, vrede aan de menschen! — Ik zing ook somwijlen onder mijnen arbeid, in mijne uitspanning, 's avonds in het huisgezin, vooral in de wekelijksche bijeenkomst (art. 10.); die Engelen nu leeren mij hoe ik zingen moet: met een rein geweten, met een hart dat in zuiverheid aan de Engelen gelijk is, want God te loven met een zondig hart, dat klinkt valsch, dat bevalt niet aan God. (Eccli XV. 9) — Ik moet zingen den lof van God; *Gloria in excelsis Deo*, dus heilige, geestelijke gezangen, of ten minste geene slechte liedjes, tegen soortgelijke zaken waarschuwen mij de Regels (art. 16). — Ik moet zingen tot opwekking en stichting mijner medebroeders, één met hen in stem en hart: *Pax hominibus*: vrede aan de menschen. — zoo zal mijn lied bij God gevallen en voor anderen nuttig zijn, en dan zing ik eens voor eeuwig met de Engelen in den Hemel.

In het lofied der Engelen zie ik tevens het groote doel van de geboorte van JESUS: om de eer zijns Vaders, door den mensch geschonden, te herstellen en aan ons den waren vrede, door de zonde verloren, weer te geven. Godlijk Kind ik dank uwe goedheid en loof U met de Engelen des Hemels. Ik wil in uwe heilige bedoelingen medewerken, met uwe hulp zal ik in alles de eer van God trachten te bevorderen — ik zal er altijd op uit zijn om den vrede met God, met anderen met mij zelven ongestoord te bewaren.

De Evangelist Lucas voegt hierbij: dat MARIA al deze dingen bewaarde en in haar hart overwoog, (Luc. II. 19.) dat is ook mijn pligt: het goede, wat ik zie in het deugdzzaam en godsdienstig gedrag van anderen, wat ik hoor, in de vermaningen mijner ouders en oversten, in de onderrigtingen, de preeken, de conferentien der H. Familie, dat moet ik bewaren en overdenken bij mij zelven. — Zoo ook, wat ik in iedere meditatie zie en overweeg, dat moet ik bewaren, dat moet ik op mij toepassen, en ter gelegener tijd door mijn gedrag in beoefening brengen. — Dat wil ik.

Zoo besluit ik uit deze meditatie: mij met MARIA en JOZEF te onderwerpen aan Gods wil in dit punt. . . Uit liefde voor JESUS te vermijden die fout. . . De Herders na te volgen in het behartigen mijner pligten, ook als lid van het H. Huisgezin; — de Engelen, in het waardig zingen van Gods lof.

2^e MEDITATIE.

DE HEILIGE FAMILIE

bij de Opdragt van Jesus in den tempel.

Mijn God, ik geloof in U. Ik verneder mij in uwe heilige tegenwoordigheid. Ik aanbid U. JESUS, MARIA, JOZEF, ik beveel mij aan U, om in mijn verstand verlicht, in mijn wil ten goede gesterkt te worden.

JESUS, MARIA en JOZEF, gehoorzaam aan de voorschriften der Wet, gaan naar den tempel van Jerusalem, ter reiniging van MARIA, ter opdragt van het goddelijk Kind. In den tempel ontmoeten zij Simeon, die het Kind in

zijnne armen neemt, God looft en voorzeggingen doet aangaande het Kind en zijne Moeder. —

In den geest aanschouw ik de Heilige Familie, terwijl zij opwaarts gaat naar den tempel van Jerusalem. MARIA en JOZEF dragen met zich het goddelijk Kind en het offer voor de armen bepaald. MARIA en JOZEF, arm in aardse goederen maar rijk in de oogen van God, rijk vooral om den onwaardeebaren schat, dien zij met zich dragen: den Menschgeworden Zoon van God! Zij gaan de wet van Mozes volbrengen, die hen niet verpligtte, om mij te leeren, hoe ik mij ten minste moet onderwerpen aan die voorschriften, welke voor mij verpligtend zijn; aan de geboden van God en van de H. Kerk; aan de wettige bevelen, mij gegeven door mijne bezorgde en waakzame ouders en andere oversten. Het voorbeeld der Heilige Familie moet mij leeren in die gehoorzaamheid naauwkeurig te zijn, door stipt datgene te doen, wat van mij gevorderd wordt; het moet mij leeren niet uit te stellen, niet te vragen naar de reden, maar aanstonds en bereidvaardig te doen wat mijne oversten verlangen; — het moet mij leeren mijne ge-

hoorzaamheid te heiligen door die bevelen te volbrengen met eene zuivere meening, uit een hooger inzicht, om God. — Heb ik dat altijd gedaan? . . . Ik zal het doen in de toekomst.

MARIA bragt in den tempel het reinigings-offer, dat voor de arme moeders in de Wet was voorgeschreven: een paar tortelduiven of twee jonge duiven; (Luc. II. 24); want de Moeder van JESUS was eene arme moeder en zij schaamde zich niet voor het oog van anderen als dusdanig op te treden. Och neen, ik behoef mij ook niet te schamen al ben ik niet gezegend in aardse goederen, als ik maar bezorgd ben, om door een getrouwe pligts-betrachting mij zelven meer en meer aan het voorbeeld der Heilige Familie gelijk te maken. — En al ben ik rijk in aardse schatten, niet zelden gebeurt het, dat mij iets ontbreekt, dat ik in verschillende omstandigheden behoeften ondervind, dan ook zal ik naar het voorbeeld van MARIA tevreden zijn en mij schikken naar Gods wil.

Maar, wat nog erger was voor MARIA, zij verscheen in den tempel als eene gewone dochter van Eva, als eene gewone moeder,

terwijl zij was eene vlekkelooze Maagd, voor wie de wet der reiniging niet van toepassing was. Welk eene diepe vernedering voor MARIA, welk eene bewonderenswaardige ootmoedigheid van haar schuldeloos hart! En zou ik mij dan verheffen, die zoo dikwijls en zoo zwaar tegen God gezondigd heb! En zou ik mij dan de vernederingen niet laten welgevallen, die ik om den wille mijner zonden en fouten moet verdragen, bijzonder door opregt en ronduit mijne zonden te belijden in den Biechtstoel, zonder mij te verontschuldigen of eene doodzonde vrijwillig te verzwijgen! Heb ik dat ongeluk gehad eene doodzonde uit schaamte te verzwijgen en zoo eene slechte Biecht te spreken en eene heiligschendende Communie te doen, dan ga ik dat ten spoedigste herstellen; ik zal mij vernederen voor den Biechtvader, Gods plaatsbekleeder; ik zal tegen mij mijne zonden belijden, om vergeving smeeken en die zeker verkrijgen; ik zal verder alle straffen en berispingen, om mijne zonden verdiend, in den geest van boetvaardigheid aannemen, alle vernederingen en beleedigingen met ootmoed en liefde verdragen, om zoo mijne ziel meer en meer te zuiveren, om U, mijn JE-

SUS, en uwe heilige Moeder meer behagelijk te zijn.

Het goddelijk Kind is door MARIA en JOZEF naar den tempel gebracht, om den Heere te worden opgedragen.

Reeds bij zijne intrede in de wereld had JESUS tot zijnen Vader gezegd: Zie ik kom, o God, om uwen wil te volbrengen. (Hebr. X. 7). — Hier komt Hij openlijk, alsof de goddelijke Wetgever aan de wet onderworpen ware, die plegtige toewijding aan zijnen Vader vernieuwen. — Wat MARIA en JOZEF deden is een schoon voorbeeld voor de ouders, hoe ook zij met eene zuivere meening hunne kinderen van jongs af moeten toewijden aan den Heer, van wien zij die ontvangen hebben, en die verlangt dat zij die in zijne dienst en liefde zouden bewaren en opvoeden.

Het voorbeeld van JESUS, die zich zelven aan zijnen Vader opdroeg, leert mij, hoe ook ik aan God moet toebehooren. In mijn doopsel reeds is die toewijding geschied. Later in mijne vroegste jeugd, bij mijne biechten en heilige Communiën en bij andere gelegenheden heb ik die toewijding zoo dikwijls vernieuwd.

Voor al bij mijne opdracht in de Heilige Familie heb ik mij zelven geheel en al, mijne ziel, mijn ligchaam, wat ik ben, wat ik heb, aan JESUS, MARIA en JOZEF toegewijd. Ben ik altijd getrouw gebleven? Heb ik mij zelven, het eigendom van God, niet meermaals aan den regtvaardigen Bezitter onttrokken, om mij over te geven aan de dienst der vijanden van God en mijne ziel? O JESUS, ik betreur mijne trouwloosheden; — ik wil U voortaan getrouw blijven; ik vernieuw mijne toewijding: JESUS, MARIA, JOZEF, ik geef U mijn hart, mijn geest en mijn leven!

Er was toen in den tempel een man, Simeon genaamd, een toonbeeld van een' heiligen en eerbiedwaardigen grijsaard: regtvaardig, godvreezend, verwachtende de komst des Zaligmakers, in wien de Heilige Geest woonde. Deze had van den Geest Gods de verzekering ontvangen, dat hij niet zou sterven vooraleer hij den Zaligmaker der wereld gezien had. Gelukkige Simeon, die ondervinden mogt, dat God getrouw is in zijne beloften, ja, dat Hij meer geeft, dan Hij belooft! Want Simeon had het geluk, dien Zaligmaker te zien niet

alleen, maar ook Hem op zijne armen te nemen en aan zijn minnend harte te drukken. De verlangens van Simeon zijn nu voldaan en in teedere vervoering roept hij uit: »Nu laat Gij, Heere, uwen dienstknecht henen-gaan in vrede, naar uw woord; want mijne oogen hebben uw heil gezien, dat Gij bereid hebt voor het aangezicht van al de volken, een licht ter veropenbaring voor de Heidenen, en een luister voor uw volk Israel" (Luc. II. 29—32). — Simeon is een schoon voorbeeld. voor mij. Ook ik moet regtvaardig zijn, heilig in mijnen levenswandel; godvreezend, mij van alle kwaad onthoudend; vol hoop op Gods beloften, om die door de verdiensten van Christus waardig te worden; ook in mij moet de Heilige Geest wonen door zijne liefde, ik ben zijn geestelijke tempel. Ook ik moet in diezelfde gevoelens van godsdienstigheid en vurig verlangen naar den tempel, naar het huis van God gaan, daar zal ik de Heilige Familie vinden, daar vooral zal ik JESUS zien met de oogen des geloofs, ik zal Hem aanbidden en erkennen als mijnen God en Zaligmaker; ik zal Hem en mij met Hem door den Priester in de H. Mis opdragen; ik

zal, gelukkiger dan Simeon, Hem van tijd tot tijd niet in mijne armen maar in mijn hart ontvangen. Dan mag ik met Simeon verzuchten: Nu laat Gij, Heere, uwen dienstknecht in vrede henengaan. Nu ben ik zoo gelukkig, dat ik op aarde niets meer verlangen kan. Dit ontbreekt mij nog, U eeuwig te bezitten in den Hemel.

De Vader en Moeder van JESUS waren verwonderd over hetgeen aangaande Hem gezegd werd. En Simeon sprak tot MARIA, zijne Moeder: »Zie deze is gesteld tot val en opstanding van velen in Israel, en tot een teeken dat tegengesproken zal worden." Neen, de zijnen hebben Hem niet ontvangen. Vele Joden, zelfs vele christenen maken geen gebruik van de verdiensten van JESUS, die gekomen is, om alle menschen zalig te maken. Hoe is het met mij? Ben ik bezorgd de vruchten dier verlossing op mij toe te passen, het voorbeeld van JESUS te volgen en mijne ziel zalig te maken? — Of is misschien mijn gedrag in tegenspraak met mijn naam van christen, »volgeling van Christus?" Heer ik zal U volgen, ik zal meêwerken met uwe

genade, die mij helpt, ik zal zorgen dat uwe verlossing mij strekke, niet tot val, maar tot opstanding, tot heil mijner ziel.

»Ook door uwe eigene ziel, sprak Simeon tot MARIA, zal een zwaard gaan.» Met JESUS zult ook gij, zijne Moeder, bitter lijden. In zijne smarten zult gij deelen. O wat pijnlijke voorspelling voor MARIA! Dat zwaard van droefheid doorboort reeds nu haar moederharte; met dat zwaard in het hart verlaat zij met haren Bruidegom en haar goddelijk Kind den tempel des Heeren; met dat zwaard blijft zij dragen jaren en jaren lang, totdat zij het toppunt harer smarten bereikt bij het lijden en sterven van haren goddelijken Zoon. — O MARIA, ik ben niet in staat te beseffen, wat leed en foltering uw moederharte onderstaan heeft; maar dit besef ik, dat God zijne beste vrienden het meest laat lijden, dat het grootste lijden, zoo het geduldig en om Gods wille onderstaan wordt, heenvoert naar de grootste glorie, want nu zijt gij het naaste bij uwen goddelijken Zoon in de eeuwige heerlijkheid. — Deze gedachte zal mij troosten in de kwellingen dezes levens, — uw lijden zal mij moed geven, wanneer mijn kruis op aarde

ondragelijk schijnt; met u zal ik mij aan Gods wil onderwerpen; — uwe voorspraak zal ik afsmeeken om met geduld en liefde voor God te lijden; met U hoop ik dan ook eens te ondervinden, dat het lijden van dezen tijd niet te waardeeren is tegen de toekomstige heerlijkheid, die in ons zal geopenbaard worden. (Rom. VIII. 18).

JESUS, MARIA, JOZEF, wij nemen onze toevlugt tot U!

3^e MEDITATIE.

DE HEILIGE FAMILIE

in Egypte.

Mijn God, ik geloof in U. Ik verneder mij in uwe heilige tegenwoordigheid. Ik aanbid U. JESUS, MARIA, JOZEF, ik beveel mij aan U, om in mijn verstand verlicht, in mijn wil ten goede gesterkt te worden.

Om de vervolging van Herodes te vermijden, wordt JOZEF door een' Engel des Hemels ge-

waarschuwde, met het goddelijk Kind en zijne Moeder te vlugten naar Egypte. — Daar in den vreemde verblijft de Heilige Familie jaren lang, totdat zij op bevel des Engels naar het land van Israel wederkeert. —

Bij de komst der wijzen te Jeruzalem had Herodes vernomen, dat de Koning der Joden geboren was. Hij was bang voor zijn' troon; hij wist niet, dat Hij, die ons zijn hemelsch rijk kwam schenken, geen aardsche koningrijken rooft. Wreeddaardig beveelt hij alle kinderen in Bethlehem en omstreken, van twee jaren en daar beneden, te vermoorden. Zijn plan mislukte; God waakte over de Heilige Familie; het Goddelijk Kind werd aan dien wreeden moord onttrokken. En zou ik dan vreezen wanneer de vijand mijner zaligheid door zijne sluwe en hevige bekoringen mijne ziel ten dood zoekt? Neen; vertrouwelijk za, ik mij aan God, aan JESUS, MARIA en JOZEF aan mijn' heiligen Engel aanbevelen, en mijne ziel zal bewaard blijven, gelijk het goddelijk Kind uit de handen zijner vervolgers gered werd.

Een Engel verschijnt aan den H. JOZEF in

den droom en zegt Hem: »Sta op en neem het Kind en zijne Moeder en vlugt naar Egypte, en wees aldaar totdat ik het u zeggen zal; want Herodes gaat het Kind zoeken, om Het te dooden.» (Matth. II. 13.) In de weinige bijzonderheden, die ons in de H. Schriftuur van het leven van den H. JOZEF staan aangeeteekend, leeren wij hem duidelijk kennen als een *man naar Gods hart*, een man, die geheel en al, stipt en naauwkeurig, bereidvaardig en getrouw den wil van God volbrengt. Maar in geene omstandigheid zijns levens is die volmaakte onderwerping meer bewonderenswaardig, dan toen hij van den Hemel door een Engel des Heeren dit moeilijk uit te voeren bevel ontving. — Hoe vele verschooningen had hij kunnen inbrengen? Hij kende het land van Egypte niet; hij wist den weg niet, die derwaarts voerde; met dat zwakke Kind en die teedere moeder zou de reis zoo lastig zijn; en waarom zoo aanstonds vertrekken in het duistere van den nacht; en waar zouden zij op reis en in dat vreemde land hun onderhoud vinden; en hoe lang zou die ballingschap voor hen duren; en was dan dat Kind niet God zelf, die zich veel

gemakkelijker op eenige andere wijze voor zijne vervolgers bewaren kon. — Maar niets van dat alles — de H. JOZEF spreekt geen enkel woord — hij gehoorzaamt — hij staat op, neemt het Kind en zijne Moeder met zich en vertrekt nog dienzelfden nacht, vertrouwende op Gods voorzienigheid, wetende dat Gods vaderhand hem geleidt, dat hij reist in het gezelschap van JESUS, zijnen God, en van Gods Moeder, zijne dierbare bruid. — Groote heilige JOZEF, mijn geestelijke Vader, ik bewonder uwe stipte onderwerping aan Gods wil. — Wat was uwe opoffering groot; wat behoeften en ontberingen hebt gij op uwe lange en lastige reis niet ondervonden! — En ik ben dikwijls zoo traag in het volbrengen van Gods wil; — en wat van mij gevraagd wordt is zoo gemakkelijk te doen; en wat mij wordt bevolen is dikwijls noodzakelijk voor de zaligheid mijner ziel. — Ik mag niet zeggen: wanneer mij een Engel van Gods wege kwam waarschuwen, dan zou ook ik wel gehoorzaam zijn. Neen, ik weet het, diezelfde God spreekt ook dikwijls en duidelijk tot mij, door zijne inwendige waarschuwingen en opwekkingen in mijn hart door de stem mijner ouders en oversten, bij-

zonderlijk van mijn Biechtvader, die Gods plaats bekleedt en mij den wil van God openbaart. — Was ik altijd, naar uw voorbeeld H. JOZEF, getrouw geweest! Ik wil voortaan stipt gehoorzamen en, gelijk gij: een *man naar Gods hart* zijn.

De Heilige Familie komt in het land van Egypte, waar de Joden in vroegere jaren in slavernij gezocht hadden, waar thans de schandelijkste afgodendienst heerschte. Bij de intrede van JESUS in dat land vielen de afgodsbeelden van Egypte voor zijn aanschijn neder, zooals voorspeld was (Is. xix. 1.) — Wanneer JESUS in mijn hart komt en daar heerscht door zijne liefde, zullen ook de afgoden der ondeugden nederstorten. Hij wil mijn hart als eenige Heer bezitten, ik zal het Hem geheel en al schenken.

Toen ook is de Zaligmaker in Egypte gebracht, opdat het volk, aan oude dwalingen onderhevig, nu reeds door eene verborgene genade tot de nabijzijnde zaligheid zou voorbereid worden, en dat volk, dat de dwaling nog niet verworpen had uit den geest, nu reeds ter herbergiging ontvangen zou de waar-

heid. (S. Leo. Serm. 2. de Epiph). Zoo goed is God, dat Hij den zondaar in zijne dwalingen opzoekt en hem verlicht ter waarheid en zaligheid!

Ik kan mij verbeelden, hoe de Heilige Familie daar leefde in den vreemde, in het midden der afgodendienaars van Egypte, hoe zij door die heidenen met verachting, soms met mishandeling bejegend werd; hoe MARIA met haar goddelijk Kind daar in eene arme woning, misschien in eene grot was gehuisvest, terwijl de H. JOZEF door onvermoeide zorg en aanhoudenden zwaren arbeid zijn best moest doen, om voor zijn arm huisgezin het noodige te verdienen. Arme Heilige Familie, die daar verwijderd van het vaderland in ballingschap leefde! Ook ik ben hier op aarde buiten mijn vaderland. Ik dwaal rond in den vreemde. Wij hebben hier geene blijvende stad, maar wij zoeken de toekomstige (Hebr. XIII. 14.) De hemel is ons vaderland; zoo lang wij hier zijn, zijn wij pelgrims, verwijderd van den Heere. Wat hooger is moeten wij zoeken, waar Christus is gezeten aan de regterhand zijns Vaders (Col. III. 1.); wat hooger is moeten wij betrachten. Onze gedachten, onze verlangens moeten gerigt zijn

naar ons vaderland, den Hemel. — Ben ik dan ongelukkig op deze aarde? Of mag ik MARIA en JOZEF ongelukkig noemen in hun ballingschap in Egypte? — Och, neen. Mij dunkt ze hadden eene tweevoudige reden, om zich, in dien uitwendig ellendigen toestand, gelukkig en zalig te beschouwen. Vooreerst zij wisten dat zij daar waren volgens den uitdrukkelijken wil van Gods beschikking; en ten anderen hadden zij het geluk te leven in de liefde, in het bijzijn, in het aanschouwen, in het bezitten van JESUS, hunnen grootsten, hunnen eenigen schat. — Het gebeurt mij ook wel eens, dat ik mij bevinden, dat ik mijne levensdagen slijten, dat ik omgaan, dat ik werken, dat ik mijne pligten vervullen moet op eene wijze, in eene plaats, bij een gezelschap of in eene samenleving, waar het mij, volgens den mensch, niet bevalt, waar ik verveling en droefheid ondervind, waar ik misschien bespotting en lijden te onderstaan heb. Die toestand, dat leven, die arbeid mishaagt mij, die samenleving kwelt mij bitter; en herhaaldelijk komt de wensch in mijn hart op: ach, kon ik eens uit dien droevigen staat gered worden, wat zou ik gelukkig zijn!

IJdel verlangen, dwaze klagt! Ik moet er in blijven. Maar wat ik doen zal... ik zal van den nood eene deugd maken, ik zal mij spiegelen aan het voorbeeld van MARIA en JOZEF in ballingschap. Ik zal mij doordringen van een levendig geloof aan Gods alwijze beschikking. God kent mij en mijnen toestand. Gods vaderlijke voorzienigheid beschikt het zoo. Hij wil dat ik die kwellingen ondervind tot zijne eer en mijn geluk. Hij wil dat ik tevreden en onderworpen zij; ik wil mij nederig voegen naar zijnen aanbiddelijken wil en gelaten in mijn lot berusten. — Dit zal mijne eenige zorg wezen, zoo ik JESUS niet zichtbaar aanschouwen en bezitten mag, dat ik altijd wandele in Gods tegenwoordigheid, dat ik JESUS en zijne onschatbare liefde in mijn hart beware, dan zal ik in het midden van mijn lijden gelukkig zijn. »Wanneer JESUS bij ons is, dan is alles goed, en niets is er dat moeilijk schijnt.» (Lees hier het 7^e 8^e en 9^e Hoofdst. van het 2^e Boek der Nafvolging van Christus).

Hoe lang moest de Heilige Familie in Egypte verblijven? De Engel had tot JOZEF ge-

sproken: blijf daar totdat ik het u zeggen zal. *De Man naar Gods hart* wacht geduldig die tijding des Hemels af. Eindelijk verschijnt weer de Engel des Heeren, om aan JOZEF de blijde boodschap te brengen, dat zijn ballingschap in Egypte geëindigd is. En de H. JOZEF, even gehoorzaam, neemt het Kind en zijne Moeder met zich en keert weder naar het land van Israel. Maar hoorende, dat de zoon van den wreeden Herodes in Judea heerschte, vreest hij derwaarts te gaan. Ja de beste vrienden van God worden soms met angst en vrees gekweld. God laat dit toe, onder anderen om deze reden, dat Hij er zijn genoeg in vindt, wanneer zij in dien angstigen toestand hunne toevlugt tot Hem nemen en zich vertrouwelijk aan zijne vaderlijke leiding aanbevelen. Dan zal God den regtvaardige uit de beproeving redden, hem verlichten en helpen. Dit ondervond de H. JOZEF. Van Gods wege wordt hij op nieuw gewaarschuwd te vertrekken naar de streken van Galilea. En daar gekomen zijnde, woonde hij in diezelfde stad Nazareth, waar hij vroeger met zijne dierbare Bruid gewoond had. — Hoe gelukkig gevoelde zich de H. JOZEF in zijn

vaderland weêrgekeerd! Hoe genoegelijk sleeft hij daar zijne verdere levensjaren in het gezelschap van JESUS en MARIA! — Wie eenvoudig leeft, leeft vertrouwelijk. (Prov. X. 9.) Wie zijne hoop stelt op de hulp van den Allerhoogste zal onder de bescherming van den God des Hemels in veiligheid wezen. (Ps. XC. 1.) Zoo deed de H. JOZEF. Zoo zal ook ik handelen. Wat angst en vrees, wat droefheid en smart, wat kruis en lijden mij kwellen mogen, op God zal ik vertrouwen, aan Hem zal ik mij aanbevelen. Tot de Heilige Familie zal ik dikwijls en vooral in benaauwde omstandigheden verzuchten: JESUS, MARIA en JOZEF ik neem mijne toevlucht tot U, ik beveel mij aan uwe magtige bescherming! — En ik ben er zeker van, ik zal de hulp van boven ondervinden: ik zal getroost en bemoedigd, verlicht en gesterkt worden: — ik zal in de kwelling bewaard blijven, en uit de moeilijkheid gered worden. — En eens, wanneer mijne ballingschap op aarde ten einde is, zal ik op Gods bevel vertrekken naar mijn vaderland, vertrekken onder de bescherming van JESUS, MARIA en JOZEF naar hun eeuwig gezelschap in den Hemel. Zoo zij het! Amen.

4^e MEDITATIE.

DE HEILIGE FAMILIE

bij de vinding van Jesus in den tempel.

Mijn God, ik geloof in U. Ik verneder mij in uwe heilige tegenwoordigheid. Ik aanbid U. JESUS, MARIA, JOZEF, ik beveel mij aan U, om in mijn verstand verlicht, in mijn wil ten goede gesterkt te worden.

Toen JESUS twaalf jaren oud was, ging Hij met zijne ouders naar den tempel, waar Hij achterbleef. Hij werd door zijne ouders gezocht en gevonden en met hen keerde Hij naar Nazareth terug.

Van den terugkeer uit Egypte tot aan het begin van het openbaar leven van JESUS, is deze reis naar Jerusalem de eenigste gebeurtenis die ons in het H. Evangelie wegens het leven van JESUS, MARIA en JOZEF staat opgeschreven. De Heilige Familie leefde verborgen en onbekend te Nazareth, om mij te leeren niet in aardschen roem en wereldsche

grootheid, maar in heiligheid en stille deugd voor God mijn geluk te zoeken.

Toen JESUS den ouderdom van twaalf jaren bereikt had, ging Hij op het Paaschfeest naar Jerusalem met zijnen voedstervader JOZEF, die de voorschriften der wet moest vervullen, en zijne dierbare Moeder MARIA, die haren Bruidgom uit bijzondere godvruchtigheid vergezelde. MARIA en JOZEF gaan zamen naar den tempel, een voorbeeld voor de gehuwden, hoe zij in onderlinge eensgezindheid hunnen God moeten dienen; zij nemen met zich hun goddelijk Kind, waaruit de ouders leeren moeten hunne kinderen door woord en voorbeeld tot godsdienstigheid aan te sporen en hen te vergezellen in het bezoeken van het huis des Heeren, opdat zij zich daar eerbiedig en stichtend gedragen.

Toen de dagen van het Paaschfeest voleindigd waren, en zijne ouders wederkeerden, bleef het Kind JESUS in Jerusalem achter, volgens den wil van zijnen Hemelschen Vader, maar buiten weet en zonder de schuld zijner ouders. Deze waren reeds eene dagreize van Jerusalem verwijderd en denkende dat Hij

onder het gezelschap was, zochten zij Hem onder de bloedverwanten en bekenden. Doch zij vonden Hem niet. — Helaas! wat bittere teleurstelling voor de Moeder des Heeren en haren waakzamen Bruidegom! wat pijnigende foltering voor hun ouderlijk harte, verlaten te zijn door Hem, die hun eenige vreugd, hun eenige schat was! — Wat doen zij! Geen oogenblik rust. In angst en kommer keeren zij terug. Op die terugreis en in de stad zelve zoeken zij, vragen zij met kloppend harte naar hun Kind, dat hun geluk, hun leven was. Dag noch nacht rusten zij, totdat ze na drie lange en smartvolle dagen het geluk hebben hun goddelijk Kind in den tempel weer te vinden. — Gods alwijze voorzienigheid had die zware beproeving voor die heilige Moeder en dien bezorgden Voedstervader toegelaten om hunne deugd, hunne verdiensten te vermeerderen. — Want ook brave en deugdzame menschen worden door God met druk en lijden bezocht, en de H. Geest zelf verzekert den regtvaardige, omdat gij aangenaam waart aan God, daarom was het noodzakelijk dat de kwellung u beproefde. (TOB. XII. 13.)

Ik zal dus, wat kruis ik ook te dragen

hebbe, naar het voorbeeld van MARIA en JOZEF, niet klagen, maar Gods wil aanbidden, en bezorgd zijn in het getrouw behartigen mijner pligten. — Gods beschikking liet die beproeving toe, om aan alle ouders een voorbeeld te stellen, hoe zij rusteloos en onvermoeid bezorgd moeten wezen, wanneer soms een hunner kinderen is afgedwaald; wanneer zij zelf wel weten, waar dat kind is, maar tevens de droevige zekerheid hebben, dat hun kind door de zonde voor God verloren is. — Gelijk Monica in het zoeken van Augustinus, zoo moeten ook zulke ouders alle hunne zorgen en angstige bekommelingen derwaarts rigten, alle mogelijke middelen aanwenden en niet rusten, vooraleer zij zeker weten, dat het afgedwaalde kind tot God is weergekeerd, dat zij hun kind voor God hebben weergevonden. — Maar mijn JESUS, waren MARIA en JOZEF zoo bedroefd, toen zij U verloren hadden, zoo bezorgd om U te zoeken, wat moet ik dan denken van mij zelven? Mag ik nu vertrouwen in uwe liefde te leven, het is toch wel ooit gebeurd, dat ik U verloren had, veel erger dan MARIA en JOZEF; niet onwetend, onschuldig, maar vrijwillig door mijne eigene

schuld, — niet bij het bezoek van den tempel, maar van andere plaatsen; — niet in het gezelschap van vrienden en godsdienstige personen, maar van slechte en zondige menschen; niet tot mijne beproeving alleen, maar tot mijn allergrootst ongeluk voor tijd en eeuwigheid! Mijn hart gevoelde wel wat er geschied was, de knaging des gewetens verweet mij dat schuldig en rampzalig verlies van U, ik trachtte wel eens die angstige foltering in mijn binnenste te onderdrukken, maar door uwe genade gevoelde ik toch altijd, dat het slecht en bitter is, U door de zonde verloren te hebben. — Mijn geest was bekommerd, mijn hart was bedroefd, met angst en zorg zocht ik U weder door eene ware boetvaardigheid, tot dat ik het geluk had U te vinden, toen ik neerknielde aan de voeten van uwen plaatsbekleeder, nog meer toen ik neerknielde aan uwe heilige Tafel. — Ach! het leven zonder U, mijn JESUS, is zoo bitter! maar zoet, onbeschrijfelijk zoet is het met U vereenigd te zijn, in uwe heilige liefde te leven! Begreep dit de zondaar, hij leefde geen oogenblik in de zonde voort; hij zocht en aanstonds vond hij U, die U met zoo veel liefde laat vinden. (THREN. III. 25.)

MARIA en JOZEF vonden hunnen JESUS in den tempel. Hem ziende waren zij verwonderd. En zijne Moeder zeide tot Hem: Kind, waarom deedt Ge ons alzoo? Eene klagt van hare teedere moederliefde over zijn achterblijven zonder hunne voorkennis. — Zie, uw Vader en ik zochten U met smarte. — Ja, met smarte had zijn Vader, de H. JOSEF, het Kind gezocht. Aan hem was door God de zorg voor het goddelijk Kind en zijne Moeder aanbevolen. En hij behartigde die goddelijke aanbeveling met de uiterste naauwgezetheid. Die teedere vaderzorgen toonde hij in Bethlehem, bij de opdracht in den tempel, op reis naar Egypte, tijdens de ballingschap, bij den terugkeer, hier bij het zoeken van JESUS, en hij zal die later toonen zoolang hij in het gezelschap van zijn goddelijk Kind leven mag. En nu is die *man naar Gods hart*, vroeger eenvoudig en nederig te Nazareth, hoog verheven in den Hemel, groot bij God. — En gelijk hij vroeger voor JESUS gezorgd heeft op aarde, zoo zorgt hij nu in den Hemel door zijne magtige voorpraak bij God, voor het geestelijk ligchaam van JESUS, voor de H. Kerk op aarde. H. JOZEF, Beschermder der Kerk, schoone eeretitel U

door Z. H. Pius IX. (8 Dec. 1870) geschonken, tot U rigt ik vertrouwelijk mijne verzuchting: *O goede H. Jozef, bescherm ons, bescherm de heilige Kerk*; bescherm mij, die zoo gaarne een waardig lidmaat dier heilige Kerk wezen zou!

Ook MARIA had met smarte gezocht, bedroefd, omdat JESUS haar verlaten had, niet wetende waar Hij was. Zij gevoelde hier op nieuw den pijnlijken steek van het zwaard van droefheid door Simeon voorspeld. — O wat heeft dat goddelijk moederschap aan MARIA veel lijden gekost! — Zij moest veel lijden, omdat zij door God veel bemind werd. Ja, waarlijk God bezoekt zijne vrienden. En zoo gebeurt het soms, dat brave zielen door God verlaten schijnen, dat zij zelfs in hunne heiligste oefeningen niets dan dorheden, soms hevige zielsangsten ondervinden. Gelukkig indien zij die beproeving met geduld verdragen; indien zij hun best blijven doen, om zich bedaard op het goede toe te leggen; indien zij getrouw zijn in het zoeken van JESUS en zijne heilige liefde; zij zullen God, den troost huns harten, wedervinden.

JESUS zeide tot hen: *Waarom zocht gij*

Mij (met zulken angst, met zulke smarte)? *Wist gij niet, dat ik in de dingen mijns Vaders moest wezen?* (LUC. II. 49.) — Gij kondet immers denken, dat ik, niet met U terugkeerende, bezig was met de aangelegenheden mijns Vaders, want gij wist dat ik die zaken moet behartigen.

Deze zijn de weinige woorden, dit is het eenige gezegde, dat ons van de jongelingsjaren, van JESUS bekend is. Kort, maar heerlijk, maar goddelijk! — Daardoor geeft Hij het groote doel zijner komst op aarde te kennen. Hij, de eeniggeboren Zoon des Vaders in den Hemel, was op de wereld gezonden; Hij had de menschelijke natuur aangenomen, om de leeraar der menschen te zijn en hun Verlosser, door te sterven voor hunne zaligheid. Dat was de wil zijns Vaders, dat waren de dingen, waarin Hij wezen moest. — In diezelfde woorden zie ik eene goddelijke les voor elken mensch, voor den jongeling in het bijzonder. Ieder mensch moet op aarde eenigermate datzelfde doel behartigen: hij moet wezen in de zaken zijns Hemelschen Vaders, hij moet anderen stichten, hij moet zijne ziel zalig maken, hij moet godsdienstig zijn. — Die

schoone en verhevene deugd van godsdienstigheid, zoo noodig in elken mensch, is vooral zoo noodzakelijk en tevens zoo stichtend in de jeugd. — Die schoone dagen der jeugd, godsdienstig doorgebracht, zijn zoo welgevallig in het oog van God, zoo zalig voor den jongeling zelve, wijl daardoor de schoonste tijd zijns levens wordt geheiligt voor God, en eene gelukkige toekomst voor hem verzekerd wordt. Heb ik mijne jeugd in de dienst van God doorgebracht? — Ben ik nog in mijn jeugdigen leeftijd, dan wil ik mijne jongelingsjaren in godsdienstigheid doorbrengen. Ik, een volgeling, ja nog meer, een huisgenoot van JESUS, ik wil de les, het voorbeeld van mijnen goddelijken Leermeester volgen. Ik wil mij bezighouden met de zaken mijns Vaders, ik wil godsdienstig zijn. — Die deugd zal haren invloed uitoefenen op geheel mijn gedrag. — Ik zal godsdienstig zijn in het geregeld en waardig ontvangen der HH. Sacramenten, in het getrouw bezoeken der Kerk bij het H. Offer der Mis en bij andere gelegenheden, ik zal den dag heiligen door mijn hart in een vurig schietgebed of eenige verzuchting dikwijls tot God te verheffen, vooral in den morgen-

en avondstond zal ik eenigen tijd toewijden aan een hartelijk gebed tot God; ik zal godsdienstig zijn in woorden en gesprekken, in omgang en gezelschap, in handel en wandel, in arbeid en zorg; alles zal ik doen ter eere van mijnen Vader die in den Hemel is, zelfs mijn eten en drinken (wat kan er minder in betrekking zijn met den Hemel?) dat, en alles wat ik doe, zal ik uit godsdienstigheid opdragen ter eere en glorie van God! — Gelukkig de jongeling die zoo in alles godsdienstig zijne jeugd doorbrengt! Hij eert God, volgt JESUS, sticht anderen, heiligt zich zelve.

MARIA en JOZEF, verkrijgt mij de genade, om uw goddelijk Kind in godsdienstigheid na te volgen.

5^e MEDITATIE.

DE HEILIGE FAMILIE

te Nazareth.

Mijn God, ik geloof in U. Ik verneder mij in uwe heilige tegenwoordigheid. Ik aanbid

U. JESUS, MARIA, JOZEF, ik beveel mij aan U, om in mijn verstand verlicht, in mijn wil ten goede gesterkt te worden.

Na de vinding in den tempel keert JESUS met MARIA en JOZEF naar Nazareth terug en Hij was hun onderdanig. En JESUS nam toe in wijsheid en jaren, en in genade bij God en menschen. (LUC. II. 51 & 52.)

In den geest treed ik, als lid der Heilige Familie, de nederige woning van Nazareth binnen, waar ik JESUS, MARIA en JOZEF vind, en het zoet en zalig geluk in het heilig en goddelijk huisgezin bewonder.

Er waren in die dagen groote mannen in de wereld, uitmuntend in dapperheid en geleerdheid, in rijkdommen en talenten. IJdele, wereldsche grootheid! Uit den Hemel sloeg God zijn oog met een bijzonder welgevallen neder op het stille en eenvoudige huisgezin van Nazareth; op U, JESUS, MARIA, JOZEF, nieuwe Bruidegom, nieuwe Bruid, nieuw Kind, die de Familie, welke vóór het Christendom vervallen was, hersteld hebt. Ja in die nederige woon heerschte huiselijk geluk, zoete vrede, stille zaligheid in het genoegelijk familie-leven. Gelukkig de leden van het christelijk huis-

gezin, die hun geluk zoeken op aarde, niet in den omgang met vreemden, niet in ligtzinnige gezelschappen, niet in pleiziertogten en ijdele en zondige vermaken, daar is het ware geluk niet te vinden; (Nav. van Chr. 1. Boek. 20e hoofdst.), maar in het eensgezind en heilig samenleven in den familiekring!

Hoe eensgezind leefden MARIA en JOZEF, één door den band des huwelijks, één door onderlinge liefde, één door hunne liefde voor JESUS, voor God! — Waren ook alle gehuwden zoo bezorgd om met elkander te wedijveren in het beminnen van hunnen God, in het onderhouden der wederkeerige liefde, in het bewaren van den band der eenheid door het huwelijk gelegd, wat zouden zij naar het voorbeeld van MARIA en JOZEF gelukkig leven! Dat zij zich dikwijls dat schoone voorbeeld van eensgezindheid voor oogen stellen; hebben zij meerdere gebreken, dat zij dan ook meer verdraagzaam zijn jegens elkander; hebben zij moeite soms, om dien vrede te bewaren, dat zij zich dan vertrouwelijk aan dat heiligste huwelijkspaar aanbevelen, verzuchtende: MARIA en JOZEF, verkrijg voor ons de onderlinge liefde!

Waaraan hadden MARIA en JOZEF dien zaligen huwelijksvrede te danken? — Naast God, zeker aan hunnen heiligen levenswandel in de dagen hunner jeugd. Zoo bid ik dikwijls: Heilige Familie, wier zuivere verbindtenis voorbereid werd door eene onschuldige en deugdzame jeugd! — Wil ook ik mij waardig tot het aanvaarden van den staat des Huwelijks of ook van eenen anderen levensstaat voorbereiden, dan zal ik dikwijls JESUS, mijnen God, MARIA en JOZEF, mijne geestelijke ouders, bidden om hulp, en bezorgd wezen om mijne jeugdige jaren in onschuld en deugd te slijten. En ik ben zeker, Gods hand zal mij op mijne verdere levensbaan gelukkig geleiden.

Zie ik in MARIA en JOZEF een voorbeeld voor de gehuwden van onderlinge heilige liefde, ik zie tevens in hen voor de ouders een schoon voorbeeld van teedere ouderlijke zorgen. Ik groet den H. JOZEF, het Hoofd der Heilige Familie, zoo dikwijls als een voorbeeld van vaderlijke waakzaamheid; en MARIA, zijne Bruid, als een voorbeeld van moederlijke zorgvuldigheid. — O wat teedere zorgen, wat zuivere liefde koesterden die heilige Moeder en die gelukkige

Voedstervader voor hun goddelijk Kind! — Wat opregte liefde in het vaderharte van JOZEF, wat innige teederheid in het Moederharte van Maria! Wat bezorgde en liefdevolle samenwerking in het bewaren van JESUS en het behartigen van zijn welzijn! — Al hunne zorgen besteedden zij voor JESUS; hunne oogen waren steeds op Hem gevestigd; of moesten zij soms voor eenige oogenblikken zijn zichtbaar bijzijn missen, dan waren toch de gedachten van hunnen geest, de verlangens van hun hart gericht op het geluk van hun goddelijk Kind. — Wanneer alle ouders zich beijverden om het voorbeeld van MARIA en JOZEF in het behartigen hunner pligten na te volgen, wat zou er geluk en zoete vrede in de huisgezinnen heerschen; wat zou de eer van God, de zaligheid der kinderen, het welzijn der ouders zelven voor de aarde en den Hemel bevorderd worden! — Gelijk MARIA en JOZEF hun goddelijk Kind ter bewaring en verzorging hadden ontvangen van den Hemel, zoo moeten ook de ouders met een levendig geloof doordrongen wezen, dat hunne kinderen panden zijn, die door God zelven aan hunne ouderlijke zorgen zijn toevertrouwd.

Gelijk MARIA en JOZEF, zoo moeten alle christelijke ouders hunne kinderen met eene zuivere en heilige liefde beminnen en onvermoeid voor hun ligchamelijk, maar nog meer voor hun geestelijk geluk bezorgd wezen. — Die zorgen moeten des te grooter zijn, wijl hunne kinderen aan vele gebreken, aan menschelijke zwakheden, aan zondige neigingen onderworpen zijn. In eensgezinde en altijddurende zorgen en waakzaamheid moeten zij onderling zamenwerken om hunne kinderen door voorbeelden en opwekkingen tot het goede aan te sporen — door waarschuwingen, en bestraffingen soms, van de zonde en de gevaarlijke gelegenheden te weerhouden. Bij die zorgen zullen zij dikwijls hunne dierbare kinderen aan het goddelijk Kind JESUS, en aan MARIA en JOZEF aanbevelen! — Diezelfde zorgen zijn zij in zekeren zin verschuldigd aan hunne dienstboden of andere huisgenooten, welke God aan hunne waakzaamheid heeft aanbevolen. — Gelukkige ouders, die zoo te zamen, zoo lang zij op aarde leven, uit zuivere liefde voor God het welzijn hunner kinderen voor de wereld, maar meer nog voor den Hemel behartigen! — Reeds op aarde

zullen zij de belooning hunner trouwe zorgen ondervinden in het braaf gedrag en de dankbaarheid hunner kinderen. Deze zullen het voorbeeld volgen van het goddelijk Kind JESUS, in het getrouw betrachten hunner kinderplichten jegens hunne bezorgde ouders.

Eene zaak, die de bewondering van Engelen en menschen verdient, aanschouw ik in het H. Huisgezin van Nazareth, waarvan het Kind een voorbeeld is van gehoorzaamheid en kindelijke liefde. *Hij was hun onderdanig.* Dit is in weinige woorden de geheele geschiedenis der eerste dertig levensjaren van JESUS. Laat ik mij goed doordringen van de groote beteekenis dier woorden. — Wie was onderdanig? JESUS, de eenige Zoon des Vaders, God van alle eeuwigheid, Schepper van Hemel en aarde, Hij de ongeschapen wijsheid, de eeuwige almacht zelf; Hij, aan wien alle menschen op aarde, alle Engelen in den Hemel moeten gehoorzamen, Hij onderwerpt zich. — En aan wie? Zeker aan eerbiedwaardige, aan heilige personen; kon iemand de gehoorzaamheid van eenen God waardig zijn, dan verdienden zij die; maar het waren toch zijne eigene schepsels,

die alles wat zij waren, wat zij hadden, aan Hem alleen hadden te danken; die oneindig ver beneden Hem waren in heiligheid, in wijsheid, in magt, in gezag en eerbiedwaardigheid. Aan deze gehoorzaamt JESUS. — En waar betuigt Hij die onderwerping? — In de arme woning van het stille Nazareth, in een nederig huisgezin, in eenen eenvoudigen werkwinkel. — En in welke zaken gehoorzaamt Hij? In de gewone, in de dagelijksche bezigheden van het huishouden; in den onaanzienlijken, in den zwaren arbeid, waarin Hij zijnen Voedster-vader bijstaat; — in alles onderwerpt Hij zich zonder uitzondering. — En hoe lang duurt die gehoorzaamheid? Niet voor een enkelen dag, niet voor eenige weken, maar jaren lang, tot zijn dertigste jaar toe, zoo lang Hij in het verborgen leeft met MARIA en JOZEF onderwerpt Hij zich aan hun verlangen. — En hoedanig was zijne onderwerping? Bereidvaardig, naauwkeurig, blijmoedig en uit liefde voor MARIA en JOZEF en voor zijnen Hemelschen Vader. — Lieve JESUS, ik zucht onder den druk der verwijtingen, die ik gevoel in mijn binnenste, wanneer ik uw goddelijk voorbeeld van nederige gehoorzaamheid overdenk. — Gij,

God, aan uwe schepsels, in alles, zoo nederig, zoo volmaakt gehoorzaam! En ik!.. Mijn God, om de verdiensten der diepe vernedering van uwen eenigen Zoon, vergeef mij mijne ongehoorzaamheid, eigenzinnigheid en weerspannigheid. — Mijn besluit staat vast. De gehoorzaamheid van eenen Menschgeworden God zal mij dwingen gehoorzaam te zijn. — MARIA en JOZEF verkrijgt mij die genade van uw goddelijk Kind dat op aarde U gehoorzaam was en ook nu nog zoo gaarne uw verlangen volbrengt, opdat ik in mijne Ouders en Oversten, in mijnen Zielbestierder, God zelven, in hunnen wil Gods wil erkennen en volgen moge; opdat ik mij onderwerpe met bereidvaardigheid, zonder uitstel, zonder tegenspraak met naauwkeurigheid, zonder in iets aan hun verlangen te kort te blijven; in alles, wat niet duidelijk met Gods heiligen wil in strijd is; — met een blijmoedig hart, zoodat ik mijne oversten niet bedroef, maar hun troost en vreugd verschaffte; uit teedere liefde en heiligen eerbied voor hen, en voor mijnen Vader, die in de Hemelen is, die door hen aan mij zijnen aanbiddelijken wil kenbaar maakt. — Zoo zal ik volmaakt en heilig het vierde gebod: *Eer uwen Vader en*

uwe Moeder, volbrengen, U, mijn God, ter eere, mijne oversten tot genoegen, mij zelven tot geluk voor dit en het andere leven.

JESUS nam toe in wijsheid en jaren, en in genade bij God en menschen. Hij vertoonde met het toenemen der jaren, meer en meer, zijne goddelijke wijsheid en zijne eeuwige heiligheid voor God en menschen. — Welk verschil met mij. Ik neem toe in jaren, maar tevens in fouten en gebreken en mijne schuldpligtigheid wordt grooter voor God. — Maar neen, ik vernieuw mijn besluit: van dezen oogenblik af, ga ik met de jaren ook toenemen in deugd, in heiligheid in verdiensten voor God. — Reeds deze meditatie, — het gebed, dat ik verrigt, den arbeid die ik volbreng, de pligten die ik vervul breng ik met een zuiver hart en eene zuivere meening aan God ten offer. Mijn leven en elken oogenblik mijns levens wijd ik toe aan de dienst van God tot meerdere heiliging mijner ziele.

JESUS, MARIA en JOZEF, Heilige Familie, waarin vrede en eendragt heerschten, voorbeeld van de Christelijke familie, ik stel mij zelven en mijne huisgenooten onder uwe magtige

bescherming. Ik bid U voor mij en mijne medebroeders en onze huisgezinnen; helpt ons, dat wij voortaan in het stille en huiselijk familieleven ons geluk zoeken, dat wij met allen, vooral met onze huisgenooten in zaligen vrede, in onderlinge liefde mogen leven; dat wij naar uw voorbeeld getrouw mogen zijn in het behartigen der ouderlijken zorgen en der kinderlijke pligten; zoo zullen wij, zoo zal ieder van ons, zoo zal ik met de jaren toenemen in deugd en wijsheid, in liefde en bevalligheid bij God en menschen. Zoo zal ik (tevens uw voorbeeld volgend in gebed en arbeid, zooals ik verder zal overdenken) in stil en zoet genoeggen mijne dagen slijten, en mij de eeuwige rust des Hemels waardig maken. Amen.

6^e MEDITATIE.

DE HEILIGE FAMILIE

in het gebed.

Mijn God, ik geloof in U. Ik verneder mij in uwe heilige tegenwoordigheid. Ik aanbid U,

JESUS, MARIA, JOZEF, ik beveel mij aan U, om in mijn verstand verlicht, in mijn wil ten goede gesterkt te worden.

Het huisje van Nazareth was een verborgen heiligdom van God op aarde. Waarlijk dat was de woontente van God met de menschen (Apoc. XXI. 3). Daar leefden JESUS, MARIA en JOZEF, het allerheiligste Huisgezin, dat ooit op aarde geweest is. Daar leefden zij niet gekend, versmaad zelfs bij de menschen, maar groot in de oogen van God. — Daar leefden MARIA en JOZEF, met hun goddelijk Kind JESUS, dood voor de wereld; hun leven was met Christus verborgen in God (Col. III. 3). Daar leefden zij in de zuiverste liefde zamen, in de heiligste liefde voor God. — Daar leefden zij in het voortdurend bijzijn, in den vertrouwelijken omgang, in de naauwste, de innigste gemeenschap met het Menschgeworden Woord van God. — Hunne onderlinge gesprekken met JESUS liepen over de heiligste onderwerpen, over God en zijne aanbiddelijke volmaaktheden, bijzonder over zijne onbegrijpelijke liefde voor den mensch. Het grootste bewijs dier liefde hadden zij in hun midden: den Zoon van God, die uit liefde voor

het gevallen menschdom de menschelijke natuur had aangenomen. Met dien Godmensch waren zij zoo innig vereenigd, alsof zijne eerste dertig levensjaren alleen ter liefde van MARIA en JOZEF moesten doorgebracht worden. Hunne harten gloeiden dan ook meer en meer van liefde voor JESUS, van liefde voor God. Voortdurend waren zij opgetogen van heilige verwondering over Gods grootheid en liefde.

O mij dunkt, ik zie hen dikwijls in gezamenlijke aanbidding voor Gods opperste Majesteit neêrknielen. Daar werpt zich JESUS, de Mensch geworden Zoon van God ter aarde neder. De vlekkelooze Moedermaagd knielt neer aan de zijde van haren goddelijken Zoon. En de zuivere Bruidegom van MARIA, de heilige Voedstervader van JESUS, sluit zich aan bij Bruid en Kind. — Daar ligt het allerheiligste drietal neergeknield voor den troon van God. Daar wordt door JESUS aan God een gebed van hulde en aanbidding aangeboden, dat Gods oneindige grootheid waardig is. Daar brengt JESUS aan zijnen Vader eenen dank, die geëvenredigd is aan de oneindige weldaden den mensch bewezen. Daar bidden zij te zamen den Hemelschen Vader medelijden te hebben

met het menschelijk geslacht, in plaats van vloek en straf, zegen en genade over de wereld uit te storten. — Hoe nederig, hoe eerbiedig, hoe vertrouwelijk, hoe heilig, hoe dringend tevens wordt die bede den Hemelschen Vader opgedragen! En wat gebeurt er intusschen in den Hemel? Mij dunkt, het loflied der Engelen, dat zonder ophouden rondom den troon van God weergalmt, zwijgt. Gelijk er stilte was in den Hemel, toen de draak vocht met den Aartsengel Michael (Off. Eccl. 8 Maii), en toen het Lam het zevende zegel van het gesloten boek opende (Apoc. VIII. 1), zoo, verbeeld ik mij, heerscht er eene eerbiedige stilte onder de Engelen des Hemels, terwijl het gebed van hunnen God en Heer voor den troon des Vaders opstijgt. — En de eeuwige Vader zelf ziet neer met innig welgevallen op de woning van Nazareth, waar MARIA en JOZEF, met hun goddelijk Kind, het eeuwig welbehagen zijns Vaders, in het gebed zijn neergeknield. — En Hij zendt zijnen goddelijken zegen op het heilig Huisgezin, op geheel het menschedom neder.

Toen hebben JESUS, MARIA en JOZEF ook

voor mij gebeden, toen dacht JESUS aan mij, toen heeft Hij den zegen zijns Vaders over mij afgesmeekt. — Maar toen ook heeft JESUS gebeden, om mij te leeren hoe ik bidden moet. Ben ik niet dikwijls traag geweest in deze heilige oefening? Heb ik niet dikwijls gebeden oneerbiedig en onoplettend, kwijnend en slaperig? Doordrong ik mij bij het begin des gebeds met een levendig geloof aan God, met wien ik spreken ging? Stelde ik mij een bepaald doel voor, dat ik door mijn gebed wilde verkrijgen? Is mijn bidden altijd met den gewenschten uitslag bekroond geworden? Waar ligt de schuld? — O hoe vele beweegredenen vind ik, zelfs in dit heilige werk, om mij voor God te vernederen! Heb ik die heilige oefening des gebeds niet dikwijls verwaarloosd om ijdele redenen? — Ik vraag vergeving, mijn God, voor het verledene en ga mij in de toekomst met ijver op het goed gebed toeleggen. De Heilige Familie zal mijne hulp, mijn toonbeeld wezen. Om U in mijn gebed naar waarde te loven en te danken, zal ik bidden in vereeniging van die goddelijke meening waarmee JESUS U in Nazareth geloofd en gedankt heeft. — Maar het gebed zal voor mij ook het groote middel

wezen, om alles wat mij voor tijd en eeuwigheid dienstig is te verkrijgen. Uw onfeilbaar Woord dient mij tot onderpand. JESUS heeft mij verzekerd: vraagt en gij zult verkrijgen, (Matth. VII. 7). Wat gij den Vader in mijnen Naam zult vragen, zal Hij U geven. (Jois. XVI. 23). Ik vraag in den Naam van JESUS, wanneer ik U bid door zijne verdiensten, in zijnen geest, naar zijn goddelijk voorbeeld. — En ik heb zoo veel behoeften aan uwe hulp, mijn God, om van het kwade vooral van de zonde en hare rampzalige gevolgen bevrijd te worden, om in het goede door uwe vaderlijke goedheid verlicht, gesterkt en geholpen te worden; ik heb noodwendigheden naar het ligchaam, in tijdelijke zaken, nog meer naar de ziel, in mijn geestelijk welzijn. Ik moet uwe gunsten afsmeeken voor mij zelven en voor anderen; voor het welzijn mijner ouders en oversten, mijner medebroeders en vrienden, voor de eeuwige rust der geloovige zielen. Voor hen uwen zegen af te smeeken is voor mij het groote en dikwijls het eenige middel om hun mijne verschuldigde liefde te bewijzen.

Ik zal dan, eer ik begin te bidden, mijn geloof opwekken en bepalen welke gunst ik

van U, mijn God en Vader, die in de Hemelen zijt, kom afsmeeken. Ook zal mijn gebed vergezeld gaan met ootmoedigheid, om mijne onwaardigheid voor U, om de diepe ellende, waarin ik ben; heeft JESUS zich om mij vernederd, ik wil mij om mij zelve vernederen met Hem; maar tevens zal ik bidden met een groot vertrouwen, steunende op de verdiensten van JESUS, op de voorspraak van MARIA en JOZEF, bewust van uwe almacht, indachtig uwe beloften en verzekerd van uwe oneindige goedheid voor mij. Ik zal bidden met eenen heiligen eerbied wetende met wien ik spreek, dat ik mijne smeekingen voor den troon van Uwe opperste Majesteit aanbied; ik zal aandachtig, oplettend zijn op het verzoek dat ik U voorstel, want zoo ik wil dat Gij mij verstaat, moet ik zeker mij zelve verstaan. Ik zal bidden en smeeken met aandrang en volharding en ik ben zeker, zoo het gevraagde mij zalig is, dat ik in mijn verzoek niet zal worden teleurgesteld. Of ontvang ik niet aanstands wat ik wensch, ik zal toch voortgaan met bidden, het verhooren van mijn gebed overlatende aan Uwe alwijze beschikking, die beter weet wat mij dienstig is, dan ik weet

te vragen. En mijne volharding in het gebed zal U aangenaam wezen en mij strekken tot geluk en zaligheid.

Wanneer nu moet ik van die zalige oefening des gebeds gebruik maken? JESUS leert, dat men altijd moet bidden en niet moede worden (Luc. XVIII. 1), dat men, God om iets biddende, volharden moet in zijn gebed, niet ophouden met bidden en geenszins den moed verliezen, al wordt dat gebed niet terstond verhoord. Ook kunnen wij altijd bidden in den geest, door dikwijls onder onzen arbeid, onder andere bezigheden, op den dag en zelfs in den nacht, ons hart tot God te verheffen door eene korte verzuchting, door een vurig schietgebed. bijv: Mijn God, ik bemin U. JESUS, MARIA, JOZEF, staat mij bij. Alles ter eer en glorie van God! — Meer bepaald zal ik in een heilig gebed naar het voorbeeld der Heilige Familie neêrknielen bij het begin van den dag en eer ik mij des avonds ter ruste begeef; ik zal bidden vóór en na het eten, om den zegen van God over het gebruik der spijs af te smeeken en zijne vaderlijke goedheid te danken.

Ik zal gezamenlijk bidden met mijne huis-

genooten vooral het Rozenhoedje in den avond-
stond, in den geest vereenigd met JESUS, MA-
RIA en JOZEF in het gebed; zoo zal ik mijn
huisgezin doen gelijken op het stille heiligdom
van Nazareth. Ik zal vurig bidden in de Kerk,
het huis des gebeds, waar diezelfde Godmensch
rust, die weleer woonde en bad met MARIA en
JOZEF. Met die Heilige Familie zal ik mij bid-
dende vereenigen en met haar mijn gebed
den Hemelschen Vader aanbieden. Vooral zal
ik vurig bidden, wanneer Jesus met mij in
de H. Communie vereenigd is, wanneer Hij
met mij, ik met Hem den Vader bid. Dan
mag ik zeggen: bij mij is het gebed tot den
God mijns levens (Ps. XLI. 9.) Dat bidden zal
mij troost, licht en sterkte geven; en daarom
zal ik bijzonderlijk nog bidden, wanneer ik
in druk en kwellings, in droefheid en lijden
ben, zoo vermaant ons de H. Jacobus: is
iemand onder u in droefheid, hij bidde. (Jac.
V. 13.) Ik zal bidden wanneer ik in het on-
zekere, in eenigen twijfel ben, bijv. wanneer
ik beraadslaag over het kiezen van eenen le-
vensstaat; dan bid ik met David: maak mij
Heer den weg bekend, dien ik moet bewan-
delen. (Ps. CXLII. 8). Ik zal bidden, aan-

stonds bidden en tot God roepen, wanneer mij eenige bekoring kwelt: dan zal ik zeggen: versterk mij, God, in dit uur! (Judith XIII. 9) Heer zie op tot mijne hulp en haast u mij te helpen! (Ps. LXIX. 2). JESUS, sta mij bij! MARIA, bewaar mij! H. JOZEF, bescherm mij. Ben ik in het gebed tijdens de bekoring getrouw, dan zal de vijand mijner zaligheid mij niet schaden. Integendeel zijne aanslagen zullen mij dienen, om aan God mijne gehechtheid te toonen en om mijne deugd en verdiensten voor den Hemel te vermeerderen.

Een waardig, een heilig lid van het Godsgezin zal ik wezen, zoo ik mij dikwijls in den geest met JESUS, MARIA en JOZEF vereenig om goed te bidden. Mijn gebed zal dan eene bijzondere kracht hebben. Volgens het woord van den H. Augustinus zal mijne smee-king opklimmen tot God, en de genadige gunst van God zal neêrdalen op mij. Het gebed zal voor mij het groot middel ter zaligheid wezen, want de H. Alphonsus, die man des gebeds, verzekert mij; indien gij goed bidt, zult gij zeker zalig worden. Maar hij voegt er ook bij: indien gij niet bidt, zult gij zeker

verloren gaan. Verre van mij dit laatste! Ik wil het gebed niet verzuimen, maar getrouw en ijverig behartigen, opdat het mij zij een zeker middel ter zaligheid.

7^e MEDITATIE.

DE HEILIGE FAMILIE

in den arbeid.

Mijn God, ik geloof in U. Ik verneder mij in uwe heilige tegenwoordigheid. Ik aanbid U. JESUS MARIA, JOZEF, ik beveel mij aan U, om in mijn verstand verlicht, in mijn wil ten goede gesterkt te worden.

Ik verbeeld mij in de arme woning der Heilige Familie te Nazareth tegenwoordig te zijn. Daar zie ik den H. JOZEF, het eerbiedwaardig hoofd van het heilig Huisgezin, in de drukte der zorgen voor zijne Bruid en zijn goddelijk Kind. Ik zie hem vlijtig en onvermoeid werken, om in de noodzakelijke behoeften van zijn arm huisgezin te voorzien.

Ik zie hem in zijnen werkwinkel den zwaren arbeid van zijnen nederigen staat met zorg en ijver behartigen. Hij weet, dat de Hemelsche Vader het zoo beschikt heeft; hij *de man naar Gods hart*, onderwerpt zich. En terwijl zijne ledematen zich vermoeijen, zijn zweet neêrdruipt en zijn adem zucht onder den zwaren last des arbeids, gevoelt hij zich gelukkig: zijne gedachten zijn gerigt op JESUS en MARIA, zijn hart houdt zich bezig met God, aan wien hij alles ten offer brengt. — Ik zie MARIA, zijne heilige Bruid, de Moeder des Heeren, als eene bezorgde huismoeder zich bezig houden met de dagelijksche zorgen, met de gewone bezigheden, met den nederigen arbeid in haar arm huishouden. Zij helpt getrouw haren Bruidegom, zij beijvert zich om hem in alles te believen, om door hare teedere zorgen den zwaren arbeid van haren man te verligten en met hem behulpzaam te zijn in het onderhoud van het arme huisgezin. — Ik zie ook het goddelijk Kind in zijne kinderjaren zijne moeder helpen in de eenvoudige werkzaamheden van het huishouden; ik zie Hem in zijne jongelingsjaren deelen in den zwaren arbeid van

JOZEF. Hij werd beschouwd als een werkmans (Marc. III. 3.) de Zoon eens werkmans (Matt. XIII. 55,) Hij mogt zich de woorden van David toeëigenen: arm ben ik, en in druk en arbeid van mijne jeugd af. (Ps. LXXXVII. 16.) Wat een treffend schouwspel! Een Godmensch, de Zoon van God, God zelf in den arbeid! Een Godmensch werkend met en onder gehoorzaamheid van zijn schepsel! Een Godmensch arbeidend in den armen werkwinkel zijns Pleegvaders, misschien soms met hem bij anderen voor karig loon, en met gebrekkig onderhoud zijn werk verrigtend! Ja, waarlijk, JESUS, MARIA en JOZEF, ik mag U begroeten, als de Heilige Familie, die een arm, werkzaam en boetvaardig leven geleid hebt, die uw brood hebt gewonnen in het zweet uws aanschijns! — Die gedachte bemoedigt en troost mij; die overdenking leert mij kennen den plicht, de waarde van den arbeid, en de wijze, hoe ik dien moet verrigten.

De mensch, ieder in zijne betrekking, moet werken. Hij die werken kan en toch in luiheid en ledigheid zijne dagen slijt is een vadsig (Prov. XXI. 25) en verachtelijk schepsel (Eccli.

XXII. 1 & 2.) De H. Geest verwijst den luiaard tot zijne schande naar de werkzame mier. (Prov. VI. 6.) Hij verzekert hem dat de ledigheid veel kwaad leert. (Eccli. XXXIII. 29.) En de H. Paulus, die onder den zwaren arbeid zijner prediking met eigen handwerk zijn brood verdiende (2 Thess. III. 8) gaf het uitdrukkelijk bevel: zoo iemand niet wil werken, dat hij ook niet ete. (Ibid. 10.) Werken is pligt, niet alleen voor sommigen, die door hunnen arbeid voor zich zelven en hun huisgezin het noodige onderhoud moeten verdienen; maar voor allen en voor ieder in het bijzonder. De eerste mensch, toen hij nog in zijne onschuld leefde, was door God in het aardsch Paradijs geplaatst, en de H. Schrift voegt er de reden bij: opdat hij hetzelfde zou bewerken en bewaren, (Gen. II. 15). Na de zonde is de vermoeijende arbeid den mensch tot straf door God opgelegd: In het zweet uws aanschijns zult gij het brood eten (Gen. III. 19). En JESUS, die de zonden der menschen op zich genomen had, werkt met MARIA en JOZEF te Nazareth, om mij den pligt des arbeids te leeren. Ik moet dus werken als mensch, als zondaar, als christen, als lid van het heilig Huisgezin.

Die arbeid is niet onteerend voor mij; neen hoe vlijtig er ik zorg en werk, des te meer zal ik JESUS navolgen, aan God behagen en de achting der menschen winnen. En die arbeid zal ook voor mij zalig wezen. Ik zal daardoor den kost winnen. Het brood door eigen zorg verdiend smaakt zoo goed. De Profeet David getuigt het (Ps. CXXVII. 2—4): gij zult eten van de werken uwer handen; gelukkig zijt gij en het zal u goed wezen. Vrouw en kinderen zullen er goed bij varen. — Of heb ik het noodige reeds, ik zal door mijnen arbeid des te meer gezegend worden en zoo van het tijdelijk goed een ruimer gebruik kunnen maken tot barmhartige en godsdienstige einden. (Eph. IV. 28). — Verder wanneer ik mij ijverig en geregeld met den arbeid bezig houd, dan zal mijn ligchaam beter rusten, (Eccl. V. 11.) dan zal ik smakelijker eten, dan zal ik meer tevreden zijn. — Maar vooral wil ik eens goed letten op de vruchten van den arbeid voor mijn geestelijk welzijn. Wanneer ik goed werk, dan vermijd ik de ledigheid, den oorsprong van veel kwaad; dan vermijd ik vele ontmoetingen en gevaarlijke gelegenheden tot zonde; dan geef ik aan den duivel den tijd

niet om mij met zijne lastige bekoringen te kwellen. Wanneer ik den last mijner zorgen, en de moeite van mijnen arbeid in den geest van boetvaardigheid aan God opoffer, dan zal ik, volgens het verlangen van JESUS, dagelijks mijn kruis opnemen, en Hem volgen en zoo aan God voldoening schenken voor de fouten en menigvuldige straffen der zonden, die ik te boeten heb. Wat handelt hij wijs en voorzigtig, die zoo op eenvoudige en gemakkelijke wijze aan God voldoet voor de schuld, die hij anders door zware kastijdingen in dit leven, of door de bittere pijnen des vagevuurs in het andere zou moeten uitwisschen! — Maar nog meer, wanneer ik naar behooren mijnen arbeid verrigt, dan zal ik daardoor eenen schat van verdiensten voor den Hemel verzamelen. Het geringste werk, behoorlijk gedaan, zal mijn loon voor God vermeerderen; welke belooning zal mij dan niet wachten, wanneer ik jaren en jaren lang mijnen arbeid zal geheiligd hebben! — En welke zijn die voorwaarden om mijnen arbeid te heiligen, om mijn werk verdienstelijk te maken voor mijne ziel? Eenvoudig deze twee: eene heilige bron, een heilig doel, of: dat het werk geschiede met

een zuiver hart, vrij van doodzonde, en dat het gerigt worde met eene zuivere meening: ter eer en glorie van God.

Wanneer ik verdienstig wil werken voor den Hemel, dan moet ik zorgen dat mijn hart zuiver is, dat ik vrij van doodzonde leef, dat ik in Gods heilige liefde, in staat van gratie ben. O dit begrijp ik gemakkelijk: wanneer ik in doodzonde ben, dan ben ik een slaaf des duivels, dan heb ik de dienst van God verlaten, en den vijand van God mijne dienst aangeboden; in dien staat heb ik van God geen loon te wachten, evenmin als een dienst-knecht beloond zou worden door zijn vroegeren meester, wanneer hij in een andere dienst werkzaam is, en een vreemden meester dient. Ik moet dus om door God beloond te worden in de dienst van God zijn; ik moet leven met Hem vereenigd door de liefde. JESUS verklaart dit in eene gelijkenis: gelijk de rank geen vruchten kan dragen uit zich zelve, indien zij niet aan den wijnstok blijft, zoo ook gij niet, zoo gij niet blijft in Mij. Ik ben de wijnstok, gij zijt de ranken. Die in Mij blijft, en in wien Ik blijve, die draagt veel vrucht; want

zonder Mij kunt gij niets doen, (Joan. XV. 4 & 5.), dat verdienstelijk is voor het eeuwige leven. Ik zie dus dat ik werken moet, gelijk MARIA en JOZEF, in vereeniging met JESUS, als dienaar van God, in staat van gratie. — Ten anderen moet mijn werk aan God worden opgedragen. Dat zegt mij de rede: een dienst-knecht moet werken ten gerieve zijns meesters; dat was de leus, de aanhoudende oefening van den H. Ignatius: »Ter meerdere eer van God;» dat was de herhaalde waarschuwing en opwekking van den H. Paulus: Al wat gij doet in woord of werk, doet het alles in den naam van den Heere JESUS CHRISTUS; (Col. III. 17) dat is: in vereeniging van die goddelijke meening die JESUS had bij zijnen arbeid. En aan de Korintheërs (1. X. 31.) schrijft de H. Paulus: Hetzij gij eet, hetzij gij drinkt, hetzij gij iets anders doet, doet alles tot eer van God. Wanneer ik zoo *met* God en *voor* God, in de dienst van God en ter eere van God mijnen dagelijkschen arbeid, mijne gewone bezigheden, niet een enkelen dag, maar jaren en jaren lang blijf verrigten, wat zal ik dan bij het einde mijns levens op aarde, van Gods goedheid een groot loon

ontvangen in den Hemel! Ik zal mij dus met ijver toelleggen om mijnen arbeid en mijne zorgen voor God te heiligen.

In de eerste gestelde voorwaarde zie ik eene reden te meer, om den goeden God nooit door eenige doodzonde te beleedigen, of mogt ik ooit, wat God verhoede, dat ongeluk hebben, om aanstonds uit dien zondenstaat op te staan; wijl ik in zonde wel goede werken kan en moet doen ter boetvaardigheid, maar niet verdienstelijk ten eeuwigen leven. Wat nadeel dus voor den zondaar, die in zijne zonde blijft voortleven! — Om de tweede voorwaarde te volbrengen zal ik elken dag bij mijn morgengebed oplettend die goede meening maken, om al mijne werken en zorgen aan God op te dragen. Door den dag zal ik soms die opdracht vernieuwen, vooral wanneer ik eenig bijzonder werk begin: dan zal ik een kruisteecken maken, of zeggen: in den naam van JESUS! ter eer en glorie van God! met JESUS, MARIA en JOZEF wil ik dit werk verrigten, ter eer van God en tot zaligheid mijner ziel! — Die opdracht zal mijn werk heiligen, den last des arbeids verligten, en in alle moeijelijkheid

mij bemoedigen met de hoop op de toekomst. — Verre dus van mij, onder den arbeid ooit te zondigen door gramschap, godslastering, oneerbare woorden, gesprekken tegen de liefde of ontstichtende gezangen; — verre van mij, mijn werk te doen uit ijdele glorie, uit gierigheid of hebzucht, uit onregtvaardigheid, nijd of soms nog slechtere inzigten! Neen, alles met God en voor God! Naar het voorbeeld van MARIA en JOZEF zal ik werken met JESUS, in de tegenwoordigheid van God, wiens alziend oog mij onder den arbeid gadeslaat; ik zal werken in de dienst van JESUS, in de liefde van God; ik zal werken tot hooger doel, met eene zuivere meening aan God mijn werk opdragend; en moet ik werken onvermoeid, wordt mij weinig rust op aarde geschonken, ik heb des te meer hoop op de eeuwige rust, op de hemelsche belooning bij JESUS, MARIA en JOZEF. — Amen.

8ste MEDITATIE.

—

DE HEILIGE FAMILIE

bij ons sterfbed.

Mijn God, ik geloof in U. Ik verneder mij in uwe heilige tegenwoordigheid. Ik aanbid U. JESUS, MARIA, JOZEF, ik beveel mij aan U, om in mijn verstand verlicht, in mijn wil ten goede gesterkt te worden.

Het leven van den mensch op aarde is niets anders of behoorde niets anders te wezen dan eene voorbereiding voor de eeuwigheid, dan een doortogt door zijne ballingschap naar het eeuwige Vaderland des Hemels. De mensch is door God op deze wereld gesteld, niet om zijne zinnelijke genoegens te voldoen en zijn ligchaam te koesteren; niet om eer en achting der menschen, om ijdel en roem en vergankelijke grootheid na te jagen; niet om aardsche schatten en wereldsche rijkdommen te verzamelen en daarin zijn geluk te zoeken; neen, dat alles is minstens ijdelheid en zal dikwijls zonde wezen voor God. Maar het ware doel

van het leven des menschen op aarde is den Heer, zijnen God, te kennen, te beminnen en getrouw te dienen, om zoo zijne ziel zalig te maken en zich eene gelukkige toekomst te bereiden voor de eeuwigheid.

Beschouw ik eens de aardsche zaken met de oogen des geloofs volgens die woorden van JESUS (Matth. XVI. 26): wat baat het den mensch zoo hij de geheele wereld wint, maar zijne ziel verliest? Wat baat het mij, wat voordeel heb ik er aan, zoo ik groote sommen gelds, winstgevende betrekkingen, uitgestrekte landgoederen bezit? Wat baat het mij om nietswaardige zaken door den lof der menschen geprezen en verheven te worden? Wat baat het mij deel te nemen aan alle wereldsche vermaken en genoegens, in alles aan de zinnelijke wellusten mijns ligchaams voldoening te schenken? Wat baat mij dat alles, zoo ik de liefde Gods niet bezit, zoo God mij niet prijst, zoo ik geen genoegen vind in de dienst van God? — Wat baat het mij, zoo ik niet beantwoord aan het doel mijner schepping, zoo ik de eenig noodzakelijke zaak verwaarloos, zoo ik mijne ziel verlies, zoo ik mijne kostbare, mijne eeuwig levende ziel in het verderf stort?

O ik besef het, het baat mij niets; en zoo ik het ongeluk had met eene door doodzonde besmeurde ziel voor den regterstoel van Gods oneindige regtvaardigheid te verschijnen, ik zou het, maar te laat, nog duidelijker inzien, en in rampzalige wanhoop met den zondaar uitroepen: ik ben afgedwaald van den weg der waarheid. (Sap. V. 6).

Ik keer die woorden van JESUS om, en ik vraag mij zelve af: wat schaadt het den mensch, zoo hij alles verliest, maar zijne ziel wint? — wat schaadt het mij, welk nadeel heb ik er aan, zoo ik de schatten dezer aarde moet missen en in armoede en ontberingen mijn leven moet doorbrengen, wat schaadt het mij zoo ik de eer en achting van anderen moet derven en in smaad en minachting bij de wereld mijne dagen moet slijten? wat schaadt het mij zoo ik beroofd ben van alle ligchamelijke genoegens en voldoeningen der zinnen en met druk en lijden in mijne levensdagen moet worstelen? Wat schaadt mij dat alles, zoo ik maar getrouw ben mijn laatste einde te betrachten, mijnen God te dienen, mijne ziel te winnen, mijne kostbare ziel te

bewaren voor eene zalige eeuwigheid? O dan schaadt mij niets! Waren die aardsche ontberingen eene wezenlijke schade in het oog van God, de hemelsche Vader zou zijne Heilige Familie hier op aarde: JESUS, MARIA en JOZEF niet in dien toestand geplaatst hebben: zij leefden in armoede en behoeften, in smaad en verachting, in de grootste kwellingen en wederwaardigheden; — en toch, zij waren de heiligste, de God gevalligste personen op aarde. — Hun voorbeeld zal mij, hun volgeling, leeren, mij niet te zeer te bekommeren, wanneer ik behoeften, verachting of lijden op aarde ondervind, wetende dat dit het deel is van Gods beste vrienden. — Hun voorbeeld zal mij leeren alleen te zoeken, den wil van God te volbrengen, mijnen God getrouw in alles te dienen en mijne ziel te bewaren en zalig te maken voor den Hemel. Dat moet mijne eenige zorg zijn op aarde; dan zal ik wezenlijk voor God gelukkig zijn op aarde; dan zal ik het einde mijns levens met zoeten troost en zalige verwachting te gemoet zien.

Ik verbeeld mij, dat het einde mijner aardsche loopbaan is aangebroken; dat ik daar

neerlig in mijne laatste ziekte, op mijn bed van smarten, om niet meer op te staan, om weldra het tijdelijke met het eeuwige te gaan verwisselen. Gewigtig uur, allesbeslissend oogenblik, wanneer de mensch, wanneer ik het huis mijner eeuwigheid zal ingaan (Eccl. XII. 5.)! Ik stel al het akelige van den dood des zondaars ter zijde. JESUS, MARIA en JOZEF bewaren mij voor dat allergrootst en onherstelbaar ongeluk! — Ik vraag mij zelven af, waar ik, liggende op mijn sterfbed, troost en bemoediging zoeken zal. Een opbeurende herinnering zal het voor mij wezen, zoo ik dan denken mag, dat ik mijn leven, vooral die schoone dagen mijner jeugd naar het voorbeeld en de les van JESUS, in heilige godsdienstigheid heb doorgebracht. Eene zoete gedachte zal het voor mij zijn, wanneer ik onder de bescherming van JESUS, MARIA en JOZEF, de heilige deugd van zuiverheid vlekkeloos bewaard heb, of ten minste de lichtzinnigheden van vroegere dagen door oprechte werken van boetvaardigheid voor God hersteld heb. Het zal een troost voor mij zijn, wanneer ik terugzie op mijne aalmoezen of andere werken van liefde en barmhartigheid, waardoor ik mijnen evenmensch trachte bij te

staan, want de regter in het oordeel zal zeggen: voor zooveel gij dit aan een mijner geringste broeders gedaan hebt, deedt ge het aan Mij, (Matth. XXV. 40). De hoop zal mijn hart bezielen, als ik denk aan al die lasten en moeiten des arbeids, aan al die zorgen en pligtsbetrachtingen, aan al die kruisen en kwellingen, die ik heb opgedragen ter eer van Hem, die het minste goed werk niet onbeloond zal laten.

En ik, trouwe vereerder van het heilig Huisgezin, beschermeling van JESUS, MARIA en JOZEF, ik heb nog eene bijzondere reden van vertrouwen op die gewigtige stonde: de Heilige Familie, mijn voorbeeld, mijn steun gedurende het leven, zij zal mijne hoop, mijn gezelschap wezen in het uur des doods. JESUS, mijn aanbiddelijke Verlosser, heeft voor mij den pijnlijken, den schandelijken kruisdood willen onderstaan, om mijnen dood zalig te maken. Door te sterven heeft Hij onzen dood vernietigd, door te verrijzen, heeft Hij ons het leven hersteld (Praef. Eccl.) — MARIA, de Moeder des Heeren, heb ik honderde, duizende malen in mijn leven gebeden, dat zij, de Moeder Gods,

maar ook mijne teedere Moeder, dat zij mij haar kind zou bijstaan, nu, elk oogenblik mijns levens, maar bijzonderlijk in het uur van mijnen dood. En zij, die goede Moeder, zal haar kind op dat gewigtig oogenblik van sterven niet verlaten. De H. JOZEF, de voedstervader van JESUS, zoo bezorgd, om zijn goddelijk Kind aan den dood, door Herodes bedreigd, te ontrukken, zelf zoo heilig, zoo onvergelykelyk gelukkig onder de teedere zorgen van Bruid en Kind, in de armen van JESUS en MARIA den geest gevende, en nu de bijzondere Beschermmer der Kerk en harer ledematen, de Vader der leden, welke tot zijn Huisgezin der H. Familie behooren, die groote heilige JOZEF zal in het uur van sterven de bijzondere beschermmer wezen van mij, die mij zoo dikwijls en zoo hartelyk aan zijne waakzame vaderzorg heb aanbevolen. — Ja, die Heilige Familie, die ik telken avond, die ik zoo dikwijls gebeden heb: JESUS, MARIA, JOZEF, staat mij bij in mijnen doodstrijd! Zij zal toonen, dat zij mij in dien laatsten strijd wil bijstaan. Aan haar ben ik verbonden door een drievoudigen band, die niet gemakkelijk verbroken wordt, (Eccl. IV. 12) die tijdens

mijn leven gelegd is en die op het einde mijns levens nog naauwer zal worden toegehaald. JESUS zal dan komen tot mij niet alleen door zijne hulp en genade, maar door zijne wezenlijke tegenwoordigheid in de H. Communie, als ik Hem als mijne Teerspijze, als mijnen Reisgezel naar de eeuwigheid zal ontvangen. Met grooter regt dan David, zal ik dan verzuchten: ik zal voor geen kwaad bevreesd zijn, wijl Gij, mijn God, met mij zijt, (Ps. XXII. 4.) Met JESUS, zal ik in mijn stervensuur mijne ziel in de handen des Vaders aanbevelen, (Luc. XXIII. 46). Dan zullen mijne geestelijke ouders MARIA en JOZEF, mij, hun toegenegen zoon, met hunne ouderlijke zorgen omringen; zij zullen mij, zoo dikwijls aan hen aanbevolen en opgedragen, voor alle kwaad beschermen en mij tot dat zalig einde brengen wat ik bij mijne plegtige opdracht mij voorstelde, om als een uitverkorene te sterven. Mijn laatste wensch, van de Heilige Familie zoo menigmaal afgebeden, zal dan vervuld worden: JESUS, MARIA, JOZEF, geeft, dat ik in uw gezelschap in vrede sterve! Met hen zal mijne ziel, wanneer zij het' ligchaam verlaat, heensnellen naar de plaats harer eeuwige rust in den Hemel. —

Of mogt zij soms nog iets te boeten hebben in het vagevuur, mijne medebroeders op aarde bidden en smeeken vurig voor mij, opdat ik ten spoedigste in die zalige woning des Hemels moge binnentreden, waar ik God zal loven, JESUS, MARIA en JOZEF zal danken, en voor mijne medebroeders op aarde zal bidden. — Ik zie het, de Aartsbroederschap der Heilige Familie bevordert in alles mijn laatste einde; zij helpt mij ten krachtigste om deugdzaam te leven en zalig te sterven, om mijne ziel zalig te maken en te bewaren voor eene gelukkige eeuwigheid. Ik besef mijn geluk, ik zal mij een waardig lid toonen, ik zal in mijn leven een trouwe vereerder en navolger zijn van JESUS, MARIA en JOZEF, om in hun gezelschap eens als een uitverkorene te mogen sterven. Amen.

9^e MEDITATIE.

DE HEILIGE FAMILIE

in den Hemel.

Mijn God, ik geloof in U. Ik verneder mij in uwe heilige tegenwoordigheid. Ik aanbid U, JESUS, MARIA, JOZEF, ik beveel mij aan U, om in mijn verstand verlicht, in mijn wil ten goede gesterkt te worden.

Wij hebben hier geene blijvende stad, maar zoeken de toekomstende (Hebr. XIII. 14). De Hemel is de verblijfplaats onzer eeuwige bestemming. God zelven te aanschouwen, te beminnen, te bezitten; bij JESUS, MARIA en JOZEF, in het gezelschap der Engelen en Heiligen voor altijd gelukkig te zijn, dit is mijn laatste einde; dit is het, wat ik mij dikwijls, wat ik mij onophoudelijk voor den geest moet stellen, om mij aan te moedigen en op te wekken tot het goede. De Hemel is mijn vaderland, daar woon ik reeds in de gedachte, in de zekere hoop, in de stellige beloften Gods. Zoo schrijft de H. Paulus: Gij zijt nu niet meer vreemdelingen en bijwoners, maar gij zijt medeburgers der

Heiligen en huisgenooten Gods (Eph. II. 19).

Als huisgenoot van het Godsgezin op aarde, ga ik mij iets verbeelden van de glorie van JESUS, MARIA en JOZEF in den Hemel, die ik daar eens van nabij zal aanschouwen.

Daar zal ik JESUS zien, nu niet meer den verborgen God van Nazareth, maar den aanbiddelijken zoon des eeuwigen Vaders, de lichtglans zijner heerlijkheid en het afbeeldsel van zijn wezen (Hebr. I. 3.), Hem, wien met den Vader en den Heiligen Geest, het driewerf Heilig gedurende alle eeuwigheid wordt toegezongen. Dan zal ik God zien van aanschijn tot aanschijn (1 Cor. XIII. 12.), dan zal ik aan Hem (in zekere mate) gelijk zijn, (1 Joan. III. 2.) Hieruit besluit de H. Joannes (Ibid. 3): alwie deze hoop heeft, (om eenmaal, als kind van God, aan God gelijk te zijn), die heiligt zich, gelijk God heilig is, die moet, door het vlugten der zonde en door een' heiligen levenswandel, zich trachten te heiligen gelijk God, gelijk JESUS heilig is.

Ik zal JESUS zien in zijne menschenlijke natuur: die Ziel, dat Ligchaam tot onze verlossing aangenomen; dien Godmensch zittende

aan de regterhand zijns vaders, in de hoogste rust, in de opperste eer. Hij vernederde zich zelve, daar Hij gehoorzaam was tot den dood, en wel tot den dood des kruises. Daarom heeft ook God Hem verheven, en Hem eenen naam geschonken, die boven allen naam is, (Philipp. II. 8 & 9.) JESUS zelf vraagt aan de leerlingen van Emmaus, die over zijn lijden en dood spraken: Moest niet de Christus deze dingen lijden en zoo ingaan in zijne heerlijkheid? (Luc. XXIV. 26) — Ik zie dus JESUS naar zijne menschelijke natuur verheerlijkt in den Hemel, om zijne diepe vernedering, om zijne volmaakte gehoorzaamheid, om zijn bitter lijden. En zou ik dan om eenmaal dien God-mensch te mogen aanschouwen en te deelen in zijne eeuwige heerlijkheid, zou ik dan niet met liefde mij beneden allen verootmoedigen, wetende dat wie zich vernedert, verheven zal worden? Zou ik dan niet gaarne aan mijne ouders en oversten gehoorzaam zijn, kennende de belofte die aan het vierde gebod verbonden is? Zou ik dan niet gewillig en met vreugde alle kruis en lijden met onderwerping aan Gods wil dragen, overtuigd, dat wij door vele kwellingen moeten ingaan in het rijk Gods,

(Act. XIV. 24)? Ja, Heer, ik zal U volgen (Luc. IX. 61) op aarde, om U eens te mogen volgen in uwe heerlijkheid.

In den Hemel zal ik MARIA zien, Gods Moeder, mijne Moeder: de Koningin des Hemels, de Koningin van alle Engelen en Heiligen, naast God boven allen in glans en glorie schitterend. Zij is groot in den Hemel, hoog verheven bij God, niet om de buitengewone voorregten, die zij van God heeft ontvangen, maar om hare volmaakte getrouwheid aan de genaden door God haar geschonken. Die genade bezat zij reeds in het eerste oogenblik van haar bestaan: zij was geheel zuiver geheel vlekkeloos in hare Ontvangenis. Die genade van God bleef haar immer bij; met die bovennatuurlijke hulp van haren God werkte zij altijd op de volmaaktste wijze mede, zoodat zij elk oogenblik meer aangenaam werd aan God, meer van Hem bemind werd; zoodat zij voortdurend in Gods liefde, in deugd en heiligheid, in verdiensten voor den Hemel toenam. Het is mij onmogelijk de grootheid van het loon af te meten, dat aan Maria naar de maat harer verdiensten bij haren goddelijken Zoon in den Hemel is geschonken. Maar

dit erken ik, dat ik haar Kind, verre van het voorbeeld mijner Moeder verwijderd ben. Hoe ontrouw ben ik niet dikwijls aan de genaden, die God mij schenkt! Ik heb voor het uitwendige alle gelegenheden, alle voorbeelden, alle opwekkingen ten goede, maar ze hebben dikwijls geen invloed op mij. — En voor het inwendige? O, in mijn hart word ik zoo dikwijls de stem van God gewaar, die mij stilltjes toespreekt en opwekt tot boetvaardigheid, tot het vlugten der zonden en derzelve gevaren, tot het behartigen van deze of gene deugd, tot het verrigten van eene of andere goede daad. Ik hoor die stem van God maar dikwijls spreek ik niet gelijk MARIA: Zie de dienstmaagd des Heeren (Luc I. 38.) en ik handel dikwijls zoo, dat God mij het verwijt mag toevoegen: Ik heb geroepen en gij hebt geweigerd. (Prov. I. 24.)

O H. Maagd, met schaamte maar tevens met vol vertrouwen rigt ik mij tot u en zeg U: Wees gegroet, MARIA, vol van gratie, gij waart boven alle schepselen door God met gratie vervuld, en beantwoordet aan die gratie op de volmaaktste wijze: de Heer is met U en gij met den Heer in heerlijkheid

het naast bij God. Gij zijt gezegend boven alle vrouwen, boven alle menschen in glorie verheven, gelijk het de Moeder van JESUS betaamt. Ik bid U, Heilige Maagd, die ook mijne Moeder zijt, zie neêr op uw kind. Ken ik bij ondervinding de teedere genegenheid mijner aardsche moeder voor mij; uwe hefde voor mij en uwe magt bij God om mij te helpen is nog grooter. Ik vertrouw dus op uwe moederlijke hulp; verkrijg mij door uwe alvermogende voorspraak de gratie van uwen aanbiddelijken Zoon en bid voor mij, opdat ik altijd en volmaakt met die gratie moge medewerken. Zoo zal ik voortdurend in heiligheid en verdiensten toenemen, en U eens mogen aanschouwen, deelen in uwe glorie, en uwe moederlijke goedheid voor mij danken in den Hemel.

Bij JESUS en MARIA zal ik den H. JOZEF, mijnen Vader, aanschouwen in de Hemelsche glorie! — Om de groote heerlijkheid van den H. JOZEF in den Hemel eenigzins af te meten, sla ik eenen oogslag op het weinige, dat mij van zijn leven op aarde bekend is. — Het eerste wat het H. Evangelie

mij wegens hem betuigt is, dat hij een regtvaardige was, (Matth. I. 19), dat wil zeggen: een vriend van God, een heilig man, die deugdzaam in alles leefde. Op hem zag de H. Drievuldigheid met welbehagen neer en koos hem uit om het eerbiedwaardig hoofd te zijn van het H. Huisgezin op aarde. Hij leefde op aarde in de naauwste betrekking met den Hemel, van waar hem herhaaldelijk door de Engelen de wil van God werd bekend gemaakt. Hij was de uitverkoren Bruidegom van haar, die door God boven allen bevoorregt was en bemind werd. Was Elisabeth verwonderd over het geluk dat 's Heeren Moeder tot haar kwam (Luc. I. 43), hoe gelukkig was dan de H. JOZEF, hoe klom aanhoudend zijne heiligheid door jaren en jaren lang op de innigste en vertrouwelijkste wijze met zijne dierbare Bruid te mogen leven! Hij was de Voedstervader van het goddelijk Kind in wiens gezelschap hij zoolang mogt leven, wiens kinderliefde en teedere genegenheid hij tot zijnen dood toe smaken mogt. Brandde het hart der leerlingen van Emmaus, terwijl Jesus tot hen sprak (Luc. XXIV. 32), hoe moet dan het hart van den H. JOZEF door de goddelijke

liefde gegloeid hebben in den zaligen omgang, de heilige gesprekken, de goddelijke onderhandelingen met den Zoon van God, die hem als vader beminde! Zal JESUS in het oordeel aan Zich gedaan achten, wat wij den geringsten zijner broeders op aarde gedaan hebben (Matth. XXV. 40), zal een beker koud water om JESUS' naam aan een zijner geringste leerlingen gegeven zijn loon niet missen (Matth. XI. 42), welk is dan de maat der belooning, die JESUS zal schenken aan hem, door wien Hij zelf in zijn sterfelijk leven als Vader bemind, bewaard en in alles is verzorgd geworden! O mij dunkt, gelijk hij op aarde naast MARIA boven alle stervelingen bevoorregt was, zoo schittert hij nu bij JESUS en MARIA in den Hemel, schoon in heerlijkheid, groot in magt, wyl hij door MARIA nog, als teedere Bruidgom, door JESUS, als dierbare Vader bemind wordt. Geen wonder, dat die magtige en groote H. JOZEF door Z. H. Pius IX als Patroon en bijzondere Beschermmer der Katholieke Kerk is aangewezen; als lidmaat dier Strijdende Kerk ben ik aan zijne zorgen aanbevolen; als lid van het H. Huisgezin, waarvan hij het hoofd is, ben ik nog meer aan

zijne vaderlijke bezorgdheid toegewijd. Hem zal ik dikwijls en vertrouwelijk bidden om zijne voorspraak voor de strijdende Kerk, haar Hoofd en hare ledematen, voor de Aartsbroederschap der H. Familie en hare leden, bijzonder voor mij zelven, om zijn voorbeeld van deugd, van zuiverheid en heiligheid na te volgen.

Was de H. JOZEF in betrekking met de Engelen des Hemels, ik zal ook dikwijls mijnen Engelbewaarder bidden om mij te verlichten en bij te staan. Leefde hij in het gezelschap der H. Maagd, aan haar ook, die mijne Moeder is, zal ik mij dikwijls met een kinderlijk vertrouwen aanbevelen. Had hij het Menschgeworden Woord zichtbaar bij zich, ook ik zal altijd wandelen met een levendig geloof in de tegenwoordigheid van God, wiens alziend oog al mijne werken, mijne woorden, mijne gedachten ziet, met Hem zal ik door de liefde vereenigd blijven, en nog inniger mij dikwijls met Hem vereenigen in de H. Communie. Zoo zal ik naar het voorbeeld en onder de magtige bescherming van mijn Vader, den H. JOZEF, deugdzaam, zuiver en heilig leven voor God, zijne bescherming ondervin-

den in dit leven, zijne hulp in het uur van sterven en eens zijn deelgenoot zijn in het geluk des Hemels. —

JESUS, MARIA, JOZEF, hoog verheven in den Hemel, Heilige Familie, die onze vergadering op aarde beschermt, eens wacht Gij mij en mijne medebroeders, om uwe glorie te aanschouwen en te deelen. Intusschen van uwe zichtbare tegenwoordigheid nog verwijderd, rigt ik mij onder uwe magtige hoede tot den Hemelschen Vader en bid Hem voor mij en allien die deelgenooten zijn van hen, die den Heer vreezen: (Ps. CXVIII. 63.)

»God van goedheid en barmhartigheid, die U gewaardigd hebt ons te roepen tot deze godvruchtige Vergadering van de H. Familie, verleen ons de gratie van JESUS, MARIA en JOZEF altijd te vereeren en na te volgen, opdat wij, na hun aangenaam te zijn geweest op aarde, hunne tegenwoordigheid mogen genieten in den Hemel. Door denzelfden Christus, onzen Heer. Amen.»

III.

MISOEFENINGEN.

ONDERRIGTING.

Eerbiedwaardig, hoogstverheven en aanbid-
delijk is het Offer, dat in de H. Mis aan
den Hemelschen Vader wordt opgedragen. —
Dat Misoffer is voorspeld door den Profeet
Malachias (I. 10 en 11): Ik heb geen behagen
meer in u, zegt de Heer der Heerscharen (tot
de Joden) en Ik zal geene offerande meer uit
uwe hand aannemen. Want van den opgang
der zon tot den ondergang is mijn Naam
groot onder de volkeren, en op alle plaatsen
wordt er mijnen Naam een zuiver offer ge-
slagtofferd en opgedragen, want mijn Naam
is groot onder de volkeren, zegt de Heer der
heerscharen. — Dat Offer der Mis is afge-
beeld in het Offer van Melchisedech, die brood
en wijn aan God opdroeg; — in het Paasch-

lam, ons Paaschlam is Christus, het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt; — in het voortdurend offer, dat dagelijks door de Joden in den tempel werd opgedragen. — Dat offer der Mis is groot om de plegtigheid der instelling: door JESUS zelf, op den laatsten avond zijns levens, in eene rijk versierde zaal, in het bijzijn zijner Apostelen, welke en wier opvolgers tot bedienaars van dat H. Offer werden aangesteld. — Maar boven alles is dit Offer groot, om de oneindige waardigheid van het Offer zelf; dit immers is hetzelfde Offer, dat eenmaal op Calvarie is opgedragen; dezelfde voornaamste Offeraar, die door de bediening des Priesters zich telkens op nieuw aan Zijnen Hemelschen Vader opdraagt; alleen de wijze van opdragt is verschillend; toen was het op eene bloedige, hier geschiedt het op eene onbloedige wijze. —

Wat al redenen voor ons om met een levendig geloof en den diepsten eerbied dit H. Offer bij te wonen, ons met den Priester te vereenigen en met hem die oneindige Offerande aan den Hemelschen Vader aan te bieden. Wat eer, wat geluk voor ons, niet alleen op de dagen van verpligting, maar ook op

andere dagen de gelegenheid te vinden, dit aanbiddelijk Offer door 's Priesters handen aan God op te dragen. Of zijn we daartoe niet in de gelegenheid, laten onze bezigheden of onze toestand zulks niet toe, toonen wij dan, mannen van de H. Familie, mannen van goeden wil, mannen naar Gods hart te zijn, vereenigen wij ons dan in den geest ten tijde der Mis met den Priester, die dit H. Offer opdraagt. — Zoo bad weleer de Profeet Daniël, driemaal daags, in den geest tegenwoordig in den tempel van Jerusalem, hoewel hij te Babylon in gevangenschap leefde. (Dan. VI. 10.) — Doen ook wij telken morgen op soortgelijke wijze, en wij zullen daardoor deelen in de groote vruchten van dat zalig Offer. —

Doch is het in onze magt, laat ons dan in den geest niet alleen, maar ook wezenlijk dit H. Offer bijwonen. Weten wij, dat diegene welke in de Mis tegenwoordig zijn, op eene bijzondere wijze medeoofferaars zijn met den Priester, met deze vereenigt zich meer bijzonder de bedienaar van Christus in het offeren; met hen onderhandelt hij; hun wenscht hij herhaaldelijk: de Heer zij met U; tot hen zegt hij: laat ons bidden; hen vraagt hij:

bidt broeders, opdat mijne en uwe offerande aan God aangenaam zij; voor hen smeekt hij uitdrukkelijk den zegen des Hemels af door de verdiensten van dit oneindig Offer. Mogen deze gedachten ons opwekken, om én dikwijls én waardig bij het H. Misoffer tegenwoordig te zijn; wij zullen dan de groote doeleinden bevorderen, waartoe dit H. Offer is ingesteld en ruimer deelen in de zalige vruchten daaraan verbonden.

Door dit Offer brengen wij aan God de eer, den lof, dien wij zijner Opperste Majesteit verschuldigd zijn. Oneindig is die verschuldigde hulde, maar ook oneindig is de waardigheid der Offerande, die wij hier opdragen; zoodat wij bij de H. Mis de woorden van den Koning David tot God kunnen rigten: overeenkomstig de aanbiddelijke heiligheid van uwen Naam, o God, is de hulde die wij U brengen. (Ps. XLVII, 11).

Door dit Offer danken wij God op eene Hem waardige wijze voor de menigte van weldaden, waarmee zijne oneindige goedheid ons aanhoudend overlaadt. Het is betamelijk en regtvaardig, billijk en heilzaam, dat wij God

altijd en overal danken door Christus onzen Heer, die de bron is van al die weldaden en dien wij als een waardig dankoffer den Vader in de H. Mis aanbieden.

Door dit Offer verkrijgen wij de kwijtschelding van de schulden en straffen der zonden. Immers als de Hemelsche Vader op het zoenoffer van zijnen eenigen Zoon neêrziet, dan zal zijn Vaderhart worden bewogen om die genade te schenken, welke wij noodig hebben, om de vergiffenis der zonden te verkrijgen; en met de schuld zullen wij ook meer en meer van de straffen der zonden ontslagen worden. Het zoenoffer op Calvarie aan God gebragt en hier vernieuwd, zal zijne uitwerksels hebben op onze zondige ziel. Want, zegt Pius IX (in zijn rondgaanden Brief 3 Mei 1858. *Amantissimi*) »God, door deze Offerande verzoend, geeft de genade en gave van boetvaardigheid, vergeeft misdaden en groote zonden, en hoewel door onze zonden zwaar beleedigd, wordt Hij van wraak tot barmhartigheid, van de gestrengheid der regtvaardige bestraffing tot goedertierenheid bewogen; daardoor ook wordt de schuld en verpligting der tijdelijke straffen kwijtgescholden.»

Eindelijk het Offer der Mis is voor ons het groote middel, om van God te bekomen wat wij verlangen voor ons, voor anderen, voor de zielen, die lijden in het vagevuur. Hoe troostend is voor ons die belofte van JESUS. (Jois XVI. 23):" Alles wat gij den Vader in mijnen Naam zult vragen, zal Hij u geven." En hoe duidelijk volbrengen wij de hier gestelde voorwaarde, wanneer wij in den Naam van JESUS, door de verdiensten van JESUS, door het opofferen van JESUS zelfen als smeekoffer, dien Vader in den Hemel bewegen, ons datgene te schenken, wat wij vragen! Bij het levendig geloof en den diepen eerbied voegen wij dus een vol vertrouwen, wanneer wij bij de H. Mis tegenwoordig zijn, en bepalen wij bij ons zelfen, vóór de Mis, welke gunst, welke genade, welke deugd voor ons zelfen, — welk goed voor anderen, voor onze ouders, onze kinderen, voor de Kerk, den Paus, voor de geloovige zielen, wij van God bij dat H. Misoffer willen afsmeeken.

Wanneer wij de heilige offerande der Mis bijwonen, kunnen wij, als leden der H. Familie, ons in den geest vereenigen met onze geestelijke Ouders, MARIA en JOZEF, en trach-

ten in ons diezelfde gevoelens op te wekken, waarmee zij die heiligste geheimen van onze godsdienst zouden vieren, wanneer zij met ons bij dit Misoffer tegenwoordig waren.

Letten wij op de gebeden en plegtigheden, vooral op de drie voorname deelen der H. Mis:

1^e De *offerande*, die plaats heeft na het ontdekken van den kelk, wanneer de Priester het brood en den wijn aan God opoffert. Met dat Offer des Priesters zullen wij ons hart, ons zelve, onze gedachten, woorden en werken aan God opdragen: —

2^e De *Consecratie*, het heiligste deel der Mis, wanneer de Priester diezelfde heilige en eerbiedwekkende woorden uitspreekt, die Christus zelf eens uitsprak in het laatste Avondmaal, door welke woorden die wonderbare verandering plaats heeft van het brood en den wijn in het aanbiddelijk Ligchaam en Bloed van Christus, zoodat na de H. Consecratie geen brood of wijn, maar Christus zelf, met Godheid en Menschheid onder de gedaanten van brood en wijn op het altaar tegenwoordig is. — Verlevendigen wij dan ons geloof, verdubbelen wij onzen eerbied, ontvlamme onze liefde voor Jesus! Aanbidden

wij dan met de Engelen des Hemels, diep doordrongen van heilig ontzag, dien God, wezenlijk in ons midden tegenwoordig. —

3^e De *Nuttiging* of H. Communie, wanneer de Priester het Ligchaam en Bloed des Heeren nuttigt; dan is voor ons de schoonste gelegenheid, die wij nooit bij het Mishooren zullen verzuimen, om de geestelijke Communie te doen, om in ons het vurigst verlangen op te wekken, ons met JESUS wezenlijk te vereenigen, verzuchten we dan: O mijn JESUS! was ik nu zoo gelukkig als de Priester! Kon ik u wezenlijk en waardig ontvangen! Kom in mijn hart, ten minste door uwe liefde, en laat mij nooit meer van U gescheiden worden!

De gebeden onder de Mis, die hier onmiddelijk volgen, zijn opgesteld in den geest der gebeden die de Priester gewoonlijk bidt bij het opdragen van het H. Misoffer. — Epistel en Evangelie zijn genomen uit de 2^e Mis van Kerstdag, de Prefatie van den Zondag. *Gloria* en *Credo* slaat men over, wanneer die door den Priester niet gebeden worden.

GEBEDEN

ONDER DE H. MIS.

AAN DEN VOET DES ALTAARS.

(DE PRIESTER.) *In* In den naam des
nómine Patris et Fi- Vaders en des Zoons
lii et Spiritus Sancti. en des Heiligen Geestes.
Amen. Introibo ad Amen. Ik zal gaan tot
altáre Dei. het altaar Gods.

(DE DIENAAR): *Ad* Tot God, die mijne
Deum qui lætificat jeugd verblijdt.
juventútem meam.

PR. *Júdica me Deus,* Oordeel mij, o God,
et discérne causam en handhaaf mijne zaak
meam de gente non tegen een onheilig volk;
sanctá; ab hómine van den ongeregtigen
iniquo et dolóso érue en trouwloozen mensch
me. verlos mij.

D. *Quia tu es Deus* Want Gij, o God,
fortitúdo mea; quare zijt mijne sterkte; waar-

merepulisti, et quare om hebt Gij mij ver-
tristis incédo dum stooten, en waarom ben
affligit me inimicus? ik bedroefd, terwijl de
 vijand mij kwelt?

PR. *Emitte lucem* Zend uw licht en uwe
tuam et veritatem waarheid; deze hebben
tuam; ipsa me de- mij geleid en gevoerd
duxérunt et addu- op uwen heiligen berg
xérunt in montem en in uwe woontenten.
sanctum tuum et in
tabernacula tua.

D. *El introibo ad* En ik zal gaan tot
altáre Dei; ad Deum het altaar Gods; tot God
qui lætificat juven- die mijne jeugd ver-
tutem meam. blijdt.

PR. *Confitébor tibi* Ik zal U op de citer
in cithara, Deus, loven, God, mijn God;
Deus meus; quare waarom zijt gij be-
tristis es ánima mea droefd mijne ziel en
et quare contúrbas waarom verontrust gij
me? mij?

D. *Spera in Deo,* Hoop op God, want
quóniam adhuc con- ik zal Hem nog loven;
fébor illi; salutáre Hij is het heil mijns
cultús mei et Deus aanschijns en mijn God.
meus.

PR. *Glória Patri* Glorie zij den Vader
et Filio et Spiritui en den Zoon en den
Sancto. Heiligen Geest.

D. *Sicut erat in* Gelijk het was in
principio, et nunc, den beginne en nu en
et semper, et in sæ- altijd en in de eeuwen
cula sæculórum. Am. der eeuwen. Amen.

PR. *Introibo ad al-* Ik zal gaan tot het
táre Dei. altaar Gods.

D. *Ad Deum qui* Tot God, die mijne
lætificat juventútem jeugd verblijdt.
meam.

PR. *Adjutórium* Onze hulp is in den
nostrum in nómine naam des Heeren.
Dómini.

D. *Qui fecit cælum* Die Hemel en aarde
et terram. gemaakt heeft.

PR. *Confiteor etc.* Ik belijde enz.

D. *Misereáture tui* De almachtige God
Omnipotens Deus, et ontferme zich uwer,
dimissis peccátis tuis, vergeve uwe zonden en
perducát te ad vitam geleide u ten eeuwigen
æternam. leven.

PR. *Amen.* Amen.

D. *Confiteor Deo* Ik belijde mijne
omnipoténti, beátæ schuld voor God almag-

Marice semper Vir- tig, de heilige MARIA
gini, beato Michaëli altijd Maagd, den hei-
Archangelo, beato Jo- ligen Michael, Aarts-
anni Baptistæ, Sanc- engel, den heiligen Jo-
tis Apóstolis Petro et annes den Dooper, de
Paulo, omnibus sanc- heilige Apostelen Pe-
tis et tibi, pater, quia trus en Paulus, alle
peccavi nimis cogi- Heiligen en u, vader,
tatione, verbo et opere dat ik zeer gezondigd
mea culpa, mea cul- heb door gedachten,
pa, mea máxima woorden en werken,
culpa. Ideo precor door mijne schuld, mij-
beatam Mariam sem- ne schuld, mijne aller-
per Virginem, bea- grootste schuld. Daar-
tum Michaëlem Ar- om smee ik de heilige
changelum, beatum MARIA altijd Maagd,
Joannem Baptistam, den heiligen Michael,
Sanctos Apóstolos Pe- Aartsengel, den hei-
trum et Paulum, om- ligen Joannes den Doo-
nes sanctos, et te, per, de heilige Apos-
pater, orare pro me telen Petrus en Pau-
ad Dóminum Deum lus, alle Heiligen en
nostrum. u, vader, voor mij
den Heer onzen God te
willen bidden.

PR. *Misereatur vestri* De almachtige God

omnipotens Deus, et dimissis peccâtis vestris perducatur vos in vitam æternam. ontferme zich uwer, vergeve uwe zonden en geleide u ten eeuwigen leven.

D. Amen.

Amen.

Indulgéntiam, absolutionem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dominus. Kwijtschelding, ontbinding en vergiffenis onzer zonden verleene ons de almachtige en barmhartige Heer.

D. Amen.

Amen.

PR. Deus tu conversus vivificabis nos. God, keer U tot ons en Gij zult ons levend maken.

D. Et plebs tua lætabitur in te. En uw volk zal zich in U verblijden.

PR. Ostende nobis Dómine misericórdiam tuam. Toon ons, Heer, uwe barmhartigheid.

D. Et salutare tuum da nobis. En geef ons uwe hulp.

PR. Dómine exaudi orationem meam. Heer, verhoor mijn gebed.

D. Et clamor meus ad te veniat. En mijn geroep kome tot U.

PR. *Dóminus vo-* De Heer zij met u.
biscum.

D. *Et cum spiritu* En met uwen geest.
tuo.

PR. *Orémus.* Laat ons bidden.

GEBED.

Ja, mijn God, ik wil met een zuiver hart bij dit H. Offer van uwen eenigen Zoon tegenwoordig zijn. Het groote zoenoffer van Calvarie, waarnaar de regtvaardigen van het Oud Verbond zoo vurig verlangd hadden, wordt hier op eene onbloedige wijze vernieuwd. Mijn God, wat ben ik gelukkig! Maar ben ik dat geluk ook waardig?

Kyrie eleïson. Heer ontferm U on-
zer. (Driemaal.)

Christe eleïson. Christus ontferm U
onzer. (Driemaal.)

Kyrie eleïson. Heer ontferm U on-
zer. (Driemaal.)

GLORIA.

Glorie aan God in de Allerhoogsten en vrede op aarde aan de menschen van goeden wil.

Wij loven U, wij prijzen U, wij aanbidden U, wij verheerlijken U, wij danken U om uwe groote glorie. Heer, God, Koning des Hemels, God, Vader almachtig. Heere JESUS CHRISTUS, eeniggeboren Zoon. Heer, God, Lam Gods, Zoon des Vaders. Die de zonden der wereld wegneemt, ontferm U onzer. Die de zonden der wereld wegneemt, ontvang onze smeeking. Die zit aan de rechterhand des Vaders, ontferm U onzer. Want Gij alleen zijt de Heilige, Gij alleen de Heer, Gij alleen de Allerhoogste, o JESUS CHRISTUS, met den Heiligen Geest, in de glorie van God den Vader. Amen.

GEBED.

Hemelsche Vader, ik smeeik U om de genade, welke de Priester U vraagt; om die gunst... welke ik mij heb voorgesteld U te vragen; ik smeeik onder de voorspraak van de H. Maagd, den H. JOZEF, en alle Heiligen, maar altijd door de verdiensten van uwen Zoon, onzen Heer, JESUS CHRISTUS. Amen.

EPISTEL.

Les uit den brief van den H. Apostel Paulus aan Titus III. 4—7.

Allerliefste, de goedertierenheid en mensch-lievendheid van God, onzen Zaligmaker, is verschenen. Hij heeft, niet uit werken der gerechtigheid, die wij hadden gedaan, maar naar zijne barmhartigheid ons zalig gemaakt door het bad van wedergeboorte en vernieuwing des Heiligen Geestes, dien Hij rijkelijk heeft uitgestort over ons door JESUS CHRISTUS, onzen Zaligmaker, opdat wij door zijne genade geregvaardigd in hope erfgenamen zouden zijn van het eeuwig leven, in CHRISTUS JESUS, onzen Heer.

D. *Deo gratias.*

God zij dank.

VÓÓR HET EVANGELIE.

Geef, JESUS, goddelijke Leermeester, dat ik uw heilig woord met eerbied aanhoore en mijn leven naar uw voorbeeld en uwe leering inrigte.

EVANGELIE.

PR. Vervolg van het H. Evangelie naar Lucas (II. 15—20).

D. *Glória tibi Dó-* Glorie aan U Heer.
mine.

PR. In dien tijd zeiden de herders tot

elkander: laat ons doorgaan tot Bethlehem en deze zaak zien, die geschied is, welke de Heer ons heeft bekend gemaakt. En zij kwamen met spoed; en zij vonden MARIA en JOZEF en het Kindeken liggende in de kribbe. En toen zij het zagen erkenden zij het woord, dat tot hen gesproken was aangaande dit Kind. En allen, die het hoorden, verwonderden zich, ook over hetgeen door de herders gezegd was. Doch MARIA bewaarde al deze dingen, die overwegende in haar harte. En de herders keerden terug God verheerlijkende en lovende over alles, wat zij gehoord en gezien hadden, gelijk tot hen gezegd was.

D. *Laus tibi Christe.* Lof aan U, Christus.

CREDO.

(Symbolum van Nicea.)

Ik geloof in éenen God, almachtigen Vader, Schepper van Hemel en aarde, van alle zichtbare en onzichtbare dingen. En in éenen Heer, JESUS CHRISTUS, Gods eeniggeboren Zoon, en uit den Vader voor alle eeuwen geboren; God van God, licht van licht, waarachtig God van den waarachtigen God: geboren en niet gemaakt,

zelfstandig met den Vader, door wien alles gemaakt is. Die om ons, menschen, en om onze zaligheid is neêrgedaald van den Hemel, en (bij het uitspreken dezer woorden knielt de Priester) *het vleesch heeft aangenomen door den H. Geest uit de Maagd Maria en is Mensch geworden.* Ook is Hij voor ons gekruisigd onder Pontius Pilatus. Hij heeft geleden en is begraven, en Hij is ten derden dage van de dooden opgestaan volgens de schriften. En Hij is opgeklommen ten Hemel, zit aan de regterhand des Vaders, en Hij zal wederkomen met glorie om te oordeelen de levenden en de dooden; aan wiens rijk geen einde zal zijn. Ik geloof in den H. Geest, den Heer en Levendmaker, die uit den Vader en den Zoon voorkomt, die met den Vader en den Zoon te zamen aangebeden en verheerlijkt wordt; die door de Profeten gesproken heeft. Ik geloof ééne, Heilige, Katholieke en Apostolieke Kerk. Ik belijde één doopsel tot vergeving der zonden. En ik verwacht de verrijzenis der dooden; en het leven der toekomstende eeuwen. Amen.

bie
bro
der
en
wor
den
voor
Chri
G
wijn
het
Wij
Neen
laat
een b
Wa
onger
Zoo n
een g
bijwon

DE OFFERANDE.

Heilige Vader, almachtige, eeuwige God, ik bied U met den Priester het offer van het brood en den wijn, die weldra door de woorden der H. Consecratie in het goddelijk Vleesch en Bloed van JESUS CHRISTUS zullen veranderd worden, en ik smEEK uwe gunsten af voor den Priester, voor mij, voor alle omstaanders, voor mijne medebroeders, voor alle geloovige Christenen zoo levenden als dooden.

Gelijk de Priester een weinig water met den wijn vereenigt, zoo vereenigen wij ons met het offer dat, U, o God wordt opgedragen. Wij wijden ons geheel en al aan U toe. Neem die toewijding genadig aan, o God, en laat ons in den geest van ootmoed en met een berouwhebbend hart bij U toegang vinden.

DE PRIESTER WASCHT DE VINGEREN.

Wasch mij, o God, meer en meer van mijne ongerechtigheid en zuiver mij van mijne zonden. Zoo niet in bewaarde onschuld, dan toch met een gezuiverd hart, wil ik dit H. Misoffer bijwonen, gedenkende het lijden, de verrijzenis

en de hemelvaart van JESUS, uwe Heiligen ter eer, ons ter zaligheid.

ORATE FRATRES.

Bidt broeders, opdat mijn en uw offer aangenaam zij bij God den almachtigen Vader.

D. *Suscipiat Dó-* De Heer neme het
minus Sacrificium de offer uit uwe handen
mánibus tuis, ad aan, tot lof en glorie
laudem et glóriam van zijnen Naam, en
nóminis sui, ad uti- tot heil van ons en
lilálem quoque nos- zijne geheele heilige
tram, *lotiúsque*. Ec- Kerk.
clésiae suæ sanctæ.

Ja, Eeuwige Vader, dat uw Naam naar waarde geloofd worde, en Gij door dit offer uwen zegen over ons en de geheele Kerk moogt uitstorten, dit smeeken wij U door JESUS CHRISTUS uwen Zoon, onzen Heer, die met U leeft en heerscht in de eenheid des Heiligen Geestes, God;

PREFATIE.

PR. *Per ómnia sæ-*
cula sæculórum.

D. Amen.

Door alle eeuwen der
eeuwen.

Amen.

PR. *Dóminus vobis-* De Heer zij met U.
cum.

D. *Et cum spiritu* En met uwen geest.
luo.

PR. *Sursum corda.* Heft uwe harten om-
hoog.

D. *Habémus ad* Wij hebben die tot
Dóminum. den Heer.

PR. *Grátias agá-* Danken wij den Heer,
mus Dómino Deo onzen God.
nostro.

D. *Dignum et jus-* Dat is betamelijk en
tum est. regtvaardig.

PR. In waarheid het is betamelijk en regt-
vaardig, billijk en heilzaam, dat wij U altijd
en overal dank zeggen, heilige Heer, almag-
tige Vader, eeuwige God, die met uwen
eeniggeboren Zoon en den Heiligen Geest één
God, één Heer zijt, niet éénig in persoon,
maar in de Drievuldigheid éénig in wezen.
Want hetgeen wij volgens uwe openbaring van
uwe heerlijkheid gelooven, dat gelooven wij
ook, zonder eenig onderscheid van uwen Zoon,
alsmede van den Heiligen Geest, opdat bij het
belijden van de ware en eeuwige Godheid, in
de personen de eigenschap, in het wezen de

eenheid en in de majesteit de gelijkheid aan-
gebeden worde. Deze majesteit loven de Engelen
en Aartsengelen, alsook de Cherubijnen en
Seraphijnen, die niet ophouden voortdurend te
roepen, éénparig zeggende:

Heilig! Heilig! Heilig! is de God der heer-
krachten. Hemel en aarde zijn vol van uwe
heerlijkheid. Hosanna in de allerhoogsten.
Gezegend Hij die komt in den naam des Heeren.
Hosanna in de allerhoogsten.

DE PRIESTER BIDT IN STILTE.

Barmhartige Vader, wij smeeken U, door
de verdiensten van JESUS, gewaardig onze
offerande genadig aan te nemen en te zegenen.
Wij bidden U voor uwe H. Kerk op aarde,
wil die in vrede bewaren en bestieren; voor
uwen dienaar onzen Paus N. voor onzen
Bisschop N. voor hen, voor welke wij voor-
genomen hadden te bidden N.N. voor allen,
die hier met mij tegenwoordig zijn, voor mijne
medeleden der H. Familie en voor alle geloovige
christenen.

Opdat ons gebed U aangename zij, ver-
eenigen wij ons met de H. Maagd MARIA en

den
mart
U m
sten:
vrede
doem
etal
Jem
ik

(A
herha
Avon
kelk
dieze
God
wond
derd
van
Denk
of op
met
Hem
dalen
den

den H. JOZEF, met uwe heilige Apostelen en martelaars en met alle Heiligen, en wij smeeken U met den Priester om deze drie groote gunsten: wil ons, o God, op aarde in rust en vrede bewaren, — ons van de eeuwige verdoemenis bevrijden, — en ons eens onder het getal uwer uitverkorenen opnemen in den Hemel.

ik

CONSECRATIE.

(Allerheiligst is dit oogenblik. De Priester herhaalt wat Christus deed in het laatste Avondmaal. Hij neemt het brood, daarna den kelk met wijn, dankt God, zegent en spreekt diezelfde woorden, welke de Menschgeworden God toen uitsprak, waardoor het aanbiddelijk wonder plaats heeft: het brood wordt veranderd in het Ligchaam en de wijn in het Bloed van JESUS. Eerbied, ontzag, aanbidding! — Denk, dat gij zijt in het laatste Avondmaal of op den berg van Calvarie. Of verbeeld U met den H. Joannes Chrysostomus, dat de Hemel zich opent, dat gij JESUS ziet neerdalen, omringd van zijne Engelen, bereid om den overvloed zijner goddelijke gunsten meê

te deelen aan hen, die het H. Misoffer godvruchtig bijwonen. — Tijdens de opheffing van de H. Hostie en den Kelk wek in U op een levendig geloof, diepen eerbied, vurige liefde, nederige aanbidding.)

NA DE CONSECRATIE.

Eeuwige Vader, dankbaar herdenk de groote offer van Calvarie, dat hier vernieuwd wordt; ik bied U datzelfde Offer met den Priester; Het zal U welgevallig zijn oneindig beter dan de offers van het oud Verbond. Ik vereenig mij met het oneindig Offer van uwen eenigen Zoon; met Hem aanbid ik uwe opperste Majesteit, dank ik uwe oneindige goedheid, vraag ik de vergiffenis mijner zonden en smEEK U, door de verdiensten van dat aanbiddelijk Offer, met alle hemelsche zegeningen en genaden vervuld te worden. — In het bijzonder bid ik U voor de geloovige zielen des vagevuurs N.N. opdat Gij deze en alle die in Christus rusten de plaats van verkwikking, licht en vrede gelieft te verleenē.

NOBIS QUOQUE PECCATÓRIBUS.

Ook aan ons, zondaars, gewaardig U, o God, eenig deel en gemeenschap te geven met uwe heilige Apostelen en Martelaars en alle Heiligen, niet ziende op onze verdiensten, maar volgens uwe barmhartigheid vergeving schenkende. Door Christus onzen Heer. Door Hem en met Hem, en in Hem zij aan U, God almachtige Vader in de eenheid des Heiligen Geestes alle eer en glorie!

PATER NOSTER.

PR. *Per ómnia sæ-* Door alle eeuwen der
cula sæculórum. eeuwen.

D. Amen.

Amen.

PR. Laat ons bidden: Door heilzame bevelen vermaand en door goddelijke leer onder- rigt, durven wij zeggen: Onze Vader, die in de Hemelen zijt. Geheiligd zij Uw Naam. Ons toekome uw rijk. Uw wil geschiede op de aarde als in den Hemel. Geef ons heden ons dagelijksch brood. En vergeef ons onze schulden gelijk wij vergeven onzen schuldenaren; En leid ons niet in bekoring. Maar verlos

ons van den kwade. *Et ne nos inducas in tentationem.* D. *Sed libera nos a malo.* Ja, Heer, verlos ons van alle kwaad, en geef ons genadig uwen vrede.

PR. *Per omnia.* D. *Amen.*

PR. *Pax Domini* De vrede des Heeren *sit semper vobiscum.* zij altijd met u.

D. *Et cum spiritu* En met uwen geest. *tuo.*

AGNUS DEI.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef ons den vrede.

Ik smeeek U, o God, om den vrede, niet om den vrede, dien de wereld geeft, maar uwen zaligen vrede, die voortkomt uit de vergiffenis der zonden en de zuiverheid des harten. Ik bid U, door dit allerheiligste Ligchaam en Bloed van uwen eenigen Zoon verlos mij van alle ongeregtigheden en laat niet toe, dat ik ooit van U gescheiden worde.

DÓMINE NON SUM DIGNUS.

Heer ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden. (driemaal.)

O mijn JESUS, goed en beminnelijk, heilig en aanbiddelijk, wat is de Priester gelukkig, wijl hij U, God en Mensch, wezenlijk in zijn hart mag ontvangen! O mogt ik deelen in datzelfde geluk! Mogt ik ook met U in de H. Communie mij vereenigen! Gij, die alles weet en ziet, Gij kent, mijn God, de vurige verlangens van mijn hart. — Kom daar ten minste door uwe goddelijke liefde; ontsteek mijn hart meer en meer in liefde tot U. — Schenk mij de hulp uwer genade, om nooit meer dien kostbaren schat uwer heilige liefde te verliezen. Neen, lieve JESUS, dat niets meer ons scheiden moge! Blijf in mij, ik wil altijd blijven in U. Geef mij, o mijn God, dat ik, door het zorgvuldig bewaren uwer liefde, waardig zij, U dikwijls en op eene heilige wijze in de wezenlijke Communie te mogen ontvangen!

NA DE H. COMMUNIE.

Wat zal ik den Heer wedergeven voor alle zijne weldaden, waarmee Hij mij, onwaardige overladen heeft? — Ik ben niet in staat zijne goedheid naar waarde te danken. Heilige Maagd, Heilige JOZEF, dankt God voor mij. Dat JESUS zelf in de H. Mis opgedragen het waardig dankoffer zij! Mijn beminnelijke Zaligmaker, hebt Gij U geofferd uit liefde voor mij, dan offer ik mij geheel aan U. Ontvang mijn hart mijne liefde! Mijn hart zal denken aan U, mijn mond zal spreken van U, mijne werken zal ik doen uit liefde voor U. Zegen, o JESUS, deze heilige voornemens.

BIJ DEN ZEGEN DES PRIESTERS.

Mij zegene de almachtige God, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Amen.

LAATST EVANGELIE.

PR. Het begin van het H. Evangelie naar Joannes (I. 1—14.)

D. *Glória tibi Dó-* Glorie zij U, o Heer.
mine.

PR. In den beginne was het Woord, en het Woord was bij God, en het Woord was God. Dit was in den beginne bij God. Alles is door hetzelfde geworden, en zonder hetzelfde is niets geworden, dat geworden is. In hetzelfde was leven, en het leven was het licht der menschen. En het licht schijnt in de duisternis en de duisternis nam het niet op. Er was een mensch van God gezonden, die tot naam had Joannes. Deze kwam tot getuigenis, om getuigenis te geven van het licht, opdat allen gelooven zouden door hem. Hij was het licht niet, maar om getuigenis te geven van het licht. Het ware licht was, hetwelk iederen mensch verlicht, die komt in deze wereld. Hij was in de wereld en de wereld is door Hem geworden, en de wereld heeft Hem niet gekend. Hij kwam in zijn eigendom en de zijnen namen Hem niet aan. Doch zoovelen Hem aannamen, aan die gaf Hij magt om kinderen Gods te worden, hun, die in zijnen Naam gelooven; die niet uit bloed, noch uit den wil des vleesch, noch uit den wil eens mans, maar uit God geboren zijn. En (hier knielt de Priester) *het Woord is vleesch geworden* en heeft onder ons gewoond, en wij hebben zijne heer-

lijkheid aanschouwd, eene heerlijkheid als des eeniggeborenen van den Vader, vol genade en waarheid.

D. *Deo grátias.* God zij dank.

Tot dankzegging en slotgebed kan men hier bidden de Litanie der H. Maagd.

Aanmerking. De bovenstaande Epistel- en Evangelie-lessen kunnen naar verkiezing door de volgende vervangen worden. Allen zijn meer in betrekking met de leden der H. Familie en met de geschiedenis van het H. Huisgezin: JESUS, MARIA en JOZEF.

ANDERE EPISTEL- EN EVANGELIELESSEN.

EPISTEL. (Rom. V. 1—5.)

Broeders, daar wij uit het geloof geregtvaardigd zijn, laat ons vrede hebben met God door onzen Heere JESUS CHRISTUS, door wien wij ook den toegang hebben, door het geloof, tot deze genade, waarin wij staan; en wij roemen op de hope der heerlijkheid van de kinderen Gods. Doch niet alleen daarop, maar wij roemen ook op de verdrukkingen, daar wij weten dat de verdrukking lijdzzaamheid uit-

werkt
bepro
dewij
door

In
droo
en
en v
ik h
Kind
gest
zijne
En
Her
den
zeg
Her
bed
zon
in
wa
en
de

werkt, en de lijdzzaamheid beproefdheid en de beproefdheid hope. De hoop nu beschaamt niet, dewijl Gods liefde uitgestort is in onze harten door den Heiligen Geest, die ons gegeven is.

EVANGELIE (Matth. I. 13—18.)

In dien tijd verscheen aan JOZEF, in den droom, een Engel des Heeren en zeide: sta op en neem het Kind en zijne Moeder met U, en vlugt naar Egypte en wees aldaar totdat ik het u zeggen zal; want Herodes gaat het Kind zoeken om het te dooden. Hij dan, opgestaan zijnde, nam des nachts het Kind en zijne Moeder met zich, en vertrok naar Egypte. En hij was aldaar tot het overlijden van Herodes; opdat vervuld zou worden wat van den Heere gesproken is door den Profeet; die zegt: Uit Egypte heb ik mijnen Zoon geroepen. Herodes alsdan ziende, dat hij door de wijzen bedrogen was, werd zeer vergramd; en hij zond volk uit, en doodde al de jongetjes die in Bethlehem en binnen al deszelfs landpalen waren, van den ouderdom van twee jaren af en daaronder, volgens den tijd, dien hij van de Wijzen had uitgevorscht. Toen werd vervuld

wat gesproken is door Jeremias, den Profeet, die zegt: Eene stem werd in Rama gehoord, geweest en veel gekerm: Rachel beweende hare kinderen en zij wilde niet vertroost worden, omdat zij niet meer zijn.

EPISTEL. (I Jois. III. 13—18.)

Broeders, verwondert u niet, indien de wereld u haat. Wij, wij weten, dat wij uit den dood tot het leven zijn overgebracht, omdat wij de broeders liefhebben. Die niet lief heeft blijft in den dood. Alwie zijnen broeder haat is een moordenaar, en gij weet dat geen moordenaar het eeuwig leven in zich verblijvende heeft. Hieraan hebben wij de liefde Gods gekend, dat gene zijn leven voor ons gelaten heeft; ook wij moeten voor de broeders ons leven laten. Wie het goed dezer wereld heeft en zijnen broeder behoefte ziet hebben en zijn hart voor hem toesluit; hoe blijft de liefde Gods in hem? Kinderkens, laat ons niet liefhebben met woord of tong, maar met daad en waarheid.

EVANGELIE (Luc. II. 42—52.)

Toen JESUS twaalf jaren oud geworden was,

en zij, volgens de gewoonte van het feest, waren opgegaan naar Jerusalem, en, de dagen voleindigd hebbende, terugkeerden, bleef het Kind JESUS in Jerusalem achter; en zijne ouders wisten het niet; doch vermoedende, dat Hij in het gezelschap was, gingen zij eene dagreize ver, en zochten Hem onder de bloedverwanten en bekenden. En dewijl zij Hem niet vonden, zoo keerden zij naar Jerusalem terug, Hem opzoekende. En het geschiedde na drie dagen, dat zij Hem vonden in den tempel zittende in het midden der leeraars hen hoorende en hen vragende. En allen die Hem hoorden, waren verbaasd over zijn verstand en zijne antwoorden. En toen zij Hem zagen, stonden zij verwonderd, en zijne Moeder zeide tot Hem: Kind! waarom deedt Gij ons alzoo? Zie, uw vader en ik zochten U met smarte. En Hij zeide tot hen: waarom zocht gij Mij? Wist gij niet, dat Ik in de dingen mijns Vaders moet wezen? En zij begrepen het woord niet, dat Hij tot hen sprak. En Hij ging af met hen, en kwam in Nazareth; en Hij was hun onderdanig. En zijne Moeder bewaarde al deze dingen in haar harte. En JESUS nam toe in wijsheid en jaren, en in genade bij God en menschen.

ANDERE GEBEDEN

ONDER DE HEILIGE MIS.

Aanmerking. Omdat het aanbiddelijk Offer onzer altaren, en dat, wat eens op Calvarie is opgedragen, hetzelfde is, vinden wij in de plegtigheden der H. Mis de verschillende omstandigheden van het lijden van Christus afgebeeld. Zoo zien wij reeds in de kleederen des Priesters de afbeelding der werktuigen van JESUS' lijden; bijv. de albe verbeeldt het witte spotkleed van Herodes, de cingel, manipel en stoel, de koorden en banden waarmee JESUS gebonden is; het casuivel, den spotmantel der Joden; de kolom vóór op het casuivel, de kolom der geeseling, het kruis achter op het casuivel, het kruis, waaraan het groote offer voltrokken werd. Met het kruisteecken begint de Priester, dat teeken herhaalt hij dikwijls bij het offeren, omdat het Offer der Mis en het Offer des kruises één is. — Volgens de toepassing van den H. Franciscus de Sales worden hier de afbeeldingen der verschillende plegtigheden van de Mis voorgesteld; terwijl de bijgevoegde gebeden in ons de gevoelens zullen opwekken, welke meer aan ieder der bijzondere deelen van de Mis eigen zijn.

GEBED VOOR DE MIS.

Mijn God, ik geloof vastelijk, dat ik nu

datzelfde Offer ga bijwonen, dat eenmaal op eene bloedige wijze op den berg van Calvarie is opgedragen, toen JESUS zijn bloed stortte en stierf voor alle menschen. Met dienzelfden eerbied, als ik U, mijn JESUS, zou hebben zien lijden en sterven, wil ik hier bij het H. Misoffer tegenwoordig zijn. Met een groot vertrouwen zal ik bidden bij het zien van uwe goedheid, van uw verlangen naar mijne zaligheid.

Hemelsche Vader, in vereeniging met den Priester, breng ik U dit Offer van uwen eenigen Zoon, om uwen naam naar waarde te loven; om U te danken voor de gaven uwer oneindige goedheid; om genade en barmhartigheid voor mij, voor mijne medebroeders, voor alle zondaars af te smeeken; om voor mij te vragen deze gunst.... deze weldaad voor dien persoon.... de verligting der pijnen van het vagevuur voor die ziel....

H. Maagd, mijne dierbare Moeder, H. JOZEF, mijn geestelijke Vader, helpt mij, uw onwaardig kind, opdat ik met geloof, eerbiedigheid en vertrouwen de opoffering moge bijwonen van Hem, die U onderdanig was, en die nu, gehoorzaam aan het woord des Priesters, op het altaar zal nederdalen.

1. BEGIN DER MIS.

De Priester gaat naar het Altaar, JESUS naar den hof van Olivete; — de Priester bidt aan den voet des Altaars, JESUS bidt in den hof; de Priester zegt de schuldbelijdenis, terwijl hij zich diep neerbuigt, JESUS ligt plat ter aarde en zweet water en bloed om onze zondenschuld; de Priester klimt het Altaar op en kust het, JESUS ontvangt den verraderlijken kus van Judas; — de Priester gaat naar de Epistelzijde, JESUS wordt geboeid en door zijne vijanden voortgesleurd.

BEROUW.

Mijn God en Zaligmaker, ik verneder mij met uwen bedienaar, den Priester; ik verneder mij voor uw heilig aanschijn, Gij ziet, Gij kent mijn hart; Gij weet hoezeer ik voor U schuldig ben. Ik belijd mijne schuld, voor U, o God, voor de H. Maagd en alle Heiligen; ik heb gezondigd, al te zeer gezondigd door gedachten, door woorden en door werken. Vooral die zonde.... herdenk ik met spijt, ik betreuer die opregt uit liefde voor U. O mijn

JESUS, had ik U nooit beleedigd! Ik vraag U ootmoedig door de verdiensten van uwe diepe vernedering en uw bitter lijden om vergeving. (Bid hier een akte van *Berouw* blz. 52)

2. INTRÓITUS tot CREDO.

De Priester zegt het *Intróitus*, JESUS staat voor Annas en Caïphas en ontvangt een kaakslag; het *Kyrie eleison* herinnert de loocheening van Petrus, het *Dóminus vobiscum*, den blik van JESUS op Petrus; de Priester gaat naar de Epistelzijde, JESUS wordt gebracht voor Pilatus; de Priester keert terug in 't midden van 't Altaar, JESUS bij Herodes; de Priester gaat naar de Evangeliezijde en leest het Evangelie, JESUS op nieuw aan Pilatus voorgesteld en door hem ondervraagd.

GELOOF.

Mijn Heer en mijn God, ik geloof vastelijk alles wat Gij mij geopenbaard hebt en door uwe H. Kerk mij te gelooven voorstelt, omdat Gij de eeuwige waarheid zijt; door dat heilig geloof erken ik uwen aanbiddelijken

Zoon, in het midden der verguizing en van den smaad, waaraan ik Hem in zijne aangenomen Menschheid zie blootgesteld; ik geloof wat Gij mij door den mond van uwe Profeten en Apostelen verkondigd hebt, wat mij in de Epistel-les wordt voorgehouden; ik geloof wat uw Menschgeworden Woord in zijn sterfelijk leven geopenbaard en gepredikt heeft, wat mij in het Evangelie herinnerd wordt. Ik teeken mijn voorhoofd, ten bewijze, dat ik mijn verstand aan U, de eeuwige waarheid, wil onderwerpen, — mijn mond, om te toonen dat ik door mijne woorden die heilige waarheden wil belijden, — en mijn hart om te kennen te geven, dat ik daar die zalige en zoete waarheid van mijn heilig geloof wil bewaren. Ja, mijn God, ik geloof in U, *Credo! Credo!* Vermeerder mijn geloof. (Bid het *Symbolum der Apostelen* (blz. 46) of het acte van *Geloof* (blz. 50.)

3. DE OFFERANDE.

De Priester ontdekt den kelk, JESUS wordt ontkleed: de Priester offert brood en wijn, JESUS offert zich ter geeseling; de Priester bedekt den kelk, JESUS wordt gekroond met

doornen, de Priester wascht de handen ter herinnering der handenwassching van Pilatus; de Priester zegt: *Oráte fratres*: Bidt broeders; Pilatus zegt: *Ecce homo*: Zie den mensch.

OPDRAGT.

Ik erken en belijd, o God, dat ik de uwe ben, dat alles wat ik ben en bezit eene voortdurende weldaad is van uwe vaderlijke goedheid jegens mij. Tijdelijke en geestelijke zegeningen schenkt Gij mij, en blijft Gij mij schenken. Zoo heb ik nu weer het geluk het H. Misoffer te mogen bijwonen en uw lijden voor mij zoo plegtig te mogen herdenken. Hoe zal ik U dankbaar zijn, goede JESUS! Ik draag U op mijne ziel met al hare vermogens, mijn ligchaam met al zijne zintuigen en ledematen, mij zelven geheel en al en al het mijne; dat offer vereenig ik met het offer van brood en wijn, dat ik met den Priester opdraag. Ja met U, lieve JESUS, vereenig ik mij. Gelijk Gij U uit liefde voor mij ter geeseling, krooning en bespotting hebt aangeboden, zoo offer ik mij met U aan den Hemelschen Vader

om met U te leven, te werken, te lijden in liefde en geduld. Door uwe verdiensten, mijn dierbare Verlosser, ben ik geheiligd; om uwentwille zal mijn offer aan uwen Vader aangenaam zijn. (Hier kunt ge vernieuwen de acte van *Opdragt*

4. PREFATIE TOT NOBIS QUOQUE.

De Priester zegt de Prefatie, JESUS wordt ter dood veroordeeld; de Priester begint de stille gebeden, JESUS draagt zijn kruis; de Priester vervolgt den canon der Mis, JESUS nadert calvarie; de Priester maakt verscheidene kruisen, JESUS wordt aan het kruis gehecht; de Priester heft de H. Hostie op, JESUS wordt aan het kruis opgericht; de Priester heft den Kelk op, het Bloed van JESUS druipet neder; de Priester bidt voor de overledenen, JESUS bidt voor zijne beulen; de Priester slaat op zijn borst: *Nobis quoque*, JESUS bekeert den goeden moordenaar.

LIEFDE.

Bij het naderen van het heiligste deel der Mis, wil ik gehoor geven aan de uitnoodiging

des Priesters: *sursum corda*: de harten om hoog. Alle vreemde gedachten wil ik buiten sluiten, mijne geheele aandacht zal op de heiligheid der zaak die gebeuren zal gerigt zijn. Met den Priester dank ik Gods goedheid door de verdiensten van JESUS, met de Engelen des Hemels vereenig ik mij om zijne Majesteit te loven en Hem het driemaal Heilig toe te zingen. Met den Priester bid ik in stilte om door vurige gebeden mij tot het plegtig oogenblik der Consecratie voor te bereiden. — Ik bid onder de voorspraak der zegepralende Kerk in den Hemel, ik bid voor de strijdende Kerk op aarde, ik bid voor de levenden, bijzonder voor N.N.... voor mijne medebroeders en voor allen die hier tegenwoordig zijn.

Daar nadert het groot geheim. Stilte op aarde, stilte in den Hemel. De Priester spreekt die ontzagwekkende woorden, en de God des Hemels gehoorzaamt. JESUS daalt neer met zijn Godheid en Menschheid, met zijn Vleesch en Bloed in de handen des Priesters op het Altaar in ons midden. Met de Engelen des Hemels blijf ik in stille bewondering, diepe vereering, brandende liefde. Ik zie U, mijn beminde Verlosser, met de oogen des geloofs,

ik zie U op het Altaar rusten; ik zie de Engelen die rondom het Altaar U aanbidden; ik aanbid U met hen, met den Priester, met de geloovigen, die hier met mij U aanbidden en beminnen. — Ik zie het offer van calvarie vernieuwd, ik zie U als Verlosser, als Middelaar voor mij bij uwen Vader. Om mij, om mijne zonden hebt gij willen lijden en sterven. Ik smeeek U, zuiver door uw goddelijk Bloed de zondaars, ontsla de zielen des vagevuurs van de strafschuld door hare zonden verdiend; wees bijzonder mij zondaar genadig en reinig mijne schuldige ziel door uwe oneindige verdiensten. Ik wil U nooit meer beleedigen, liever sterven dan U te vergrammen. Ik zweer een' eeuwigen haat aan de zonde! — U en U alleen, lieve JESUS, wil ik beminnen. Ik erken uwe groote barmhartigheid. Ik beseef nu, hoe goed, hoe beminnelijk hoe schoon gij zijt. Mijn hart gevoelt hoe zoet, hoe zalig het is U te beminnen. Kon ik U eeuwig beminnen! Hoe beminnelijk, o God, zijn uwe woontenten! mijne ziel snakt en bezwijkt van verlangen naar de eeuwige woon des Hemels. ik bemin U, Opperste Goed, oneindige schoonheid! Hart van JESUS, brandend van liefde

voor
in
(
wel

spr
de
ster
Hos
daa
Lig
beg

hele
dier
aan
zijn
uit
is,
ben

voor mij, ontsteek mijn hart meer en meer in vurige liefde voor U!

(Hier kan men een acte van *Liefde* verwekken, blz. 51.)

5. PATER NOSTER tot de COMMUNIE.

De Priester bidt het *Pater noster*, JESUS spreekt de zeven woorden aan het kruis; — de Priester breekt de H. Hostie, JESUS sterft; — de Priester laat een deel der H. Hostie in den kelk vallen, de Ziel van JESUS daalt neêr ter hel; de Priester nuttigt het Ligchaam en Bloed des Heeren, JESUS wordt begraven.

VERTROUWEN.

Ben ik hier in de wezenlijke tegenwoordigheid van JESUS die rust op het Altaar, van dienzelfden JESUS, die door zijne woorden aan het kruis mij de teedere goedheid van zijn goddelijk Hart openbaart, van Hem die uit liefde voor mij geleden heeft en gestorven is, van Hem eindelijk, dien ook ik zoo gaarne beminnen zou, dan behoeft mijn hart niet te

vreezen, neen, maar met een groot en kinderlijk vertrouwen op JESUS moet het bezield zijn. Dan bid ik vol hoop het gebed dat JESUS zelf mij geleerd heeft: *Onze Vader* enz. Ik vraag bevrijding van alle kwaad, vooral van de zonde, ik vraag den vrede met God, in zijne heilige liefde, met den naaste, in eensgezindheid, met mij zelven in een zuiver en gerust geweten. Ik vraag, ik wensch nog meer, ik verlang, dat Gij lieve JESUS, even als in het hart des Priesters, zoo ook in mij, in een zuiver hart wilt komen rusten. Maar neen, Heer ik ben niet waardig dat Gij komt onder mijn dak in de wezenlijke Communie, doch, wat ik U vurig en vol vertrouwen smeeke, maak mijne ziel gezond, zuiver mijn hart meer en meer van alle fouten en kom daar wonen door uwe heilige liefde. Ik smeeke U tevens, bewaar mij door uwe genade in dien zaligen toestand, in die innige vriendschap met U. O dan is mijn geluk verzekerd! Dat verwacht ik, o God, van uwe oneindige barmhartigheid. Op U, Heer, heb ik gehoopt, en in eeuwigheid zal ik niet beschaamd worden. (Bid hier een acte van *Hoop*. blz. 51.)

6. NA DE COMMUNIE.

De Priester zuivert den kelk, JESUS wordt gezalfd; de Priester gaat naar de Epistelzijde, JESUS verrijst van den dood; de Priester zegt: *Dóminus vobiscum*, JESUS verschijnt aan zijne leerlingen; de Priester bidt de gebeden, JESUS gaat om met zijne leerlingen; de Priester zegt op nieuw: *Dominus vobiscum*, JESUS zegt zijne leerlingen vaarwel en klimt ten Hemel; de Priester geeft den zegen, JESUS zendt den Heiligen Geest; de Priester leest het laatst Evangelie, JESUS zegepraalt in zijne eeuwige heerlijkheid, en waakt over zijne Kerk op aarde.

DANKBAARHEID.

Eeuwige Vader, ik betuig U mijnen innigen dank voor de onschatbare weldaden aan mij bewezen, bijzonderlijk, dat ik nu weer dit heilig en aanbiddeijk offer van uwen eenigen Zoon aan uwe Opperste Majesteit in vereeniging met den Priester heb mogen opdragen. De weldaden uwer goedheid, tot hiertoe ontvangen, zijn het onderpand der gaven, welke uwe

goddelijke barmhartigheid mij bereidt in de toekomst. Ik bid U, mijn God, blijf mij zegenen en bewaren, laat mij in uwe heilige liefde leven, zoo lang ik rondwandele op aarde altijd nog in het onzekere, in het gevaarlijke voor mijne zaligheid; bewaar mij voor alle zonden, versterk mij tegen alle bekoringen, doe mij immer in uwe liefde vooruitgaan; laat mij eens, door de verdiensten van het oneindig Offer, hier vernieuwd, laat mij eens eenen zaligen dood sterven. Dan zal ook mijn ligchaam in den laatsten dag, naar het voorbeeld van JESUS, heerlijk verrijzen; dan zal ik eens met ziel en ligchaam opstijgen ten Hemel, om eeuwig, mijn God, bij U te zijn.

Geef, o God, dat ik mij eenmaal na de kwellingen dezes levens, daar moge verheugen! Daar, voor den troon van U, Vader, die mij geschapen en bewaard hebt, van uwen eenigen Zoon, die mij vrijgekocht en zalig gemaakt heeft, van uw beider Geest, wiens genade mij gezuiverd, gesterkt, verlicht en geheilgd heeft; daar, in het gezelschap mijner dierbare Moeder MARIA; van mijnen geestelijken Vader den H. JOZEF, van alle Engelen en Heiligen!

Dat elk Misoffer, dat ik bijwoon, mij doe

toenemen in uwe liefde, in deugden en verdiensten, dat het mij telkens nader brenge bij mijn eeuwig geluk in den Hemel, waar ik in eeuwigheid de barmhartigheden des Heeren zal zingen, zal loven en danken. Amen.

IV.

BIECHT-OEFENINGEN.

ONDERRIGTING.

Aan de leden der H. Familie wordt, in art. 2. der Regels, als een middel, om met zekerheid den weg van het goede en der deugd te bewandelen, aangewezen het dikwerfnaderen tot de H.H. Sacramenten; — willen zij deelachtig worden aan de verschillende volle aflaten, hun zoo mild vergund, dan wordt van hen gevorderd, dat zij tevens de H.H. Sacramenten waardig ontvangen; — verlangen zij, volgens art. 16, als goede christenen te leven, dan behooren zij van tijd tot tijd hunne harten te zuiveren in de Biecht en zich met hunnen God te vereenigen in de H. Communie. Alle beweegredenen voor hen, om zich meermaals op eene waardige wijze tot het ontvangen van die H.H. Sacramenten voor te bereiden, bijv.

om de maand, of op alle eerste zondagen der maand en met de voornaamste feestdagen, in 't bijzonder op het feest van ieders H. Patroon.

De Biecht heeft altijd iets wat pijnlijk is voor den hoovaardigen mensch: het kost hem moeite zich zelven te vernederen, zich van zijne eigene fouten te beschuldigen, zijn zondig hart open te leggen voor Gods plaatsbekleeder; en daarom zijn er, helaas! die zich door de listen des duivels laten bedriegen, zich ver- wijderd houden van dit heilzaam Sacrament en soms langen tijd in den ongelukkigen staat van zonde voortleven of soms uit dwaze schaamte eene doodzonde vrijwillig verzwijgen. En toch is die beschuldiging van zich zelven, die be- lijdenis zijner zonden, in den wil of inderdaad, volgens het verlangen van Christus, een nood- zakelijk vereischte om van zijne zonden ge- zuiverd te worden. Maar dat pijnlijke in die overwinning op zich zelven kan niet opwegen tegen de zalige vruchten, welke aan eene goede Biecht verbonden zijn. Immers daardoor wordt de zondaar, hoezeer ook bezwaard, ontheven van den last der zonden; zijne kostbare ziel, hoe schandig ook besmeurd, wordt geheel en

al gezuiverd; de eeuwige straf, door de zonde verdiend, wordt hem kwijtgescholden; het regt op de verdiensten, vroeger in staat van gratie verkregen, keert terug voor hem; zijn hart eerst bedrukt en door folteringen gepijnigd, wordt opgebeurd en met een zoeten troost vervuld; eindelijk hij wordt gesterkt door de bijzondere hulp van God, om nu niet meer als een schandige slaaf des duivels, maar als een bevoorregt kind van God te leven. — En al verwijt het geweten ons geene zware zonden, dan ook zal het voor ons nuttig wezen, dikwijls tot dit H. Sacrament te naderen. Wij zullen dan meer en meer van de dagelijksche fouten, en van de vroegere zonden, die wij opregt betreuren, en van de schuld der tijdelijke straffen door de zonden verdiend, gezuiverd worden, terwijl wij tevens Gods liefde in onze harten zullen vermeerderen en bijzondere hulp van God zullen ontvangen, om ons voor de zonde te bewaren en in de deugd vooruit te gaan. Zalig dus hij, die dikwijls en waardig dit H. Sacrament van Boetvaardigheid ontvangt!

Om goed te biechten, begint men met God te bedanken, dat Hij ons, zondaars, tot hiertoe

gespaard heeft, dat Hij de Biecht heeft ingesteld tot vergiffenis onzer zonden. Zouden wij, zoo we dit Sacrament niet hadden, van God onze zaligheid durven verwachten?

Men bidt den H. Geest, dat Hij ons verstand verlichte, om onze zonden te kennen, ons hart bewege, om die opregt te verfoeijen, onzen wil sterke, om die openhartig te verklaren. Tot dat einde kan men bidden de *Litanie ter eere van den H. Geest*.

Daarna onderzoekt men zijn geweten, wat zeer gemakkelijk is, wanneer men meermaals biecht en de gewoonte heeft 's avonds zijn geweten te onderzoeken. Is het langen tijd geleden, of is de toestand van ons geweten meer verward, dan denkt men zorgvuldig en bedaard na, of, en op welke wijze, en hoe dikwijls men gezondigd heeft tegen de geboden van God en de H. Kerk, tegen de pligten van zijnen staat, door verschillende soorten van zonden; men herinnert zich de plaatsen, waar men geweest is, de personen met wie men heeft omgegaan enz. Heeft men dat onderzoek welgemeend en met zorg gedaan, dan geve men zich verder niet over aan onnoodige bekommering maar lette boven alles, om zich tot een

goed berouw over die zonden op te wekken.

Het voornamelijk middel daartoe is den goeden God hartelijk en vurig te bidden, om die gave, welke uit den Hemel moet afdalen. Want, hebben wij, alleen door eigen schuld, God verlaten, zonder Gods hulp kunnen wij tot Hem niet wederkeeren. Om in ons hart dat noodige berouw op te wekken, overdenken wij verder:

1°. dat God, dien wij beleedigd hebben, oneindig heilig en regtvaardig is, dat wij door onze zonde den schoonen Hemel verloren en de eeuwige straffen der hel hadden verdiend, zonder hoop van daaruit ooit verlost te worden;

2°. dat God oneindig goed en barmhartig is, Hij heeft ons na het bedrijven der zonde nog gespaard, zijnen eenigen Zoon heeft Hij voor ons ten beste gegeven; JESUS heeft in onze plaats geleden, is gestorven, om door zijne verdiensten ons de kwijtschelding der zonden van zijnen hemelschen Vader te verkrijgen. En voor al die weldaden van God zijn wij ondankbaar geweest! Vernederen we ons voor Gods barmhartigheid en smeeken wij Hem door het goddelijk Bloed van zijnen Zoon gezuiverd te worden;

3°. dat God oneindig volmaakt, oneindig schoon, oneindig beminnelijk is, en Hem toch, het opperste goed, die eeuwige schoonheid, hebben wij, nietige schepsels, in zijne eigene tegenwoordigheid, op de grofste wijze beleedigd en dat door het schandig genot, het walgend vermaak der zonde. Betreuren wij, zondige kinderen, onze misdaden voor het aanschijn van dien oneindig heiligen en beminnelijken Vader, wiens minnend vaderharte wij door de zonde bedroefd hebben; doordrongen van een diep leedwezen over het verledene, en met een vast en heilig besluit dien goeden Vader niet meer te beleedigen, vragen wij Hem uit gansch harte om vergeving, verzekerd dat Hij ons weer als kinderen zal aannemen, gelijk in het Evangelie de vader den verloren zoon, die terugkeerde, weer in zijne liefde opnam.

Met die gevoelens van innig berouw houden wij ons bezig, tot dat wij de belijdenis kunnen beginnen. Beschouwen we in den Biechtvader JESUS zelven, vol goedheid en liefde jegens den boetvaardigen zondaar; — schamen wij ons niet over de schande of de menigte onzer zonden, eene goede Biecht wischt alles uit, eene slechte biecht zal ons de grootste schande

en schaamte berokkenen; — zijn we ook niet bang, dat ons geweten te verward is, beschuldigen we ons maar zoo goed wij kunnen, de Biechtvader, die ons als zijne kinderen bemint en ons geluk voor God zoekt, zal ons verder in alles helpen; — verklaren wij minstens alle doodzonden met de noodige omstandigheden en het getal, beginnende met de grootste, uit vrees van die te vergeten; — antwoorden wij op de vragen des Biechtvaders eenvoudig zoo als wij meenen, dat het is; — leggen wij hem geheel ons hart met al deszelfs zonden en kwade neigingen open, en zijn wij er verder zeker van, op eene berouwvolle beklidenis, volgt de kwijtschelding onzer zonden.

Dan treden wij gezuiverd van de zonde, en hersteld in Gods liefde met opgebeurd en dankbaar harte uit den Biechtstoel; ja, danken wij hartelijk den goeden God voor de ontvangen weldaad; herdenken, onthouden en volbrengen wij de pligten ons opgelegd, de onderrigtingen en waarschuwingen ons door Gods plaatsbekleeder gegeven, voldoen wij de opgelegde penitentie, en vernieuwen wij nogmaals ons besluit, om, gesterkt door de gratie der Biecht, de zonde te vlugten, de noo-

dige middelen daartoe te gebruiken, de gevaren en gelegenheden te schuwen en voortaan in Gods liefde getrouw te volharden.

Bij gelegenheid der Biecht kan men gebruik maken van de volgende eenvoudige gebeden, die men langzaam en oplettend zal bidden en overdenken. —

GEBEDEN VOOR DE BIECHT.

OEFENING VAN DANK.

Mijn God, ik kom mij vernederen in uwe heilige tegenwoordigheid. Wanneer ik mijn zondig hart beschouw en tevens denk aan uwe vaderlijke goedheid, die mij in de zonde niet gestraft maar tot hiertoe gespaard heeft, dan ben ik beschaamd en verlegen voor uw aanschijn, dan kan ik U niet genoeg dankbaar zijn, wijl Gij mij, buiten zoo vele anderen, die onherroepelijk verloren zijn, nog altijd tot boetvaardigheid afwacht en in het H. Sacrament der Biecht voortdurend de gelegenheid

aanbiedt, om tot U weêr te keeren. Welnu, ik zal opstaan en tot U, mijnen Vader gaan en met uwe genadige hulp mij weer in uwe liefde herstellen. H. Maagd, mijne Moeder, toevlugt der zondaars, onder uwe bescherming neem ik mijne toevlugt. H. JOZEF, red mij uit de klauwen des duivels, gelijk gij het goddelijk Kind voor de woede van Herodes bewaard hebt. Amen.

GEBED TOT DEN H. GEEST.

Goddelijke Geest, wiens tempel ik geworden ben in het H. Doopsel; ik heb de heiligheid van dien tempel onteerd, mijne ziel besmeurd met zonde. Door eigen boozen wil heb ik U verdreven uit mijn hart, zonder uwe hulp kan ik uwe liefde niet terug bekomen. Ik smEEK U nederig om uwe goddelijke genade, zend een straal van uw licht uit den Hemel, opdat ik mijne fouten en zonden moge inzien; beweeg door uwe genade mijn schuldig hart, opdat het met een waar berouw moge doordrongen worden; verdrijf van mij alle ijdele vrees, alle noodlottige schaamte, om met moed tegen mij zelven op te treden

en opregt alle mijne zonden te belijden. Die genade vraag ik van U, onder de voorspraak van uwe vlekkelooze Bruid, mijne Moeder, en van den grooten H. JOZEF, die mij bemint en door U bemind wordt. Amen.

ONDERZOEK DES GEWETENS.

Hier kunt gij nadenken of gij gezondigd hebt, op welke wijze en hoe dikwijls:

Door heiligschennis (bijv. in vorige Biecht en Communie) — door zonden tegen geloof, hoop, liefde, — door oneerbiedigheid, nalatigheid in gebed ('s morgens, 's avonds, in de kerk) — door trotschheid.

Door godslastering, valschen eed, breken van beloften. —

Door op zon- en feestdagen slaaflijk werk te verrigten, of de H. Mis geheel of gedeeltelijk te verzuimen. —

Door zonden tegen eerbied, liefde, gehoorzaamheid en hulp aan Ouders en Oversten verschuldigd; — door nalatigheid in zorg, onderrigting, berisping en voorbeeld jegens kinderen en onderdanen; — door pligtverzuim in arbeid, toezigt, waakzaamheid enz.

aanbiedt, om tot U weêr te keeren. Welnu, ik zal opstaan en tot U, mijnen Vader gaan en met uwe genadige hulp mij weer in uwe liefde herstellen. H. Maagd, mijne Moeder, toevlugt der zondaars, onder uwe bescherming neem ik mijne toevlugt. H. JOZEF, red mij uit de klauwen des duivels, gelijk gij het goddelijk Kind voor de woede van Herodes bewaard hebt. Amen.

GEBED TOT DEN H. GEEST.

Goddelijke Geest, wiens tempel ik geworden ben in het H. Doopsel; ik heb de heiligheid van dien tempel onteerd, mijne ziel besmeurd met zonde. Door eigen boozen wil heb ik U verdreven uit mijn hart, zonder uwe hulp kan ik uwe liefde niet terug bekomen. Ik smeeik U nederig om uwe goddelijke genade, zend een straal van uw licht uit den Hemel, opdat ik mijne fouten en zonden moge inzien; beweeg door uwe genade mijn schuldig hart, opdat het met een waar berouw moge doordrongen worden; verdrijf van mij alle ijdele vrees, alle noodlottige schaamte, om met moed tegen mij zelven op te treden

en opregt alle mijne zonden te belijden. Die genade vraag ik van U, onder de voorspraak van uwe vlekkelooze Bruid, mijne Moeder, en van den grooten H. JOZEF, die mij bemint en door U bemind wordt. Amen.

ONDERZOEK DES GEWETENS.

Hier kunt gij nadenken of gij gezondigd hebt, op welke wijze en hoe dikwijls:

Door heiligschennis (bijv. in vorige Biecht en Communie) — door zonden tegen geloof, hoop, liefde, — door oneerbiedigheid, nalatigheid in gebed ('s morgens, 's avonds, in de kerk) — door trotschheid.

Door godslastering, valschen eed, breken van beloften. —

Door op zon- en feestdagen slaaflijk werk te verrigten, of de H. Mis geheel of gedeeltelijk te verzuimen. —

Door zonden tegen eerbied, liefde, gehoorzaamheid en hulp aan Ouders en Oversten verschuldigd; — door nalatigheid in zorg, onderrigting, berisping en voorbeeld jegens kinderen en onderdanen; — door pligtverzuim in arbeid, toezigt, waakzaamheid enz.

Door beleediging, kwetsing, mishandeling van anderen, door gramschap, nijd, afgekeerdheid, — door overdaad, dronkenschap, breken van vasten. —

Tegen de zuiverheid in werken, (met wie, met wat, waar of hoe dan ook,) — in woorden, (liedjes, lezingen, gesprekken, dubbelzinnige uitdrukkingen,) — in vrijwillige gedachten, begeerten enz.

Door onregtvaardigheid, door stelen, door bedrog in handel en overeenkomsten, door benadeeling, achterhouding, meêwerking, — door begeerten, — verkleefdheid aan 't aard-sche — gierigheid. —

Door valsche getuigenis, leugen, laster, kwaadsprekerij, ligtvaardig oordeel.

Verder door ergenis, verzuim en traagheid in zijn pligt, door zich zonder reden in 't ge-vaar tot zonden te begeven enz. —

OPWEKKING TOT BEROUW.

Mijn God, Gij zijt heilig en regtvaardig; ik ben schuldig voor uw heilig aanschijn, ik had verdiend door uwe regtvaardigheid gestraft te worden; ik schrik wanneer ik denk,

aan die eeuwige straffen, door mij verdiend, dat gevaar der eeuwige verdoemenis, waaraan ik mij heb blootgesteld. — Maar, mijn God, Gij zijt ook goed en vol barmhartigheid jegens den boetvaardigen zondaar; dit be-
moedigt mijn zondig hart. Gij hebt, hoewel ik ondankbaar was, niet opgehouden, mij met weldaden te bejegenen, ik hoop en vertrouw door de verdiensten van JESUS, uwen Zoon, mijnen Zaligmaker, nu nog deze nieuwe wel-
daad te ontvangen, de vergiffenis mijner zonden. — Ik verlang naar uwe liefde, mijn God, ik erken uwe beminnelijke goedheid, uwe opperste Majesteit, die ik vergramd heb door mijne zonden; ik verfoei en verzaak die uit geheel mijn hart, ik betreur die in de bitterheid mijner ziele, ik ben daarover diep be-
droefd, omdat ik U, het opperste goed, daardoor vergramd heb; omdat ik, ondankbare zoon, U, allerbeminnelijkste Vader, daardoor beleedigd heb. Erbarming, vergiffenis, genade, o God! — nooit zal ik U meer beleedigen, de zonden en derzelver gelegenheden zal ik vlug-
ten, liever wil ik sterven, dan U nog vergrammen. Help mij, o JESUS, door uwe goddelijke genade! Amen.

MEMORARE DER H. MAAGD. 1)

Gedenk, o goedertierenste Maagd MARIA, dat het nooit gehoord is, dat iemand, die tot U zijne toevlugt nam, uwen bijstand verzocht, of uwe voorspraak inriep, door U verlaten is. Bemoedigd door dit vertrouwen, snel ik tot U, o Maagd der maagden, en zuchtend onder het gewigt mijner zonden werp ik mij rouwmoedig voor uwe voeten neder, o Moeder des eeuwigen Woords, versmaad mijne gebeden niet, maar neem die gunstig aan en gewaardig u die te verhooren. Amen.

MEMORARE VAN DEN H. JOZEF.

Herinner U, o beste, beminlijkste, zoetste en barmhartigste Vader, heilige JOZEF, dat de groote heilige Teresia verzekert, dat zij nooit hare toevlugt tot uwe bescherming genomen heeft, zonder verhoord te zijn geweest. Aangemoedigd door datzelfde vertrouwen, o mijn zeer beminde Heilige JOZEF, kom ik en

1) 300 dagen aflaat elken keer, en voor wie het dagelijks bidt, eens in de maand volle aflaat. (PIUS IX. 11 Dec. 1846.)

neem ik tot U mijne toevlugt, en zuchtend onder het zwaar gewigt mijner menigvuldige zonden, werp ik mij voor uwe voeten neder; o allarmededoogendste Vader, verwerp mijne arme en zwakke gebeden niet, maar hoor ze gunstig aan, en gewaardig U die te verhooren. Amen.

Aanmerking. Met deze gebeden en de acten van *geloof, hoop, liefde* en *berouw* aandachtig te bidden en te overwegen, kan men zich bezig houden, tot dat men zich opregt en rouwmoedig gaat beschuldigen. — Oplettend, eerbiedig en gehoorzaam zal men luisteren naar datgene, wat ons de Biechtvader zeggen zal, en onder de absolutie op nieuw een acte van *berouw* verwekken. Plegtig oogenblik, waarop God zelf over den zondaar het vonnis van genade uitspreekt!

GEBED NA DE BIECHT.

Ik dank U, God van goedheid en liefde, voor de onverdiende weldaad mij op nieuw bewezen; ik dank U, wijl Gij mij van de zonden gezuiverd en weer onder het getal uwer dierbare kinderen hebt aangenomen. Gedurende geheel mijn verder leven, en later de gansche eeuwigheid door, hoop ik uwe barmhartig-

heden te loven en te danken. Daarom vernieuw ik nogmaals het gemaakte voornemen. U nooit meer te beleedigen, vooral niet door die zonde, welke uwe goddelijke erbarming mij nu vergeven heeft; ik zal vermijden de gelegenheden tot zonde, vooral die, welke ik bij ondervinding of door de opmerking van mijnen Biechtvader gevaarlijk voor mij ken; ik zal de opgelegde penitentie naauwkeurig volbrengen en de verplichtingen, door den Biechtvader in uwen naam voorgeschreven, getrouw nakomen; ik wil de waarschuwingen mij gegeven opvolgen; in een woord, mijn besluit staat vast, ik zal U, o God, nooit meer verlaten; integendeel, naar mate ik U vroeger ontrouw geweest ben, zal ik nu met dubbelen ijver mij toeleggen, om uwe liefde te bewaren en daarin voortdurend door deugden en goede werken vooruit te gaan. Maar ik ken mijne zwakheid door eigen ondervinding van vroegere dagen; help mij, o God, door uwe alvermogenende genade. — H. MARIA, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik in het vervolg uwen goddelijken JESUS getrouw blijve. Amen.

O Engel Gods, die mijn bewaarder zijt, aan wien ik door Gods goedheid ben toevertrouwd,

gelief mij te verlichten, te bewaren, te geleiden en te bestieren. Amen. ¹⁾

KRUISWEGOEFFENING

TOT VOORBEREIDING VOOR DE BIECHT.

Aanmerking. De oefening van den Kruisweg is eene aandachtige overdenking van het lijden, het sterven en de begrafenis van CHRISTUS, onzen aanbiddelijken Verlosser, waarbij men achtervolgens voor ieder der veertien statien neerknielt en godvruchtig overweegt, wat ons door ieder van die statien wordt herinnerd. Aan die oefening zijn door de Pausen van Rome verscheidene, waaronder ook volle aflaten verbonden. Het zal nuttig zijn bij het begin van den Kruisweg de meening te maken, één dier volle aflaten voor zich en de andere voor bepaalde zielen des vagevuurs te verdienen. Met de meeste vrucht zullen wij dat heilig en Godgevallig werk dikwijls verrigten, want, behalve de aflaten, die wij daardoor verdienen, zal het overdenken van

¹⁾ Telkens 100 dagen aflat, en zoo men dit gebed gedurende eene maand dagelijks eens bidt, volle aflat onder de gewone voorwaarden en toepasselijk aan de geloovige zielen. (Pius VI. 2 Oct. 1795 en Pius VII. 15 Mei 1821.)

's Heeren lijden ons meer en meer van de zonde afschrikken en tot Gods liefde opwekken. Daarom is het zoo heilzaam vooral tot voorbereiding voor eene goede Biecht, zelfs eenige dagen vroeger, dien heiligen weg godvruchtig te bewandelen en ons door het overwegen van het smartvol lijden en sterven van CHRISTUS, om onze zonden onderstaan, tot eene waardige Biecht te bereiden.

VOORBEREIDEND GEBED.

Doordrongen van diepen eerbied kniel ik neer, o God, in uwe heilige tegenwoordigheid. Geef, dat ik U, geef, dat ik mij zelven leere kennen! U ga ik erkennen, als mijnen Verlosser, die zoo vele, zoo bittere smarten voor mij geleden hebt. Mij zelven zal ik erkennen, als de oorzaak van uw lijden en sterven om de menigvuldige zonden, waaraan ik mij heblig gemaakt. Die *zonden* zal ik inzien, maar tevens de *middelen* leeren, om door de verdiensten van uw heilig lijden, daarvan de vergiffenis te bekomen. Geef, o JESUS, dat ik die vrucht uit deze oefening van den kruisweg moge trekken, ik smeeke U daarom onder de voorspraak van uwe Moeder, de H. Maagd, en van uwen voedstervader, den H. JOZEF.

Mijn JESUS, barmhartigheid! ¹⁾
 Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud! ²⁾
 Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

1° STATIE.

JESUS WORDT TER DOOD VEROORDEELD.

Wij aanbidden U, CHRISTUS, en loven U,
 Omdat Gij door uw heilig kruis de wereld
 verlost hebt.

Veel hadt Gij reeds geleden, lieve JESUS.
 Ik zie nog de versche wonden der geeseling,
 der krooning; en nu staat Gij hier voor de
 regtbank van Pilatus, Gij, de aanbiddelijke
 Heiligheid zelf, om ter dood veroordeeld te
 worden. Wat diepe vernedering voor U! wat
 beschaming voor mij! Ik zondigde door *hoog-*

¹⁾ Telkens 100 dagen afl. toevoeglijk aan de
 geloovige zielen. (Pius IX. 23 Sept. 1846.)

²⁾ Telkens 300 dagen, en volle afl. toevoeglijk
 aan de gel. zielen, voor wie dit gebed geduren-
 de eene maand dagelijks bidt. — (Pius IX. 30
 Sept. 1852.)

moed, door mij te verheffen boven anderen, door te roemen op mijne bezittingen, mijne bekwaamheden, mijne werken, misschien he-laas! op mijne bedrevene zonden! — Ik verfoei die hoovaardigheid, dien ijdel en trots. Niet op mij, maar op het kruis van onzen Heer JESUS CHRISTUS zal ik roemen.

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!

Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer! ontferm U onzer,

O God, wees mij zondaar genadig.

2^e STATIE.

JESUS NEEMT HET KRUIS OP ZIJNE SCHOUDERS.

Wij aanbidden U, enz.

Met liefde ontvangt JESUS het kruis, dat Hem door de beulen wordt aangeboden, drukt het aan zijn hart en legt het op zijne schouders. — Maar is dan het kruis zoo zoet, zoo zalig? Ja, lieve JESUS, Gij wist het, het kruis is het middel ter zaligheid; het lijden is de weg ten Hemel. — En ik ontvlugtte het kruis, de kwellingen, de behoeften en ontberingen.

Ik zocht het genot der zinnen in het najagen van tijdelijk voordeel, in het zoeken van het aardische goed, van geld en schatten door *gierigheid*, door hebzucht, misschien door onregtvaardigheid. — En helaas, wat baat het den mensch de geheele wereld te winnen? Neen, JESUS, uw kruis zij voortaan mijn deel als middel tot de eeuwige goederen.

Mijn JESUS barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!

Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet. Ontferm enz.

O God, wees mij zondaar genadig.

3^e STATIE.

JESUS VALT VOOR DE EERSTE MAAL.

Wij aanbidden U, enz.

De last van uw kruis, o JESUS, drukte zwaar op uwe schouders, maar nog zwaarder drukte die last der zonden, welke Gij op U hadt genomen. Gij wankelt, Gij bezwijkt onder uw kruis en valt ter aarde. Voeldet Gij toen niet den zwaren last der zonden van *onkuischheid*! — Wie kent het getal, wie be-

seft de boosheid dezer misdaden door den mensch bedreven! Moet ook ik, bij het nadenken over vroegere jaren, niet bekennen, dat ik mij meermaals aan deze zonde op een of andere wijze heb pligtig gemaakt! — Die herinnering doet mij schrikken, maar uw lijden, o JESUS, geeft mij hoop.

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!
Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet. Ontferm enz.

O God, wees mij zondaar genadig.

4^e STATIE.

JESUS ONTMOET ZIJNE MOEDER.

Wij aanbidden U, enz.

MARIA is diep bewogen om het lijden van haren Zoon, JESUS heeft medelijden en lijdt nog meer om de smarten zijner dierbare Moeder. Die innige liefde onderling doet elkanders lijden deelen. — Een schoon voorbeeld voor mij, hoe ook ik anderen moet beminnen. Maar wat heb ik gedaan? Ik gaf mij over aan *nijd* en afkeer; — Ik schiep vermaak in het lij-

den, was bedroefd om den voorspoed van anderen; — ik gunde hun kwaad, ja zelfs benadeelde hen uit afgunst door woord en werk. — Voortaan zal het voorbeeld van U, o JESUS, en uwe Moeder mij leeren altijd goedgunstig en liefdevol te zijn jegens mijnen evenmensch.

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn hehoud!

Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet. Ontferm. enz.

O God, wees mij zondaar genadig.

5^e STATIE.

SIMON HELPT JESUS HET KRUIS DRAGEN.

Wij aanbidden U, enz.

Simon wordt gelukkig genoemd, en met regt; hij mogt JESUS, wiens krachten waren uitgeput, in het kruisdragen helpen. Ik zou gaarne dat geluk van Simon gedeeld hebben; maar, laat ik mij niet bedriegen, wanneer ik dit wezenlijk wensch, dan kan ik deelen in het kruis van JESUS door de boetvaardigheid, de matigheid, de versterving, terwijl ik tot hier zoo dikwijls mijne zinnelijkheid heb inge-

volgd, gezondigd heb door *gulzigheid*, door overdaad in spijs of drank. — Ik beken, o JESUS, mijne menigvuldige fouten, ik vraag U ootmoedig om vergeving, en wil voortaan door matigheid en versterving U in het kruisdragen helpen.

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!

Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet. Ontferm enz.

O God, wees mij zondaar genadig.

6^e STATIE.

VERONICA ZUIVERT HET AANSCHIJN VAN JESUS.

Wij aanbidden U, enz.

De soldaten en beulen die JESUS vergezellen zijn opgewonden door drift en razend van woede. — Uit die menigte zie ik eene Vrouw met bedaardheid vooruit treden; zij nadert JESUS, dat zachtmoedig Lam in het midden der wolven, om Hem hare dienst aan te bieden en zijn heilig aanschijn te zuiveren. Lieve JESUS, ik bewonder uwe zachtmoedigheid, ik erken in mij meer gelijkenis met de

beulen dan met U, wyl ik zoo dikwijls heb toegegeven aan die drift van *gramschap*, vergezeld van razen, kijven, uitvallen, verwen-schen, godslastering misschien. — Ik wil in 't vervolg die drift beteugelen en naar uw voorbeeld zachtmoedig zijn. —

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!
Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Ontferm. enz.
O God, wees mij zondaar genadig.

7° STATIE.

JESUS VALT VOOR DE TWEEDE MAAL.

Wij aanbidden U, enz.

Gij verlangt niets vuriger, mijn JESUS, dan door herhaalde vernederingen en pijnen, mij uwe liefde te toonen. Hoe brandde in uw goddelijk Hart dat vuur van liefde voor mij, van verlangen naar mijne zaligheid! En ik, lieve JESUS, ik kwijn daarheen, ik leef in *laauwheid* en traagheid, ik doe zoo veel niet voor den Hemel, als de zondaar voor de hel, ik doe bijna niets voor mijne zaligheid. Maar

mijn besluit is gemaakt, ik ga beginnen met vuur en ijver. Ken ik mijne zonden, ik ga de middelen gebruiken die om uit te wisschen en te herstellen.

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!

Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Ontferm. enz.

O God, wees mij zondaar genadig.

8^e STATIE.

JESUS TROOST DE WEENENDE VROUWEN.

Wij aanbidden U, enz.

Wat moet uw toestand betreurenswaardig, wat moet uw lijden groot zijn geweest, o JESUS, daar zelfs vreemde vrouwen, die U niet kenden, getroffen werden, en bitter weenden. Gij zegt haar: weent over u zelven. — Ja, lieve JESUS, *bedroefd* zijn om mijne menigvuldige misdaden, bittere tranen storten van droefheid, omdat ik U, het opperste goed, zoo veel en zoo zwaar beleedigd heb, dit is het groote middel om eene opregte boetvaardigheid te doen, dit is, onder uwe hulp, de eerste

voorbereiding, om uit uwen mond dat woord van troost te hooren: mijn zoon, uwe zonden worden u vergeven.

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!

Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Ontferm. enz.

O God, wees mij zondaar genadig.

9° STATIE.

JESUS VALT VOOR DE DERDE MAAL.

Wij aanbidden U, enz.

Daar ligt de onschuld op nieuw in 't stof ter aarde. Wat bittere val, wat diepe vernedering! Daarbij wordt JESUS nog door zijne beulen bespot en mishandeld. Het was omdat ik zoo dikwijls, zoo schandig in zonde viel, en onder den druk mijner driften voortleefde. Maar nu ga ik *neerknielen* voor de voeten van Gods plaatsbekleeder, tot mijne diepe vernedering ga ik ronduit mijne eigene schuld bekennen voor God, voor zijne Heiligen, voor mijn Biechtvader: die vernedering zal aangenaam zijn aan U, o JESUS, en zuiverend

voor mijne ziel; want een vermorzeld en vernederd hart zult Gij niet versmaden.

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!

Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Ontferm. enz.

O God, wees mij zondaar genadig.

10^e STATIE.

JESUS WORDT VAN ZIJNE KLEEDEREN BEROOFD.

Wij aanbidden U, enz.

Van het hoofd tot de voeten was het Ligchaam van mijnen beminnelijken Zaligmaker met wonden overdekt. Zijne kleederen waren in die wonden vastgehecht. En nu worden die kleederen met ruwe wreedheid afgerukt, en alle wonden bloeden op nieuw. Wie verbeeldt zich de onuitsprekelijke pijnen! Ach, lieve JESUS, het kan mij ook eenige moeite kosten, het kan pijn doen, maar toch uit liefde tot U, wil ik mij *losrukken van de zonden*, waaraan ik verkleefd was, van de gevaren, gelegenheden, personen, zaken en plaatsen, die mij tot zonden verleidden. Het kan moeilijk schijnen, maar

het is noodzakelijk voor mij; uw lijden wekt mij op, uwe liefde sterkt mij.

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA wees mijn behoud!

Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Ontferm. enz.

O God, wees mij zondaar genadig.

11° STATIE.

JESUS WORDT AAN HET KRUIS GEHECHT.

Wij aanbidden U, enz.

De berg van Calvarië is beklommen, het einde van den lijdensweg is bereikt, maar het lijden is nog niet geëindigd. Elke hamerslag verkondigt eene nieuwe, eene allerpijnlijkste smart voor JESUS. O mijn aanbiddelijke Verlosser, die uit liefde voor mij aan het kruis zijt vastgenageld, uit wederliefde en dank voor de smarten hier geleden, wil ook ik mij *vasthechten aan het goede*, aan het onderhouden van uwe geboden, aan het volbrengen van uwen wil, aan het geduldig dragen van alle kruisen, die Gij mij zult verzenden. Gelijk Gij aan het kruis, zoo wil ik door de liefde gehecht zijn aan U.

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!

Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet. Ontferm. enz.

O God, wees mij zondaar genadig.

12^e STATIE.

JESUS STERFT AAN HET KRUIS.

Wij aanbidden U, enz.

Vader, vergeef het hun! Zoo klinkt het op Golgotha van de stervende lippen van onzen dierbaren Verlosser. — JESUS bad voor zijne beulen, ook voor mij. Ik heb dorst, zoo riep Hij; dorst naar water, maar nog meer naar mijne bekeering, mijne zaligheid. Ja, aan het kruis heeft JESUS voor mij geleden, voor mij gebeden, naar mijne bekeering verlangd. En zou ik dan niet vertrouwen, en dien goeden JESUS niet beminnen? Zou ik dan nog op nieuw kunnen zondigen of in de zonde voortleven? Neen, met U, o JESUS, wil ik sterven, *sterven aan de zonde*; en dan leven alleen voor U, voor God en mijne ziel!

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!
 Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.
Onze Vader, Wees gegroet, Ontferm. enz.
 O God, wees mij zondaar genadig.

13° STATIE.

HET LIGCHAAM VAN JESUS WORDT AFGEDAAN
 VAN HET KRUIS.

Wij aanbidden U, enz.

Met welke gevoelens van teedere liefde en innig medelijden ontvangt MARIA, die Moeder van smarten, het ontzielde en verscheurde Ligchaam van haren goddelijken Zoon op haren schoot! Mijn Zoon, zoo verzucht zij, hoe is het toch mogelijk, dat Gij zoo den menschen uwe liefde bewijst! O, Gij wilt, dat ook ik hen beminne, daarom hebt Gij mij onder uw kruis tot Moeder van hen aangesteld. — MARIA, mijne dierbare Moeder, *aan uwe magtige voorspraak* beveel ik mij en mijne gemaakte voornemens. Onder uwe moederlijke bescherming, wil ik voortaan alle zonden vermijden en in de liefde uws Zoons volharden.

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!
Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Ontferm. enz.
O God, wees mij zondaar genadig.

14^e STATIE.

HET LIGCHAAM VAN JESUS WORDT BEGRAVEN.

Wij aanbidden U, enz.

De leerlingen van JESUS waren bezorgd, om het Ligchaam van hun' goddelijken Meester in een nieuw steenen graf neer te leggen en den ingang met eenen zwaren steen te sluiten. Hier leer ik, hoe ik mijne bekeering moet voltrekken. Ja, lieve JESUS, ook ik wil bezorgd zijn om U en uwe heilige liefde goed te bewaren en *mijn hart zal ik sluiten* voor alle zonden, verleidingen en kwade genegenheden. Ja, nog meer, ik zal U zelven in mijn vernieuwd en gezuiverd hart neerleggen in de H. Communie, en mijn hart door U bewoond, aan U toegewijd, zult Gij zelf onafscheidbaar met U vereenigd houden.

Mijn JESUS, barmhartigheid!

Zoet hart van MARIA, wees mijn behoud!

Groote H. JOZEF, bid voor mij. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, Ontferm. enz.

O God, wees mij zondaar genadig.

SLUITGEBED.

Met een dankend hart kniel ik, mijn God, op nieuw voor uw aanschijn neder. — Ik heb den zondigen toestand van mijn geweten ingezien. — Ik heb erkend dat ik, zondaar, de schuld ben van uw lijden en sterven. — Maar tevens heb ik uwe grenzelooze goedheid, uwe oneindige liefde voor mij met bewondering overdacht, en in mijn zondig harte is de hoop, het zeker vertrouwen ontstaan, om door de verdiensten van uw H. lijden van mijne zonden ontslagen te worden. Ik heb de middelen erkend, welke mij tot eene ware boetvaardigheid zullen geleiden. — Maar wat zou het mij baten, den weg des Hemels gekend en dien niet bewandeld te hebben! Het zou slechts strekken tot mijne zwaardere straf. — Daarom smee ik U, o God, de genade af, om mijne gemaakte voornemens getrouw uit te voeren. Mijne meening is opregt; ik ga zonder uitstel die goede

meening toonen, — ik ga mijne zonden met een berouwvol hart biechten, mijne ziel zuiveren, en dan met een zuiver hart U blijven dienen en beminnen, zoo lang ik leef; ten einde U, mijn God, te mogen beminnen en bezitten in de eeuwigheid. — H. Maagd, H. JOZEF, verkrijgt mij die genade door uwe magtige voorpraak!

(Hier kan men bijvoegen vijfmaal *Onze Vader*, *Wees gegroet* en *Glorie zij den Vader*, ter eere der vijf wonden van CHRISTUS; en één *Onze Vader*, *Wees gegroet* en *Glorie*, tot intentie van Z. H. den Paus.)

V.

COMMUNIE-OEFENINGEN.

ONDERRIGTING.

Wenschen wij allen eenmaal bij den goeden God in den Hemel te zijn, (en wie is er, die dat niet wenscht?) welnu, weten we dan, dat wij in de H. Communie het zekerste middel vinden, om dat doel onzer wenschen te bereiken.

In dien heiligen maaltijd, waarin CHRISTUS genuttigd, de gedachtenis van zijn lijden gehouden, en ons hart met genaden vervuld wordt, in dien zelfden heiligen maaltijd, zoo verzekert ons de H. Kerk, ontvangen wij het onderpand der toekomstige heerlijkheid. Daar immers worden wij vereenigd met den Gever van alle genaden, die bij magte is, ons van alle onheil naar ziel en ligchaam te bewaren, ons met Zich door zijne heilige liefde vereenigd

te houden en ons eens met Zich te vereenigen daar, waar geen scheiden meer mogelijk zijn zal. En dan, is Gods goedheid zoo groot jegens ons op aarde, dat Hij aan ons, onwaardigen, zich zelven geheel en al mededeelt in de H. Communie, dan mogen wij ook verzekerd zijn, dat, zoo wij Hem met de hulp zijner genade getrouw blijven, Hij ook getrouw zal wezen in het volbrengen zijner beloften, waardoor Hij beloofd heeft, dat Hij zelf ons overgroot loon wezen zal in den Hemel: wie dit Brood eet, zal leven in eeuwigheid. (Jois VI. 59). Willen we dus deelgenooten zijn van dat eeuwig leven in den Hemel, zorgen we dan, dat kostbaar onderpand te bezitten en zorgvuldig te bewaren, door meermaals ons met dien goeden God te vereenigen in eene waardige Communie; daardoor vermeedert de zekerheid en de maat der heerlijkheid, die ons later wacht.

Het onuitsprekelijk geluk der Heiligen in den Hemel zal bestaan in God te beminnen en Hem eeuwig te bezitten; in dat geluk deelen wij in de H. Communie, waar wij dienzelfden God, wel niet op eene zichtbare, maar toch op

eene wezenlijke wijze, bezitten; waar wij het hoogste liefdebewijs van Hem ondervinden, en wederkeerig Hem de aangenaamste wederliefde bewijzen. Zoo wij met een zuiver hart en eene vurige liefde Hem ontvangen, dan toont God, dat wij zijn verlangen voldaan hebben, door dien overvloed van genaden, dien zoeten troost, die zalige, die Hemelsche vreugde, die Hij aan ons in de H. Communie mededeelt. Wie beschrijft dan het geluk van eene ziel zoo met God vereenigd!

De Koning David bewonderde Gods goedheid jegens het volk van Israël, en te regt, want meer dan andere volkeren was het door God met gunsten overladen. En toch Gods milddadigheid toont zich oneindig meer jegens de Christenen; deze ontvangen niet alleen de gaven zijner goedheid, zij ontvangen Hem zelven. Bevoorregt zijn wij, leden der H. Familie, in zekeren zin, nog meer; want, moeten wij het tot onze schaamte bekennen, dat de mensch zich soms van dit oneindig liefdebewijs verwijderd houdt, wij worden daartoe meer opgewekt, ons wordt dit als middel tot het groote doel voorgesteld, (art. 2) wij vinden daartoe meer de gelegenheid; en metterdaad,

mannen van goeden wil, wij vereenigen ons dikwijls met onzen God in eene waardige Communie. En is God met mij, ben ik met God, o wat ben ik dan gelukkig! dan beschouw ik mij als den gelukkigsten mensch der wereld, dan juicht mijn geest in God, mijn Zaligmaker, dan is mijn hart, door al het aardsche onversaadbaar, ten volle door God verzadigd; slechts één wensch, één verlangen, ééne verzuchting: laat niet toe, o JESUS, dat ik nog ooit van U gescheiden worde! In uwe liefde wil ik leven en sterven! MARIA en JOZEF bewaart mij!

Is de H. Communie het zekerste onderpand ter zaligheid, is zij het zoetste genot, wat ons hart smaken kan, zij is tevens het grootste, het verhevenste werk, dat de mensch op aarde kan verrigten. En daarom kunnen wij nooit genoeg bezorgd wezen, om ons op de waardigste wijze tot dit allerheiligste werk voor te bereiden; immers niet voor een mensch, maar voor God moet eene woonstede bereid worden, en die woonstede zijn wij, is ons eigen hart.

Schoon zijn de opwekkingen en beschouwingen over de H. Communie in het vierde boek der *Navolging van Christus*, die wij

van tijd tot tijd met vrucht zullen nalezen en overdenken. — Maken ook wij hier eenige eenvoudige opmerkingen, hoe wij het beste onze ziel tot die allergewigtigste zaak zullen bereiden.

Die ziel te zuiveren van alle doodzonden niet alleen, maar ook, zoo veel mogelijk, van alle dagelijksche fouten, zal onze eerste zorg wezen. Hoe meer de liefde tot God in ons toeneemt, des te meer zullen wij elke zonde, met die liefde in strijd, verfoeijen, des te hartelijker zullen wij de acte van *berouw* bidden, des te meer ook zullen wij van alle fouten ontslagen en gezuiverd worden.

Ten anderen kunnen wij niet eene te groote gedachte vormen van de verhevenheid der zaak, waartoe wij ons bereiden, van de oneindigheid van het geluk waaraan wij deelachtig zullen worden: in dit wonderbaar Sacrament worden de schatten der oneindige liefde van God over ons uitgestort. Dat levendig geloof moet al onze handelingen ter voorbereiding bezielen. Reeds dagen te voren zullen wij ons van dat levendig geloof doordringen.

Op den dag, vooral op den avond, vóór de H. Communie, moeten onze gedachten,

onze verlangens gerigt zijn op het geluk, dat ons den volgenden dag zal geworden. — Aman verblijdde zich des avonds, omdat hij den volgenden dag met den koning Assuerus bij de koningin Esther aan tafel was uitgenoodigd. (Esth. IV. 12.) — Hoe veel te meer moet ons hart blijde zijn, als wij denken, dat ook wij zijn uitgenoodigd, niet bij eenen aardschen vorst, maar bij den Koning des Hemels, die gezegd heeft: Komt tot Mij, (Matth. XI. 28.) Neemt en eet, (ibid. XXVI. 26.) die ons zal spijzigen, niet met ligchamelijk voedsel, maar met het Brood der Engelen, met hemelsche spijs, met Zich zelve. Hij verzekert ons: het Brood, dat Ik geven zal, is mijn Vleesch, voor het leven der wereld. (Jois. VI. 52) Hij zelf verlangt met het vurigste verlangen, om ons te zien naderen; Hij roept ons ten dringendste: Zoo gij het Vleesch van den Zoon des menschen niet eet en zijn Bloed niet drinkt, zult gij het leven in u niet hebben. (Ibid. 54.) Integendeel zoo wij waardig communiceeren, dan ontvangen wij dat Brood des Hemels, dat alle zoetheid in zich bevat, (Sap. XVI. 20) dan zijn wij deelachtig aan het Brood des levens, (Jois. VI. 48.)

dat onze ziel in Gods liefde zal doen voortleven, want: die mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt, blijft in Mij en Ik in hem, (Ibid. 57) niet alleen tijdens dit leven op aarde, maar ook in de eeuwigheid; ja, ook ons ligchaam zal deelen in die toekomstige heerlijkheid, waarvan de H. Communie het onderpand is: die mijn Vleesch eet en mijn Bloed drinkt, heeft het eeuwige leven, en Ik zal hem opwekken in den jongsten dag. (Ibid. 56.) — Wanneer we dit nadenken dan mogen we blijder zijn, dan Aman. Deze sprak: morgen zal ik met den koning aan tafel zitten; wij mogen zeggen: morgen zal ik den Koning der koningen in mijn hart ontvangen.

Vuriger dan ooit zullen wij op dien schonen vooravond onze gebeden storten, vuriger vooral zullen wij de geestelijke Communie doen en dat heilig verlangen naar de wezenlijke komst van JESUS in ons hart opwekken; met meer zorg zullen wij ons aan onzen heiligen Engelbewaarder en onze Patronen aanbevelen, vertrouwelijker zullen wij ons stellen onder de bescherming onzer geestelijke Ouders, MARIA en JOZEF, en met de innigste hartelijkheid verzuchten en herhalen: JESUS, MARIA,

JOZEF, ik geef U mijn hart, mijn geest en mijn leven! — Zoo zullen wij in vrede inslapen, en in zoete rust den zaligen morgen van een der schoonste dagen onzes levens afwachten.

Bij ons ontwaken zij onze eerste gedachte gevestigd op de groote handeling van dien dag, op de H. Communie. Denken we dat onze Engel ons wekt en zegt: sta spoedig op; (Act. XII. 11) zie, uw Koning komt tot U, (Matth. XXI. 5.) — Zeggen wij met Samuel: Heer, hier ben ik (1 Reg. III. 5.) of: God, mijn God, ik waak voor U van den vroegen morgenstond, mijne ziel dorst naar U. (Ps. LXII. 2.) Alle werken van dezen dag, maar vooral dat hoogheilig werk zal ik doen tot uwe eer en tot zaligheid mijner ziel. — Bidden wij eerbiedig ons morgengebed. Onder het aankleeden, onder de bezigheid, die we misschien nog te verrigten hebben, onder het gaan ter kerk, houden wij ons in stilte bezig met het groote geluk, dat ons wacht. In de kerk knielen wij eerbiedig neder in het gezelschap van onzen H. Engel, in den geest aan de zijde van MARIA en JOZEF, die uit

den Hemel hunne oogen op ons gevestigd houden, om te zien hoe wij ons voorbereiden, maar ook om ons te helpen, tot het waardig ontvangen van hun goddelijk Kind. Beschouwen wij met de oogen des geloofs, JESUS rustende in zijn' H. Tabernakel door den glans zijner goddelijke Majesteit omgeven, aangebeden door de Engelen, die met heiligen eerbied het Altaar omringen, met welke wij ons in aanbidding vereenen; maar zien wij ook het Hart van JESUS vol goedheid ons uitnoodigende, ons afwachtende, vurig verlangende zich op de innigste wijze met ons te verbinden. Tot Hem ook moeten al de verlangens onzer ziele gericht zijn.

Zoo wij tijd hebben, kunnen wij hier de Meditatie houden *over de liefde van Jesus* in zijn H. Sakrament. Om ons nader voor te bereiden kunnen wij aandachtig lezen de gebeden voor de H. Communie, en ons best doen, om door ernstige overdenking ons te doordringen van de gevoelens, die daar worden uitgedrukt. — Bij het ontvangen der H. Communie, dat geheim des geloofs, zal ons levendig geloof zich openbaren, door den heiligen eerbied, waarmee wij naderen en die

goddelijke spijs ontvangen. — Wie op ons, hetzij in den Hemel, hetzij op aarde, zijne oogen slaat, zal zien, dat wij doordrongen zijn van de heiligheid der handeling, die wij verrigten.

Na de H. Communie, eerbiedig, met JESUS in ons binnenste, naar onze plaats weêrgekeerd, sluiten wij onze zintuigen voor al het uitwendige, ons alleen bezig houdende met Hem, die in ons hart rust. Wij luisteren naar de goddelijke woorden, die JESUS in stilte ons toespreekt, dat we nu toch zoo gelukkig zijn, — dat we Hem en Hem alleen voortaan zullen beminnen, — dat we ons hart nu niet meer aan ijdele en zondige zaken, maar uitsluitend aan Hem zullen schenken, — dat Hij meester van ons hart moge blijven, tot zijn genoegen en ons geluk. Meer zaken zal JESUS ons zeggen in ons hart, zoo wij opletend zijn. — En wij ook zullen spreken met JESUS, wij aanbidden Hem in ons hart, met MARIA, met JOZEF, met onzen H. Engel, met de Engelen, die ons omringen; wij loven en danken Hem, voor zijne grenzelooze goedheid; wij vragen van Hem, wat ons hart

verlangt voor ons zelve, voor anderen; wij maken op nieuw ons besluit één met JESUS te blijven: JESUS, MARIA, JOZEF, dat ik in uw gezelschap in vrede sterve! — Verder kan men de gebeden lezen na de H. Communie. Geheel ons leven moet eene voortdurende dankzegging zijn voor de ontvangene weldaad; maar vooral behooren wij den dag onzer H. Communie in liefdevolle dankbaarheid voor God door te brengen. In stille ingetogenheid zullen wij ons dien dag bewaren, het ontvangen geluk zal ons steeds voor den geest blijven, herhaaldelijk, zoo we kunnen, zullen wij de Kerk bezoeken, om het H. Misoffer bij te wonen, den H. Kruisweg te bidden, in het Lof of de Vespers tegenwoordig te zijn, of JESUS in zijn H. Sacrament te komen bezoeken, Hem met dankbare liefde te aanbidden en zijne oneindige goedheid voor ons te overdenken. — Op den avond van dien schoonen dag zal men zijnen dank aan God vernieuwen en zich geheel aan zijne dienst toewijden.

MEDITATIE

OVER DE LIEFDE VAN JESUS

in het H. Sacrament des Altaars

Mijn aanbiddelijke Verlosser, ik geloof vastelijk, dat Gij in het Allerheiligste Sacrament des Altaars tegenwoordig zijt; ik verneder mij voor U, en aanbid uwe oneindige Grootheid; ook mijn hart zou U zoo gaarne vurig beminnen. Om die liefde jegens U in mij meer en meer op te wekken, kom ik overdenken, hoe oneindig uwe liefde is voor mij, hoe Gij verlangt naar de vereeniging met mij, hoe ook ik moet verlangen naar de vereeniging met U in dit heilig liefdegeheim. — Lieve JESUS, verlicht mijn verstand, beweeg mijn hart door uwe goddelijke genade; Moeder, MARIA, laat mij deelen in uwe vurige liefde voor JESUS; heilige JOZEF, mogt ik JESUS beminnen, zooals gij uw goddelijk Voedster-Kind bemind hebt!

De Apostel der liefde schrijft: daar JESUS wist, dat zijne ure gekomen was, om uit deze

wereld over te gaan tot den Vader, zoo heeft Hij, na de zinnen, die in de wereld waren, bemind te hebben, hen ten uiterste liefgehad. (Jois. XIII. 1.) De H. Joannes wil zeggen, dat JESUS, na zijne leerlingen vele en herhaalde liefdeblijken gegeven te hebben tijdens zijn leven, hun een alles overtreffend liefdebewijs op het einde zijns levens heeft geschonken. Hij bedoelt de instelling van het aanbiddelijk liefdegeheim onzer altaren. Om de grootheid dier liefde van JESUS eenigzins te beseffen, vraag ik mij af: Wie is het die mij zijne liefde bewijst? JESUS, de eeuwige Zoon des Vaders, God van alle eeuwigheid, Menschgeworden in den tijd, om mij te verlossen en zalig te maken. — En wat geeft Hij mij? Niets minder dan Zich zelve, geheel en al: zijne aanbiddelijke Godheid, zijne aangenomen Menschheid, zijne heilige Ziel, die voor mij bedroefd was tot den dood, zijn Ligchaam, dat voor mij heeft geleden, zijn Bloed dat voor mij is vergoten. Neen, in zijne oneindige wijsheid wist Hij geene grootere weldaad mij te schenken. — En wanneer geeft Hij mij die goddelijke gave? Toen zijn dood naderde; vóór zijn sterven wilde die goede JESUS aan

mij, zijn kind, Zich zelven ter gedachtenis van zijne onuitsprekelijke liefde achterlaten; toen zijne vijanden er op uit waren, om Hem ter dood te brengen, openbaarde Hij aan zijne leerlingen de onbegrijpelijke plannen van liefde, die Hij in zijn goddelijk minnend Harte gevormd had; hoewel Hij door de toekomstige eeuwen heen met zijn goddelijk oog de oneerbiedigheid en den smaad voorzag, die Hem in dit H. Sacrament zou worden aangedaan. Misschien zag Hij ook mijne ongevoeligheid, mijne ondankbaarheid; durf ik het zeggen: mijne heiligschennis; — toch laat Hij zich door dat droevig vooruitzicht niet weêrhouden, van Zich geheel en al aan den mensch te schenken. — Aan wie geeft Hij Zich? Niet alleen aan zijne Apostelen, ook aan alle zijne leerlingen, op alle plaatsen, op alle tijden; ook aan mij. — En waartoe geeft Hij Zich in dit heilig liefdegeheim? — Om altijd in ons midden te rusten, om ons aan zijne liefde te herinneren, om ook onze liefde onze aanbidding daar te ontvangen, om onze Middelaar te zijn bij zijnen Hemelschen Vader, om in het H. Misoffer zijn bloedig Offer van Golgotha te vernieuwen; eindelijk om in de H.

Con
neê
ook
JES

dit
ons
zijn
lief
Hij
ha
der
uit
gez
tot
bid
too
Off
wij
aan
bie
na
in
ver
lar

Communie, in dien liefdemaaltijd, in ons hart
neêr te dalen; en aan al die weldaden ben
ook ik, onwaardige, deelachtig! O liefde van
JESUS, o overmaat van liefde!

Wat JESUS gedaan heeft en nog doet in
dit H. Sacrament, komt voort uit liefde voor
ons; Hij verlangt dus ongetwijfeld, dat wij
zijne liefde zouden erkennen, en van zijne
liefdebewijzen gebruik zouden maken. — Rust
Hij voortdurend in ons midden, zijn welbe-
hagen er in vindende om te zijn met de kin-
deren der menschen, het is eene voortdurende
uitnoodiging en opwekking voor ons om Hem
gezelschap te houden, of ten minste van tijd
tot tijd te komen bezoeken, en Hem in aan-
bidding, dankzegging en gebed onze liefde te
toonen. Vernieuwt Hij dagelijks zijn bloedig
Offer op eene onbloedige wijze, Hij wil dat
wij zoo dikwijls mogelijk, met den Priester dat
aanbiddelijk Offer den Hemelschen Vader aan-
bieden. Maar boven alles wenscht zijne liefde
naar de vereeniging met onze zuivere harten
in de H. Communie. — Met vurig verlangen
verlangde zijn goddelijk Hart het laatste paasch-
lam met zijne leerlingen te eten en zich zel-

ven aan hem in de H. Communie mede te deelen. Datzelfde verlangen bezielt nog het Hart van JESUS in dit H. Sacrament, om zich met zijne leerlingen, met den christen, ja ook met mij te vereenigen in de H. Communie. Hij rust daar onder eene nederige gedaante verborgen, opdat ik niet schrikken zou bij het zien van den glans zijner Godheid, — onder de gedaante van brood en wijn, van voedsel, mij te kennen gevende: gelijk het ligchaam dikwijls behoefte heeft aan voedsel, zoo moet gij ook uwe kostbare ziele dikwijls met deze goddelijke spijs komen verzadigen. — Komt, mijne kinderen, wilt niet vreezen, Ik ben het. — Wie van dit Brood eet, zal niet sterven, hij zal leven, hij blijft in Mij en Ik in hem; hij zal leven in eeuwigheid. Schoone belofte! teedere uitnoodiging! En nog schijnt JESUS te vreezen, dat de mensch zijn vurig verlangen niet beseffen zal. Hij vergelijkt zijnen goddelijken maaltijd bij het avondmaal van eenen koning, die er velen uitnoodigde, en die verder zijne dienaren zond om de menschen te dwingen binnen te treden. — Hij geeft ons een stellig gebod: Doet dit, zegt Hij, tot mijne gedachtenis. Hij bedreigt ons,

zoo wij te kort blijven, dat wij het leven in ons niet zullen hebben. — Ja, mijn JESUS, ik begrijp het zonder U en uwe liefde is mijne ziel geestelijk dood, heb ik geen aanspraak op het eeuwig leven bij U in den Hemel; ik besef uw vurig verlangen naar de vereeniging met mij; mogt ook in mijn hart, dikwijls zoo koud en ongevoelig, een brandend verlangen worden opgewekt, om met U in dit H. Sacrament vereenigd te zijn.

Al de verlangens onzer ziel moeten naar dit aanbiddeijk liefdegeheim gerigt zijn. — Met meer regt dan de koninklijke Profeet mogen wij verklaren, dat één dag in de voorportalen des Heeren (in de tegenwoordigheid van JESUS in zijn H. Sacrament) doorgebracht, beter is dan duizend dagen in het midden der zondige wereld. (Ps. LXXXIII. 11.) Buiten God vinden wij niets dan ijdelheid en teleurstelling, walging en verdriet, angst en smart; maar zich te onderhouden met JESUS heeft geene bitterheid, de omgang met Hem baart geen spijt geen verveling: (Sap. VIII. 16.) bij Hem te zijn, hier verborgen, geeft een stil genoegen, een zoet genot, eene

zalige vreugde aan ons hart. — Ik heb het wel eens ondervonden, lieve JESUS, hoe zoet uw gezelschap is; het is een voorsmaak van het geluk dat Gij mij bereidt in den Hemel. Mag ik altijd dien troost niet smaken, ik zal mijne onwaardigheid voor U erkennen, en ten minste zoo veel ik kan, in mijn hart een groot verlangen naar U opwekken. — Vooral wanneer ik mij voorbereid tot uwe komst in mijn hart, zal ik in mij dat vurig verlangen levendig maken. Dan zal ik denken: mijn hart is uw Koningrijk; mijn hart zoo nietig in zich, zoo dierbaar aan U. In mijn hart, in uw rijk, komt Gij uwe intrede doen als Koning; als Koning die uitmunt in majesteit, in almagt, in aanbiddelijke heiligheid; maar hier boven alles uitmuntend in zachtmoedigheid en liefde voor mij. — Gij schijnt uwe alziende oogen te sluiten voor mijne menigvuldige fouten, en alleen te letten op de behoefte, die ik heb aan uwe komst; want niet om U, mijn JESUS, maar om mijnen't wille daalt Gij neêr in mijn hart. Gij komt daar om met U zelven mij den overvloed uwer goddelijke gaven meê te deelen. Gij komt om mijne verblindheid te verlichten; om mij te

leeren hoe slecht de zonde, hoe ijdel de wereld, hoe kostbaar mijne ziel, hoe zalig uwe liefde, hoe schoon de Hemel is. — Gij komt, om mijne zwakheid te versterken tegen de bekoringen des duivels, de verleidingen der wereld, de zondige genegenheid mijner driften. — Gij komt, om mij de vrijheid der kinderen Gods te geven, om mij los te maken van alle banden, die mij hechten aan het vergankelijk schepsel, en mij door den zoeten band der goddelijke liefde vast te binden aan U, den God mijns harten, die blijft in eeuwigheid.

Neem dan, lieve JESUS, als Koning uw intrek in mijn hart. Heersch daar door uwe liefde. Met U zal ik leven, niet ik, maar Gij in mij. Dan zal mijn leven zijn voor U, mijn sterven een gewin. De dood zal mij onverbreekbaar vasthechten aan U. Wat het geloof mij leert van U, als Koning der eeuwen, zal ook waarheid zijn in het kleine koninkrijk van mijn hart: aan uw rijk zal geen einde wezen; neen, geen einde; want op het rijk der genade op aarde volgt het rijk van heerlijkheid in den Hemel, en dat rijk zal eeuwig duren. O God: *ons toekome uw rijk!* Amen.

zalige vreugde aan ons hart. — Ik heb het wel eens ondervonden, lieve JESUS, hoe zoet uw gezelschap is; het is een voorsmaak van het geluk dat Gij mij bereidt in den Hemel. Mag ik altijd dien troost niet smaken, ik zal mijne onwaardigheid voor U erkennen, en ten minste zoo veel ik kan, in mijn hart een groot verlangen naar U opwekken. — Vooral wanneer ik mij voorbereid tot uwe komst in mijn hart, zal ik in mij dat vurig verlangen levendig maken. Dan zal ik denken: mijn hart is uw Koningrijk; mijn hart zoo nietig in zich, zoo dierbaar aan U. In mijn hart, in uw rijk, komt Gij uwe intrede doen als Koning; als Koning die uitmunt in majesteit, in almagt, in aanbiddelijke heiligheid; maar hier boven alles uitmuntend in zachtmoedigheid en liefde voor mij. — Gij schijnt uwe alziende oogen te sluiten voor mijne menigvuldige fouten, en alleen te letten op de behoefte, die ik heb aan uwe komst; want niet om U, mijn JESUS, maar om mijnen't wille daalt Gij neêr in mijn hart. Gij komt daar om met U zelven mij den overvloed uwer goddelijke gaven meê te deelen. Gij komt om mijne verblindheid te verlichten; om mij te

leeren hoe slecht de zonde, hoe ijdel de wereld, hoe kostbaar mijne ziel, hoe zalig uwe liefde, hoe schoon de Hemel is. — Gij komt, om mijne zwakheid te versterken tegen de bekoringen des duivels, de verleidingen der wereld, de zondige genegenheid mijner driften. — Gij komt, om mij de vrijheid der kinderen Gods te geven, om mij los te maken van alle banden, die mij hechten aan het vergankelijk schepsel, en mij door den zoeten band der goddelijke liefde vast te binden aan U, den God mijns harten, die blijft in eeuwigheid.

Neem dan, lieve JESUS, als Koning uw intrek in mijn hart. Heersch daar door uwe liefde. Met U zal ik leven, niet ik, maar Gij in mij. Dan zal mijn leven zijn voor U, mijn sterven een gewin. De dood zal mij onverbreekbaar vasthechten aan U. Wat het geloof mij leert van U, als Koning der eeuwen, zal ook waarheid zijn in het kleine koninkrijk van mijn hart: aan uw rijk zal geen einde wezen; neen, geen einde; want op het rijk der genade op aarde volgt het rijk van heerlijkheid in den Hemel, en dat rijk zal eeuwig duren. O God: *ons toekome uw rijk!* Amen.

GEBEDEN
VOOR DE E. COMMUNIE.

GEBED TOT JESUS.

O mijn allerminnelijkste JESUS, van uit uw' tabernakel ziet Gij hier in uwe heilige tegenwoordigheid neêrgeknield een onwaardigen dienaar, die U zoo menigmaal ontrouw geweest is; die het niet wagen zou, zich voor te bereiden tot de vereeniging met U, de Heiligheid zelve, zoo hij niet vertrouwde op uwe oneindige barmhartigheid, die den boetvaardigen zondaar zuivert; op uwe minzame goedheid, die hem ten dringendste tot dit overheilig liefdemaal uitnoodigt. Wat zijt Gij goed, lieve JESUS, wat ben ik gelukkig! Ik bid U, help Gij zelf mij, om in mijn hart de noodige gevoelens en gesteltenissen tot uwe komst op te wekken.

Ik geloof vastelijk, o God, dat Gij hier onder de nederige gedaante van brood waar-

lijk, wezenlijk en zelfstandig tegenwoordig zijt: Gij, God van alle eeuwigheid, één met den Vader en den Heiligen Geest; Gij, oneindig in heiligheid, in schoonheid in alle goddelijke volmaaktheden. Ik geloof dat Gij, de aanbiddelijke Majesteit, U met mij, nietig schepsel, zondig mensch, in de Heilige Communie wilt vereenigen. Ik verneder mij ten diepste voor U, ik aanbid en loof U met heiligen eerbied. — Ik overdenk nu met een innig genoegen uwe goedheid jegens mij en de weldaden mij geschonken.

Gij zijt neergedaald uit den Hemel, Gij hebt de menschelijke natuur aangenomen, Gij zijt gelijk geworden aan mij. In Bethlehem verschijnt Gij als een klein, een teeder kind, hoewel Gij de oneindige God waart; Gij leeft verborgen te Nazareth, onderdanig aan MARIA en JOZEF; Gij doorwandelt Judea, verkondigt uwe leer, verspreidt uwe weldaden; ondank, smaad en vervolging zijn de vruchten, die Gij bij velen inoogst; en het einde van uw sterfelijk leven op aarde! O wat lijden, wat smarten! wat wreede foltering naar ziel en ligchaam! En de verdiensten van uwe Menschwording, van uw lijden en sterven zijn

op mij toegepast: daardoor ben ik geheiligd in het doopsel, bezit ik het ware geloof, ben ik herhaaldelijk gezuiverd in de Biecht, word ik voortdurend door uwe genade verlicht en gesterkt. O wat hebt Gij mij bemind, lieve JESUS; en nog is uwe liefde niet voldaan. Op den plegtigen vooravond van uwen dood, hebt Gij mij die overgroote weldaad geschonken, waartoe ik mij nu weêr tracht voor te bereiden; U te mogen ontvangen in mijn hart, U, mijn JESUS, met Godheid en Menschheid, met Ziel en Ligchaam met Vleesch en Bloed. — Maar, mijn God, wat is dan toch de mensch, dat Gij hem zoozeer verheerlijkt? (Job. VII. 17) Wie ben ik? Ja, uw leerling, uw bevoorregt kind, een lid van uw H. Huisgezin, maar uw ontrouwe leerling, uw ondankbaar kind, uw onwaardige huisgenoot. En zou ik dan waardig zijn voor het groote werk, waartoe ik mij bereid? Neen, Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak; maar op U, o Heer, is mijne hoop gevestigd; ik vertrouw op uwe oneindige barmhartigheid, ik vertrouw door uwe goedheid gezuiverd te zijn van mijne zonden en fouten, die ik nogmaals uit liefde tot U verfoei; ik hoop, niet gelijk

Gij het verdient, dit is mij onmogelijk, maar zooveel ik het met de hulp uwer genade kan, mij op eene behoorlijke wijze tot uwe komst te bereiden. — Helpt mij Engelen en Heiligen des Hemels; mijn Engelbewaarder, mijn H. Patroon; vooral gij, H. Maagd MARIA, en H. JOZEF, komt en helpt mij, om in mijn hart eene waardige woonplaats, voor mijnen God gereed te maken!

Lieve JESUS, mijn hart heeft weleens voldoening gezocht in het aardse, het ijdele, het zondige; daar, waar de wezenlijke voldoening mijns harten niet te vinden is. Ik heb ondervonden, dat de verlangens van mijn hart, buiten U, mijn God, niet kunnen verzadigd worden. Neen, mijn hart is niet in rust, vooraleer het ruste in U. Gij zijt die eeuwige schoonheid, altijd oud, altijd nieuw. Gij zijt die oneindige beminnelijkheid, waarnaar mijn hart verlangt. Ik bemin U, lieve JESUS, U en U alleen bemin ik uit ganscher harte. Zend een vonkje van uw god'lijk liefdevuur, waardoor uw harte brandt, opdat ook in mijn hart de liefde jegens U meer en meer ontvlamme. Kom Gij zelf, lieve JESUS, in de H. Communie. Kom, mijn hart brandt van

verlangen naar U, mijne ziel dorst naar U. Kom dat verlangen voldoen, dien dorst laven. Kom rusten in mijn hart, kom U vereenigen met mijne ziel. — O ik hoor uwe liefelijke stem: Zie, Ik kom spoedig. En ik herhaal: hetzij zoo, kom, Heere JESUS, kom! (Apoc. XXII. 20).

GEBED TOT MARIA.

Beminnelijke Maagd, onbevlekt in uwe Ontvangenis, heilig in uwen levenswandel, hoogverheven Moeder van God, Koningin des Hemels; ik kom op dit gewigtig oogenblik mijns levens uwe magtige voorspraak afsmee-ken met een bijzonder vertrouwen. Ik ken mijne innige betrekking met U, ik ken uwe moederlijke goedheid voor mij, uw kind, maar een kind, dat verre verwijderd is van de onschuld en heiligheid zijner Moeder. En toch, mijne dierbare Moeder, ik ga in zekeren zin het geluk deelen, dat U is te beurt gevallen, toen gij de Moeder Gods geworden zijt. Uw goddelijke Zoon, mijn allerliefste JESUS, zal zich gewaardigen wezenlijk in mijn hart neêr te dalen in de H. Communie. Hebt gij uwe

geringheid voor God erkend, hoeveel te meer moet ik mijne onwaardigheid voor Hem belijden! Nederig smEEK ik dus uwe moederhulp af om mij, uw kind, bij te staan in dit heilig werk. Help mij, om uwen JESUS, naar uw voorbeeld, in een ootmoedig, zuiver en liefdevol hart te ontvangen. Gij hebt uw goddelijk Kind gegeven aan de herders, aan de wijzen, in de armen van Simeon, en zoo dikwijls in de armen van uwen zuiveren Bruidgom; ik vraag het U, mijne Moeder, verkrijg voor mij dat ook ik met de eenvoudigheid der herders, met de nederigheid der wijzen, met het vurig verlangen van Simeon, met de teedere liefde van uwen heiligen Bruidgom, uw goddelijk Kind in mijn hart, in de H. Communie moge ontvangen!

GEBED TOT JOZEF.

H. JOZEF, regtvaardig in uw leven, volgens de verzekering van den H. Geest; zoo naauw vereenigd met uw goddelijk Voedsterkind op aarde, en nu zoo hoog verheven bij JESUS, in den Hemel; ik kom op dit heilig uur U herinneren aan de verklaring van de H. Te-

resia, dat zij nooit hare toevlugt tot U genomen heeft, zonder verhoord te zijn geweest. — Ik uw zoon, ik de huisgenoot van het H. Gezin, waarvan gij het opperhoofd waart, ik, uw kind, bid U, mijn vader, met het volste vertrouwen, mij door uwe magtige voorspraak te willen ondersteunen om op eene waardige wijze, dienzelfden Menschgeworden God te mogen ontvangen, welken gij zoo menigmaal aan uw minnend vaderharte gedrukt hebt. O was ook mijn hart zoo brandend van liefde! was ook mijne ziel zoo zuiver als de uwe! Ik verlang ten minste naar die liefde, naar die zuiverheid; en dat verlangen mijns harten kent JESUS; en dat verlangen zal Hij onder uwe veelvermogende voorspraak verhooren. Kom, H. JOZEF, met uwe vlekkelooze Bruid; kom H. Engel, komt H. H. Patronen, komt, vergezelt mij naar de Tafel des Heeren.

DOMINE, NON SUM DIGNUS.

Heer, ik ben niet waardig, dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden. (Driemaal.) —

Ja, lieve JESUS, ondanks mijne onwaardigheid, stel ik mijn vertrouwen op U, die het Lam Gods zijt, dat de zonden der wereld wegneemt, door wien ook ik vertrouw de kwijtschelding mijner zonden ontvangen te hebben; door wien ik hoop tot het eeuwige leven te zullen gebragt worden. O moge voor mij deze H. Communie het onderpand zijn der toekomstige heerlijkheid! Mogen voor mij de woorden, die uw dienaar spreekt bij het toedienen dezer goddelijke spijs, bewaarheid worden: Het Ligchaam Onzes Heeren JESUS CHRISTUS beware uwe ziel ten eeuwigen leven! Amen!

GEBEDEN NA DE H. COMMUNIE.

—
GEBED TOT JESUS.

O mijn allerbeminnelijkste Verlosser, ik geloof, dat Gij nu wezenlijk in de H. Communie in mijn binnenste zijt neergedaald. Aanbad ik U vóór eenige oogenblikken in uw' H. Tabernakel op het altaar, nu mag ik U aanbidden in mijn eigen hart. — God met mij, ik met God, op de naauwste wijze één! Gij de Oneindige, ik uw zondig schepsel! Hoe is het mogelijk! Mijn God, ik verneder mij voor uwe aanbiddelijke Grootheid! ik aanbid U, rustend in mijn hart. Ik vereenig mij met de Engelen des Hemels, die mij thans omringen; ik sluit mij aan bij MARIA en JOZEF, die U het eerst bij uwe verschijning op aarde mogten aanbidden; met hen aanbid ik U, loof ik U, dank ik U, die in mijn binnenste rust. Ja, mijn JESUS, met U dank ik den Hemelschen Vader, gelijk Gij dien Vader dankte, bij de instelling van dit H. Liefdegeheim. Wanneer Gij zelf het dankoffer zijt,

dan zal die dank overeenkomstig met de wel-
daad wezen.

Die weldaad is onbegrijpelijk, is oneindig. Mijn God, ik ben vervoerd van verwondering, als ik denk, wat mij geschied is! In uwe oneindige rijkdommen, in uwe wijsheid en almacht, hebt Gij, weet Gij, vermoegt Gij mij niets meer te geven, dan Gij mij gegeven hebt. U zelven, met Godheid en Menschheid, hebt Gij meêgedeeld aan mij. — Gelijk ik U eenmaal van aanschijn tot aanschijn hoop te aanschouwen in den Hemel, zoo bezit ik U thans, verborgen maar wezenlijk in mijn hart. Ik deel reeds in het genot des Hemels.

En is uwe goedheid zoo groot, dat Gij U zelven aan mij geschonken hebt, o dan ben ik ook zeker, dat Gij mij verder niets zult weigeren, wat mijn anders zoo arm en behoeftig hart U zal vragen. O mij dunkt, dat Gij nu in mijn hart gezeteld zijt, als op een troon van genade, mij toesprekende: Mijn zoon, wat wilt gij, dat Ik u doe? — Mijn JESUS, ik vraag U: verlicht mijn verstand, om U te kennen, om uwen wil te kennen, den weg, dien ik moet inslaan, om U op aarde getrouw te blijven dienen. Versterk

mijne zwakheid, om U nooit meer te beleedigen; geef mij de genade, om vooral deze zonde.... niet meer te bedrijven, die gelegenheid.... te vlugten, dat middel.... ter volharding te gebruiken. Geef, dat ik mij toelagge op de deugd van gehoorzaamheid, jegens mijne ouders en oversten, gelijk Gij aan MARIA en JOZEF onderdanig waart; op de deugd van godsdienstigheid, gelijk Gij verklaardet, te moeten zijn in de dingen uws Vaders; op de deugd van naastenliefde, waaraan uwe ware leerlingen zullen gekend worden; op de deugd van zuiverheid, die zoo schoon, zoo hemelsch, zoo welgevallig is in uw goddelijk oog: — geef, dat ik, in ontbering en lijden, in kwelling en tegenspoed, in smaad en beleediging, naar uw voorbeeld zachtmoedig zij en ootmoedig van harte. — Schenk mij de genade, om mijne pligten van staat, als vader, kind, huisbaas, dienstbode, werkman, of in welke betrekking ook, — mijne pligten van godsdienst, ondanks alle wereldsche verleiding en menschelijk opzigt, — ook mijne verplichtingen van liefde, als deelgenoot van het H. Huisgezin, naauwkeurig en getrouw te vervullen. —

Tevens bid ik U, lieve JESUS, voor uwe strijdende Kerk op aarde; voor den Paus, den Bisschop, den Herder mijner Parochie, mijnen Biechtvader; voor den Bestierder en de medeleden der H. Familie; voor mijne ouders, oversten, broeders, zusters, vrienden en betrekkingen, regtvaardigen en zondaars. Maak hen allen deelachtig aan uwe goddelijke zegeningen. — Ik bid U ook voor de lijdende zielen des vagevuurs, vooral voor mijne dierbare.... en voor mijne gewezen medebroeders.

Ik vraag veel, lieve JESUS, maar ik ben zeker dat Gij mij al die gunsten schenken zult, wjl ik die vraag vereenigd met U en volgens uwen heiligen wil.

Maar ik hoor het, beminnelijke JESUS; Gij spreekt tot mij; Gij vraagt ook iets van mij. Spreek Heer, want uw dienaar luistert. (I. Reg. III. 9.) Mijn zoon, zoo zegt JESUS, geef Mij uw hart. (Prov. XXIII. 26.) O, mijn JESUS, ik geef U mijn hart, mijn geest en mijn leven; ik geef u mijne ziel en mijn ligchaam! ik geef U mij zelven geheel en al. Ik wijd U toe al mijne werken, al mijne woorden, al mijne gedachten, al de verlangens en begeerten van mijn hart. O dit hart bemint U,

en wil U eeuwig beminnen; dit hart is nu zoo gelukkig met U vereenigd, en wenscht altijd met U vereenigd te blijven; maar dit hart is zoo zwak door eigen kracht; ik be-veel het aan U, ik wijd het U toe, ik geef het U voor altijd, duld niet, dat ik het U nog ooit ontroove.

Ik vernieuw mijne toewijding aan U, mijn God, en stel mij geheel in uwe goddelijke handen. — Ontvang, o Heer, mijne geheele vrijheid; ontvang mijn geheugen, mijn verstand, geheel mijn wil. Al wat ik heb en bezit hebt Gij mij mildelijk gegeven, dit geef ik U alles wederom. Ik offer het geheel en al aan uw goddelijk welbehagen. Geef mij alleen uwe liefde met uwe goddelijke genade, dan ben ik rijk genoeg en vraag U niets anders. (H. Ignatius.)

JESUS, dien ik nu verborgen (in mijn hart, met de oogen des geloofs) aanschouw, ik smeeek U, dat het geschiede, waarnaar ik zoo zeer dorst, dat ik U met ongedekt aanschijn moge aanschouwen en zalig zijn in het zien uwer glorie. Amen.

ma
in
voo
Ver
heb
liefs
mij
uwe
mij
tot
zijn
kom
in
ik t
verh
vreu
neer
naar
den
is, l
heili
Maa
gepr

GEBED TOT MARIA.

Dierbare Moeder, ik ben altijd uw zoon; maar wanneer gij ziet, dat uw goddelijk Kind in mijn hart rust, dan zal uwe moederliefde voor mij, was het mogelijk, nog toenemen. Vereenigd met uwen Zoon, Moeder van God, heb ik meer regt op uw moederhart, op uwe liefde en voorspraak. Help mij dus uwen en mijnen JESUS danken. — Riep Elizabeth bij uwe komst in verwondering uit: van waar mij dit geluk, dat de Moeder mijns Heeren tot mij komt? Moet ik niet meer verwonderd zijn, ik, tot wien, in wien de Heer zelf gekomen is? Noemde zij u gelukkig, ook ik deel in uw geluk. En in dankbare vervoering mag ik thans uwen lofzang nazingen: Mijne ziel verheft den Heer, en mijn geest juicht van vreugde in God, mijn Zaligmaker. Hij heeft neergezien op de geringheid van zijnen dienaar; kende iedereen mijn geluk, allen zouden mij zalig noemen. Want Hij, die magtig is, heeft groote dingen aan mij gedaan, en heilig is zijn Naam! — In dien zin, o H. Maagd, hebt gij Gods grootheid en goedheid geprezen. Mogt ook ik, uw kind, eenigzins

in die heilige gevoelens uws harten deelen! Mogt ook ik mijnen God dankbaar en getrouw blijven! Sta mij bij, lieve Moeder, opdat ik nooit meer dien schat der goddelijke liefde verlieze, maar immer naar uw voorbeeld in die heilige liefde voor JESUS moge toenemen!

GEBED TOT JOZEF.

Beminnelijke Vader, H. JOZEF, groot in de strijdende, groot in de zegepralende Kerk, van af den troon uwer heerlijkheid slaat gij thans met welgevallen uw oog op mij neder, nu gij in mijn hart datzelfde Menschgeworden Woord ziet rusten, hetwelk gij zoo dikwijls op uwe armen genomen en met de teederste liefde aan uw vaderhart gedrukt hebt. Ach, kon ook ik, uw beschermeling, zulke zoete en aangename liefdebewijzen, als de uwe waren, aan JESUS, aanbieden! Help mij, H. JOZEF, uwen en mijnen JESUS loven, danken, en vurig beminnen! Help mij, opdat ik Hem beware, gelijk gij Hem bewaard hebt! Help mij, opdat geen Herodes, geen vijand mijner zaligheid, Hem en zijne liefde mij ontroove! Help mij, opdat ik altijd in zijne te-

genwoordigheid wandele en Hem immermeer beminne, tot dat ik eens in JESUS, liefde op aarde mijn leven sluite! JESUS, MARIA, JOZEF, dat ik in uw gezelschap in vrede sterve! Amen.

GEBED VAN DEN H. IGNATIUS. ¹⁾

Ziel van CHRISTUS, heilig mij.
Ligchaam van CHRISTUS, maak mij zalig.
Bloed van CHRISTUS, maak mij dronken.
Water der zijde van CHRISTUS, wasch mij.
Lijden van CHRISTUS, versterk mij.
O goede JESUS, verhoor mij.
Binnen uwe wonden, verberg mij.
Laat niet toe, dat ik van U gescheiden worde.
Tegen den boozen vijand verdedig mij.
In het uur mijns doods, roep mij.
En doe mij komen tot U.
Opdat ik met uwe Heiligen U love.
In de eeuwen der eeuwen. Amen.

¹⁾ Telkens 300 dagen aflat; na de Communie een aflat van 7 jaren; en een volle aflat ééns in de maand, zoo men dit gebed dagelijks bidt. Die aflaten kunnen aan de geloovige zielen worden toegevoegd. (S. C. I. 9 Jan. 1854.)

SCHOON GEBED NA DE H. COMMUNIE. ¹⁾

(VÓÓR EEN KRUISBEELD.)

O goede en allerzoetste JESUS, zie ik werp mij voor uw aanschijn op de knieën, en ik bid en smeeK U met de grootste vurigheid des geestes, in mijn hart te willen prenten de levendige gevoelens van Geloof, Hoop en Liefde en een waar Berouw over mijne zonden en den krachtdadigsten wil die te herstellen, terwijl ik met eene groote gemoedsaandoening en droefheid uwe vijf wonden bij mij zelven overdenk en in den geest aanschouw, dit vóór oogen hebbende, wat reeds de profeet David wegens U, o goede JESUS, zich in den mond legde: *Zij hebben mijne handen en mijne voeten doorboord, zij hebben al mijne beenderen geteld.* (Ps. XXI. 17 & 18.)

¹⁾ Volle aflat, toevoegelijk aan de geloovige zielen, zoo men dit gebed rouwmoedig en godvruchtig voor een Kruisbeeld bidt, na gebiecht en gecommuniceerd te hebben. Daarna bidde men tot intentie van Z. H. (Pius VII. 10 Apr. 1821. Leo XII. 17 Sept. 1825.)

1) SLOTGEBED.

VERNIEUWING DER OPDRAGT.

O JESUS, MARIA, JOZEF! Ik N... in de tegenwoordigheid van geheel het hemelsch Hof, kies U op dezen dag vol vertrouwen tot mijne Beschermers; ik offer U op en heilig U plegtig in deze Congregatie toe mijn lichaam en mijne ziel, alles wat ik heb en alles, wat ik ben. Ik maak het vaste besluit als een goed christen te zullen leven, om als een uitverkorene te kunnen sterven. Welk een geluk voor mij, eens, na een trouw vereerder en navolger van JESUS, MARIA, JOZEF te zijn geweest op aarde, in hun heilig gezelschap opgenomen te worden in den Hemel, en dat voor eene eeuwigheid! Dit hoop ik. Amen.

KRUISWEG-OEFENING

op den dag der H. Communie.

VOORBEREIDING.

Hemelsche Vader, ik dank U, dat Gij uwen eenigen Zoon hebt ten beste gegeven, om voor mij te lijden en te sterven; ik dank U, dat Gij mij dezen morgen dienzelfden Menschgeworden Zoon hebt geschonken in de H. Communie. — In dat heilig liefdegeheim wordt de gedachtenis gehouden van JESUS' lijden; in denzelfden nacht dat JESUS aan zijne vijanden werd overgeleverd, heeft Hij dit H. Sacrament ingesteld; het is zijn uitdrukkelijke wil, dat wij bij het naderen tot dien heiligen maaltijd zijn lijden en sterven zouden herdenken. — Mijn beminnelijke Verlosser, ik kom thans die herdenking in mij vernieuwen, ik kom uw verlangen voldoen, ik ga U volgen op den lijdensweg, om U te bedanken voor de wel-

daad der Verlossing en voor de weldaad dezen morgen ontvangen.

JESUS, mijne liefde, help mij die gevoelens van dankbaarheid en wederliefde voor U in mijn hart opwekken.

H. Engelbewaarder, wil mij vergezellen en geleiden. H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

1^e STATIE.

Jesus wordt ter dood veroordeeld.

Wij aanbidden U, CHRISTUS, en loven U.
Omdat Gij door uw H. Kruis de wereld
verlost hebt.

Als een booswicht staat JESUS, die reeds
veel geleden had, voor de regtbank van Pi-
latus. Met onderwerping aan den wil zijns
Vaders aanhoort Hij het doodvonnis, dat tegen
Hem wordt uitgesproken. — Mijn JESUS, wat
was uwe liefde voor mij toch groot! Ik had
den dood verdiend; Gij gaat sterven in mijne
plaats. Gij wilt dat ik leven zou door uwe
verdiensten. U, het leven zelf, heb ik dezen
morgen nog ontvangen. Welnu uit weder-
liefde wil ik voortaan leven alleen voor U.
Met H. den Paulus zeg ik; ik leef, nu niet ik,
maar CHRISTUS leeft in mij. (Gal. II. 20.)

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij uw kind,
opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet.

Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer.

O God, wees ons zondaars genadig!

2^e STATIE.

Jesus neemt het kruis op zijne schouders.

Wij aanbidden U, enz.

Welke waren de gevoelens van uw goddelijk minnend Harte, mijn JESUS, toen Gij het kruis op uwe schouders naamt! O, Gij dacht aan mij. Uit liefde voor mij hebt Gij U met dien zwaren last beladen. Gij wist dat uw kruis U ten dood, mij ten leven strekken zou. Denk ik wel genoeg aan die liefde mij in uw lijden, mij heden nog in de H. Communie bewezen? Kon ik U naar waarde wederliefde en dank betuigen! Ik wil U immer meer mijne liefde toonen, en uit liefde voor U alle moeilijkheden en kruisen geduldig dragen.

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

3 STATIE.

Jesus valt voor de eerste maal.

Wij aanbidden U, enz.

Mijn aanbiddelijke Zaligmaker, ik zie U met moeite het zware kruis voortslepen, ik zie U waggelen op uwe voeten en met uw bebloed aanschijn in het stof op den grond neêrvallen. Koning des Hemels, oneindige God, welk eene diepe vernedering voor U! Welk eene teedere liefde voor mij! Zoo vernedert Gij U voortdurend op het altaar, om onder den schijn van brood van tijd tot tijd mij deelachtig te maken aan het onuitsprekelijk geluk, dat ik van daag nog ontvangen heb. Geef, mijn JESUS, dat ook ik mij voor eenieder vernedere en ootmoedig van harte zij.

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

4^e STATIE.

Jesus ontmoet zijne Moeder.

Wij aanbidden U, enz.

Tot hiertoe had JESUS op zijn lijdensweg nog geen medelijden ondervonden. Nu ontmoet Hij zijne dierbare Moeder, wier teederlievend moederhart, om het bitter lijden haars Zoons, door een grievend zwaard van droefheid doorboord wordt. Om hare vurige liefde voor JESUS, was MARIA zoo gevoelig voor zijne smarten. — En mijn hart is dikwijls ongevoelig en koud. Geef, lieve JESUS, dat ik, door U in de H. Communie bezocht, naar het voorbeeld uwer en mijner Moeder, voor U van liefde brande, vooral wanneer ik uw lijden overdenk, wanneer ik U mijne gebeden opdraag, wanneer ik het H. Misoffer bijwoon, wanneer ik tot uwe H. Tafel naderen mag.

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

5^e STATIE.

Simon helpt Jesus het kruis dragen.

Wij aanbidden U, enz.

Gedwongen betoonde Simon zijne hulp aan JESUS in het dragen van het kruis. Hij kende JESUS toen niet. Hij wist niet tot welk geluk die hulp, aan JESUS bewezen, hem brengen kon. — Ik ken U, mijn God; en gelijk de leerlingen van Emmaus U kenden bij het breken des Broods, zoo heb ik heden bij het ontvangen van het Brood des levens nog duidelijker uwe oneindige liefde voor mij erkend. Ik weet tot welk geluk dat liefdebewijs van U mij brengen kan. Zoo ik uwe liefde waardeer en U getrouw blijf, dan ben ik gelukkig in tijd en eeuwigheid.

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

6. STATIE.

Veronica zuivert het aanschijn van Jesus.

Wij aanbidden U, enz.

Veronica was gelukkig. Voor die kleine dienst aan JESUS bewezen, ontvangt zij op haren doek het bloedig beeld van het lijdend gelaat van JESUS. Ik ben zeker, dat zij die schoone herinnering met zorg bewaard, met teedere liefde dikwijls aanschouwd heeft. — Gelukkiger, mijn JESUS, ben ik geweest dezen morgen. Niet uw beeld, maar U zelven heb ik ontvangen; niet in eenen doek maar in mijn hart. Dat onwaardeerbaar geschenk wil ik met de meeste zorg bewaren en dikwijls zal ik overdenken, welke groote weldaad mij geschonken is.

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

7^e STATIE.

Jesus valt voor de tweede maal.

Wij aanbidden U, enz.

Daar ligt onze goddelijke Verlosser, voor de tweede maal bezwiken onder den last des kruises. — Mij dunkt, Hij ziet rond; zijn lijdend Hart vraagt om troost en hulp. — Mijn JESUS, was ik daar tegenwoordig geweest, met wat liefde zou ik uw lijdend Hart getroost en U geholpen hebben. — Mijn kind, (zoo spreekt JESUS in mijn hart,) wilt gij Mij troosten, bezwijk dan nooit meer onder de bekoeringen; val nooit meer in zonde; wilt gij Mij helpen, belet dan, zoo veel gij kunt de zonde in anderen. — Dat wil ik, lieve JESUS, dat beloof ik U; versterk mijn besluit, om U getrouw te blijven en anderen tot de deugd aan te sporen.

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

8^e STATIE.

Jesus troost de weenende vrouwen.

Wij aanbidden U, enz.

Ik hoor het woord dat Gij, mijn JESUS, tot die vrouwen rigt. Indien men zoo handelt met het groene hout, met U, lieve JESUS, wat zal er dan geworden van het dorre, van mij, zondaar? — Dat woord doet mij vreezen; maar uwe liefde geeft mij hoop. — Gij rust in mijn hart; door uw Bloed is mijne ziel gezuiverd en gelaafd. Dat goddelijk Bloed roept ten Hemel, niet om wraak maar om genade. — Door de verdiensten van dat goddelijk Bloed, op mij toegepast, ben ik zeker van den Hemel, zoo ik U, het onderpand der toekomstige heerlijkheid, getrouw blijf bewaren.

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

9^e STATIE.

Jesus valt voor de derde maal.

Wij aanbidden U, enz.

Door het lijden reeds onderstaan, door het Bloed, dat voortdurend vloeijen blijft uit de wonden, verzwakt, bezwijkt JESUS op nieuw. Terwijl zijne vijanden Hem overladen met smaad en belediging, omringen Hem de Engelen des Hemels, die den lijdenden Godmensch aanbidden. — Mijn JESUS, neen, nooit meer voeg ik mij bij uwe vijanden, nooit meer wil ik U door de zonde beledigen. Ik sluit mij aan bij de Engelen des Hemels; met deze aanbid ik uwe grootheid, dank ik uwe goedheid, bemin ik U, als mijn opperste goed, U, dien ik dezen morgen nog ontvangen heb, en eens eeuwig met de Engelen hoop te loven.

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

10^e STATIE.

Jesus wordt van zijne kleederen beroofd.

Wij aanbidden U, enz.

Pijnlijk en smartvol is de toestand, waarin ik U hier aanschouw, mijn beminnelijke Verlosser. — Gij lijdt uitwendig door het losrukken uwer kleederen, inwendig door de bitterheid van den gal, in uwe eer door den smaad uwer vijanden. — Lijdt Gij, misschien nu nog niet, zelfs in uw Sacrament van liefde door de oneerbiedigheid en beleediging U aangedaan. Mag ik, uw bevoorregt kind, mij in deze zaak vrijspreken? — Mijn JESUS, ik be- loof het U, nooit meer de minste oneerbiedigheid, altijd heilige eerbied, vurige liefde jegens U hier verborgen! —

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

11^e STATIE.

Jesus wordt aan het kruis gehecht.

Wij aanbidden U, enz.

Het Lam Gods, dat de zonden der wereld wegneemt, wordt op het altaar der opoffering neergelegd. In onbegrijpelijke pijn worden de heilige handen en voeten van JESUS doorboord, wordt Hij aan het kruis vastgenageld. — En zou ik dan, door U, mijn JESUS, gezuiverd, door U bezocht in de H. Communie, zou ik dan U, mijne liefde, op nieuw kunnen beleedigen door de zonde en uwe smartelijke kruisiging vernieuwen! — Neen, lieve JESUS, mijne driften wil ik kruisigen, vooral die drift, die mij weleer tot zonde bragt. En nu: in eeuwigheid geen zonde meer. Met uwe genade zal ik aan U gehecht blijven.

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

12^e STATIE.

Jesus sterft aan het kruis.

Wij aanbidden U, enz.

Als Middelaar tusschen God en de menschen hangt het aanbiddelijk Offer opgeheven aan het kruis. Als Middelaar blijft Gij, lieve JESUS, voortdurend rusten in het liefdegeheim des Altaars. — Aan het kruis was alleen uwe Godheid, hier is tegelijk uwe Menschheid verborgen. Beiden toch geloof ik vastelijk. — Nederig rigt ik tot U de bede van den goeden moordenaar: Heer, gedenk mijner! — O ik hoop! ik ben blijde om hetgeen mij dezen morgen nog gezegd is: Het Ligchaam onzes Heeren JESUS CHRISTUS beware uwe ziel ten eeuwigen leven! Amen. Vader in uwe handen beveel ik mijnen geest!

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

13^e STATIE.

Het Ligchaam van Jesus wordt afgedaan van
het kruis.

Wij aanbidden U, enz.

Het ontzielde Ligchaam van JESUS, afgedaan van het kruis, wordt neergelegd op den schoot zijner dierbare Moeder. Wat ging er toen om in het hart van MARIA? De tranen die over hare wangen rollen, zijn bewijzen van hare inwendige smarten. Iedere wonde van JESUS doorboort haar moederhart. — O MARIA, laat ook mij, uw kind, door het lijden uws Zoons bewogen worden. Help mij, Hem wederliefde bewijzen voor de oneindige liefde mij bewezen. Help mij JESUS bedanken voor zijn bezoek in mijn hart. -- Toon dat gij mijne Moeder zijt, ik verlang uw toegeneegen kind te blijven.

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind, opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

14^e STATIE.

Het Ligchaam van Jesus wordt begraven.

Wij aanbidden U, enz.

Met eerbied en liefde wordt het aanbidde-
lijk Ligchaam van JESUS door zijne leerlin-
gen in een nieuw steenen graf neergelegd.
In mijn hart heb ik datzelfde aanbidde-
lijk Ligchaam, tegelijk met de goddelijke Ziel van
JESUS, ontvangen in de H. Communie. Was
het ook met dien heiligen eerbied, die vurige
liefde? Mijn JESUS, ik uw geliefde vriend, lid
van uw huisgezin, uw broeder, uw dischgenoot,
ik wil U in mijn hart bewaren en dat hart slui-
ten voor alles, wat met uwe liefde strijdt.
Heersch Gij daar, Gij alleen, o liefde van mijn
hart! Bewaar mijne ziel, bewaar mijn lig-
chaam, opdat het eens deele in uwe heerlijke
verrijzenis; de vrucht der waardige Communie.

H. Maagd, H. JOZEF, bidt voor mij, uw kind,
opdat ik JESUS meer en meer beminne. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

SLUITGEBED

Hemelsche Vader, op nieuw kniel ik neder om U te bedanken. Ik heb uwen aanbidde-lijken Zoon gevolgd op zijnen lijdensweg; ik heb zijne geledene smarten overdacht en mij tevens dankbaar aan het geluk herinnerd, dat mij dezen morgen geschonken is. Eeu-wige Vader, bewaar mij in uwe goddelijke liefde, waarin ik mij thans vertrouw te bevin-den! Aanbidde-lijken Zoon, blijf met mij, verlaat mij nooit meer; of liever, maak, dat ik U nooit meer verlate! — Goddelijke Geest, blijf in mij door uwe heilige liefde, blijf in mij wonen, als in een' U gevallen tempel; — blijf mij door uwe goddelijke genade sterken, om U, met den Vader en den Zoon, getrouw te blijven, altijd dankbaar te zijn voor de weldaad heden ontvangen, om zoo als een goed christen te blijven leven, ten einde eens als een uitverkorene te mogen sterven! Amen.

Zesmaal: *Onze Vader. Wees gegroet. Glorie.* enz.

VI.

DE DOOPBELOFTEN.

ONDERRIGTING.

Een der middelen, om in ons den geest des geloofs te onderhouden en onzen ijver in de dienst van God aan te wakkeren, is zeker de herinnering aan- en de vernieuwing van de beloften, welke wij bij ons H. Doopsel door den mond van anderen voor God hebben afgelegd.— Een schoone dag, om die beloften te vernieuwen is voor ieder de verjaardag zijns Doopsels, terwijl meermaals in het leven, vooral na het ontvangen der HH. Sacramenten, de vernieuwing dier beloften kan geschieden.— Voor de leden der H. Familie wordt Pinkstermaandag, het feest der oprigting van de Congregatie, als de dag aangewezen, waarop zij plegtig hunne doopbe-

loften zullen vernieuwen. (Regels enz. art. 20.)

Bij het ontvangen van het H. Sacrament des Doopsels is er een verbond gesloten tusschen God en den mensch.— God heeft ons zijne weldaden medegedeeld, op voorwaarde, dat wij Hem onze dienst zouden bewijzen. Hij heeft ons toen door de verdiensten van JESUS gezuiverd van de smet der erfzonde; bevrijd van de slavernij des duivels, zijn wij geworden de aangenomen kinderen van God den Vader, de heilige ledematen van CHRISTUS, en de zuivere tempels van God den Heiligen Geest. Wij zijn begiftigd door God met den onwaardeebaren schat van het ware geloof en opgenomen in de Kerk van CHRISTUS, waarin ons zoo vele genaden en middelen van zaligheid worden meêgedeeld. Wij ontvingen Gods heilige liefde, en Gods hulp om die zalige liefde te bewaren en te vermeerderen ten einde eens te deelen in Gods heerlijkheid. Zoo voorkwam ons God met zijne hemelsche zegeningen. En welk waren de pligten, die wij op ons genomen hebben? —

De gaaf des geloofs, die wij ontvingen, moet vruchten dragen. Dat geloof in God, den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest zou-

den
wer
wa
zou
het
wij
die
hen
een
nie
ons
ma
me
mij
vel
me
zon
al
vel
tre
dui
vaa
ver
wer
bin

den wij belijden met den mond, en in de werken toonen door eenen christelijken levenswandel.— Den schat dier goddelijke liefde zouden wij bewaren en doen aangroeijen door het onderhouden der geboden: aan God zijn wij verschuldigd geloof, hoop, liefde en godsdienstigheid; aan onze naasten, bijzonder aan hen, met wie wij inniger verbonden zijn, eene ware liefde uit het hart, op de lippen niet alleen, maar in daad en waarheid; voor ons zelven moeten wij nederig, zachtmoedig, matig, zuiver en heilig leven.— Alles, wat met Gods liefde in strijd is, zouden wij vermijden; daarom verzaakten wij aan den duivel, die de vijand is van God en van de menschen; aan zijne werken, dat is, aan de zonden; en aan al zijne pomperijen, dat zijn al die aanloksels en verleidingen, die de duivel gebruikt om den mensch van God af te trekken en tot zonde te brengen. — Aan den duivel dus, aan de zonde en aan alle gevaarlijke verleidingen tot zonde hebben wij verzaakt in ons Doopsel, om ons des te naauwer aan God en zijne heilige dienst te verbinden.—

De vernieuwing dier doopbeloften, met ge-

voelens van dank voor Gods weldaden, en leedwezen over onze menigvuldige ongetrouweden, zal aan God zeer aangenaam en aan ons zeer voordeelig zijn, om met nieuwen moed het pad van deugd en zaligheid te bewandelen. Wij zullen zoo de opwekking volgen van den H. Paulus (Eph. IV. 23): »Wordt vernieuwd ten aanzien van den geest uws gemoeds, en doet den nieuwen mensch aan, die door God geschapen is in gerechtigheid en heiligheid der waarheid.»

VERNIEUWING DER DOOPBELOFTEN.

Mijn Heer en mijn God, vol eerbied kniel ik neder in uwe heilige tegenwoordigheid. Ik kom herdenken dien grooten dag mijns levens, waarop ik het H. Sacrament des Doopsels ontvangen heb. O mijn God, wat hebt Gij toen reeds mij onverdiend uwe liefde bewezen! Gij hebt mij de vergiffenis der erfzonde, de gaaf des geloofs, den schat uwer goddelijke liefde geschonken. Gij hebt mij als kind der alleen zaligmakende Kerk aangenomen, mij in de innigste betrekking gesteld met U, mij tot de hoogste waardigheid,

het grootste geluk verheven van kind van U, broeder van uwen Menschgeworden Zoon, zuiv're tempel van uwen Heiligen Geest te zijn. Dank, mijn God, duizendmaal dank voor al die onverdiende gaven en weldaden uwer goedheid! Engelen des Hemels! JESUS, MARIA en JOZEF! ik vereenig mij met U om den eeuwigen Vader eenen waardigen dank aan te bieden.—

Maar, mijn God, wanneer ik mijne kinderen, de dagen mijner jeugd, mijnen vroegeren leeftijd overdenk, dan moet ik met schaamte bekennen, dat ik U niet altijd voor die weldaden dankbaar geweest ben. Helaas zoo dikwijls ben ik door onachtzaamheid, door jeugdige lichtzinnigheid, misschien door enkele boosheid U ondankbaar geweest, en ontrouw aan de pligten door het ontvangen van het H. Doopsel mij opgelegd. Ik beken mijne schuld, ik betreur die, ik vraag U nederig en rouwmoedig om vergeving.

Ik vernieuw het heilig verbond met U, mijn God, in het H. Doopsel aangegaan. Ik betuig mijn geloof in U, één' God in drie Personen, den Vader, den Zoon en den Heiligen Geest. Dat geloof zal ik in mij levendig

houden en belijden door mijn gedrag, door het getrouw betrachten uwer wet. Uwe geboden en die uwer Kerk, die mij tot haar kind opnam, zal ik stipt volbrengen, in 't bijzonder dat gebod van liefde, uw gebod, het gebod van den christen, dat alle anderen in zich besluit: U beminnende boven alles en mijnen naaste gelijk mij zelven.— Ik verzaak op nieuw aan alles wat met uwe wet, met uwe liefde, met mijn geluk in strijd is. Ik verzaak aan den vijand, den duivel, aan wiens klauwen ik ontruikt ben, en die voortdurend mij zoekt ten ondergang. U, mijn God, zal ik aanbidden, U alleen dienen en beminnen. Ik verzaak aan de werken des duivels, aan de zonden; neen, in eeuwigheid geene zonde meer! Liever sterven mijn God, dan U nog ooit vrijwillig te beledigen! want het grootste kwaad der wereld is niets, vergeleken bij eene enkele belediging van U, het opperste goed! — Ik verzaak de pomperijen des duivels, de verleidingen tot zonden, de ijdelheden der wereld, de valsche vermaken, de zondige genoegens, waardoor de duivel mij op nieuw in zijne strikken zoekt te vangen. Neen, Heer, niet in dat

schijngenot, maar in uwe liefde, in een zuiver en heilig leven voor U zal ik mijn geluk zoeken en het overvloedig vinden voor tijd en eeuwigheid. —

Ziedaar, o God, mijne heilige voornemens! Maar ik ken mijne zwakheid. Als kind van Adam, tot het kwaad geneigd, moet ik altijd strijden, ook met mij zelven, met mijne zondige hartstogten. Versterk mij door uwe gratie. Zegen mij en mijn besluit om U getrouw te blijven! JESUS, MARIA, JOZEF, aan U beveel ik mij, opdat het merkteeken van mijn H. Doopsel, het zegel des verbonds tuschen God en mij, het zegel van Gods weldaden en van mijne pligten, in dit leven ongeschonden bewaard blijve, tot ik eenmaal onder uwe bescherming in vrede sterve. Amen.

VII.

LOFOEFENINGEN.

Aanmerking. In ons midden rust JESUS in zijn H. Sacrament van liefde, om daar de wederliefde onzer harten te ontvangen. In plaats van liefde ontvangt JESUS van den mensch niet zelden smaad en onteering. Onze plicht is het aan JESUS herstel van die oneer aan te bieden, en Hem onze minnende harten toe te wijden.

Bij die toewijding aan JESUS, voegen wij, leden der H. Familie, de opdracht aan onze geestelijke ouders, MARIA en JOZEF. Met deze oefeningen zullen wij ons met vrucht bezig houden tijdens het Lof, of zoo dikwijls JESUS in zijn liefdegeheim ter onzer aanbidding wordt uitgesteld.—

ACTE VAN EERBOETE.

Aanbidderlijke Verlosser, ik werp mij vol eerbied neder voor uw heilig aanschijn. Uit uwen H. Tabernakel slaat Gij uwe alziende

oogen op mij. Gij ziet mij, uw kind, hier neergeknield, doordrongen van een levendig geloof aan uwe heilige tegenwoordigheid in dit H. Sacrament onder de nederige gedaante van brood; maar tevens het hart doordrongen van spijt en droefheid over de beleedigingen, welke U in dit geheim van liefde door anderen, en ook weleens door mij, zijn aangedaan. Ik wil U thans voldoening schenken en herstelling aanbieden voor alle die oneerbiedigheden, welke Gij hier ontvangt.

Mijn JESUS, om uwe oneindige grootheid verdient Gij de opperste eer van Engelen en menschen, om uwe grenzelooze goedheid moest Gij hier de liefde van alle harten ondervinden.

Maar wat hebt Gij tot hiertoe in plaats van dien verschuldigten eerbied en die innige wederliefde van de menschen ontvangen? O ik schrik, alleen bij de herinnering aan den smaad, dien Gij hier ondervonden hebt. De heidenen en ongeloovigen hebben dit liefdegeheim niet gekend, of, in zoo ver zij het kenden, hebben zij het met spot en verachting behandeld. De ketters hebben uwe wezenlijke tegenwoordigheid in dit H. Sacrament geloochend, in de hevigheid der

vervolging heeft de woede des duivels hunnen haat tegen U bezielde. Zij toonden die hel-sche woede door uwe rustplaatsen te onheiligen, door de bedienaars van dit H. Geheim te mishandelen. Nog meer; zij staken hunne heiligschendende handen uit naar U, rukten, in hunne verregaande snoodheid, de H. H. Hostiën uit de tabernakels, smeten die op het vuur, in het slijk, vertraptten die met voeten, doorboorden die met dolken. —Hoe is het mogelijk, mijn God, dat Gij dit alles onderstaan hebt! Waarom toondet Gij niet uwe Godheid, uwe almacht met hunne snoode plannen te verijdelen of met hen op hetzelfde oogenblik om hunne gruweldaden te straffen!

Wordt Gij beleedigd door uwe vijanden, lieve JESUS, o Gij wist, dat van hen niets beters te wachten was. Maar op onze liefde had Gij gehoopt, Gij had verwacht van ons, uwe bevoorregte kinderen, dien eerbied en die liefde U verschuldigd te ontvangen.

Ach, hoe velen, die zich voor christenen, voor uwe volgelingen uitgeven, zijn ongevoelig geweest voor uwe liefde! hoe velen, die niet beseffen de weldaad door U hier geschonken! Gij hebt uwe woning in ons mid-

den uitgekozen; dikwijls, ook nu weer, zijt Gij ter onzer aanbidding uitgesteld, en terwijl velen bezorgd zijn om andere vrienden en makkers te bezoeken, vergeet men U, verwaarloost men U te komen bezoeken, U te aanbidden, lieve JESUS, die U zoo gaarne met de kinderen der menschen onderhoudt.

En die komen in uw huis, hier voor uw aanschijn, hoe gedragen zij zich? Is hunne gedachte niet dikwijls op wereldsche, misschien op zondige zaken gerigt, zwieren hunne oogen niet rond uit nieuwsgierigheid, soms uit nog slechtere inzigten? Is hun hart wel bezig met U, mijn God, spreekt hun mond wel met U door een hartelijk en vurig gebed? Is geheel hunne uitwendige houding niet dikwijls zonder achting en eerbied, omdat zij niet doordrongen zijn van een levendig geloof aan uwe aanbiddelijke tegenwoordigheid in hun midden? —

Bepaalde zich hier de ondankbaarheid der christenen! Maar helaas! zij verstouten zich zelfs misbruik te maken van dit heilig geheim. Het hart door de zonde besmeurd, verkleefd aan eenig zondig voorwerp, dat ze meer beminnen dan U, lieve JESUS, komen zij zich

schijnheilig aan uwe tafel nederzetten. Op hunne bezoedelde tong ontvangen zij U, den God van heiligheid; in dat hart, waar de duivel heerscht, leiden zij U binnen, — en zoo vernieuwen zij de heiligschendende gruweldaad van Judas met U aan den duivel over te leveren, — en zoo eten en drinken zij hun eigen oordeel, — en zoo versmaden zij U, in uw' eigen aanbiddelijken Persoon, in uw goddelijk Vleesch en Bloed, en kruisigen U op nieuw in hunne harten.

Bij het herdenken van al die oneer is mijn hart met droefheid vervuld, te meer wijl ook ik, mijn beminde Verlosser, aan die ongevoeligheid, aan die nalatigheid, aan die oneerbiedigheid jegens U, misschien zelfs in vroegere dagen aan die heiligschendende Communiën mij heb pligtig gemaakt.

Met bitteren spijt herinner ik mij die beledigingen U aangedaan; nu is mijn wil opregt in de toekomst alles te herstellen. Gij kent, mijn God, de goede meening mijns harten; ik vraag U metinnig bero uw om vergiffenis mijner zonden, en verklaar U plegtig, voortaan mijn uiterst best te zullen doen, zoo veel mogelijk alle oneer te herstellen.

Daarom zal mijn hart steeds bezielde zijn met dankbare wederliefde voor U. — Met een levendig geloof zal ik U, hier tegenwoordig dikwijls komen aanbidden. — Met den meest mogelijken eerbied zal ik bij uw H. Misoffer tegenwoordig zijn. — Ben ik in de gelegenheid, ik zal U eerbiedig in de Processie van het Allerheiligste vergezellen; — doch bijzonder zal ik mij beijveren, om dikwijls en waardig, met een levend geloof, een vast vertrouwen, eene brandende liefde en een vurig verlangen, mij met U, lieve JESUS, hart aan hart, op de naauwstmogelijke wijze in de H. Communie te vereenigen.

Maar wat ik ook doe, nooit kan ik U naar waarde eeren en beminnen. Daarom verzoek ik alle regtvaardige zielen der aarde, alle Engelen en Heiligen des Hemels, bijzonderlijk de allerheiligste Maagd met haren kuischen Bruidegom, mijne zwakheid te ondersteunen. Komt, aanbidden wij onzen God, storten wij tranen van droefheid over den smaad JESUS aangedaan in zijn heilig geheim van liefde.

Kon ik U, lieve JESUS, zooveel acten van liefde opofferen, als er oogenblikken in mijn

leven geweest zijn of nog zijn zullen! Kon ik U een herstel aanbieden geëvenredigd aan de beleediging! Kon ik U beminnen, Gelijk Gij in dit Sacrament van liefde verdient bemind te worden! Aanzie ten minste mijne goede meening, ontvang de goede gevoelens van mijn hart en doe mij daarin volharden. Ik wil mij losrukken van alles, wat met uwe liefde strijdt, om U alleen te eeren, te dienen, te beminnen op aarde, ten einde U eenmaal te bezitten in den Hemel. Amen.

TOEWIJDING AAN JESUS.

Beminnelijke God, in dit H. Sacrament tegenwoordig, Gij hebt bij uwe Menschwording U gelijk gemaakt aan mij, om mij gelijk te maken aan U; Gij blijft U in dit liefdegeheim schenken aan mij, opdat ik mij zou schenken aan U.

O JESUS, wat is uwe liefde voor mij toch groot, wat zijn uwe weldaden menigvuldig. Met innig genoegen overdenk ik die. Uit den Hemel daalt Gij neer, in armoede wordt Gij geboren, in behoeften en verachting leeft Gij, de bitterste smarten lijdt Gij, den schan-

delijksten, den pijnlijksten dood sterft Gij, en waarom? omdat Gij mij bemindet. — Na uwen dood wordt nog uwe zijde doorboord en uw minnelijk Hart geopend, als toevluchtsoord voor mij tegen de gerechtigheid uws Vaders, teregt om mijne zonden verbolgen. Nog was uwe liefde niet ten einde. — Op dien plegtigen vooravond van uwen dood hebt Gij het allergrootste liefde bewijs U zelven geheel en al aan uwe leerlingen geschonken, ook aan mij, die U thans in die onbegrijpelijke weldaad uwer liefde aanbidden mag.

Gij zijt hier in dit H. Geheim om mijn Middelaar te zijn bij uwen Hemelschen Vader, mijn Offer, dat ik in de H. Mis met den Priester mag opdragen, mijn Voedsel ten eeuwigen leven, waarmee ik mijne ziel voeden mag, zoo dikwijls ik het geluk heb te naderen tot de H. Communie.

Maar nu, liefdevolle JESUS, wat vraagt Gij van mij voor die oneindige liefde mij hier be-
wezen? Geen tijdelijk goed, geen groote zaken, geen onmogelijke dingen. O mij dunkt, van uit uw' Tabernakel hoor ik uwe stem, die mij minzaam toeroept: »mijn zoon, geef Mij uw hart.” — Met innige vreugde bied

ik U dat offer van mijn hart; gewaardig U dat klein geschenk aan te nemen. — Ik heb weleens dat hart en zijn liefde geschonken aan ijdele en zondige zaken, terwijl ik U mijne liefde weigerde, maar nu, mijn God, onherroepelijk wijd ik mijn hart aan U toe; de liefde, de verlangens, de gevoelens van dat hart zullen alleen voor U zijn. Ik wil dankbaar zijn voor uwe liefde, bedroefd over mijne beledigingen U aangedaan, getrouw aan uwe genade en onderworpen in alles aan uwen goddelijken wil. Ik zal vurig zijn in mijn gebed, ijverig in mijne pligten, werkzaam in mijnen arbeid, geduldig in de kruisen, zachtmoedig in beledigingen, standvastig in de bekoring, volhardend in uwe liefde; niets zal mij van uwe liefde meer scheiden.

Meermaals, mijn God, heb ik die schoone voornemens gemaakt, maar wanneer ik denk aan mijne zwakheid, aan mijne lafheid van vroegere dagen, dan weet ik, dat ik die zonder U niet kan uitvoeren. Daarom vertrouw ik, niet op eigen kracht, maar op uwen goddelijken bijstand. Versterk Gij mijn hart, opdat ik met U vereenigd blijve, of liever ontvang mijn hart, neem het als uw eigen-

dom zoo duur gekocht en bewaar het zelf, opdat het met U en in U gelukkig zij voor den tijd en de eeuwigheid. Amen.

AAN MARIA.

H. Maagd, Moeder van JESUS, en mijne Moeder, Gij zijt getuige geweest van de eerboete uwen Zoon in zijn H. Sacrament aangeboden, van de opoffering, die ik aan JESUS gedaan heb. Zeker, die liefdebewijzen aan den Zoon, zullen ook aan het moederharte gevaltig zijn.

En nu, lieve Moeder, naast God erken ik niemand zoo verheven, zoo magtig, zoo goed voor mij, als U; daarom kom ik U mijnen kinderlijken eerbied betoonen, mijne goede voornemens aan uwen magtigen bijstand aanbevelen en mij zelven met alles wat mij dierbaar is aan uwe moederlijke bescherming toewijden.

Ik bid U, magtige Maagd, goede Moeder, bescherm de Kerk en haar zichtbaar Opperhoofd en al hare ledematen; toon dat gij de hulp der christenen zijt. Ik beveel u vooral hen, die van de liefde uws Zoons zijn afgeweken,

opdat Gij, die de toevlugt der zondaars zijt, voor hen eene ware bekeering moogt verkrijgen. — Ik stel onder uwe bescherming mijne ouders en oversten, mijne kinderen en onderdanen, mijne vrienden en betrekkingen, bewaar die allen in uwe teedere zorgen. — Ik smEEK U met het volste vertrouwen voor mijne medeleden van het H. Huisgezin, die zich bijzonderlijk aan uwe vereering en liefde hebben toegewijd: toon, dat Gij voor deze eene minnende Moeder zijt.

Wil ook het offer van mij, die zoo gaarne uw toegenegen zoon wezen zou, niet versmaden. Ik bied U het offer van mij zelven aan, ontvang mij, lieve Moeder, onder uwe magtige hoede. Bewaar mij, uw kind, opdat ik uw heilig voorbeeld volgend, getrouw de liefde uws Zoons in mijn hart beware en vermeerdere.

Moeder MARIA, wanneer Gij mij bewaart, dan vrees ik niets. En gij bewaart mij zeker zoo ik tot u mijne toevlugt neem. Dat wil ik doen in alle omstandigheden mijns levens: in de droefheid des harten, in de dorheid des geestes, in den tegenspoed, die mij treft, in het gevaar, dat mij dreigt, in de bekoring die mij kwelt, vooral wil ik mij aan U aan-

bevelen, als het uur van scheiden nadert, ja reeds nu en herhaaldelijk smeeik ik uwen bijstand af voor dat allergewigtigst oogenblik. H. MARIA, Moeder Gods, bid voor ons, zondaars, nu en in het uur van onzen dood. Amen.

AAN JOZEF.

Groote heilige JOZEF, om uwe verheven grootheid in den Hemel, om uwe magtige voorspraak bij God, zijt Gij waardig om door alle menschen, nog meer door mij, uw zoon, lid van uw huisgezin, vereerd, bemind en aangeroepen te worden. In de tegenwoordigheid van JESUS, die U voor zijnen Voedster-vader heeft uitgekozen en van de H. Maagd MARIA, die U van God tot Bruidegom ontvangen heeft, stel ik mij thans op nieuw bij JESUS en MARIA onder uwe vaderlijke bescherming. Ik maak het voornemen U te beminnen als mijn vader, U te eeren alle de dagen mijns levens. Gewaardig U mij op nieuw onder het getal uwer dierbare zonen aan te nemen, en mij door uwe magtige hulp bij te staan. Beveel mij aan uw goddelijk Voedster-kind en uwe kuische Bruid, geleid en bewaar

mij op alle mijne wegen en breng mij eens door een zaligen dood bij U in de eeuwige glorie des Hemels. Amen.

SCHIETGEBED. ¹⁾

Geloofd en gedankt zij ten allen tijd
Het hoogheilig en goddelijk Sacrament!

Ik verlaat U niet, Heer, vooraleer Gij mij gezegend hebt.

In den naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes. Amen.

1) 100 dagen aflat aan de overledenen toepasselijk, wanneer men dit schietgebed rouwmoedig en godvruchtig uitspreekt bij den zegen met het Allerheiligste, of onder de opheffing der Heilige Gedaanten in de H. Mis.
(Pius VII. 30 Juni. 1818 en 7 Dec. 1818.)

VIII.

OEFENINGEN

VOOR DE GELOOVIGE ZIELEN IN HET VAGEVUR.

ONDERRIGTING.

Het heilig geloof leert ons: dat er een vagevuur bestaat, — en dat de zielen, die daar lijden, door de voorbede der geloovigen kunnen geholpen worden. (Trid. Sess. 25. Decr. de Purg.)

Zeker, eene troostende waarheid van onze godsdienst dat zelfs door den dood de gemeenschap met onze dierbare broeders en vrienden niet verbroken wordt. Aan ons heeft God het in handen gegeven, hun lijden te verkorten, hen te verlossen uit dien kerker van zuivering. En zouden wij dan in gebreke blijven van die magt gebruik te maken ten gunste dier lijdende zielen? Neen, wij zullen voor haar zorgen, wij zullen hare voorsprekers zijn bij God. En wij zullen dit doen

met nog meer ijver, zoo wij wel beseffen dat wij daardoor de eer van God, het geluk dier zielen, en ons eigen geluk zullen bevorderen.

De eer van God vordert, dat wij zorgen voor die lijdende zielen. Want, zijn ze door onze bemiddeling verlost uit het lijden, en overgevoerd naar de woon des Hemels, dan zal God door hen, die zijne vrienden zijn, des te eer op eene meer volmaakte wijze geloofd en verheerlijkt worden. — Stellen we hier eene gelijkenis: wij bewonderen den heldenmoed der Missionarissen, die de zeeën oversteken en in verre landen aan heidenen en wilde volkeren het waar geloof gaan verkondigen. In zeker opzicht doen wij niets minder, wanneer wij zorgen voor de zielen des vagevuurs: die zielen zijn heilig, in de liefde Gods bevestigd en zeker van den Hemel, ze zijn dus in het oog van God meer verheven dan de zielen der ongeloovigen. Die zielen des vagevuurs zijn door God meer bemind, maar ook meer in staat om God te beminnen en te verheerlijken dan de zielen der heidenen. En zouden wij dan onzen ijver niet toonen in de zorg voor haar? Ja, God wil het dat wij

voor haar bidden. Gelijk Hij in de oude wet te kennen gaf, dat Hij de zondige joden niet straffen kon, wanneer zijn dienaar Mozes voor het volk van Israël bad; zoo zal diezelfde God in zijne grenzelooze goedheid de straffen van die lijdende zielen wegnemen, zoo wij voor haar bidden. En door die zielen om ons gebed verlost zal God des te meer geëerd en geloofd worden.

Maar welk geluk zullen wij aan die zielen zelf niet bezorgen! Dalen we met onze gedachten neer in die plaats van zuivering. Wellicht vinden wij daar de zielen onzer ouders of kinderen, onzer broeders of zusters, onzer vrienden en medeleden der H. Familie, of van anderen, die in hun leven zoo naauw met ons betrokken waren, die zoo veel voor ons gedaan hebben, en nu daar lijden, wie weet het, misschien om onze schuld. En hoe hevig is dat lijden! Die pijn van schade! Zij beminnen God zoo vurig, zij snakken naar het zalig aanschouwen van Gods aanschijn en kunnen door Gods regtvaardigheid weerhouden het doel harer wenschen niet bereiken. En dan die pijn van gevoelen! Van alle kanten

omgeven door het vuur der zuivering, rondom gewikkeld in de bitterste smarten, doordrongen van de gevoeligste pijnen boeten zij daar tot den laatsten penning. De eenigste hoop op verkorting van haar lijden, stellen zij op ons. Dringend smeeken zij om onze veelvermogende voorbede bij God, opdat de kerker van lijden ter harer verlossing worde ontsloten, en de poorten des Hemels voor haar geopend worden. Dat eeuwig geluk kunnen wij voor die zielen bespoedigen; en zullen wij dan niet met den meesten ijver van die magt gebruik maken, om die lijdende zielen het einde harer pijnen, het begin der eeuwige vreugde te bezorgen!

En wie twijfelt, of die zorg voor de geloovige zielen zal ook voor ons de zaligste vruchten dragen? Zullen zij niet reeds in het vagevuur voor ons bidden, want het zijn toch Gods vrienden! Maar zeker eens bij God, gelukkig door ons, zullen zij onze voerspraak wezen. Uit dankbaarheid zullen zij voor ons bij God ten beste spreken; welke bemoedigende gedachte voor ons te mogen denken: ik heb er in den Hemel geholpen, en die bidden

daar voor mij! En God zal luisteren naar dat gebed; want het geschiedt dóór hen, die zijne vrienden zijn, en vóór hen, die barmhartig geweest zijn jegens de lijdenden, en God zelf heeft verzekerd: zalig de barmhartigen, want zij zullen barmhartigheid verwerven. (Matth. V. 7.) Ja, die barmhartigheid Gods zullen wij ondervinden bij ons leven, God zal ons zegenen en bewaren; bij onzen dood, wij zullen dien vol vertrouwen te gemoet zien; bij ons oordeel, de zielen door ons verlost zullen onze voorsprekers zijn; bij onze intrede in den Hemel.... Denken we hier aan de gelijkenis van den onregtvaardigen rentmeester, die zich ten schade zijns meesters vrienden maakte van de onregtvaardige rijkdommen, opdat hij, wanneer hij van zijn ambt zou ontzet zijn, door deze vrienden in hunne woning zou opgenomen worden. — Maar wij zullen ons op de regtvaardigste en God aangenaamste wijze vrienden gemaakt hebben door onze zorg voor de geloovige zielen, vrienden, die ons naar den Hemel zijn voorafgegaan, en die, bij onze intrede in den Hemel ons daar met de dankbaarste vreugde in haar midden zullen opnemen.

Wij willen dan voor die arme zielen zorg dragen. En wij kunnen dit doen, door de voldoeningen van onze goede werken, van de kruisen, die wij geduldig dragen, van onze gebeden en H. H. Communiën aan God tot lafenis harer zielen op te offeren. Maar vooral kunnen wij dit doen, door het verdienen van aflaten op haar toepasselijk. Aan verschillende gebeden en goede werken zijn die aflaten verbonden, maar bijzonder aan de oefening van den heiligen kruisweg. — Ten anderen kunnen wij die zielen op eene buitengewone wijze helpen door het laten opdragen of het godvruchtig bijwonen van het H. Misoffer. (Trid. Sess. 25.) Zoo zegt de H. Cyrillus van Jerusalem: »Wij brengen dit goddelijk Offer voor de overledenen die in het vagevuur zijn, gelcovende dat dit een zeer groote hulp voor die zielen zijn zal, voor welke gebeden wordt terwijl het heilig en ontzagwekkend Offer daar voor ons aanschijn ligt.» Hoe schoon dus die bepaling in onze Regels. art. 17. »Na elkan- der bemind te hebben in het leven, zullen de leden der H. Familie nog na den dood elkander liefde toedragen. Daarom zal de Vereeniging eene lijkdienst doen verrigten

voor ieder lid, dat tot aan den dood in de congregatie zal hebben volhard." — En in deze Mis behooren alle medeleden tegenwoordig te zijn. Om ons aan te wakkeren, denken we slechts aan het beginsel der naastenliefde: wij moeten anderen beminnen gelijk ons zelve. Als ik nu leed in het vagevuur, o wat zou ik vurig verlangen naar het gebed, naar het bijwonen dier H. Mis voor mij van mijne levende medebroeders. — Welnu, wat wij van anderen zouden verlangen, behartigen wij dat ook voor onze overledene medeleden en te meer daar wij later ook meer barmhartigheid zullen ondervinden, zoo wij barmhartig geweest zijn jegens anderen.

Zoo wij de gewone gezangen niet medezingen zouden wij ons tijdens dat Misoffer voor onze overledene medebroeders kunnen bedienen van de volgende

GEBEDEN ONDER DE H. MIS

voor de geloovige zielen des vagevuurs.

GEBED VOOR DE H. MIS.

Mijn God, ik kom de aanbiddelijke Offerande van uwen eenigen Zoon aan uwe opperste Majesteit met den Priester opdragen, om U de verschuldigde eer te bewijzen, om U te danken voor uwe weldaden, om uwen zegen over mij en mijne medeleden af te smeeken, om uwe regtvaardigheid voldoening te schenken voor onze menigvuldige zonden, maar vooral tot lafenis der geloovige zielen in het vagevuur. Zie genadig neer o God, op het zoenoffer van uwen Zoon en gewaardig U om zijne oneindige verdiensten en voldoeningen kwijtschelding te schenken der tijdelijke straffen aan de zielen mijner overledene medebroeders en vrienden vooral aan de ziel van hem, voor wien ik meer bijzonder dit H. Misoffer wil bijwonen.

BEGIN DER MIS.

In den naam des Vaders, die de zielen

der geloovigen heeft geschapen, des Zoons, die haar door zijn bitter lijden heeft verlost, des Heiligen Geestes, die haar door zijne liefde heeft geheiligd.

Ik belijd, o God, voor U en geheel het Hemelsch hof, mijne onwaardigheid om dit H. Offer bij te wonen en uwe barmhartigheid voor de lijdende zielen af te smeecken. — Ik stel mij onder de bescherming uwer Heiligen vooral van de H. Maagd en den H. JOZEF, die zoo magtig zijn bij U, die door mijne overledene medebroeders geëerd en bemind werden. En vertrouwend op de oneindige verdiensten van JESUS, bid ik U om de vergeving mijner zonden en de verlossing der zielen mijner vrienden uit het vagevuur.

INTROITUS.

Ik bid U, mijn God, met den Priester: Geef aan de geloovige zielen de eeuwige rust en dat het eeuwig licht haar verlichte.

KYRIE.

Heer, wees mij, zondaar, genadig; volgens uwe oneindige barmhartigheid heb medelijden

met mij en met de lijdende zielen des vagevuurs. Ik vereenig mijne smeeking met den Priester en rigt vol vertrouwen tot U mijn

GEBED.

O God, die den zondaar vergiffenis schenkt en de zaligheid der menschen lief hebt, wij smeeken uwe genadige goedertierenheid, dat gij de broeders, naastbestaanden en weldoeners van onze Congregatie, die uit deze wereld overgegaan zijn, door de voorspraak van de zalige MARIA altijd Maagd en van al uwe Heiligen, tot het deelgenootschap der eeuwige zaligheid wilt laten geraken. Door CHRISTUS onzen Heer. Amen.

EPISTEL.

(1 Thess. IV. 12—17.)

Broeders, wij willen niet, dat gij onkundig zijt aangaande de ontslapenen, opdat gij u niet bedroeft gelijk de overigen, die geene hoop hebben. Want indien wij gelooven, dat JESUS gestorven en verrezen is, even zoo ook zal God diegenen die ontslapen

zijn door JESUS, toebrengen met Hem. Want dit zeggen wij u met het woord des Heeren, dat wij, die leven, die overblijven tot de komst des Heeren, de ontslapenen niet zullen vóórkomen; want de Heer zelf zal op een bevel, en op de stem van een Aartsengel en op de bazuine Gods, van den hemel nederdalen, en de dooden in CHRISTUS zullen eerst opstaan; daarna zullen wij, die leven, die overblijven, te gelijk met hen op wolken weggevoerd worden CHRISTUS te ontmoet in de lucht, en zoo zullen wij altijd met den Heer zijn. Zoo dan, vertroost elkander met deze woorden. — God zij dank.

TRACTUS.

Ontsla, Heer, de zielen van alle overledene geloovigen van allen band der zonden, en geef dat zij door uwe genade het oordeel van wraak mogen ontgaan en de zaligheid van het eeuwig licht mogen genieten.

EVANGELIE.

(Jois. XI. 24—27.)

In dien tijd zeide Martha tot JESUS: Heer,

waart Gij hier geweest, mijn broeder zou niet gestorven zijn; maar ook nu weet ik, dat al wat Gij van God mogt vragen, God het U geven zal. JESUS zeide tot haar: uw broeder zal verrijzen! Martha zeide tot Hem: Ik weet dat hij zal verrijzen bij de verrijzenis ten jongsten dage. JESUS zeide tot haar: Ik ben de verrijzenis en het leven: die in Mij gelooft, al is hij ook gestorven zal leven; en een iegelijk, die leeft en in Mij gelooft, zal in eeuwigheid niet sterven! Gelooft gij dit? Zij zeide tot Hem: Ja Heer, ik geloof dat Gij de CHRISTUS zijt, de Zoon des leventen Gods, die in deze wereld gekomen zijt.

Lof zij U, CHRISTUS.

OFFERANDE.

Heilige vader, almachtige, eeuwige God ontvang dit offer van brood en wijn, die in het Ligchaam en Bloed van uwen menschgeworden Zoon zullen veranderd worden door de heilige woorden der consecratie. — Ontvang het offer van mij zelven dat ik U met het offer des Priesters ootmoedig aanbied, ontvang het offer van uwen eengien Zoon,

dat ik, uw onwaardige dienaar, met den Priester ga opdragen aan U mijn' levenden en waarachtigen God, voor mijne ontelbare zonden, beledigingen en nalatigheden, gelijk ook voor hen die hier tegenwoordig zijn, alsmede voor alle geloovige christenen, zoo levende als doode, opdat het mij en hun ten eeuwigen leven strekke. Amen.

ORATE FRATRES.

Voor de laatste maal, eer het heiligste deel der Mis nadert, keert zich de Priester tot mij en vraagt mij met hem te willen bidden, opdat zijne en mijne offerande U, mijn God, aangenaam wezen zou.— Ik vereenig mij dus in den geest met de gebeden des Priesters, en met hem rigt ik mij tot U:

GEBED.

O God, wiens barmhartigheid oneindig is, ontvang onze nederige smekingén, en geef door deze geheimen van zaligheid de kwijtschelding aller zonden aan de zielen van onze broeders, naastbestaanden en weldoeners, aan

wie Gij de belijdenis van uwten Naam gegeven hebt. Door CHRISTUS onzen Heer. Amen.

PREFATIE.

Mijn God, ik wil al mijne gedachten, al mijne verlangens losrukken van het aardsche. — Ik rigt mijn hart alleen tot U. — Ik erken de weldaden uwer onuitsprekelijke goedheid, en dank U door JESUS CHRISTUS, uwten Zoon onzen Heer. — Ik erken uwe oneindige Majesteit, uwe aanbiddelijke heiligheid. Ik kniel eerbiedig in stille aanbidding neer en vereenig mij met de Engelen des Hemels; met hunne stem klinkt de stem mijns harten tot U: Heilig, heilig, heilig! is de Heer, de God der heerscharen!—

CANON DER H. MIS.

Gezegend is Hij die komt in den naam des Heeren. Zoo riepen de Joden bij de plegtige intrede van JESUS in Jerusalem. Had ik het geluk gehad daarbij tegenwoordig te zijn! — Dat geluk is mij nu geschonken. En ik herhaal bij mij zelven dien vreugdekreet der Jo-

den: Gezegend, heilig en aanbiddeijk is Hij, die op het magtig woord des Priesters komen zal op het Altaar, in ons midden. — Beminnelijke Zaligmaker, moge uwe komst in ons midden zaliger vruchten voortbrengen, dan bij de Joden! Moge die komst van U, als Offer van oneindige waarde, tot vrede strekken voor uwe strijdende Kerk op aarde, tot welzijn van het Opperhoofd dier Kerk, van hare Bestierders en al hare ledematen! Moge dit Offer dienen tot zaligheid van mij, van mijne medebroeders, van allen die hier tegenwoordig zijn en bijzonder voor die levenden, voor welke ik U uitdrukkelijk bid.

(Bij het naderen der H. Consecratie vereenig U inniger met MARIA en JOZEF, met de Engelen en Heiligen des Hemels, en aanbid in stilte Hem, die komt in den naam des Heeren, die met Godheid en Menschheid uit den Hemel in de handen des Priesters nederdaalt.)

NA DE CONSECRATIE.

Het aanbiddeijk Offer is in ons midden; JESUS zelf rust op het Altaar. Ik geloof vas-

telijk, lieve JESUS, uwe wezenlijke tegenwoordigheid; ik aanbid U, mijn God en Zaligmaaker. Mijn hart bemint U; kon ik U naar waarde beminnen! Onbegrijpelijk is uwe goedheid voor mij. Ik besef uwe diepe vernedering; als slagtoffer ligt Gij daar. O deze gedachte, dat levendig geloof vervult mijn hart met het zoetste vertrouwen. — Gij zijt nu neergedaald als een God van barmhertigheid en liefde; maar nu denk ik aan eene andere komst van U, wanneer Gij als een God van heiligheid en regtvaardigheid verschijnen zult, om mij en alle menschen te oordeelen. Wat zal ik, ellendeling, dan zeggen? Welke voorsprekers zal ik inroepen, daar naauwelijks de regtvaardige zeker is? Regtvaardige regter der wraak, verleen mij de kwijschelding vóór dien dag van strenge rekening. Gedenk, lieve JESUS, wat Gij voor mij gedaan hebt en verwerp mij niet op dien grooten dag.

Ik bid nu voor mij zelven, maar ik hoor nog eene andere stem, die mij toeroept op dit heilig oogenblik, waarop mijn gebed zoo vermogend is: hebt medelijden met mij, hebt medelijden ten minste gij mijne vrienden.

(Job. XIX. 21.) Het is de stem der lijdende zielen. O ik bid en smeeik U, barmhartige God, om genade voor haar. Erbarm U over de zielen mijner vrienden en medebroeders, vooral over de ziel van N... Gedenk, mijn God en Vader, dat zij ook uwe kinderen zijn, dat ook voor haar op Calvarie JESUS geleden heeft, en dat offer van oneindige waarde hier voor haar vernieuwt, verleen haar de plaats van verkwikking, licht en vrede! Genadige Heer JESUS, geef haar de eeuwige rust!

PATER NOSTER.

Onze Vader, die in de Hemelen zijt. enz.

Ik smeeik U, verlos mij en de geloovige zielen van alle kwaad, bijzonder van alle schuld van zonden en straffen. Verleen mij den vrede, met mij in uwe heilige liefde te bewaren op aarde; geef den vrede aan de geloovige zielen met haar op te nemen in uwe glorie in den Hemel. Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, geef haar de rust, de rust, en de eeuwige rust.—

DOMINE NON SUM DIGNUS.

Heer ik ben niet waardig dat Gij komt onder mijn dak, maar spreek slechts één woord en mijne ziel zal gezond worden. (*Drie-maal*).—

Neen, mijn God, ik ben niet waardig U met den Priester in de H. Communie te ontvangen.— Zuiver mijn hart door uwe genade. Het is bedroefd om zijne zonden. Het bemint U. Het verlangt naar U. Het wil, gesterkt door uwe goddelijke hulp, U voortaan vurig beminnen en getrouw blijven dienen. —

Ook de zielen des vagevuurs zijn nog niet waardig dat zij komen tot U in den Hemel. Niets wat besmet is wordt voor den troon uwer heiligheid toegelaten. Doch ik bid U, genadige Vader, zie neer op het offer uws Zoons, en om zijnent wille, spreek slechts met één woord, scheld haar de schuld kwijt en roep ze tot U.

Dat het eeuwig licht haar verlichte, met uwe Heiligen in eeuwigheid, omdat Gij, o Heer, goedertieren zijt!

GEBED.

Wij sneeken U, almachtige en barmhartige God, geef, dat de zielen van onze broeders, naastbestaanden en weldoeners, voor wie wij dit offer van lof aan uwe Majesteit hebben opgedragen, door de kracht van dit Sacrament van alle zonden gezuiverd, de zaligheid van het eeuwig licht door uwe genade mogen ontvangen. Door CHRISTUS onzen Heer. Amen.

REQUIÉSCANT IN PACE!

Dat zij in vrede rusten! Ja, mijn God, dit is mijne vurige bede. Dat de zielen der geloovigen, bijzonder van hen, voor welke dit H. Misoffer is opgedragen, in het zalig oord van eeuwigten vrede bij U worden toegelaten. Dat zij met de Engelen en Heiligen uwen lof zingen en uwe barmhartigheden in eeuwigheid prijzen!

En die zielen door mijne voorspraak gered zullen ook mij, hunnen voorspreker op aarde, niet vergeten. Dankbaar voor de weldaad haar bewezen, zullen zij wederkeurig mijne voorsprekers zijn in den Hemel. Zij zullen den

goeden God voor mij bidden, dat Hij zich ge-
waardige, mij te zegenen, mij te versterken
en te bewaren, en mij eenmaal in haar ge-
zelschap over te voeren in den Hemel. Of mogt
ik eerst nog iets te zuiveren hebben in het
vagevuur, dan zullen mijne medebroeders ook
voor mij bidden en mijne verlossing bespoe-
digen; dan zal mij barmhartigheid bewezen
worden, omdat ik barmhartig geweest ben.
En God zal ook mij roepen tot zich. — In-
tusschen wil ik mij van alle ook van de ge-
ringste fouten zuiver bewaren, en mijne vroe-
gere schulden door ware boete afkopen. Ik
vertrouw, mijn JESUS, op uwe oneindige ver-
diensten. Ja ik weet dat mijn Verlosser leeft
en dat ik eens in den jongsten dag uit de
aarde zal opstaan. Moge het zijn tot eene
heerlijke verrijzenis! Die hoop rust in mijn
binnenste. — En dan! o, ik verheug mij
nu reeds in deze zalige gedachte, en dan!
in het gezelschap mijner medebroeders, bij
JESUS, MARIA en JOZEF voor alle eeuwigheid
gelukkig in den Hemel! Amen.

KRUISWEG-OEFENING

VOOR DE GELOOVIGE ZIELEN IN HET VAGEVUUR.

VOORBEREIDING.

Lieve JESUS, voor uw altaar neergeknield, aanbid ik U als mijn Heer en God, mijn Verlosser en Zaligmaker. Als christen ben ik in gemeenschap met U, met uwe Engelen en Heiligen, met de kinderen uwer Kerk op aarde, met de geloovige zielen des Vagevuurs. — Als lid van het H. Huisgezin ben ik nog naauwer aan U, mijn JESUS, en MARIA en JOZEF toegewijd, ben ik inniger verbonden met mijne levende medebroeders, meer betrokken met de zielen mijner medeleden, die misschien lijden in het Vagevuur. — Uw heilig lijden, mijn aanbiddelijke Verlosser en het lijden dier arme zielen ga ik op den Kruisweg overdenken tot mijne stichting en hare lafenis. Voor mij en voor haar zal ik nu en dikwijls verzuchten tot U: Heer, kom uwe dienaren, ons en de geloovige zielen, te hulp,

die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht! Ik maak de meening, de aflaten toe te passen, een op mij en de overige op de zielen der geloovigen in het vagevuur, op de zielen mijner medeleden, bijzonder op die ziel, voor welke ik nu vooral uwe barmhartigheid, mijn God, kom afsmeeken.

Dat de zielen der geloovigen door Gods barmhartigheid in vrede rusten! Amen.

—

1 STATIE.

Jesus wordt ter dood veroordeeld.

Wij aanbidden U CHRISTUS en loven U.

Omdat Gij door uw H. Kruis de wereld verlost hebt.

Voor de regtbank van Pilatus staat JESUS, de man van smarten, geheel onschuldig, de Heiligheid zelf. Onregtvaardig is het vonnis van Pilatus; regtvaardig het vonnis van den Hemelschen Vader tegen zijnen Menschgeworden Zoon, die zich met de zonden der wereld beladen had. Ook de zielen des vagevuurs zijn door God veroordeeld tot het lijden; zij moeten

bekennen: Regtvaardig zijt Gij, Heer, en billijk is uw oordeel. — Om de verdiensten van uw lijden lieve JESUS, ontferm U over die arme zielen, bijzonder over de ziel van hem, die tot het zwaarste lijden is veroordeeld.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet. Ontferm U onzer, Heer, ontferm U onzer. Dat de zielen der geloovigen door Gods barmhartigheid in vrede rusten! Amen.

2 STATIE.

Jesus neemt het kruis op zijne schouders.

Wij aanbidden U, enz.

Met wat liefde en onderwerping aan den wil zijns Vaders neemt JESUS het kruis op zijne schouders. Dat kruis zal Hem bijblijven, tot dat Hij daaraan zijn leven uit liefde voor den mensch zal opofferen. Ook de zielen in het vagevuur dragen het kruis van haar lijden met geduld en onderwerping, zonder te morren tegen Gods beschikking. Zij lijden tot

de laatste straf geboed is. Maar toch zij wenschen zoo vurig naar het einde des lijdens, naar het begin der glorie.

Lieve JESUS, heb medelijden met haar, bijzonder met die ziel, welke op aarde met het meeste geduld haar kruis gedragen heeft.

Heer, kom uwe dienaren te hulp; die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

3^e STATIE.

Jesus valt voor de eerste maal.

Wij aanbidden U, enz.

Ik zie het Lam Gods, dat de zonden der menschen op zich heeft genomen, ter slagbank geleid worden, en voor de eerste maal onder het kruis bezwijken. Hoe gaarne, mijn Verlosser, zou ik U helpen... O dit kan ik, door te bidden voor de geloovige zielen die uwe dierbare vrienden, uwe eigene en waardige ledematen zijn. Ik geef gehoor aan uw verlangen, en bid U vurig voor die lijdende zielen bijzonder voor die ziel, welke op

aarde het meest voor de verlossing der zielen uit het vagevuur is bezorgd geweest.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

4^e STATIE.

Jesus ontmoet zijne Moeder.

Wij aanbidden U, enz.

JESUS, de beste zoon, die denkbaar is, MARIA de teederste moeder, die ooit geweest is of zijn zal, JESUS en MARIA ontmoeten elkander. MARIA lijdt om het lijden haars zoons; JESUS lijdt om het lijden zijner Moeder. Zoo deelt de ware liefde in het lijden van anderen. Zoo deel ook ik in het lijden der zielen in het vagevuur, en bid U, lieve JESUS, onder de voorspraak uwer Moeder, zie genadig neer op die lijdende zielen, bijzonder op die ziel, welke op aarde het meest haren ijver toonde, om uw heilig lijden te overdenken en U op den kruisweg te volgen.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij

door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

5^e STATIE.

Simon helpt Jesus het kruis dragen.

Wij aanbidden U, enz.

JESUS kon den zwaren last van zijn kruis niet verder voortslepen; althans de soldaten vreezen, dat Hij voor het bereiken der strafplaats sterven zal. Daar staat Hij verlaten van allen, niemand wil Hem hulp verleenen. Simon moet gedwongen worden JESUS te helpen. — Neen, JESUS, ik wil U niet zonder hulp laten, ik wil U helpen in uwe ledematen. Ik smEEK U om genade voor de geloovige zielen, bijzonder voor die ziel, welke het meest verlaten is, voor welke op aarde het minste gebeden wordt.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader. Wees gegroet, enz.

6^e STATIE.

Veronica zuiver het aanschijn van Jesus.

Wij aanbidden U, enz.

Om de hevigheid uwer smarten, om den ellendigen toestand, waarin Gij U bevindt, lieve JESUS, wordt het hart van Veronica bewogen; zij dringt door tot U en zuivert uw aanschijn, en draagt tot loon dier goede daad uw heilig afbeeldsel mede. — Gelijk Veronica, zoo heb ik medelijden met U, mijn lijdende Verlosser, en met de lijdende zielen des vagevuurs. Ik ook wil door de verdiensten van uw lijden voor haar om verligting bidden in het bitter lijden, dat zij onderstaan. Erbarm U over haar, bijzonder over die ziel, welke op aarde het meest verlangde naar het aanschouwen van uw goddelijk aanschijn in den Hemel.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

7^e STATIE.

Jesus valt voor de tweede maal.

Wij aanbidden U, enz.

Op nieuw zie ik U, mijn aanbiddelijke Verlosser, onder den zwaren last van uw kruis, onder den zwaren last onzer zonden, bezwijken. In plaats van troost en hulp ontvangt Gij bespottling en nieuwe mishandeling. Lieve JESUS, ik bied U mijne hulp aan, met U te bidden voor uwe lijdende ledematen, de zielen des vagevuurs. Ik smEEK U vurig verlos haar uit die pijnen, bijzonder die ziel, welke op aarde het meest bezorgd was de arme en ongelukkige menschen door werken van barmhartigheid te troosten en te helpen.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

8^e STATIE.

Jesus troost de weenende vrouwen.

Wij aanbidden U, enz.

De vrouwen van Jerusaleem weenen bij het

zien, hoe wreedaardig mijn Goddelijke Verlosser door de beulen mishandeld werd. Gods regtvaardigheid eischte voldoening voor mijne zonden. Die zonden te beweenen is mijn pligt. Diezelfde regtvaardigheid van God zie ik in de bittere pijnen des vagevuurs. — O mijn JESUS, om uw lijden bewaar mij voor het eeuwig lijden der hel, voor de tijdelijke straf des vagevuurs; en red de lijdende zielen der geloovigen uit haren kerker, bijzonder die ziel, welke op aarde het vurigste hare fouten beweend en geboet heeft in het H. Sacrament van boetvaardigheid.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

9^e STATIE.

Jesus valt voor de derde maal.

Wij aanbidden U, enz.

Bij het opklimmen van den Calvarieberg valt mijn aanbiddelijke Zaligmaker op nieuw

onder zijn kruishout neder. Ik bewonder de liefde, het geduld, de zachtmoedigheid van het goddelijk Lam. — Hoe velen lijden er misschien in het vagevuur, die nog kort voor hunnen dood in hunne laatste ziekte bezweken door ongeduld en gebrek aan nederige onderwerping aan Gods wil. Lieve JESUS, geef dat ik in alle lijden dezes levens tot den dood toe geduldig zij, en zoo hier mijne fouten boete! Ontferm U over de zielen des vagegevuurs, bijzonder over die ziel, welke hare ziekten met het grootste geduld geleden heeft.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

10^e STATIE.

Jesus wordt van zijne kleederen beroofd.

Wij aanbidden U, enz.

Pijnlijk was die ontkleeding: bitter was dat laven met gal en azijn. — Medelijdenswaardig is de smartvolle toestand, waarin ik U hier aanschouw, mijn Verlosser. Ook de zie-

len des vagevuurs worden op alle wijzen gepijnigd in die zuiverende vlammen en verdienen ons medelijden. Lieve JESUS, om de smarten door U geleden, heb medelijden met de zielen in het vagevuur, bijzonder met die ziel, die het digtste is bij hare verlossing, opdat zij door mijn gebed uit de pijnen verlost, tot uw bijzijn in de woon des Hemels worde toegelaten.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

11^e STATIE.

Jesus wordt aan het kruis gehecht.

Wij aanbidden U, enz.

Zie hoe gehoorzaam JESUS was, niet alleen aan zijn Hemelschen Vader, aan MARIA en JOZEF, maar ook aan de beulen die Hem gaan kruisigen. Hij steekt zijne handen en voeten uit... Zij worden doorboord... O wat pijn!... maar God wil het... JESUS onderwerpt zich. — Zoo onderwerpen zich de zielen des vagevuurs.

En toch haar lijden is niet tot verdienste, maar tot voldoening aan God. Die voldoening kan door mijn gebed worden aangevuld. O mijn God, ik bid U voor die arme zielen, bijzonder voor die ziel, welke het best aan hare oversten gehoorzaamde.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

12^e STATIE.

Jesus sterft aan het kruis.

Wij aanbidden U, enz.

Het groote Zoenoffer zal weldra voltrokken zijn. JESUS heeft alles volbragt wat zijn Hemelsche Vader Hem had opgelegd. Hij beveelt zijnen Geest in de handen zijns Vaders en sterft... Hadden zich de geloovige zielen tot zulken zaligen dood voorbereid, hadden ze alle schuld en straf voor God uitgewischt! Maar ze waren nalatig; daarom lijden ze nu. — Lieve JESUS ik wil hier voldoen voor mijne schulden en straffen, en smeeek U voor die lijdende

de zielen opdat zij ten spoedigste verlost worden, bijzonder die ziel, die zich op aarde het zorgvuldigste tot eenen zaligen dood voorbereidde.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

13^e STATIE.

Het Ligchaam van Jesus wordt van het krnis afgedaan.

Wij aanbidden U, enz.

Ik zie de diep bedroefde Moeder MARIA het doode Ligchaam van haren Goddelijken Zoon op haren schoot ontvangen. O wat zwaard van wee en bittere droefheid voor het treurend moederharte! Zie, MARIA, zoo zeer heeft uw Zoon de zielen liefgehad! Maar ook Gij bemint de zielen: mijne ziel en de zielen mijner medebroeders. Ik smeeek uwe moederlijke voorpraak af ten gunste der lijdende zielen in het vagevuur, bijzonder ten gunste van die ziel, welke u op aarde het teederste als Moeder erkende en beminde.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwē lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

14^e STATIE.

Het Ligchaam van Jesus wordt begraven.

Wij aanbidden U, enz.

Het ontzielde Ligchaam van JESUS daalt neer in het graf. Gelukkige spelonk, welke dien kostbaren schat mogt bergen. Zoo gelukkig, ja nog gelukkiger ben ik somwijlen, en waren dit ook eens de zielen des vagevuurs, wanneer zij JESUS hunnen God met Ziel en Ligchaam ontvingen in de H. Communie. Dat was het onderpand van de eeuwige glorie. De schuld der straf belet haar nog die glorie binnen te treden. Ik smeeek U, lieve JESUS, bespoedig voor haar dat zalig oogenblik. Geef haar genade en neem ze tot U, bijzonder die ziel welke bezorgd was dikwijls en waardig U te ontvangen in de H. Communie.

Heer, kom uwe dienaren te hulp, die Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht.

MARIA en JOZEF, bidt JESUS voor uwe lijdende kinderen. Amen.

Onze Vader, Wees gegroet, enz.

SLUITGEBED.

Ik heb U gevolgd, lieve JESUS, op uwen lijdensweg, tot aan uwen dood, tot in uw graf. Eerbiedig voor uw heilig aanschijn neergeknield dank ik uwe goddelijke barmhartigheid, wijl Gij voor mijne zonden voldaan hebt. Ik dank U in het bijzonder voor deze weldaad, dat ik uw heilig lijden heb mogen overdenken en bid U nederig geliefde verdiende aflaten toe te voegen aan mijne ziel, en aan de zielen der geloovigen in het vagevuur. Overtuigd van uwe goedheid voor mij en voor die zielen, die U beminnen en ook door U bemind worden, vertrouw ik dat uwe barmhartigheid genade, verkorting der pijnen, verlossing uit het lijden des Vagevuurs aan die zielen zal verleenen, en haar tot de Hemelsche vreugde zal toelaten. — En ik, nog banneling op aarde zal door de voorspraak van die heilige zielen geholpen worden. Dankbaar zullen zij voor mij, haren

weldoener, bidden opdat ik eens met haar het eeuwig geluk des Hemels moge deelen. — Troostende gedachten, die alleen het ware geloof ons ingeeft!

Ten slotte maak ik twee voornemens: ten eerste in het vervolg ook dikwijls voor de geloovige zielen te blijven bidden, en ten anderen, mij zelven voortdurend doordrongen te houden van eene zalige vrees voor Gods regtvaardigheid, ten einde op aarde alle verdiende straffen te boeten en mij zorgvuldig ook van kleinere fouten te bewaren, om later niet gestraft te worden. Amen.

Zesmaal: *Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader enz.*

IX.

LITANIEN, GEBEDEN EN OEFENINGEN VAN GODSVRUCHT

TER EERE VAN

JESUS, MARIA EN JOZEF.

Aanmerking. De drie Litaniën, die hier volgen, zijn gerigt tot de drie heilige Personen, die de H. Familie uitmaken. De bijgevoegde gebeden en godvruchtige oefeningen ter eere van JESUS, MARIA en JOZEF zijn uitnemend geschikt voor de leden van het H. Huisgezin, om hunne groote Beschermers te vereeren en hunne magtige voorspraak af te smeeken. Die oefeningen van godsvrucht zijn genomen uit de werken van den H. Alphonsus.

LITANIE

VAN DEN

ALLERHEILIGSTEN NAAM JESUS. ¹⁾

Heer, ontferm U onzer.

CHRISTUS, ontferm U onzer.

¹⁾ Z. H. Pius IX heeft deze Litanie van den allerheiligsten Naam JESUS, voor verschillende

Heer, ontferm U onzer.

JESUS, hoor ons.

JESUS, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer.

God, Zoon Verlosser der wereld,

God, Heilige Geest,

H. Drievuldigheid, één God,

JESUS, zoon van den levenden God,

JESUS, glans des Vaders,

JESUS, klaarheid van het eeuwige licht,

JESUS, Koning der glorie,

JESUS, zoon van regtvaardigheid,

JESUS, Zoon der Maagd, MARIA,

Beminnelijke JESUS,

Wonderlijke JESUS,

JESUS, sterke God,

JESUS, vader der toekomstende eeuwen,

JESUS, Engel van den grooten raad,

Allermagtigste JESUS,

Allerverduldigste JESUS,

Allergehoorzaamste JESUS,

Ontferm U onzer.

Bisdommen, en uitdrukkelijk, op verzoek van
Z. D. H. Mgr. J. Zwijsen, voor de geloovigen
van het Bisdom van 's Bosch goedgekeurd en
aan hen die dezelve godvruchtig zullen bidden
eenen aflat verleend van 300 dagen (7 Apr. 1870).

JESUS, zachtmoedig en nederig van harte,
 JESUS, Minnaar der kuischheid,
 JESUS, onze Minnaar,
 JESUS, God des vredes,
 JESUS, oorsprong des levens,
 JESUS, voorbeeld der deugden,
 JESUS, IJveraar der zielen,
 JESUS, onze God,
 JESUS, onze toevlugt,
 JESUS, Vader der armen,
 JESUS, schat der geloovigen,
 JESUS, goede Herder,
 JESUS, waarachtig licht,
 JESUS, eeuwige wijsheid,
 JESUS, oneindige goedheid,
 JESUS, onze weg en ons leven,
 JESUS, vreugd der Engelen,
 JESUS, Koning der Patriarchen,
 JESUS, Meester der Apostelen,
 JESUS, Leeraar der Evangelisten,
 JESUS, sterkte der Martelaren,
 JESUS, licht der Belijders,
 JESUS, zuiverheid der Maagden,
 JESUS, kroon van alle Heiligen,
 Wees genadig, spaar ons, JESUS.
 Wees genadig, verhoor ons, JESUS.

Ontferm U onzer.

Ontferm U onzer.

van
 gen
 en
 den
 70).

Van alle kwaad, verlos ons JESUS.
 Van alle zonde,
 Van uwe gramschap,
 Van de lagen des duivels,
 Van den geest der ontucht,
 Van den eeuwigen dood,
 Van het veronachtzamen uwer inspraken,
 Door het geheim uwer heilige Mensch-
 wording,
 Door uwe geboorte,
 Door uwe kindschheid,
 Door uw allergoddelijkst leven,
 Door uwe vermoeijenissen,
 Door uwen doodstrijd en uw lijden,
 Door uw kruis en uwe verlatenheid,
 Door uwe uitputtingen,
 Door uwen dood en uwe begrafenis,
 Door uwe verrijzenis,
 Door uwe hemelvaart,
 Door uwe vreugden,
 Door uwe glorie,
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der we-
 reld, spaar ons, JESUS.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der we-
 reld, verhoor ons, JESUS.
 Lam Gods, dat wegneemt de zonden der we-
 reld, ontferm U onzer.

Verlos ons, JESUS.

JE
JE

vra
 vin
 gee
 uw
 ons
 en
 Na
 Gij
 Gij
 en

zoe
 van
 hei
 ger
 mij

JESUS, hoor ons.

JESUS, verhoor ons.

LAAT ONS BIDDEN.

Heer, JESUS CHRISTUS, die gezegd hebt: vraagt en gij zult verkrijgen, zoekt en gij zult vinden, klopt en u zal worden opengedaan; geef ons, die er om vragen, de gevoelens uwer goddelijke liefde, opdat wij u uit geheel ons hart, met mond en werken beminnen, en nimmer ophouden U te loven.

Geef ons, o Heer, dat wij altijd uwen H. Naam te gelijk vreezen en beminnen, daar Gij nooit uwe leiding onthoudt aan hen, die Gij in uwe liefde hebt gegrondvest. Die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

GEBED TOT DEN ZOETEN NAAM JESUS

O goede JESUS, o goedertierenste JESUS, o zoetste JESUS, o JESUS, zoon van God en van de Maagd MARIA, vol van barmhartigheid en goedertierenheid, o zoete JESUS, volgens uwe groote barmhartigheid, ontferm U mijner. O genadigste JESUS, ik smeeik U door

dat kostbaar Bloed, dat Gij voor de zondaren vergoten hebt, wil alle mijne ongerechtigheden afwasschen en neerzien op mij, ellendige en onwaardige, die ootmoedig om vergeving smeeek en uwen heiligen Naam aanroep. O Naam van JESUS, welgevallige Naam, o Naam van JESUS, beminnelijke Naam, want wat is JESUS, tenzij Zaligmaker? Dus om uwen heiligen Naam, o mijn JESUS, wees mij JESUS en maak mij zalig. Duld niet, dat ik veroordeeld word, dien Gij door uw kostbaar Bloed hebt vrijgekocht. O goede JESUS, mijne boosheid storte mij niet in het verderf, dien uwe almachtige goedheid geschapen heeft. O welwillendste JESUS, ontferm U mijner, wijl het nog tijd is van ontferming, opdat Gij mij niet veroordeelt, als de tijd van te oordeelen daar is. O goedertierenste JESUS, indien mij uwe gestrengere regtvaardigheid wil veroordeelen, beroep ik mij op- en neem mijne toevlugt tot uwe goedertierenste barmhartigheid. O beminnelijkste JESUS, o verlangenswaardigste JESUS, o zachtmoedigste JESUS, neem mij aan onder het getal uwer uitverkorenen. O JESUS, zaligheid van die in U gelooven! O JESUS, hoop van die tot U vlug-

ten! O JESUS, zoetheid van die U beminnen!
Geef, dat ik U liefhebbe, met U getrouw
vereenigd blijve, en na dit ellendig leven
gelukkig tot U kome. Amen.

OEFENING VAN GODSVRUCHT

TER EERE VAN

HET GODDELIJK KIND JESUS. 1)

—

God, zie op tot mijne hulp,

Heer spoed U mij te helpen.

Glorie zij den Vader enz.

Onze Vader. enz.

1. Allerzoetst Kind JESUS, die uit den schoot
uws Vaders om onze zaligheid neerdalend,
door den H. Geest ontvangen zijt; die den
schoot der Maagd niet gevreesd, en als het

1) Wie deze oefening rouwmoedig en god-
vruchtig houdt, kan daardoor eens elken dag
eenen aflaat verdienen van 300 dagen, toevoe-
gelijk aan de geloovige zielen. (Pius VII. 23
Nov. 1819.)

Menschgeworden Woord de gedaante van eenen slaaf hebt aangenomen, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet, enz.

2. Allerzoetst Kind JESUS, die door uwe maagdelijke Moeder Elisabeth bezocht, Joannes den Dooper, uw voorlooper met den H. Geest vervuld, en hem nog in den schoot zijner Moeder geheiligd hebt, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet. enz.

3. Allerzoetst Kind JESUS, die negen maanden in den schoot uwer Moeder opgesloten, met de vurigste wenschen door de Maagd MARIA en den H. JOZEF verwacht, en door God den Vader voor de zaligheid der wereld zijt opgeofferd, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet, enz.

4. Allerzoetst Kind JESUS, die uit de Maagd MARIA te Bethlehem geboren, in doekjes gewonden, in de kribbe neergelegd, door En-

gelen aangekondigd en door de herders bezocht zijt, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet. enz.

Lof zij U, JESUS, die uit de Maagd geboren zijt, met den Vader en den H. Geest in alle eeuwen. Amen.

CHRISTUS is nabij ons,
Komt, laat ons Hem aanbidden.

Onze Vader. enz.

5. Allerzoetst Kind JESUS, die na acht dagen in de Besnijdenis gewond, met den eer-vollen Naam JESUS genoemd, en door uw Naam en uw Bloed tevens als de Verlosser der wereld zijt aangekondigd, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet. enz.

6. Allerzoetst Kind JESUS, die aan drie Wijzen door eene ster aangekondigd, op den schoot uwer Moeder aangebeden, en met geheimvolle geschenken van goud, wierook en mirrhe vereerd zijt, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet. enz.

7. Allerzoetst Kind JESUS, die in den tempel door uwe maagdelijke Moeder opgedragen, door Simeon op de armen genomen en door de profetes Anna aan Israël geopenbaard zijt, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet. enz.

8. Allerzoetst Kind JESUS, die door den goddeloozen Herodes ter dood gezocht, door den H. JOZEF met uwe Moeder naar Egypte gevoerd, aan een wreeden dood ontrukkt en door den roemvollen marteldood der onnoozele kinderen verheerlijkt zijt, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet. enz.

Lof zij U, o JESUS, die uit de Maagd geboren zijt, met den Vader en den H. Geest in alle eeuwen. Amen.

CHRISTUS is nabij ons,

Komt, laat ons Hem aanbidden.

Onze Vader. enz.

9. Allerzoetst Kind JESUS, die met de allerheiligste Maagd MARIA en den H. Aartsvader JOZEF tot den dood van Herodes in Egypte verbleven zijt, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet. enz.

10. Allerzoetst Kind JESUS, die met uwe ouders uit Egypte in het land van Israël teruggekeerd en na vele moeilijkheden op de reis uitgestaan te hebben, in de stad Nazareth zijt aangekomen, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet. enz.

11. Allerzoetst Kind JESUS, die in het heilig huis van Nazareth aan uwe ouders gehoorzaam op de heiligste wijze geleefd hebt, door armoede en ellende werdt gekweld en voortdurend in wijsheid, ouderdom en genade zijt toegenomen, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet. enz.

12. Allerzoetst Kind JESUS, die twaalf jaren

oud naar Jerusalem geleid, door uwe ouders met smarte gezocht, en na drie dagen met vreugde onder de leeraars zijt weergevonden, ontferm U onzer.

Ontferm U onzer, Kind JESUS, ontferm U onzer.

Wees gegroet. enz.

Lof zij U, o JESUS, die uit de Maagd geboren zijt, met den Vader en den H. Geest in alle eeuwen. Amen.

(op 't Kerstfeest en Octaaf.)

v. Het Woord is Vleesch geworden, Alleluja.

R. En het heeft onder ons gewoond, Alleluja.

(op Driekoningen en Octaaf.)

v. Christus heeft zich aan ons geopenbaard, Alleluja.

R. Komt, laat ons Hem aanbidden, Alleluja.

LAAT ONS BIDDEN.

Almagtige, eeuwige God, Heer van Hemel en aarde, die U aan de kleinen openbaart; geef, smeecken wij, dat wij de hoogheilige geheimen van het Kind JESUS, uwen Zoon,

met waardigen eerbied mogen gedenken en door een waardig gedrag navolgen, om zoo tot het rijk der Hemelen aan de kleinen beloofd te mogen geraken. Door denzelfden JESUS CHRISTUS, uwen Zoon, onzen Heer, die met U leeft en heerscht in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

LITANIE

VAN DE

ALLERHEILIGSTE MAAGO MARIA.

Kyrie, eléison.
Christe, eléison.

Heer, ontferm U onzer.
 CHRISTUS, ontferm U
 onzer.

Kyrie, eléison.
Christe, audi nos.

Heer, ontferm U onzer.
 CHRISTUS, hoor ons.

Christe, exaudi nos.

CHRISTUS, verhoor ons.

Pater de cœlis Deus,
miserére nobis.

God Hemelsche Vader,
 ontferm U onzer.

Fili Redemptor mun-
di Deus, miserére
nobis.

God, Zoon Verlosser
 der wereld, ontferm
 U onzer.

<i>Spiritus Sancte Deus,</i>	God, H. Geest, ontferm
<i>miserere nobis.</i>	U onzer.
<i>Sancta Trinitas,</i>	H. Drievuldigheid, één
<i>unus Deus, mise-</i>	God, ontferm U
<i>re re nobis.</i>	onzer.
<i>Sancta Maria, ora</i>	H. MARIA, bid voor ons.
<i>pro nobis.</i>	
<i>Sancta Dei gén-</i>	H. Moeder Gods,
<i>trix,</i>	
<i>Sancta Virgo Vir-</i>	H. Maagd der Maag-
<i>ginum,</i>	den,
<i>Mater Christi,</i>	Moeder van CHRIS-
	TUS,
<i>Mater divince grá-</i>	Moeder der goddelij-
<i>tiae,</i>	ke gratie,
<i>Mater purissima,</i>	Allerreinste Moeder,
<i>Mater castissima,</i>	Allerzuiverste Moe-
	der,
<i>Mater inviolata,</i>	Ongeschondene Moe-
	der,
<i>Mater intemerata,</i>	Onbevleete Moeder,
<i>Mater amabilis,</i>	Beminnelijke Moe-
	der,
<i>Mater admirabilis.</i>	Wonderbare Moeder,
<i>Mater Creatóris,</i>	Moeder des Schep-
	pers,
<i>Mater Salvatóris,</i>	Moeder des Zaligma-
	kers,
<i>Virgo prudentis-</i>	Allervoorzigtigste
<i>sima,</i>	Maagd,

Ora pro nobis.

Bid voor ons.

<i>Virgo veneránda ,</i>	Eerwaardige Maagd,	
<i>Virgo prædicánda,</i>	Lofwaardige Maagd,	
<i>Virgo potens,</i>	Magtige Maagd,	
<i>Virgo clemens,</i>	Goedertierene Maagd,	
<i>Virgo fidélis,</i>	Getrouwe Maagd,	
<i>Spéculum justitiæ,</i>	Spiegel der regt- vaardigheid ,	
<i>Sedes sapiéntiæ ,</i>	Stoel der wijsheid,	
<i>Causa nostræ læ- titiae,</i>	Oorzaak onzer blijd- schap,	
<i>Vas spirituále,</i>	Geestelijk Vat,	
<i>Vas honorábile,</i>	Eerwaardig vat,	
<i>Vas insigne devoti- ónis,</i>	Uitmuntend vat van devotie,	Bid voor ons.
<i>Rosa mýstica ,</i>	Geestelijke roos,	
<i>Turris davidica,</i>	Toren van David,	
<i>Turris ebúrnea ,</i>	Ivoren toren,	
<i>Domus aúrea ,</i>	Gulden huis,	
<i>Fœderis arca,</i>	Arke des verbonds,	
<i>Jánua cœli,</i>	Deur des Hemels,	
<i>Stella matulína,</i>	Morgenster ,	
<i>Salusinfirmórum,</i>	Behoudenis der kran- ken,	
<i>Refúgium peccató- rum,</i>	Toevlugt der zonda- ren,	
<i>Consolátrix afflic- torum,</i>	Troosteres der be- drukten ,	
<i>Auxílium christi- anórum,</i>	Hulp der Christenen,	

Ora pro nobis.

<i>Regina Angeló-</i>	Koningin der Enge-	
<i>rum,</i>	len,	
<i>Regina Patriar-</i>	Koningin der Patri-	
<i>chárum,</i>	archen,	
<i>Regina Prophetá-</i>	Koningin der Profe-	
<i>rum,</i>	ten,	
<i>Regina Apostoló-</i>	Koningin der Apos-	Bid voor ons.
<i>rum,</i>	telen,	
<i>Regina Mártý-</i>	Koningin der Marte-	
<i>rum,</i>	laren,	
<i>Regina Confessó-</i>	Koningin der Belij-	
<i>rum,</i>	ders,	
<i>Regina Virginum,</i>	Koningin der Maag-	
	den,	
<i>Regina sanctórum</i>	Koningin van alle	
<i>ómnium,</i>	Heiligen,	
<i>Regina sine labe</i>	Koningin zonder	
<i>concépta,</i>	vlek ontvangen,	
<i>Agnus Dei, qui tol-</i>	Lam Gods, dat weg-	
<i>lis peccáta mundi,</i>	neemt de zonden der	
<i>parce nobis Dómine.</i>	wereld, spaar ons, Heer.	
<i>Agnus Dei, qui tol-</i>	Lam Gods, dat weg-	
<i>lis peccáta mundi, ex-</i>	neemt de zonden der	
<i>áudi nos, Dómine.</i>	wereld, verhoor ons,	
	Heer.	
<i>Agnus Dei, qui tol-</i>	Lam Gods, dat weg-	
<i>lis peccata mundi,</i>	neemt de zonden der	
<i>miserére nobis.</i>	wereld, ontferm U onzer.	
<i>Christe, audi nos.</i>	CHRISTUS, hoor ons.	

Oratio pro nobis.

Christe exaudi nos.

Kyrie, eléison

CHRISTUS, verh. ons.

Heer, ontferm U on-

zer.

Christe, eléison,

CHRISTUS, ontferm

U onzer.

Kyrie, eléison.

Heer, ontferm U on-

zer.

Pater noster etc.

Onze Vader, enz.

v. *Et ne nos inducas
in tentationem.*

En leid ons niet in be-
koring.

R. *Sed libera nos a
malo.*

Maar verlos ons van
den kwade.

*Sub tuum prae-
sidium confugimus,
sancta Dei genitrix,
nostras deprecatio-
nes ne despicias in
necessitatibus nostris;
sed a periculis cunc-
tis libera nos semper,
Virgo gloriosa et be-
nedita, Domina nos-
tra, Mediatrix nos-
tra, Advocata nostra,
tuo Filio nos recon-
cilia, tuo Filio nos
commenda, tuo Filio
nos representa.*

Onder uwe bescher-
ming nemen wij onze
toevlugt, o heilige Moe-
der Gods, verstoot onze
gebeden niet in onzen
nood; maar verlos ons
altijd van alle gevaren,
o glorierijke en geze-
gende Maagd, onze
Meesteres, onze Midde-
lares, onze Voorspreek-
ster, verzoen ons met
uwen Zoon, beveel ons
aan uwen Zoon, vertoon
ons aan uwen Zoon.

- V. *Ora pro nobis* Bid voor ons heilige
sancta Dei Génitrix. Moeder Gods,
 R. *Ut digni efficiámur* Opdat wij waardig wor-
promissiõnibus Christi. den de beloften van
 CHRISTUS.

Orémus.

LAAT ONS BIDDEN.

Grátiam tuam, Wij bidden U, Heer,
quæsumus, Dómine, stort uwe genade in
méntibus nostris in- onze harten, opdat wij,
funde: ut qui, Ange- die door de boodschap
lo nuntiánte, Christi des Engels de mensch-
Filii tui incarnatiõ- wording van CHRISTUS,
nem cognóvimus, per uwen Zoon, gekend
passiõnem ejus et hebben, door zijn lijden
crucem ad resurrec- en kruis tot de heerlijk-
tiõnis glóriam per heid der verrijzenis ge-
ducámur. Per eúm- bragt worden. Door
dem Christum Dómi- denzelfden CHRISTUS
num nostrum. onzen Heer.

Amen.

Amen.

Divinum auxilium De hulp van God
máneat semper no- blijve altijd met ons.
biscum.

Amen.

Amen.

Fidélium animæ Dat de zielen der ge-
per misericórdiam loovigen door de barm-

Dei requiéscent in hartigheid van God
pace. rusten in vrede.

Amen.

Amen.

GEBED TOT HET HEILIG HART VAN MARIA.

O Hart van MARIA, Moeder van God en onze Moeder, allerbeminnelijkst Hart, voorwerp van het welbehagen der allerheiligste Drievuldigheid; Hart, dat de liefde en den eerbied van Engelen en menschen waardig zijt, Hart het meest gelijk aan het hoogheilig Hart van JESUS, van het welke gij het meest volmaakte afbeeldsel zijt; Hart, vol goedheid, en zoo vol medelijden met onze ellenden, gelief onze ijsskoude harten te verwarmen en geheel gelijkvormig te doen worden aan het Hart van den goddelijken Zaligmaker. Deel hun de liefde uwer deugden mede; ontsteek hen door dat heilig vuur, waardoor het uwe altijd gebrand heeft. Waak over de H. Kerk, bescherm haar; wees altijd haar

¹⁾ Zoo dikwijls men dit gebed bidt 60 dagen aflat, toevoegelijk aan de geloovige zielen. (Pius. VII. 18 Aug. 1807.)

- V. *Ora pro nobis* Bid voor ons heilige
sancta Dei Génitrix. Moeder Gods,
 R. *Ut digni efficiámur* Opdat wij waardig wor-
promissiónibus Christi. den de beloften van
 CHRISTUS.

Orémus.

LAAT ONS BIDDEN.

Grátiam tuam, Wij bidden U, Heer,
quæsumus, Dómine, stort uwe genade in
méntibus nostris in- onze harten, opdat wij,
fúnde: ut qui, Ange- die door de boodschap
lo nuntiánte, Christi des Engels de mensch-
Filii tui incarnatió- wording van CHRISTUS,
nem cognóvimus, per uwen Zoon, gekend
passiónem ejus et hebben, door zijn lijden
crucem ad resurrec- en kruis tot de heerlijk-
tiónis glóriam per heid der verrijzenis ge-
ducámur. Per eúm- bragt worden. Door
dem Christum Dómi- denzelfden CHRISTUS
num nostrum. onzen Heer.

Amen.

Amen.

Divinum auxilium De hulp van God
máneat semper no- blijve altijd met ons.
biscum.

Amen.

Amen.

Fidélium ánimæ Dat de zielen der ge-
per misericórdiam loovigen door de barm-

Dei requiescant in hartigheid van God
pace. rusten in vrede.

Amen.

Amen.

GEBED TOT HET HEILIG HART VAN MARIA.

O Hart van MARIA, Moeder van God en onze Moeder, allerbeminnelijkst Hart, voorwerp van het welbehagen der allerheiligste Drievuldigheid; Hart, dat de liefde en den eerbied van Engelen en menschen waardig zijt, Hart het meest gelijk aan het hoogheilig Hart van JESUS, van het welke gij het meest volmaakte afbeeldsel zijt; Hart, vol goedheid, en zoo vol medelijden met onze ellenden, gelief onze ijskoude harten te verwarmen en geheel gelijkvormig te doen worden aan het Hart van den goddelijken Zaligmaker. Deel hun de liefde uwer deugden mede; ontsteek hen door dat heilig vuur, waardoor het uwe altijd gebrand heeft. Waak over de H. Kerk, bescherm haar; wees altijd haar

1) Zoo dikwijls men dit gebed bidt 60 dagen aflat, toevoegelijk aan de geloovige zielen. (Pius. VII. 18 Aug. 1807.)

zoete toevlugt en de verdedigster tegen de aanvallen harer vijanden. Wees voor ons den weg, die tot JESUS voert, en het kanaal, waardoor ons de genaden toevloeijen, die wij ter zaligheid noodig hebben. Wees onze steun in de bekommelingen, onze troost in de kwellingen, onze sterkte in de bekoringen, onze toevlugt in de vervolgingen, onze hulp in alle gevaren, maar vooral in den laatsten strijd van ons leven, in het uur des doods, wanneer geheel de hel tegen ons zal opkomen en trachten zal onze zielen te rooven; in dat verschrikkelijk oogenblik, waarvan onze eeuwigheid afhangt, ach! laat ons dan, o goe-dertierene Maagd, de teederheid van uw Moederlijk Hart ondervinden, en de kracht van uw vermogen op het Hart van JESUS; ontsluit ons alsdan in de Bron zelve der barmhartigheid een zeker toevlugtsoord, van waar wij in het Paradijs kunnen overgaan, om JESUS en U door de eeuwen der eeuwen te mogen verheerlijken. Amen.

Dat het allergoddelijkst Hart van JESUS, en het allervlekkeloost Hart van MARIA altijd en overal gekend, geloofd, gezegend, bemind, geeërd en verheerlijkt worden. Amen.

GODVRUCHTIGE OEFENING

tot de zeven smarten van Maria.

1^e SMART.

Ik heb medelijden met u, mijne beminde Moeder, MARIA, om het eerste zwaard van droefheid, dat uw hart doorboorde, toen u door den H. Simeon al de mishandelingen voor oogen werden gesteld, die uwen JESUS door de menschen zouden aangedaan worden, en die u allen door de H. Schriften bekend waren, daar gij zelf wist, dat Hij, na al zijn bloed te hebben vergoten, voor uwe oogen aan het kruis zijnen geest zou geven, van allen verlaten, zonder dat gij Hem zoudt kunnen helpen of verdedigen.

Om deze bittere herinnering, die zoo vele jaren lang uw hart bedroefde, bid ik u, mijne Koningin! verwerf voor mij de genade, van het lijden van CHRISTUS en uwe smart, bij leven en sterven, altijd in mijn hart te dragen.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader, enz.

2^e SMART.

Ik heb medelijden met u, mijne beminde Moeder, MARIA om het tweede zwaard van droefheid, dat uw hart doorboorde, toen gij zaagt, hoe uw onschuldige Zoon door diezelfde menschen, voor wier zaligheid Hij in de wereld gekomen was, werd vervolgd. In het midden van den nacht moest gij toen heimelijk naar Egypte vlugten. Door al het lijden dat gij, o teedere Maagd! met uw vlugtend kind op deze lange en moeilijke reis, door woeste en ruwe landen, en gedurende uw verblijf in Egypte, hebt moeten onderstaan, waar gij, onbekend en vreemd, vele jaren arm en veracht leefdet, bid ik u, mijne beminde koningin! verwerf mij de genade van geduldig en met u vereenigd, tot mijnen dood toe alle lijden van dit ellendig leven te verdragen, om daardoor eens bevrijd te zijn van de pijnen der hel, welke ik verdiend heb.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader. enz.

3^e SMART.

Ik heb medelijden met u, mijne beminde

Moeder, MARIA, om het derde zwaard van droefheid, dat uw hart doorboorde, toen gij uwen beminden JESUS hadt verloren, terwijl Hij drie dagen lang van u gescheiden te Jerusaleem bleef. O mijne beminde Koningin! toen voorzeker hadt gij dag nog nacht rust, omdat gij het voorwerp van al uwe liefde niet meer bij u hadt, en niet wist, waarom Hij u verlaten hadt. Zeker hebt gij toen zonder ophouden gezocht naar Hem, die uw hoogste goed was. Ik bid u door de zuchten, die gij gedurende deze drie bittere en voor u al te lange dagen, tot God gezonden hebt, verwerf voor mij de genade van mijnen God nooit meer te verliezen, opdat ik altijd hier op de aarde met God vereenigd leven, en eens in zijne liefde deze wereld verlaten moge.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader. enz.

4^e SMART.

Ik heb medelijden met u, mijne beminde Moeder, MARIA, om het vierde zwaard van droefheid dat uw hart doorboorde, toen gij uwen JESUS ter dood veroordeeld, met koor-

den en ketens gebonden, met bloed en wonden bedekt, met doornen gekroond op den weg onder het zware kruis, dat Hij op zijne gewonde schouderen droeg, zaagt nedervallen, toen Hij uit liefde tot ons, gelijk een onschuldig lam, ging sterven. Gij zaagt toen elkander aan en uwe oogslagen werden even zoovele smartelijke pijlen, waarmede uwe van liefde tot elkander ontstoken harten gewond werden om deze groote smart, bid ik u voor mij die genade te verwerven, dat ik altijd leve overgegeven in den wil van God, en ik altijd vol vreugde met JESUS vereenigd mijn kruis tot mijn laatsten zucht drage.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader. enz.

5^e SMART.

Ik heb medelijden met u, mijne beminde Moeder, MARIA, om het vijfde zwaard van droefheid, dat uw hart doorboorde, toen gij uwen beminden Zoon, JESUS, op den Calvarieberg voor uwe oogen, onder zulke hevige smarten, van de menschen bespot, langzaam op het harde bed des kruises zaagt sterven,

zonder Hem de geringste verligting, welke men zelfs aan den grootsten booswicht in het uur des doods niet weigert, te kunnen verschaffen. Beminde Moeder, ik bid U door den doodsangst, welchen Gij onderstondt met uwen stervenden Zoon, door de smart, welke Gij gevoeldet, toen JESUS voor de laatste maal van U afscheid nam en ons allen met den H. Joannes als uwe kinderen achterliet aan U, en door de hevige smarten, die Gij moest lijden, toen Gij Hem zijn hoofd zaagt buigen en den geest geven, verwerf voor mij van uwe gekruiste Liefde de genade, van dood te zijn voor alle dingen dezer wereld en gedurende mijn geheel leven te leven alleen voor God, om zoo daartoe te geraken, dat ik Hem in den Hemel van aanschijn tot aanschijn moge aanschouwen.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader. enz.

6^e SMART.

Ik heb medelijden met U, mijne beminde Moeder, MARIA, om het zesde zwaard van droefheid, dat uw hart doorboorde, toen men

het beminnelijk Hart van uwen gestorven Zoon doorstak, die ook voor die ondankbaren, welke na zijnen dood niet ophielden Hem te mishandelen, gestorven was. Door deze hevige smart bid ik U, verkrijg voor mij die genade, dat ik altijd in het voor mij doorstoken en geopend Hart van JESUS moge wonen, in dat Hart, hetwelk de woonstede van liefde is, waarin alle godminnende zielen rust vinden, opdat ik daar, zoo lang ik leef, aan niets anders denke en niets anders beminne dan God alleen. O allerheiligste Maagd MARIA! gij kunt dit doen, ik hoop het van U.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader. enz.

7^e SMART.

Ik heb medelijden met U, mijne beminde Moeder, MARIA, om het zevende zwaard van droefheid dat uw hart doorboorde, toen Gij uwen Zoon in uwe armen hieldt. Hij is niet meer beminnelijk en schoon gelijk voorheen, toen Gij Hem in den stal te Bethlehem in uwe armen druktet; neen Hij is bebloed, zijn H. Ligchaam is door de geeselslagen geheel verscheurd, en men kan zelfs zijne beenderen

door de wonden zien. O mijn allerliefste Zoon! zeidet Gij toen, mijn allerliefste Zoon! waartoe heeft uwe liefde U gebragt? En als men Hem naar het graf droeg, wildet Gij Hem vergezellen, en met uwe eigene handen nederleggen in het graf, om, na voor de laatste maal afscheid van Hem genomen te hebben, uw minnend hart daar te laten. Door al dit smartelijk lijden, dat uwe heilige ziel moest onderstaan, verwerf voor mij, o Moeder der schoone liefde! de vergiffenis van al de beleedigingen, die ik mijnen mij zoo innig beminnenden God heb aangedaan, en die ik verfoei uit geheel mijn hart. O MARIA! sta mij bij in alle bekoringen; sta mij bij in het uur van mijnen dood, opdat ik door de verdiensten van JESUS en door uwe verdiensten zalig worde, en eens na deze ellendige ballingschap der aarde, door uwen bijstand den lof van JESUS en van U, voor alle eeuwigheid in den Hemel moge verkondigen.

Onze Vader. Wees gegoet. Glorie zij den Vader. enz.

v. Bid voor ons allerbedroefste Moeder MARIA!

R. Opdat wij waardig worden der beloften van CHRISTUS.

LAAT ONS BIDDEN.

O God! om wiens lijden volgens de voorzegging van Simeon de teedere ziel der glorierijke Maagd en Moeder MARIA met een zwaard van droefheid doorboord werd; geef genadig, dat wij, die hare smarten vereeren en overdenken, deelachtig worden aan de zalige uitwerksels van uw lijden. Die leeft en heerscht in eeuwigheid. Amen.

LITANIE

TER EERE

VAN DEN H. JOZEF.

Heer, ontferm U onzer.

CHRISTUS, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

CHRISTUS, hoor ons.

CHRISTUS, verhoor ons.

God, Hemelsche Vader ontferm U onzer.

God, Zoon, Verlosser der wereld, ontferm U onzer.

God, H. Geest, ontferm U onzer.

H. Drievuldigheid, één God, ontferm U onzer.

H. MARIA, bruid van den H. JOZEF, bid
voor ons.

H. JOZEF, zoon van David,

H. JOZEF, man naar Gods hart,

H. JOZEF, eer der bruidegoms,

H. JOZEF, versierd met den titel van vader van JESUS CHRISTUS,

H. JOZEF, voedstervader van het Kindje JESUS,

H. JOZEF, vereerd met de tegenwoordigheid van het Menschgeworden Woord,

H. JOZEF, Bruidegom van de Moedermaagd,

H. JOZEF, geleider van de H. Familie,

H. JOZEF, navolger van JESUS en MARIA,

H. JOZEF, begunstigd met de gaven van den H. Geest,

H. JOZEF, nastrever van de zuiverheid der Engelen,

H. JOZEF, voorbeeld van ootmoed en geduld,

H. JOZEF, volmaakt beeld van het geestelijk leven,

H. JOZEF, verkoren uitvoerder van den wil des Allerhoogsten,

bid voor ons.

- H. JOZEF, die den Zoon van den eeuwigen
God in uwe armen draagt, bid voor ons.
- H. JOZEF, die de beschermer waart van
de zuiverste der maagden,
- H. JOZEF, die de ballingschap van JESUS
in Egypte deeldet,
- H. JOZEF, die de vreugd smaaktet van
JESUS in den tempel weder te vinden,
- H. JOZEF, aan wien de Koning der heer-
lijkheid en de Koningin des Hemels wil-
den onderdanig zijn,
- H. JOZEF, die toegelaten werdt, om het
verborgen der goddelijke raadsbesluiten
te beschouwen,
- H. JOZEF, die het geluk hadt uwen geest
te geven in de armen van JESUS en MARIA,
- H. JOZEF, die ons van den Allerhoogste
de voortreffelijkste genaden verwerft,
- H. JOZEF, magtige steun der Kerk van
JESUS CHRISTUS,
- H. JOZEF, beschermer van hen, die U
met betrouwen aanroepen,
- H. JOZEF, onze beschermer in het leven
en onze verdediger in den dood,
- Lam Gods, dat wegneemt de zonden der we-
reld, spaar ons, Heer.

bid voor ons.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor ons, Heer

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

CHRISTUS, hoor ons.

CHRISTUS, verhoor ons.

Onze Vader enz.

v. Bid voor ons, H. JOZEF,

r. Opdat wij waardig worden der beloften van CHRISTUS.

LAAT ONS BIDDEN.

Wij bidden U, o Heer, dat wij door de verdiensten van den Bruidegom uwer allerheiligste Moeder geholpen mogen worden, opdat wij door zijne voorspraak mogen verkrijgen, wat wij door ons zelven niet kunnen bekomen. Die leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

LOFZANG EN GEBED TOT DEN H. JOZEF, ¹⁾

(QUICUMQUE.)

*Die zoekt op aarde een zalig lot,
En op het einde in zoet genot
Wil sluiten zijne levensbaan,
Hij roepe om hulpe Jozef aan.*

Hij krijgt, al wat hij biddend vraagt,
Die Bruidegom der Heil'ge Maagd,
Die JESUS' Vader werd genoemd,
Regtvaardig, trouw en kuisch geroemd.
Die zoekt enz. (als boven).

Als JESUS op zijn stroobed ligt,
Aanbidt hij need'rig 't god'lijk Wicht,
Verzelt, verzorgt den Balling teer,
Verliest, zoekt droevig, vindt Hem weer.
Die zoekt enz.

Van JOZEF's handen arbeid leeft
Hij, die het al geschapen heeft;

¹⁾ Pius VII (6. Sept. 1804) verleent een' afluat van één jaar, toevoegelijk aan de overledenen, voor wie dezen lofzang en het bijgevoegde gebed godvruchtig bidt.

De aanbiddelijke Zoon van God
Volbrengt gehoorzaam zijn gebod.

Die zoekt enz.

Is hem het stervensuur nabij,
Dan staan hem Kind en Bruid ter zij;
En blijde in 't midden van die twee
Ontslaapt hij in den zoetsten vreê.

Die zoekt enz.

Glorie zij den Vader, enz.

ANT. Ziedaar den getrouwen en voorzigtigen dienaar, dien de Heer over zijn huisgezin heeft aangesteld.

v. Bid voor ons, H. JOZEF;

R. Opdat wij waardig worden der beloften van CHRISTUS.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die in uwe onbegrijpelijke voorzienigheid den H. JOZEF tot Bruidegom uwer allerheiligste Moeder gekozen hebt; geef, smee-ken wij U, dat wij hem, dien wij als beschermmer vereeren op aarde, als voorspreker mogen hebben in den Hemel. Gij, die leeft, en heerscht in alle eeuwen der eenwen. Amen.

OEFENING

ter eere der zeven smarten en vreugden

VAN DEN H. JOZEF. ¹⁾

1.

Zuivere Bruidegom der allerheiligste Maagd MARIA, H. JOZEF, hoe vreeselijk ook de smart was, die Gij hebt uitgestaan, toen Gij meendet, dat Gij uwe heilige en onbevleete Bruid

¹⁾ Men kan dagelijks, wanneer men deze oefening houdt 100 dagen, op de woensdagen en de negen dagen voor den 19 Maart en voor den derden Zondag na Paschen, 300 dagen aflat verdienen, en vollen aflat den 19 Maart en den derden Zondag na Paschen, en, wanneer men die oefening dagelijks houdt, ééns in de maand vollen aflat. (Pius VII. 9 Dec. 1819.) (Pius IX. 22 Maart 1847) verleent vollen aflat, onder de gewone voorwaarden op *ieder* der zeven achtereenvolgende zondagen, waarop men die oefening zal volbrengen.

Wie die gebeden niet kent, voldoet met zevenmaal elken Zondag te bidden *Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader*, enz.

Alle die aflaten kunnen aan de geloovige zielen worden toegevoegd.

moest verlaten, zoo groot was ook de vreugde, die Gij gevoeldet, toen de Engel U het geheim der Menschwording van JESUS CHRISTUS verkondigde.

Wij bidden U om deze smart en deze vreugde, ons nu en in het uur van onzen dood te troosten, verkrijg voor ons van God de genade, om, gelijk Gij, zalig in de armen van JESUS en MARIA te leven en te sterven.

Onze Vader Wees gegroet. Glorie zij den Vader, enz.

2.

O gelukzalige Patriarch, glorierijke H. JOZEF, die tot de hooge waardigheid van Voedstervader des Menschengeworden Woords zijt verheven geweest, de smart, welke Gij gevoeldet, toen Gij het Kindje JESUS zoo arm zaagt geboren worden, veranderde welhaast in eene heilige vreugde, toen Gij het gezang der Engelen hoordet en zaagt al hetgeen in dien vreugdevollen nacht geschiedde.

Wij bidden U om deze smart en deze vreugde, verkrijg voor ons de genade, dat wij, als wij deze wereld verlaten, het heilig

gezing der Engelen hooren, en de heerlijkheid des Hemels in alle eeuwigheid genieten mogen.

Onze Vader. Wees Gegroet. Glorie zij den Vader. enz.

3.

O glorierijke H. JOZEF, die de goddelijke wet volmaakt volbragt hebt, uw hart was vol smarten, toen gij zaagt, hoe dat goddelijk Kindje in de besnijdenis zijn dierbaar Bloed vergoot: maar Gij werdt wederom met vreugde en troost vervuld, toen men Het den naam van JESUS gaf.

Wij bidden U om deze smart en deze vreugde, verkrijg voor ons de genade, dat wij, na op aarde de zonden uit onze harten gebannen te hebben, vol vreugde den dood mogen omhelzen, en dan met hart en mond den heiligen Naam JESUS aanroepen.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader. enz.

4.

O heerlijke JOZEF, wien om uwe getrouw-

heid de geheimen onzer verlossing werden geopenbaard; ofschoon de voorzegging van Simeon, die U voorspelde wat JESUS en MARIA zouden moeten lijden, U eene overgroote smart veroorzaakte, gaf zij U toch ook eene groote vreugde, bij het zien dat de eeuwige zaligheid van eene tallooze menigte zielen uit dat lijden zou volgen.

Wij bidden U om deze smart en deze vreugde, bid God, dat ook wij onder het getal diergenen mogen zijn, die door de verdiensten van JESUS CHRISTUS en door de voorspraak van MARIA tot het eeuwig leven verrijzen.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader. enz.

5.

O getrouwe bewaarder van den menschgeworden Zoon Gods, glorierijke H. JOZEF, hoeveel hebt Gij moeten lijden om den Zoon Gods te dienen en Hem het noodzakelijke onderhoud te kunnen bezorgen, bijzonder gedurende de vlucht naar Egypte, maar hoe groot moet ook uwe vreugde geweest zijn, altijd met den Zoon

van uwen God te kunnen leven, en te zien, hoe de afgodsbeelden bij zijne komst in Egypte nedervielen.

Wij bidden U om deze smart en deze vreugde dat Gij door uwe voorspraak wilt bewerken, dat wij altijd den helschen vijand van ons afweren, bijzonder door de gelegenheid der zonde te vlugten; opdat wij zoo de genade verdienen, dat alle afgodsbeelden, te weten de aardsche neigingen, in onze harten vernietigd worden, en wij in de dienst van JESUS en MARIA, alleen voor Hen leven en vol vreugde in hunne armen mogen sterven.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader. enz.

6.

O heerlijke H. JOZEF, Gij, die een Engel op aarde waart, en die vol verwondering zaagt, hoe de Koning des Hemels aan uwe bevelen gehoorzaamde; de vreugde, die Gij gevoeldet, toen Gij JESUS uit Egypte wederbragt, werd gestoord door de vrees voor Archelaus; maar, nadat U de Engel had gerust gesteld, bleef Gij met vreugde te Na-

zareth in het gezelschap van JESUS en MARIA.

Wij bidden U om deze smart en deze vreugde, dat wij zonder angst en vrees gerust met JESUS en MARIA vereenigd mogen leven, en wij in ons doodsuur onze zielen in hunne handen mogen overgeven. —

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader. enz.

7.

O voorbeeld van heiligheid, roemwaardige H. JOZEF, gij zocht drie dagen lang met de grootste smarten het Kindje JESUS, dat Gij zonder uwe schuld verloren hadt; maar gedurende geheel uw leven hebt Gij ook geene grootere vreugde gevoeld, dan toen Gij Hem eindelijk in den tempel onder de leeraars der wet wedervondt.

Wij bidden U om deze smart en deze vreugde, bid God voor ons, dat Hij nimmer toelate, dat wij op nieuw het ongeluk hebben, JESUS CHRISTUS door de doodzonde te verliezen, en dat, zoo dat allergrootste ongeluk ons overkwam, wij Hem terstond vol droefheid mogen wederzoeken, tot dat Hij ons

weder genadig zij, bijzonder in het uur van onzen dood, opdat wij daarna in den Hemel met U vereenigd zijne oneindige barmhartigheid in de altijddurende eeuwigheid mogen loven.

Onze Vader. Wees gegroet. Glorie zij den Vader. enz.

ANT. JESUS had omtrent zijn dertigste jaar bereikt en men zag Hem aan voor den zoon van JOZEF.

V. . Bid voor ons H. JOZEF.

R. Opdat wij waardig worden der beloften van CHRISTUS.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die in uwe onbegrijpelijke voorzienigheid den H. JOZEF tot Bruidegom uwer allerheiligste Moeder gekozen hebt; geef, smee-ken wij U, dat wij hem, dien wij als beschermer vereeren op aarde, als voorspreker mogen hebben in den Hemel. Gij, die leett en heerscht in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

ANDERE LITANIËN EN GEBEDEN.

—
LITANIE

TER EERE DER

ALLERHEILIGSTE PRIEVULDIGHEID.

Heer, ontferm U onzer.
CHRISTUS, ontferm U onzer.
Heer, ontferm U onzer.
God, Hemelsche Vader,
God, Zoon Verlossser der wereld,
God, Heilige Geest,
Onbegrijpelijke Majesteit,
Onbeperkte magt,
Onuitputbare goedheid,
Heer der heerschappijen,
Eeuwige wet,
Eeuwige waarheid,
God, almachtige Koning,
Die alleen God, en één God zijt,
In wien wij leven, ons bewegen en het
aanzijn hebben,
Wiens Majesteit de aarde vervult,

ontferm U onzer.

Aan wien alleen de glorie en de eer toekomt,
ontferm U onzer.

Die ons troost in onze droefenissen,
Die alleen groote wonderen doet,
Die zijt en waart en wezen zult,
Regtvaardig en verschrikkelijk in uw geregt,
Heerlijk en wonderbaar in uw rijk,
Die alleen de onsterfelijkheid bezit en het
ongenaakbaar licht bewoont,

Eeuwige Vader,

Eeniggeboren Zoon,

H. Geest, van beiden voortkomend,

H. Drievuldigheid, één God,

Wees genadig, spaar ons, Heer.

Wees genadig, verhoor ons, Heer.

Wees genadig, verlos ons, Heer.

Van alle kwaad,

Van alle zonde,

Van alle ongeloovigheid en dwaling,

Van de overtreding uwer geboden,

Van het veronachtzamen en misbruiken
uwer genade,

Van de verwaarloozing der heilige zaken,

Door uwe almacht,

Door uwe wijsheid,

Door uwe oneindige goedertierenheid,

ontferm U onzer.

Verlos ons, Heer.

Door uwe overgroote barmhartigheid, verlos ons, Heer.

Door uw geduld en uwe langmoedigheid, verlos ons, Heer.

Wij zondaren, wij bidden U, verhoor ons.

Dat Gij ons de genade wilt verleenen, om altijd en overal te belijden, dat Gij de ware God zijt,

Dat Gij ons de genade wilt verleenen, om U te vereeren één God in de Drievuldigheid van Personen, en de Drievuldigheid in de Eenheid van uw wezen te aanbidden,

Dat Gij ons de genade wilt verleenen, om U uit geheel ons hart lief te hebben,

Dat Gij het volk, uwen Naam toegeheiligd, wilt behouden en zalig maken,

Dat Gij de dwalenden op den weg der gerechtigheid wilt terugvoeren,

Dat Gij U gewaardigt ons te verhooren, H. Drievuldigheid, verlos ons.

H. Drievuldigheid, maak ons zalig.

H. Drievuldigheid, maak ons levend.

Heer, ontferm U onzer.

CHRISTUS, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Onze Vader, enz.

wij bidden U, verhoor ons.

t,

ontferm U onzer.

Verlos ons, Heer.

LAAT ONS BIDDEN.

Almagtige, eeuwige God! die aan uwe dienaren de genade verleend hebt, door het licht van het ware geloof de heerlijkheid uwer eeuwige Drievuldigheid te erkennen, en in uwe opperste Majesteit derzelve eenheid te aanbidden; verleen ons, dat wij door de kracht van datzelfde geloof altijd voor alle kwaad mogen bewaard worden, door JESUS CHRISTUS uwen Zoon, onzen Heer, die met U leeft en heerscht in de eenheid des Heiligen Geestes, God, in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

SCHIETGEBED ¹⁾.

Heilig, Heilig, Heilig! is de Heer de God der heerscharen! De aarde is vol van uwe glorie. Glorie zij den Vader, Glorie zij den Zoon, Glorie zij den Heiligen Geest! —

¹⁾ Voor wie dit *Schietgebed* rouwmoedig bidt, 100 dagen aflat, elken dag ééns, — zondags en op het feest der H. Drievuldigheid en deszelfs octaaf, elken dag driemaal. Voor wie het gedurende eene maand dagelijks bidt, volle aflat, op een dag naar verkiezing, onder de gewone voorwaarden. (Clemens. XIV. 26 Junij. 1770).

LITANIE

TER EERE

VAN DEN H. GEEST.

Heer, ontferm U onzer.

Almagtige en eeuwige Vader, ontferm U onzer.

JESUS, eeuwige Zoon des Vaders en Verlosser der wereld, verlos ons.

Geest, van den Vader en den Zoon, eeuwige Liefde van beiden, heilig ons.

H. Drievuldigheid, verhoor ons.

H. Geest, die van den Vader en den Zoon voortkomt, kom in ons.

Goddelijke Geest, gelijk aan den Vader en den Zoon,

Belofte van den teedersten en edelmoedigsten Vader,

Gave van den allerhoogsten God,

Straal van het hemelsche licht,

Oorsprong van alle goed,

Bron van levend water,

Verslindend vuur,

Vurige liefde,

Geestelijke zalving,

kom in ons.

Geest van liefde en waarheid, kom in ons.
 Geest van wijsheid en verstand,
 Geest van raad en sterkte,
 Geest van wetenschap en godsvrucht,
 Geest van vreeze des Heeren,
 Geest van genade en gebed,
 Geest van vrede en zachtmoedigheid,
 Geest van zedigheid en zuiverheid,
 vertroostende Geest,
 Heiligmakende Geest,
 Geest, die de Kerk bestuurt,
 Geest, die het heelal vervult,
 Geest van aanneming tot kinderen Gods,
 Heilige Geest, wij bidden U, verhoor ons.
 Kom het aanschijn der aarde vernieuwen,
 Stort uw licht uit in onzen geest,
 Prent uwe wet in onze harten,
 Ontvlam ze door uwe liefde,
 Open ons de schatten uwer genaden,
 Leer ons die volgens U vragen,
 Verlicht ons door uwe hemelsche inspraken,
 Vestig ons door uwe vermogende genade,
 Verleen ons de alleen noodige wetenschap,
 Help ons elkander onderling beminnen en
 verdragen,
 Geleid ons op den weg uwer geboden,

kom in ons.

wij bidden U, verhoor ons.

Maak dat wij buigzaam zijn voor uwe ingevingen, wij bidden U, verhoor ons.

Leer ons bidden, en bid zelf in ons,
Omgeef ons met liefde en barmhartigheid
jegens onze broeders,

Boezem ons eenen afschrik in voor het kwaad,

Rigt ons in de oefening van het goed,
Vergun ons de verdiensten der deugden,

Doe ons in de gerechtigheid volharden,
Wees zelf onze eeuwige belooning,

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, spaar ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

CHRISTUS, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Onze Vader. enz.

LAAT ONS BIDDEN.

Dat uw goddelijke Geest, Heer, ons verlichte, ontsteke en zuivere, dat Hij ons met zijnen hemelschen dauw bevochtige en vrucht-

wij bidden U, verh. ons.

kom in ons.

s.

wij bidden U, verhoor ons.

baar make in goede werken, door onzen Heer, JESUS CHRISTUS, uwen Zoon, die met U leeft en heerscht in de eenheid van dienzelfden Geest, in alle eeuwen der eeuwen. Amen.

GEBED OM DE GAVEN VAN DEN H. GEEST.

O JESUS, die vóór uwe Hemelvaart, aan uwe leerlingen beloofd hebt, dat Gij hun den H. Geest zoudt zenden, gewaardig U, ook dien heiligmakenden Geest over ons te doen nederdalen.

Kom in ons, Geest van *wijsheid*, die ons het waar geluk leert kennen en de middelen schenkt, om tot hetzelfde te geraken.

Kom in ons, Geest van *verstand*, die ons door uw goddelijk licht de waarheden en geheimen van onze heilige godsdienst doet kennen.

Kom in ons, Geest van *raad*, die ons in twijfelingen doet beslissen, wat wij te doen hebben, om den wil van God te volbrengen.

Kom in ons, Geest van *sterkte* en hecht ons vast aan God en aan het vervullen onzer pligten, opdat niets ons doe wankelen.

Kom in ons, Geest van *wetenschap*, die

alleen ons de ware kennis van God en van ons zelve kunt geven: »O mijn God, dat ik U kenne, dat ik mij kenne!» (S. Aug).

Kom in ons, Geest van *godsvrucht*, die ons met liefde en vreugde doet volbrengen alles, wat God van ons verlangt.

Kom in ons, Geest van *vreeze des Heeren* die ons met de grootste zorg doet vlugten alles, wat onzen hemelschen Vader kan mishagen.

Glorie zij aan U, eeuwige Vader, die met uwen eenigen Zoon en den vertrooster, den H. Geest, leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

LITANIE

TER EERE VAN

HET ALLERH. SACRAMENT DES ALTAARS.

Heer, ontferm U onzer.

CHRISTUS, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

CHRISTUS, hoor ons.

CHRISTUS, verhoor ons.

God, hemelsche Vader, ontferm U onzer.

386 IX. LITANIE TER EERE VAN HET

God, Zoon Verlosser der wereld, ontferm U onzer.
 God, H. Geest,
 H. Drievuldigheid, één God,
 Levend Brood, dat uit den Hemel zijt
 neêrgedaald,
 Verborgten God en Zaligmaker onder de
 zigtbare gedaanten van brood en wijn,
 Tarwe der uitverkorenen,
 Wijn, die maagden voortbrengt,
 Voedzaam brood en vermaak der Koningen,
 Altijddurende offerande,
 Zuivere opdracht,
 Vlekkeloos Lam,
 Allerheiligste Maaltijd,
 Spijs der Engelen,
 Verborgten hemelsch Brood,
 Gedachtenis van Gods wonderen,
 Bovennatuurlijk Brood,
 Vleesch geworden Woord onder ons wo-
 nende,
 Heilig slagtoffer voor onze zonden,
 Kelk van zegening,
 Geheim des geloofs,
 Hoogwaardig en uitmuntend Sacrament,
 Allerheiligste offerande,
 Zoenoffer voor levenden en dooden,

Ontferm U onzer.

Hemelsch behoedmiddel tegen de aanvallen
der zonden, ontferm U onzer.

Wonder der goddelijke liefde,
Kostbare gedachtenis van het lijden des
Heeren,

Geschenk dat alle volheid te boven gaat,
Voortreffelijk blijk der liefde van onzen God,
Overvloedige bron van Gods milddadigheid,
Verhevenst en eerbiedwaardigst Geheim,
Troostvol onderpand onzer onsterfelijkheid,
Sacrament vreeselijk voor de hel en dat
onze zielen verlevendigt,

Brood door de magt van het Vleesch ge-
worden Woord zijn eigen Vleesch ge-
worden,

Onbloedige offerande,
Spijs des levens, aangeboden door het le-
ven zelf,

Verheven maaltijd, waarbij de Engelen te-
genwoordig zijn en dienen,

Sacrament en band van liefde,

Opdragt van eenen geslagtofferden God,
die zich zelven opdraagt,

Geestelijke zoetheit, die in haren eigen
oorsprong wordt gesmaakt,

Verkwikking der heilige zielen,

Ontferm U onzer.

Ontferm U onzer.

Teerspijs dergenen, die in den Heer sterven,
ontferm U onzer

Onderpand der eeuwige zaligheid, ontferm
U onzer.

Wees genadig, spaar ons Heer.

Wees genadig, verhoor ons Heer.

Van het ongeluk van uw Ligchaam en Bloed
onwaardig te ontvangen, verlos ons Heer.

Van de begeerlijkheid des vleesches,

Van de begeerlijkheid der oogen,

Van de hoovaardij des levens,

Van alle gelegenheid om U te beleedigen,

Om de groote begeerte, welke Gij gehad
hebt, van dit Paaschlam met uwe leer-
lingen te eten,

Om den diepen ootmoed waarmee Gij de
voeten uwer leerlingen gewasschen hebt,

Om de brandende liefde, waarmede Gij dit
heilig Sacrament hebt ingesteld,

Om uw dierbaar Bloed, dat Gij ons in de
offerande des Altaars hebt achtergelaten,

Om de vijf wonden, welke Gij in uw al-
lerheiligst Ligchaam uit liefde tot ons
ontvangen hebt,

Wij zondaren, wij bidden U, verhoor ons.

Dat het U behage, den eerbied en de liefde

Verlos ons Heer.

voor dit wonderbaar Sacrament in ons te
bewaren en te vermeerderen, wij bidden U
verhoor ons.

Dat het U behage, ons door eene nede-
rige en opregte belijdenis onzer zonden,
tot het dikwijls nuttigen van deze hei-
lige spijs voor te bereiden,

Dat het U behage, ons voor alle ketterij,
ongetrouwheid en verblinding des har-
ten te bewaren,

Dat het U behage, ons aan de vruchten
deelachtig te maken, welke dit Sacra-
ment voortbrengt in welbereide harten,

Dat het U behage, ons door de kracht
van deze hemelsche teerspijs te onder-
steunen en te versterken bij het nade-
ren van den dood,

Dat het U behage, den overledenen de
eeuwige rust te verleenen,

Eenige Zoon van den waren God,

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der we-
reld, spaar ons Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der we-
reld, verhoor ons, Heer.

Lam Gods, dat wegneemt de zonden der we-
reld, ontferm U onzer.

Wij bidden U, verhoor ons.

en,
rm

bed
er.

Verlos ons Heer.

de

Heer, ontferm U onzer.

CHRISTUS, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Onze Vader enz.

v. Gij hebt hun het hemelsch Brood gegeven,

r. Dat alle genoegens in zich bevat.

LAAT ONS BIDDEN.

O God, die ons onder dit wonderbaar Sacrament de gedachtenis van uw lijden hebt nagelaten, wij bidden U, geef ons, dat wij de heilige geheimen van uw Ligchaam en Bloed zoo eerbiedig vereeren, dat wij de vruchten uwer verlossing voortdurend in ons mogen gevoelen; die met den Vader en den H. Geest leeft en heerscht in de eeuwen der eeuwen. Amen.

VERZUCHTING ¹⁾).

Allerzoetste JESUS, wees mij geen Regter, maar een Zaligmaker!

¹⁾ 50 dagen aflat, toevoegelijk aan de geloovige zielen, zoo dikwijls men rouwmoedig deze verzuchting bidt. (Pius IX. 29. Nov. 1853).

LITANIE

TER EERE

VAN HET LIJDEN O. H. JESUS CHRISTUS.

Heer, ontferm U onzer.

JESUS CHRISTUS, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

JESUS, hoor ons.

JESUS, verhoor ons.

Hemelsche Vader, waarachtig God, ontferm
U onzer.

God, Zoon, Verlosser der wereld,

God, H. Geest,

H. Drievuldigheid, één God,

JESUS, Vleesch geworden Woord en vernietigd in uwe Menschwording,

JESUS, ter onzer liefde behoeftig geworden,

JESUS, tot zoodanige armoede gebragt,
dat Gij niets had, om uw Hoofd op
te doen rusten,JESUS, die in de woestijn veertig dagen
en nachten gevast hebt,JESUS, die ter onzer vertroosting door
den duivel hebt willen bekoord worden,

JESUS, gelasterd in uwe wonderwerken,

Ontferm U onzer.

en beschuldigd van door de kracht van Be-
ëlzebub, den prins der duivelen, de dui-
vels uit te jagen, ontferm U onzer.

JESUS, Koning der heerlijkheid, die in
Jerusalem uwe intrede deedt, om al-
daar het werk onzer verlossing te vol-
trekken,

JESUS, voor uwen Vader ter aarde neer-
geworpen in den hof van Olijven en met
de zonden der geheele wereld beladen,

JESUS, van droefheid overstelpt, in doods-
angst gebragt en in eene zee van smar-
ten verzonken,

JESUS, uit al uwe Ligchaamsdeelen een
bloedig zweet stortende,

JESUS, door een trouwloozen Apostel ver-
raden en voor een geringen prijs, als
een verworpen slaaf, verkocht,

JESUS, die den verrader Judas met lief-
de hebt omhelsd,

JESUS, gebonden en gekneveld naar Annas
en Caïphas gesleept en als lasteraar
aangezien,

JESUS, beschimpt, bespot en in het aan-
gezicht geslagen,

JESUS, naar Pilatus geleid en van op-

Ontferm U onzer.

LIJ
roer en
ferm U
JESUS, die
een dw
gen zijt
JESUS, wi
gen ver
mende,
JESUS, m
scharlak
het voll
JESUS, a
gesteld,
JESUS, do
en aan
gelaten,
JESUS, do
zwaar
rieberg
JESUS, u
hout, e
ten ger
JESUS, m
JESUS, g
den sch
JESUS, v

roer en weerspanningheid beschuldigd, ontferm U onzer.

JESUS, die voor Herodes verschenen en als een dwaas met een spotkleed omhangen zijt,

JESUS, wreed gegeeseld, door zweepslagen verscheurd en in uw Bloed zwemmende,

JESUS, met doornen gekroond, met een scharlaken mantel omhangen en aan het volk voorgesteld,

JESUS, achter den boosdoener Barabbas gesteld,

JESUS, door Pilatus lafhartig veroordeeld en aan de woede uwer vijanden overgelaten,

JESUS, door smarten uitgeput, en met uw zwaar kruis beladen naar den Calvarieberg gaande,

JESUS, uitgestrekt en genageld op een hout, en onder het getal der booswichten gerangschikt,

JESUS, man van smarten,

JESUS, gehoorzaam tot den dood, ja tot den schandelijken kruisdood,

JESUS, vol zoetaardigheid voor hen, die

Ontferm U onzer.

U met gal en azijn laven, ontferm U onzer
JESUS, die voor uwe beulen bidt en hen bij
uwen Vader verdedigt, ontferm U onzer.

JESUS, die uwe eer en uw leven voor onze
Verlossing hebt opgeofferd, ontferm U onzer.

JESUS, die aan het kruis, door de vurigheid
uwer liefde tot ons, uwen geest hebt ge-
geven, ontferm U onzer.

Wees ons genadig, spaar ons JESUS.

Wees ons genadig, verhoor ons JESUS.

Van alle kwaad, verlos ons JESUS.

Van eenen onvoorzienen en haastigen dood,

Van de listen des duivels,

Van gramschap, haat en alle kwade be-
geerten,

Van pest, hongersnood en oorlog,

Van den eeuwigen dood,

Door uwen doodstrijd en uw bloedig zweet,

Door uwe wreede geeseling,

Door uwe doornen kroon,

Door uw kruis en lijden,

Door uwen dorst, uwe tranen en uwe
naaktheid,

Door uwe heilige vijf wonden,

Door uwen dood en uwe begrafenis,

Door uwe heilige verrijzenis,

Verlos ons JESUS.

Op
Wij
Dat
ni
Dat
st
k
Dat
k
Dat
te
n
te
Dat
U
Dat
a
e
u
Lan
r
Lan
r
Lan
r
Hee

Op den dag des oordeels, Verlos ons JESUS.
Wij zondaren, wij bidden U, verhoor ons.
Dat uwe verdiensten en uwe voorbeelden
niet nutteloos voor ons zijn,
Dat onze eerste wetenschap zij, U, o JESUS,
uit liefde tot ons gekruisigd, te kennen,
Dat wij onzen roem slechts stellen in de kruisen,
die ons met U vereenigen,
Dat wij, o JESUS, door uwen dood in ons
te dragen en uit te drukken, ons vleesch
met zijne ondeugden en kwade begeerten kruisigen,
Dat wij, dood zijnde voor de zonde, met U
een nieuw leven mogen beginnen,
Dat wij, na deelgenooten geweest te zijn
aan uwe smarten en opofferingen, ook eens
deel mogen hebben aan uwe onuitsprekelijke vertroostingën,
Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld,
spaar ons, JESUS.
Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld,
verhoor ons, JESUS.
Lam Gods, dat wegneemt de zonden der wereld,
ontferm U onzer, JESUS.
Heer, ontferm U onzer.

Wij bidden U, verhoor ons.

rzer
bij
er.
onze
zer.
heid
ge-

Verlos ons JESUS.

JESUS CHRISTUS, ontferm U onzer.

Heer, ontferm U onzer.

Onze Vader enz.

v. O JESUS, die ons vrijgekocht hebt en voor onze zaligheid aan het kruis gestorven zijt,

r. Voeg ons in ruime mate en krachtdadig de verdiensten van uw lijden en uwen dood toe.

LAAT ONS BIDDEN.

O zoete JESUS, die ter onzer liefde geleefd, geleden, en den geest gegeven hebt, verleen ons de genade van met U en voor U te lijden, opdat wij in uwe liefde levende, lijdende en stervende, eeuwig met U en door U mogen gelukkig zijn. Amen.

GEBED IN ZIEKTE ¹⁾.

Goddelijke JESUS, Zoon Gods, Menschgeworden, die U gewaardigd hebt voor onze zaligheid in eenen stal geboren te worden, uw leven in behoefte, kwellingen en vermoeijenissen door te brengen en in de smarten des

¹⁾ Telkens 300 dagen aflat, toepasselijk op de overledenen. (Pius IX. 10 Juni 1856.)

kruis
van
Vad
Moed
ziel:
Par
mij
mijn
Bron
gaat
nig
o m
ooge
mijn
ontv

D
bem
geë

¹⁾
hem
vruc
loov
19

kruises te sterven; zeg, bid ik U in het uur van mijnen dood aan uwen goddelijken Vader: *Vader, vergeef hem*; zeg aan uwe beminde Moeder: *Ziedaar uw Zoon*; zeg aan mijne ziel: *Heden zult gij met Mij zijn in het Paradijs*. — *Mijn God, mijn God verlaat mij niet* op dat uur. *Ik heb dorst*; ja, mijn God, mijne ziel dorst naar U, die de Bron der levende wateren zijt. Mijn leven gaat voorbij als eene schaduw; nog een weinig tijds en *alles zal volbragt zijn*. Daarom, o mijn aanbiddelijke Zaligmaker, van dit oogenblik af tot in alle eeuwigheid *beveel ik mijnen geest in uwe handen*. Heere JESUS, ontvang mijne ziel. Amen.

SCHIETGEBED ¹⁾.

Dat de allerregtvaardigste, allerhoogste en beminnelijkste wil Gods in alles volbragt, geëerd en in eeuwigheid verheerlijkt worde.

¹⁾ Elken dag eens 100 dagen afluut voor hem, die dit *schietgebed* rouwmoedig en godvruchtig bidt. Die afluut kan ook aan de geloovige zielen worden toegevoegd. (Pius VII. 19 Mei 1818.)

X.

GEZANGEN.

—
ONDERRIGTING.

Gelijk er in de oude wet eene afzonderlijke klasse van zangers bij de godsdienstoefeningen was aangesteld, zoo worden ook in de nieuwe wet de kerkelijke plegtigheden en de godsdienstige feestvieringen door den zang opgeluisterd.

De Psalmen van den grooten zanger en Koning David zijn vol van opwekkingen tot het zingen van den lof des Heeren; de profeten van het oud Verbond herhalen diezelfde aansporingen om God door den zang te loven; en de groote Apostel Paulus schrijft aan de Ephesiërs: (V. 19.) Onderhoudt elkander met psalmen en lofzangen en geestelijke liederen, zingt en looft den Heer in uwe harten; — en aan de Colossers: (III. 16.) Het woord van

CHR
ge i
met
God
B
Sch
De
zong
volk
der
ster
XX
eene
stel
gele
In
ono
Moe
en
waa
loof
lofz
doo
kin
klor
leer

CHRISTUS wone overvloedig onder U, zoodat ge in alle wijsheid elkander leert en vermaant met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen, Gode door de genade zingende in uwe harten.

Bij die opwekkingen vinden wij in de H. Schriftuur schoone voorbeelden in het zingen.— De groote wetgever van het Oud Verbond zong met zijne zuster Maria en geheel het volk den Heer een danklied na den doortogt der Roode Zee, (Exod. XV) en kort voor zijn sterven zong hij een overheerlijk loflied. (Deut. XXXII.) — De groote Koning David heeft eene menigte gezangen en lofliederen opgesteld en hij zelf zong onvermoeid onder begeleiding der harpe den lof van zijnen God.— In het nieuwe Testament vinden wij dien onovertrefbaren lofzang, die uit het harte der Moeder van God opwelde, die den Heer lof en dank zong; dat overschoon *Magnificat*, waarin op de heerlijkste wijze God wordt geloofd en MARIA wordt zalig geprezen; dien lofzang, die sedert dien tijd eeuw en eeuwen door uit den mond der christenen, MARIA's kinderen, over de geheele aarde heeft weêrklonken. — Ja zelfs, toen JESUS met zijne leerlingen het laatste Avondmaal had gehou-

den en het aanbiddelijk Geheim onzer Altaren had ingesteld, is er spraak van een loflied: (Matth. XXVI. 30.)

Ook de Hemelingen loven God in hunne gezangen. Wij kennen het loflied der Engelen bij 's Heeren geboorte: Glorie zij God in de Allerhoogsten en op aarde vrede aan de menschen van goeden wil. — De groote Profeet Isaïas hoorde het loflied der Engelen: *Heilig Heilig, Heilig*. (Is. VI. 3.) Eeuwen later hoorde de H. Joannes datzelfde driewerf *Heilig* in den Hemel weêrklinken. (Apoc. IV. 8.) Hij hoorde dat blijde *Alleluja*, door den ouden Tobias voorspeld (Tob. III. 22), dat eeuwig: *Amen, Alleluja*. Hetzij zoo: looft den Heer. (Apoc. XIX. 1. 3. 4. & 6.) Hij hoorde de vier- en- twintig ouderlingen, die een nieuw lied zongen (V. 9.); hij hoorde de Maagden, de zuiveren van harten, die het Lam volgen, een nieuw lied zingen voor den troon van God, dat niemand kon nazingen. (XIV. 3. 4.)

De Hemel, ons vaderland, is de eigenlijke plaats van vreugdegezangen. De kinderen Israëls in hunne ballingschap door de heidenen verdrukt en bespot weigerden het lied des Heeren te zingen in een vreemd land (Ps.

CXX
lied.
geve
somp
der
die
gezo
uitn
Zoo
aard
reed
Hem
de z
en c
voor
onze
wel
Wee
in d
Nog
Kon
van
ik v
gen
is v
woo

CXXXVI. 4); zij wilden toen 's Heeren loflied niet ten spot dier afgodendienaars prijs geven. — Want ook in Babylon zongen zij somwijlen. Ten bewijze het schoone gezang der drie jongelingen in den brandenden oven, die in hun lied, in het midden der vlammen gezongen, Hemel en aarde en alle schepselen uitnoodigen om den Heer te loven. (Dan. III.) Zoo zingen ook wij in ons ballingsoord op aarde: wij die door de verdiensten van JESUS reeds als burgers van ons Vaderland, den Hemel, staan aangeschreven, die reeds door de zekere hope zalig bij God zijn. Een braaf en deugdzaam leven leiden wij op aarde tot voorbereiding dier eeuwige zaligheid. — In onzen vriendenkring, in ons huisgezin wordt wel eens die opwekking van David gevolgd. Weerklinke de stem van vreugde en zaligheid in de woningen der regtvaardigen! (Ps. CXVII.) Nog meer; ieder van ons mag met dienzelfden Koning herhalen; Ééne zaak heb ik gevraagd van den Heer en ik zal die verkrijgen; dat ik wone in het huis des Heeren, alle de dagen mijns levens. (Ps. XXVI. 6.) Die wensch is voor mij in zekeren zin reeds vervuld; ik woon in het huis des Heeren, ik ben lid van

het Godsgezin, huisgenoot der H. Familie. Als dusdanig zing ik dikwijls in het gezelschap mijner medebroeders den lof des Heeren. — En ik zing zooals men op aarde zingen moet om eens te mogen deelen in het lied des Hemels. Ik zing met een zuiver hart; — tot lof van God — en tot opwekking en stichting mijner medebroeders. — Zoo zingende zal ik eenmaal gerekend worden onder hen, die de groote profeet zalig prijst: Zalig zij die wonen in uw huis, o Heer! zij zullen U loven in de eeuwen der eeuwen. (Psalm. LXXXIII. 5.)

Hooren wij de teedere ontboezeming van den H. Augustinus, die zoo gevoelig was voor 't hooren van lofliederen ter eere van God—. »O mijn God!» zoo zegt hij (Manuale VI. 3.) »O mijn God wat zal ik gelukkig zijn, zoo ik die allerschoonste gezangen uwer burgers hooren mag, die honigzoete liederen, die den lof aan de allerheiligste Drievuldigheid met den verschuldigten eerbied doen weêrklinken! Maar al te gelukkig, zoo ik zelf den Heere JESUS CHRISTUS het lied van Sion's zoete gezangen zingen mag!» Die hoop van

den
Broe
Zi

En

D

S

A
volg
der
meer
eerin
ge l
doop
B
lette
toon
B
te k

den H. Augustinus is ook de onze; want
Broeders :

Zingen wij als bannelingen
's Heeren loflied op deze aard
Eens staan wij in hooger kringen
Rond den troon van God geschaard.

Daar smelt aller stem te zamen
In het lied van 't Eng'lenheer,
Sanctus! Alleluja! Amen!
En ons loflied zwijgt niet meer.—

Aanmerking. De kerkelijke gezangen, die hier volgen, kunnen gezongen worden door de leden der H. Familie bij gelegenheid van eene algemeene H. Communie, van eene openbare vereering van het Allerheiligste, van eene plegtige Kruisweg-oefening, van de vernieuwing der doopbeloften, enz. —

Bij de latijnsche woorden van meer dan twee lettergrepen is die lettergreep, waarop de klemtoon valt, met een streepje ' geteekend.

Bij de Psalmen geeft het sterretje * de rust te kennen in het halve vers.

KERKELIJKE GEZANGEN.

1.

VENI CREATOR.

1. Veni, Creátor Spíritus.
Mentes tuórum visita,
Imple supérna gratia
Quæ tu creásti péctora.
2. Qui díceris paráclitus
Altíssimi donum Dei,
Fons vivus, ignís, cháritas
Et spiritális únctio.
3. Tu septifórmis múnere
Dígitus patérnæ délixteræ,
Tu rite promíssum Patris,
Sermóne ditans gúttura.
4. Accénde lumen sénsibus;
Infúnde amórem córdibus;
Infirma nostri córporis
Virtute firmans pérpeti.

5. Hostem repéllas lóngius,
Pacémque dones prótinus,
Ductóre sic te prævio
Vitémus omne nóxium.
6. Per te sciámus da Patrem;
Noscámus atque Filium;
Teque utriúsque Spíritum.
Credámus omni témpore.

(IN DEN PAASCHTIJD.)

7. Deo Patri sit glória,
Et Filio, qui a mórtuis
Surréxit, ac Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen

(BUITEN DEN PAASCHTIJD.)

Deo Patri sit glória,
Ejusque soli Filio
Cum Spíritu Paráclito
Nunc et per omne sæculum. Amen.

v. Emítte Spíritum tuum, et creabúntur:
(ALLELUJA.)

R. Et renovábis fáciem terræ. (ALLELUJA.)

OREMUS.

Deus, qui corda fidélium Sancti Spíritus

illustratione docuisti, da nobis in eodem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatione gaudére. Per CHRISTUM Dóminum nostrum. Amen.

2.

ADORO TE.

1. Adóro te devóte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere látitas:
Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia Te contéplans totum déficit.
Ave JESU, Pastor fididélium, adáuge fidem
ómnium in te crédentium.
2. In cruce latébat sola Déitas,
Sed hic latet simul et humánitas;
Ambo tamen credens atque cónfítens,
Peto quod petívit latro pœnitens.
Ave JESU, etc.
3. Pie Pelicáne, JESU Dómine,
Me immúndum munda tuo ságuine;
Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni scélere.
Ave JESU, etc.

3.

MAGNIFICAT.

Magnificat* ánima mea Dominum:

Et exultávit Spíritus meus* in Deo salutá-
ri meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ:*
ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes
generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est:* et
sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progé-
nies,* timéntibus eum.

Fécit poténtiam in bráchio suo;* dispérsit
superbos mente cordis sui.

Depósuit pótentes de sede,* et exaltávit
húmiles.

Esuriéntes implevit bonis:* et divites di-
mísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum,* recordátus
misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros,* Abra-
ham et sémini ejus in sæcula.

Glória Patri et Fílio.* et Spirítui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper*
et in sæcula sæculórum. Amen.

4.

AVE MARIA.

Ave María, grátia plena, Dóminus tecum,
benedícta tu in muliéribus, et benedíctus
fructus ventris tui. Sancta María, Mater Dei,
ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora
mortis nostræ. Amen.

5.

PANGE LINGUA.

1. Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiosi
Quem in mundi pretium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit géntium.
2. Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus
Sperso verbi sémine
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

3. In supréma nocte cœnæ
Recumbens cum fratribus,
Observata lege plene
Cibis in legalibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis manibus.
4. Verbum caro panem verum
Verbo carnem efficit,
Fitque sanguis CHRISTI merum,
Et si sensus deficit,
Ad firmandum cor sincerum
Sola fides sufficit.
5. Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui;
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui:
Præstet fides supplementum
Sensuum defectui.
6. Genitori Genitôque
Laus et jubilatio
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedictio
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

v. Panem de cœlo præstitisti eis, (Alleluja)
R. Omne delectamentum in se habentem.
(Alleluja.)

OREMUS.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili,
Passiónis tuæ memóriam reliquisti; tribue
quæsumus, ita nos Córporis et Sanguinis tui
sacra mystéria venerári, ut redemptionis tuæ
fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis
et regnas in sæcula sæculórum. Amen.

6.

PSALM. CXVI.

Laudáte Dóminum, omnes gentes;* laudáte
eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos miseri-
córdia ejus;* et véritas Dómini manet in
ætérnum.

Glória Patri et Filio* et Spiritui Sancto.

Sicut erat in princípio, et nunc, et semper,*
et in sæcula sæculórum. Amen.

7.

PSALM CXXI.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: *
in dómum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri * in átriis tuis,
Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas, * cu-
jus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus Dó-
mini; * testimónium Israël ad confiténdum nó-
mini Dómini.

Quia illic sederunt sedes in iudício, * sedes
super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem, *
et abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua, * et abundántia
in túrribus tuis.

Propter fratres meos et próximos meos * lo-
québar pacem de te:

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæ-
sivi bona tibi.

Gloria Patri, etc.

8.

PSALM CII.

Benedic, ánima mea, Dómino* et ómnia quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic, ánima mea, Dómino,* et noli oblivísci omnes retributiónes ejus;

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis;* qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam,* qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desidérium tuum;* renovábitur ut áquilæ juvéntus tua.

Fáciens misericórdias Dóminus,* et judicium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi,* filiis Israël voluntátes suas.

Miserátor et miséricors Dóminus;* longánimis et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur,* neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis,* neque secúndum iniquitátes nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem cœli a ter-

ra;* corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente,* longe fecit a nobis iniquitátes nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum misértus est Dóminus timéntibus se;* quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus:* homo sicut fœnum dies ejus, sicut flos agri sic efflorébit.

Quóniam Spiritus pertransibit in illo et non subsistet;* et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno,* et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illius in filios filiórum* his qui servant testaméntum ejus.

Et mémoires sunt mandatórum ipsíus* ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam,* et regnum ipsíus omnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes ángeli ejus* poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermonum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus,* ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus;* in omni loco dominatiónis ejus, bédedic, ánima mea, Dómino.

Gloria Patri, etc.

9.

PSALM. CXII.

Laudáte púeri Dóminum:* laudate nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum,* ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes gentes Dóminus,* et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis habitat,* et humília réspicit in cœlo et in terra.

Súscitans a terra ínopem, et de stércore érigens páuperem.

Ut cóllocet eum cum princípibus,* cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo,* matrem filiórum lætántem.

Gloria Patri, etc.

10.

TE DEUM LAUDAMUS.

Te Deum laudamus; te Dóminum confitémur.

Te ætérnum Patrem, omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, tibi cœli et univérse
potestátes.

Tibi Chérubim et Séraphim incessábili voce
proclámant.

Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus
Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus Apostolórum chorus,

Te Prophetárum laudábilis númerus,

Te Mártyrum candidátus laudat exércitus,

Te per orbem terrárum sancta confitétur
Ecclésia;

Patrem imménsæ majestátis.

Venerándum tuum verum et únicum Filium;

Sanctum quoque Paráclitum Spiritum.

Tu Rex glóriæ, CHRISTE.

Tu Patris sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem,
non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo, aperuísti credén-
tibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes, in glória Patris.
Judex créderis esse ventúrus.

Te ergo, quæsumus, tuis fámulis súbveni,
quos pretiósó sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum, Dómine, et
bénedic hereditáti tuæ.

Et rege eos et extólle illos usque in ætérnum.

Per síngulos dies benedicimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum et
in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto sine peccáto nos
custodíre.

Miserére nostri, Dómine, miserére nostri.

Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos,
quemádmódum sperávimus in te.

In te, Dómine, sperávi, non confúndar in
ætérnum.

11.

STABAT MATER.

1. Stabat Mater dolorósa
Juxta crucem lacrymósa,
Dum pendébat Filius;

2. Cujus ánimam geméntem
Contristátam et doléntem
Pertransívit gládius.
3. O quam tristis et afflícta
Fuit illa benedícta
Mater Unigéniti:
4. Quæ mœrébat, et dolébat,
Et tremébat, cum vidébat
Nati pœnas inclýti.
5. Quis est homo, qui non fleret,
CHRISTI Matrem si vidéret
In tanto supplicio?
6. Quis posset non contristári,
Piam Matrem contemplári
Doléntem cum Filio?
7. Pro peccátis suæ gentis
Vidit JESUM in tórmentis
Et flagéllis súbditum;
8. Vidit suum dulcem Natum
Moriéntem desolátum,
Dum emísit spíritum.

9. Eja Mater, fons amóris,
Me sentíre vim dolóris
Fac, ut tecum lúgeam;
10. Fac ut árdeat cor meum
In amándo CHRISTUM Deum;
Ut sibi compláceam.
11. Sancta Mater, istud agas,
Crucifíxi fige plagas
Cordi meo válide;
12. Tui nati vulneráti
Tam dignáti pro me pati
Pœnas mecum dívide.
13. Fac me vere tecum flere,
Crucifíxo condolere,
Donec ego víxero:
14. Juxta crucem tecum stare,
Te libénter sociáre,
In planctu desídero.
15. Virgo Vírginum præclára,
Mihi jam non sis amára,
Fac me tecum plángere.

16. Fac ut portem CHRISTI mortem,
Passiónis fac consórtem,
Et plagas recólere.
17. Fac me plagis vulnerári,
Cruce hac inebriári,
Ob amórem Filii.
18. Inflammátus et accensus,
Per te, Virgo, sim defénsus
In die iudícii.
19. Fac me cruce custodíri,
Morte CHRISTI præmuníri,
Confovéri grátia.
20. Quando corpus moriétur,
Fac ut ánimæ donétur
Paradísi glória. Amen.

12.

PSALM L.

Miserére mei Deus,* secúndum magnam
misericórdiam tuam.

Et secúndum múltitúdinem miseratiónum
tuárum:* dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea:* et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco:* et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi et malum coram te feci:* ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas, cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum:* et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexísti:* incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor:* lavábis me, et super nivem dealbábor.

Auditui meo dabis gaúdium et lætítiam:* et exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis:* et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me, Deus:* et spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.

Ne projicias me a fácie tua:* et spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutáris tui:* et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas:* et impii ad te converténtur.

Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salú-

tis meæ: et exultabit lingua mea justitiam tuam.

Dómine lábia mea apéries: et os meum annuntiabit laudem tuam.

Quóniam si volúisses sacrificium, dedissem útique: holocáustis non delectáberis.

Sacrificium Deo, spíritus contribulátus: cor contrítum et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justitiæ, oblatiões, et holocáusta: tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam* dona eis, Dómine.

Et lux perpétua* luceat eis.

JESU SALVATOR.

JESU, Salvátor mundi, exáudi preces supplicum.

Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tetigit me.

Pelli meæ, consúptis cárnibus, adhæsit os meum.

Miserémini mei, etc.

Quare persecuímini me sicut Deus, et cárnibus meis saturámini?

Miserémini mei, etc.

14.

PSALM CXXIX.

De profundis clamávi ad te Dómine:* Dómine exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes,* in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine,* Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est:* et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus;* sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutina usque ad noctem,* speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia:* et copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israël,* ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Réquiem ætérnam* dona eis Dómine.

Et lux perpétua* lúceat eis.

Pater noster, etc.

v. Et ne nos inducas in tentatiónem

R. Sed libera nos a malo.

v. A porta inferi.

R. Erue, Dómine, ánimas eórum.

v. Requiésquant in pace.

R. Amen.

v. Dómine, exáudi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te véniat.

v. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

OREMUS.

Absólve quæsumus, Dómine, ánimam fámulí tui N. ab omni vínculo delictórum, ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ piétatis abstérge.

Deus, véniae largítor, et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam, ut nostræ Congregatiónis fratres, propinquos, et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta Maria semper Vírgine intercedénte cum ómnibus sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas. Per CHRISTUM Dóminum nostrum.

R. Amen.

v. Réquiem ætérrnam dona eis, Dómine.

R. Et lux perpétua lúceat eis.

v. Requiéscant in pace.

R. Amen.

Ja hij ruste, ruste in vrede!
Zijne woon zij Sions stede!
's Heeren Eng'len voeren hem
In het blij Jerusalem!

Broeder, doorgestaan is 't lijden;
Rust van 't zwoegen, rust van 't strijden!
Geve u God 't verdiende loon!
Siere uw hoofd zijn gloriekroon!

Trouwe vriend, ons voorgetreden,
Zie, we volgen uwe schreden:
Eenmaal zien we elkander weer
Eeuwig, eeuwig bij den Heer!
Dan geen droevig scheiden meer!
Eeuwig zamen bij den Heer!

GEESTELIJKE GEZANGEN.

1.

MORGENGEBED.

1.

O God, voor uwe Majesteit
Kniel ik aanbiddend neer;
Ik bied U mijne dankbaarheid
Voor uwe zorg, o Heer!

2.

Mijn ziel, mijn ligchaam, al mijn goed
Wijd ik, mijn God, U toe,
Wat dezen dag uw dienaar doet
Geeft hij U, blij te moe.

3.

Schenk mij den aflat aan het werk,
Dat ik zal doen, verleend.
Dat uw genade mij versterk'
En 'k blijf met U vereend.

4.

MARIA en haar Bruidegom
Behoeden mij hun kind!
Gods Engel, die mij volgt alom,
Beware mij, zijn' vrind!

5.

Waakt Engelen en Heil'genrij,
Bescherm mij, mijn Patroon!
Dan rolt deez' dag, en brenge mij
Weer nader bij Gods woon!

2.

DE ENGEL DES HEEREN.

1.

Wanneer het blijde morgenlicht
Na 't nacht'lijk duister daagt,
Vervult dan trouw uw' kinderpligt
En groet de Moedermaagd.
*O Moeder Gods, wij bieden U
Den groet, dien de Engel bood;
Maria help ons, zondaars nu,
En ook in onzen dood.*

2.

Wanneer de klok op 't middaguur
Op nieuw zich hooren doet,
Herhaalt dan weer vol liefdevuur:

MARIA, wees gegroet.
O Moeder Gods, enz.

3.

En als de dag ten einde spoedt
Nog eens die groot gebragt;
Nog eens: MARIA, wees gegroet,
Bewaar ons in den nacht.
O Moeder Gods, enz.

4.

O God, stort uw genade neer
Op 't menschelijk geslacht,
Dat juicht, wijl Gabriël weleer
Die blijde boodschap bragt.
Geef ons door 't lijden en den dood
Van CHRISTUS, uwen Zoon,
Uw' bijstand hier in allen nood
En later 't eeuwig loon.

3.

AVONDGEBED.

1.

'k Aanbid, bij 't naad'ren van den nacht,
Mijn God, uw Majesteit.
Aan U, o Heer, zij dank gebragt
Voor uw barmhartigheid.

2.

Met vaderlijke zorg hebt Gij
Gewaakt voor mij, uw kind;
Maar heb ik deze dag ook mij
Gedragen als uw vrind?

3.

Kom, Heil'ge Geest, en zend uw licht,
Opdat ik kennen mag,
Waar ik te kort bleef aan mijn pligt,
De fouten van den dag.

.

4.

'k Belijd, o God, mijn zondig kwaad
En bidt U om genâ.
'k Beloof, wijl Gij mij niet verlaat,
Dat ik mij beet'ren ga.

5.

Gij weet dat ik U liefheb, Heer,
Mijn God en opperst goed!
Die liefde groeije meer en meer!
Ontvlamme mijn gemoed!

6.

Bewake mij het Godsgezin!
Mijn Engel houd' de wacht!
Dan slaap ik zoet en zalig in,
En heb een goeden nacht.

4.

DE BOETVAARDIGE ZONDAAR.

1.

Ik zal opstaan, ik zal naad'ren
Tot den besten aller vaad'ren,
Tot mijn Schepper en mijn God,
Dien ik, trouwloos voor zijn liefde,
Op ondankb're wijze griefde.
Ach, hoe bitter is mijn lot!

2.

'k Mag om 't kwaad door mij bedreven
Voor den helschen afgrond beven;
'k Heb mij daar een plaats bereid.
'k Zal, o God, die straf vermijden;
'k Hoop, o JESUS, om uw lijden,
'k Hoop op uw barmhartigheid.

3.

Min'lijk in oneindige zoetheid,
Heerlijk schoon in eeuw'ge goedheid,
God, Gij zijt het opperst goed!
U heb ik in 't Vaderharte
Diep getroffen, bitt're smarte
Treff ook mijn bedrukt gemoed.

4.

Ik zal opstaan, ik zal naad'ren
Tot den besten aller vaad'ren,
Tegen wien ik heb misdaan.
Dien ik, trouwloos voor zijn liefde,
Op ondankb're wijze griefde,
Neemt mij als zijn kind weer aan.

5.

DE H. COMMUNIE.

1.

Wie is er niet van liefde dronken,
Wanneer hij ernstig overdenkt,
Wat JESUS ons eens heeft geschonken,
Wat Hij aan ons nog daag'lijks schenkt!

2.

Hij gaf op 't einde van zijn leven
Tot spijs zich aan 't Apost'lental;
Hij gaf zich toen en blijft zich geven
Tot dat de wereld einden zal.

3.

Moet dan de mensch, zoo diep onwaardig,
Gespijsd met JESUS' Vleesch en Bloed,
Aan God niet schenken, blij en vaardig,
Een hart dat blaakt van liefdegloed!

4.

Mijn Heer, mijn God, ik dank u teeder;
Ook mij roept Gij tot dischgenoot;
Van U scheid ik mij nimmer weder,
U wil ik trouw zijn tot den dood.

5.

'k Volbreng met blijdschap uw verlangen,
Voor U geef ik mij zelven wêr.
Gij vraagt alléén mijn hart te ontvangen,
Het zij en blijv' het uwe, Heer!

6.

DE H. MIS.

1.

Er wordt aan uwe Majesteit
Een offer aangeboôn,
Dat ons, o Vader; is bereid
Door uwen een'gen Zoon.
Door Jesus onzen God en Heer
Betuigen wij U lof en eer.

2.

Uw goedheid, God, is zonder grens,
Uw liefde wondergroot:
Gij geeft uit liefde voor den mensch
Uw eigen Zoon ten dood.
Wij brengen in de Heil'ge Mis
Een' dank, die Uwer waardig is.

3.

Wij hadden onze schuld bezwaard
Door grooten zondenlast;
Het vlek'loos Lam daalt neer op aard'
Hecht dien aan 't kruishout vast.
*Zie, God, genadig neer op 't Lam,
Dat onze zonden op zich nam.*

4.

Indien Gij niet mijn schreden rigt,
Dan, Vader, dwaalt uw kind,
Terwijl ik, als Gij toont uw licht,
Den weg ten Hemel vind.
*Om 't offer, dat uw zoon u biedt,
Verlaat ons, uwe kind'ren, niet!*

7.

'S HEEREN LIJDEN.

1.

Lieve JESUS, Man van smarten,
'k Zie uw droefheid in den hof.
Ik was oorzaak van uw lijden,
'k Werp mij aan uw zij in 't stof.

*Liefde voor uw zondig schepsel
Bragt U Jesus in die smart.
'k Wil voortaan de zonden vlugten
U alleen schenk ik mijn hart.*

2.

Valsch beschuldigd en mishandeld
Staat Gij voor den joodschen raad;
Als een lam, dat zonder klagen
Schuldeloos ter slagbank gaat.
Liefde enz.

3.

Judas, Petrus en ook de and'ren,
Wien Ge een Vriend, een Vader waart,
Leev'ren, looch'nen U of vlugten,
Minnend hart, wat bitter zwaard!
Liefde enz.

4.

Door de geesels, door de doornen,
Wreed gefolterd en verscheurd,
Wordt Gij, tot den dood veroordeeld,
Met uw kruishout voortgesleurd.
Liefde enz.

5.

Schandig kruishout! wreede nagels!

Golgotha! o berg van pijn!

Gij, gij zaagt den Godmensch sterven,

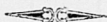
Kan er grooter liefde zijn!

Liefde voor uw zondig schepsel

Bragt U Jesus in die smart.

'k Wil voortaan de zonden vlugten

U alleen schenk ik mijn hart.

8.

DE HEILIGE NAMEN.

*Wij loven en prijzen de heilige Namen
Van Jesus, Maria en Jozef te zamen.*

1.

Juicht, Broeders, juicht in JESUS Naam
En buigt eerbiedig neer.

Smeekt Hem, voor wien de duivel beeft,

Uit wiens verdiensten alles leeft,

Stemt zamen Hem ter eer.

Wij loven enz.

2.

Maar, als Gij JESUS looft en prijst,
Aanbiddend, zingend zaâm;
Roemt tevens haar, wier naam zoo zoet
In 't kind'renoor zich hooren doet;
Aanroept MARIA'S naam.

Wij loven enz.

3.

Ja voegt hierbij, 't is Godes wil,
Ook JOZEF, die weleer
Zoo trouw verzorgde Bruid en Kind
En nu tot loon Hen eeuwig mint
Feestvierend bij den Heer.

Wij loven enz.

9.

HET GEBED TE NAZARETH.

1.

De Vader van zijn eeuw'gen troon
Ziet neer op Nazareth;
Aanschouwt zijn Menschgeworden Zoon
Daar liggen in 't gebed.

Hoe vurig stijgt die beê omhoog!
Wat wellust voor het Vaderoog!
Uit JESUS' Hart klimt van deze aard
Een lof en dank dien Vader waard.

2.

Met JESUS, haren Zoon en Heer
Bidt ook MARIA meê;
Met Bruid en Kind knielt JOZEF neer,
Vereent met hen zijn beê.
O Vader, welk een schoon gezigt!
Het allerheiligst drietal ligt,
Die Vader, Moeder en die Zoon,
Aanbiddend zamen voor uw' troon.

3.

Op aarde dalen de Eng'len neer;
Hun eeuwig loflied zwijgt,
Nu van hun aller Vorst en Heer
De beê ten Hemel stijgt.
Maar God, wat dan, wat gaat er om
In 't stille en arme Heiligdom?..
Hier biedt het god'lijk Huisgezin
U 't waardig offer zijner min.

4.

Ik werp mij in den geest ter zij

Dier drie te Nazareth.

Zie neer, o God, om hen op mij

En op mijn zwak gebed.

Ik, door den allernaauwsten band

Aan 't heilig Huisgezin verwant,

Vereen met hun gebed het mijn;

Dan zal het God gevallen zijn.

10.

BIJ HET BEELD VAN MARIA

ONBEVLEKT ONTVANGEN.

1.

MARIA onbevlekt,

Wier beeld onz' zangen wekt,

Wij knielen voor U neder;

Gij zijt ons Moeder, gij;

Uw kinderen zijn wij,

Wij minnen u zoo teeder!

2.

Met maagdelijken voet
Hebt gij van 't helsch gebroed
Den vuigen kop vertreden;
Dus uwe hulp gevraagd,
Als satan ons belaagt,
Hij vlugt bij die gebeden.

3.

Wij zien uw beeld hier staan
Op wereld en op maan,
Dat heeft bij u geen waarde.
Gij wilt, o Moeder zoet!
Dat wij ook ons gemoed
Verheffen boven de aarde.

4.

Met overschoonen glans,
Omstraalt een sterrenkrans
Uw hoofd, o Maagd der maagden.
Ach, schitterden ook wij
Door deugden, zoo als gij,
Waardoor wij God behaagden!

5.

Uw zoete blik verspreidt
Het schoon der zuiverheid,
En spreekt tot ons, uw' kind'ren :
Bewaart ook dat kleinood
Getrouw tot aan den dood,
Dan zal geen kwaad u hind'ren.

6.

Uw aanzien, Moederzoet,
Verwekke in ons gemoed
Den lust u na te streven ;
Dan zijn wij te allen tijd
De kind'ren, u gewijd,
En in en na dit leven.

11.

LOFLIED AAN DEN H. JOZEF.

1.

O, JOZEF, wien in hooger kringen
De zuiv're geesten 't loflied zingen
Vereenigd rondom uwen troon !
Wij mogen 't, onze stem te paren
Bij 't Hemellied der Eng'lenscharen,
Al klinke ons loflied minder schoon.

2.

De Zoon van God daalt neer op aarde,
En zij, die ons dien Godmensch baarde,
Was uwe vlekkelooze Bruid.

Om Bruidegom dier Maagd te wezen
Waart gij, o JOZEF, uitgelezen
Naar Godes eeuwig raadsbesluit.

3.

Nog hooger mogen wij u roemen;
Een God zelf wil u *Vader* noemen,
Een God, die u als Vader mint,
Gij, JOZEF, Vader van den Heere!
Wie sprak een woord u meer ter eere,
Dan 't *Vaderwoord* van 't godlijk Kind!

4.

Wat and'ren wacht na 't sterflijk leven
Was u op aarde reeds gegeven,
't Bezit van God, het hoogste goed.
Al hadt ge een zwaren strijd te strijden,
Al moest ge vlugten, zwoegen, lijden,
Vereend met God was 't lijden zoet.

5.

De laatste stond!... hoe zacht, hoe teeder!
Gij gaaft uw ziel den Schepper weder,
In de armen van uw Bruid en Kind,
En nu! bij Godes troon gezeten!
Wie zal uw magt, uw glorie meten,
Wijl God u nog als Vader mint!

6.

O Vader, luister naar onz' beden;
Wij zijn uw kind'ren, wij de leden
De zonen van uw huisgezin.
Wil ons langs 't levenspad geleiden,
En voer uw' kind'ren eens bij 't scheiden
Tot u de woon des Hemels in. —

12.

DE H. FAMILIE, ONS TOONBEELD.

1.

Godsgezin, Gij drietal leden,
Leidt uw kind'ren aan uw hand,
Langs den weg door u betreden
Naar het hemelsch Vaderland.
Veilig volgen wij de baan,
Waarop Gij zijt voorgegaan.

2.

Zien wij 't godlijk kind geboren
In een' stal te Bethlehem,
Eng'len doen hun loflied hooren,
Herders komen 't eerst tot Hem.
*Met u, herders, treden we in
Tot het heilig Huisgezin.*

3.

Wijzen, gij verlaat uw troonen,
Volgt de ster en zoekt den Heer;
Hem aanbidt gij, legt uw kroonen
En uw offers voor Hem neer.
*Deelen wij dat zalig lot;
Schenken, we ons geheel aan God.*

4.

Simeon brandt van verlangen,
Naar de Tempel gaat hij op.
God mag hij aan 't harte prangen,
Nu is zijn geluk ten top.
*Ook wij weten, o zoo goed,
Jesus' bijzijn is zoo zoet!*

5.

»Spoed u, Jozef, trouwe hoeder,
 (Sprak Gods Engel, die verscheen,)
»Neem het Kind en zijne Moeder,
 »Spoed u naar Egypte heen.»
VLUGTEN wij, als 't God gebiedt,
Dan verlaat ons Jesus niet.

6.

»Keer met Bruid en Pleegkind weder,
 »Keer terug uit 't ballingsoord;
»Zet in Nazareth u neder,
 Leef daar, JOZEF, ongestoord.»
Leven we als in Nazareth:
Werkzaam, stil en in 't gebed.

7.

Telken jare reist de Vader
 Naar de stad Jerusalem;
Kind en Moeder gaan te gader
 Naar den Tempel Gods met hem.
Wij ook rigten onze schreên
Blijde naar het Godshuis heên.

8.

Bruid en Kind zien Vader scheiden;
Moeder ziet den dood van 't Kind;
Eenmaal volgt ook zij, hen beiden
Waar de vreugd geen einde vindt.
*Ons ook, Vader, Moeder, Zoon,
Leidt ook ons in 's Hemels woon!!!*

HERINNERING AAN 'T PAUSELIJK JUBILÉ
van Z. H. Pius IX.

CARMEN JUBILARE.

WIJZE: *Magne Joseph.*

1. Gaude Pater Jubilaris,
Festa lucent splendidé;
Tibi funes in præclaris
Ceciderunt hodie;
Lustra quinque dum lætaris
In papali munere.

2. Annos Petri coæquasti,
Dei beneficio;
Præcessores superasti
Summo in gubernio;
Filiorum cumulasti
Corda dulci gaudio.

HERINNERING AAN 'T PAUSELIJK JUBILÉ
van Z. H. Pius IX.

JUBELLIED.

WIJZE: *Als n°. II.*

1. Wees, o Jubelvader, blijde,
Op uw feest zoo scht'trend schoon;
Midden in uw aardschen strijde
Valt u 't heerlijkst lot ten loon;
Heden viert Gij 't jubeltijde
Met uw zilv'ren Pausenkroon.

2. Gij moogt tellen Petrus' jaren,
Godes goedheid bleef U bij;
Niemand kan U evenaren
In der Opperpriestren rij;
Trillen dus de vreugdesnaren
Opgewekt en jublend blij!

3. Patrem Pium te vocamus,
Pietatem excitas;
Ut cum Patre gaudeamus
Fili, desideras;
Et dum læte jubilamus
Jubilantes approbas.
4. Jubilum, quod celebratur,
Cunctis præbet gaudia;
Sed præ cæteris lætatur,
Quam amas, Neerlandia;
Sancta summo sustollatur
Gaudio Familia.
5. JESUM Deo obtulisti
Ultra semi-sæculum;
Matris cultum promovisti
Juxta votum omnium;
JOSEPH nobis ostendisti
Certum in subsidium.
6. Sancte Pater, sua dona
Deus tibi conferat;
Et nos tecum pace bona
Tandem frui faciat;
Posthac cœlitum corona
Tecum nos suscipiat!

3. Pius noemen we U te gader,
Liefde wekt ge in ons gemoed ;
Dat wij, kind'ren, met U, Vader ;
Vrolijk juichen, is u zoet ;
Zoo men jub'lend tot U nader'
Keurt gij onze vreugde goed.
4. 't Jubel doet vol eerbied buigen
Voor uw troon heel 't christ'nental ;
Neerlands dierb're zoons getuigen
Hunne vreugde bovenal ;
't Heilig Huisgezin mag juichen
Met het hoogste feestgeschal.
5. JESUS God ten offer geven
Moogt Gij vijftig jaar en meer ;
Aan MARIA hoog verheven
Biedt gij, blijde, hooger eer ;
JOZEF redde JESUS leven,
JESUS' Kerk bescherm' hij weer !
6. Heil'ge Vader, 't is ons bede,
Dat Gods goedheid U bewaar' ;
Dat zij wedergeev' den vrede
U en heel de Christenschaar ;
Dat zij eens in 's Hemels stede
Eeuwig ons met U vergaar' !

IMPRIMATUR.

Haaren , 16 Junij 1871.

J. CUIJTEN, *Libr. Cens.*

1.
2.
3.
4.

Ono
Mo
De
Avo

Ono

1
2
3
4

I N H O U D.

	Bladz.
1. Opdragt.	4
2. Kalender der Feestdagen. . . .	8
3. Inleiding.	21
4. De Aartsbroederschap.	25

I. MORGEN- EN AVONDOEFENINGEN.

Onderrigting.	31
Morgengebed.	44
De Engel des Heeren.	48
Avondgebed	50

II. DE MEDITATIE.

Onderrigting.	54
Meditatiën over de H. Familie.	
1 ^e Te Bethlehem.	62
2 ^e . Bij de opdragt van JESUS in den tempel.	70
3 ^e In Egypte.	79
4 ^e Bij de vinding van JESUS in den tempel.	89

	Bladz.
5 ^e Te Nazareth.	98
6 ^e In het gebed.	108
7 ^e In den arbeid.	118
8 ^e Bij ons sterfbed.	128
9 ^e In den Hemel.	137

III. MISOEFFENINGEN.

Onderrigting.	147
Gebeden onder de H. Mis.	155
Andere gebeden onder de H. Mis. . .	180

IV. BIECHT-OEFFENINGEN.

Onderrigting.	194
Gebeden voor de Biecht	201
Gebed na de Biecht.	207
Kruiswagoefening voor de Biecht. . .	209

V. COMMUNIEOEFFENINGEN.

Onderrigting.	227
Meditatie over de liefde van JESUS. .	238
Gebeden voor de H. Communie. . . .	246
Gebeden na de H. Communie.	254
Kruiswagoefening op den dag der H. Communie.	264

VI. DE DOOPBELOFTEN.

Onderrigting.	281
Vernieuwing der doopbeloften . . .	284

VII. LOF-OEFENINGEN.

Acte van Eerboete.	288
Toewijding aan JESUS.	294
Aan MARIA	297
Aan JOZEF	299

VIII. OEFENINGEN VOOR DE OVERLEDENEN.

Onderrigting.	301
Gebeden onder de H. Mis voor de over- ledenen.	308
Kruisweg-oefening voor de geloovige zielen	321

IX. LITANIËN, GEBEDEN

en oefeningen van godsvrucht ter eere van J. M. J.

Litanie van den zoeten Naam JESUS. .	337
Gebed tot den zoeten Naam JESUS. .	341
Oefening van godsvrucht jegens het goddelijk Kind.	343
Litanie van de H. Maagd MARIA. .	349

	Bladz.
Gebed tot het H. Hart van MARIA.	355
Oefening ter eere der 7 smarten van MARIA	357
Litanie van den H. JOZEF.	364
Lofzang tot den H. JOZEF	368
Oefening ter eere der zeven smarten en vreugden van den H. JOZEF	370
Andere Litaniën en gebeden.	
Litanie van de allerheiligste Drievul- digheid.	377
Litanie van den H. Geest.	381
Litanie van het allerheiligste Sakrament des Altaars.	385
Litanie van het lijden O. H. JESUS CHRISTUS.	391

X. GEZANGEN.

Onderrigting.	398
Kerkelijke gezangen.	
1. Veni Creátor.	404
2. Adóro te.	406
3. Magníficat.	407
4. Ave María.	408
5. Pange lingua.	408

ladz.

355

357

364

368

370

77

81

85

91

98

04

06

07

08

08

Bladz.

6. Laudáte Dóminum	410
7. Lætátus sum.	411
8. Bénedic ánima mea.	412
9. Laudáte púeri.	414
10. Te Deum.	415
11. Stabat Mater.	416
12. Miserére.	419
13. JESU Salvátor mundi.	421
14. De profúndis.	422

Geestelijke gezangen.

1. Morgengebed.	425
2. De Engel des Heeren.	426
3. Avondgebed.	428
4. De boetvaardige zondaar.	429
5. De H. Communie.	431
6. De H. Mis.	432
7. 's Heeren lijden	433
8. De Heilige Namen.	435
9. Het gebed te Nazareth	436
10. Bij het beeld van MARIA onbevlekt ontvangen.	438
11. Loflied aan den H. JOZEF.	440
12. De H. Familie, ons toonbeeld.	449
Herinnering aan 't Pauselijk jubilé.	446 447

VERBETER:

Blz. 29 regel 7 *hem* in *hun*
» 80 — 19 *za*, - *zal*
» 184 — 19 *het* - *de*
» 242 — 1 *hem* - *hen*.

De rest verschoone de lezer.

75

